

ORDO
HEBDOMADÆ
SANCTÆ
IUXTA RITUM MONASTICUM

*EDITIO CUM CANTU GREGORIANO
CURA ET STUDIO
MONACHORUM SOLESMENSIIUM*

DESCLÉE ET SOCII

S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congregationis Typographi
PARISIIS, TORNACI, ROMÆ, NEO-EBORACI

1961

Tit. in ...
(10. ...)
...
... 70

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 3 decembris 1960.

J. THOMAS, Vic. gen.

Omnia jura vindicabimus tam in universam nostram excogitandi scribendique
rhythmi rationem quam in carmina quæ non inveniuntur in vaticana editione
sed ex Solesmensibus libris excerpta sunt.

DESCLÉE & SOCI, Tornaci (Belg.).

Copyright 1957 by DESCLÉE & Co., Tournai (Belg.).

All rights reserved

1111111111

Printed in Belgium

DECRETUM

Decreto generali S. Rituum Congregationis « Maxima redemptionis nostræ mysteria », diei 16 novembris anni 1955, in locum Ordinis hebdomadæ maioris, hucusque in Missali et in Breviario romano inserti, Ordo hebdomadæ sanctæ instauratus substituitur.

Hanc itaque Vaticanam editionem Ordinis hebdomadæ sanctæ instaurati, typicam esse declaramus, ab omnibus quibus spectat, in posterum unice adhibendam et ab editoribus, qui privilegium habent, accurate exscribendam.

Die 30 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Præfectus

L. † S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

DECRETUM GENERALE

QUO LITURGICUS HEBDOMADÆ SANCTÆ ORDO INSTAURATUR

Maxima redemptionis nostræ mysteria, passionis nempe, mortis et resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, ab apostolica inde ætate singulari prorsus recordatione celebrare quotannis studuit sancta Mater Ecclesia. Summa in primis eorundem mysteriorum momenta peculiari triduo recolebantur, Christi scilicet « crucifixi, sepulti, suscitati » (S. Augustinus, Ep. 55, 14); mox institutionis sanctissimæ Eucharistiæ solemnisi memoria addita fuit; ac demum, dominica quæ passionem proxime antecedit, liturgica accessit celebratio triumphalis Domini nostri Regis messianici ingressus in sanctam civitatem; peculiaris exinde liturgica hebdomada exorta est, quæ, ob excellentiam mysteriorum celebratorum, et sancta appellata et amplissimis piissimisque ritibus ditata fuit.

Hi autem ritus iisdem hebdomadæ diebus iisdemque dierum horis initio celebrabantur quibus sacrosancta mysteria contigerunt. Institutio itaque sanctissimæ Eucharistiæ feria quinta, vespere, recolebatur, solemnisi missa in Cena Domini; feria autem sexta peculiaris actio liturgica de passione et morte Domini horis postmeridianis celebrabatur; denique vespere sabbati sancti solemnisi inchoabatur vigilia, quæ mane sequenti in gaudio resurrectionis finem habebat.

Media autem ætate, tempus agendæ liturgiæ his diebus, variis in id concurrentibus causis, ita anticipari coeptum est, ut eadem media ætate ad finem vergente, omnes liturgiæ illæ solemnitates ad horas usque matutinas antepositæ fuerint, profecto non sine detrimento liturgici sensus, nec sine confusione inter evangelicas narrationes et ad eas pertinentes liturgicas representationes.

Solemnis præsertim paschalis vigiliæ liturgia, a propria nocturna sede avulsa, nativam perspicuitatem ac verborum et symbolorum sensum amisit. Præterea sabbati sancti dies, præcoci paschali gaudio invasus, propriam indolem perdidit luctuosam memoriæ dominicæ sepulturæ.

Recentiore porro ætate alia denique accessit rerum mutatio eademque sub aspectu pastorali gravissima. Etenim, feria quinta, sexta et sabbatum sanctæ hebdomadæ per plura sæcula inter dies festivos connumerabantur, eo sane consilio, ut cunctus populus christianus, a servilibus operibus expeditus, sacris horum dierum cærimoniis interesse posset; at sæculo decimo septimo currente ipsi Romani Pontifices, ob condiciones vitæ socialis prorsus immutatas, dierum festivorum numerum imminuere adacti sunt. Urbanus itaque VIII, Constitutione apostolica «*Universa per orbem*», diei 24 septembris anni 1642, sacrum quoque hebdomadæ sanctæ triduum, non amplius inter festivos, sed inter feriales dies recensere coactus est.

Exinde vero fidelium ad sacros hos ritus frequentia necessario decrevit, ea præsertim de causa, quod eorum celebratio iam diu ad horas matutinas anteposita fuerat, quando scilicet scholæ, opificia et publica cuiusque generis negotia, ubique terrarum, diebus ferialibus peragi solent et peraguntur. Communis reapse et quasi universalis experientia docet, solemnes gravesque has sacri tridui liturgicas actiones a clericis peragi solere, ecclesiarum aulis sæpe quasi desertis.

Quod sane valde est dolendum. Etenim sacrosanctæ hebdomadæ liturgici ritus, non solum singulari dignitate, sed et peculiari sacramentali vi et efficacia pollent ad christianam vitam alendam, nec æquam obtinere possunt compensationem per pia illa devotionum exercitia, quæ extraliturgica appellari solent, quæque sacro triduo horis postmeridianis absolvuntur.

His de causis viri in re liturgica peritissimi, sacerdotes curam animarum gerentes, et in primis ipsi Excellentissimi Antistites, recentioribus annis enixas ad Sanctam Sedem preces detulerunt, postulantes, ut liturgicæ sacri tridui actiones, ad horas, ut olim, postmeridianas revocarentur, eo sane consilio, ut omnes fideles facilius iisdem ritibus interesse possint.

Re autem mature perpensa, Summus Pontifex Pius XII, anno iam 1951, sacrae paschalis vigiliae liturgiam instauravit, ad nutum interim Ordinariorum et ad experimentum peragendam.

Cum porro huiusmodi experimentum optimum universe habuerit successum, prout Ordinarii quamplures Sanctae Sedi retulerunt, cumque iidem Ordinarii petitiones iterare non omiserint, poscentes, ut sicut pro vigilia paschali, ita etiam pro aliis sanctae hebdomadae diebus similis fieret liturgica instauratio, sacris functionibus ad horas vespertinas restitutis, attento denique quod missae vespertinae, per Constitutionem apostolicam « Christus Dominus » diei 6 ianuarii anni 1953 praevisae, frequentiore adstante populo ubicumque celebrantur; his omnibus praeculis habitis, Ss. mus D. N. Pius Papa XII mandavit ut Commissio instaurandae liturgiae, ab eodem Ss. mo Domino constituta, quaestionem hanc de Ordine hebdomadae sanctae instaurando examinaret et conclusionem proponeret. Qua obtenta, eadem Sanctitas Sua decrevit ut, pro rei gravitate, tota quaestio peculiari examini subiceretur Eminentissimorum Patrum Sacrae Rituum Congregationis.

Eminentissimi autem Patres, in Congregatione extraordinaria diei 19 iulii currentis anni, ad aedes Vaticanas coadunati, re mature perpensa, unanimi suffragio Ordinem hebdomadae sanctae instauratum approbandum et praescribendum censuerunt, si Ss. mo Domino placuerit.

Quibus omnibus Ss. mo Domino Nostro ab infrascripto Cardinali Praefecto per singula relatis, Sanctitas Sua ea, quae iidem Eminentissimi Cardinales deliberaverant, approbare dignata est.

Quapropter, de speciali mandato eiusdem Ss. mi D. N. Pii divina Providentia Papae XII, Sacra Rituum Congregatio ea quae sequuntur statuit :

I. INSTAURATUS ORDO HEBDOMADÆ SANCTÆ PRÆSCRIBITUR

1. Qui ritum romanum sequuntur, in posterum servare tenentur Ordinem hebdomadae sanctae instauratum, in editione typica Vaticana descriptum. Qui alios ritus latinos sequuntur, tenentur

tantummodo servare tempus celebrationum liturgicarum in novo Ordine statutum.

2. Novus hic Ordo servari debet a die 25 martii, dominica II Passionis seu in palmis, anni 1956.

3. Per totam hebdomadam sanctam nulla admittitur commemoratio, et in missa prohibentur quoque collectæ, quolibet titulo imperatæ.

II. DE HORA COMPETENTI QUA SACRA LITURGIA HEBDOMADÆ SANCTÆ CELEBRANDA EST

De officio divino

4. Dominica II Passionis seu in palmis, feria II, III et IV hebdomadæ sanctæ, officium divinum horis consuetis persolvitur.

5. In triduo sacro, id est : feria V in Cena Domini, feria VI in Passione et Morte Domini, et sabbato sancto, si officium peragatur *in choro*, vel *in communi*, hæc servantur :

Matutinum et Laudes non anticipantur de sero, sed dicuntur mane, hora competenti. In ecclesiis tamen, ubi feria V in Cena Domini missa chrismatis mane celebratur, Matutinum et Laudes eiusdem feriæ V anticipari possunt de sero.

Horæ minores dicuntur hora competenti.

Vesperæ feria V et VI omittuntur, cum earum locum teneant functiones liturgicæ principales horum dierum. Sabbato sancto vero dicuntur post meridiem, hora consueta.

Completorium feria V et VI dicitur post functiones liturgicas vespertinas; sabbato sancto omittitur.

In privata recitatione, his tribus diebus, omnes horæ canonicæ dici debent, iuxta rubricas.

De missa vel actione liturgica principali

6. Dominica II Passionis sollemnis benedictio et processio ramorum fiunt mane, hora consueta; in choro autem post Tertiam.

7. Feria V in Cena Domini, missa chrismatis celebratur post Tertiam. Missa autem in Cena Domini celebranda est vespere, hora magis opportuna, non autem ante horam quintam post meridiem, nec post horam octavam.

8. Feria VI in Passione et Morte Domini sollemnis actio liturgica celebratur horis postmeridianis, et quidem circa horam tertiam; si vero ratio pastoralis id suadeat, licet tardiozem seligere horam, non autem ultra horam sextam.

9. Solemnis paschalis vigilia celebranda est hora competenti, ea scilicet, quæ permittat missam solemnem eiusdem vigiliæ incipere circa mediam noctem inter sabbatum sanctum et dominicam Resurrectionis.

Ubi tamen, ponderatis fidelium et locorum condicionibus, de iudicio Ordinarii loci, horam celebrandæ vigiliæ anticipari conveniat, hæc non inchoetur ante diei crepusculum, aut certe non ante solis occasum.

III. DE ABSTINENTIA ET IEIUNIO QUADRAGESIMALI AD MEDIAM NOCTEM SABBATI SANCTI PROTRAHENDIS

10. Abstinentia et ieiunium tempore quadragesimæ præscriptum, quod hucusque, juxta can. 1252 § 4, sabbato sancto cessabat post meridiem, in posterum cessabit media nocte eiusdem sabbati sancti.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Die 16 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Præfectus

L. † S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

INSTRUCTIO

DE ORDINE HEBDOMADÆ SANCTÆ INSTAURATO RITE PERAGENDO

Cum propositum instaurati Ordinis hebdomadæ sanctæ eo spectet, ut veneranda liturgia horum dierum, horis propriis simulque opportunis restituta, a fidelibus facilius, devotius ac fructuosius frequentari possit, permagni interest, ut idem salutare propositum ad optatum exitum deducatur.

Propterea Sacræ huic Rituum Congregationi opportunum visum est, generali decreto de instaurato Ordine hebdomadæ sanctæ *Instructionem* addere, qua et transitus ad novum ordinem facilius reddatur, et fideles ad uberiores fructus ex viva participatione sacrarum cærimoniarum percipiendos securius ducantur.

Omnibus itaque quorum interest huius *Instructionis* cognitio et observantia iniungitur.

I. DE PRÆPARATIONE PASTORALI ET RITUALI

1. Locorum Ordinarii sedulo provideant, ut sacerdotes, præsertim qui curam animarum gerunt, bene sint edocti, non solum de rituali celebratione instaurati Ordinis hebdomadæ sanctæ, verum etiam de eius liturgico sensu ac pastorali proposito.

Curent præterea ut etiam fideles, sacro quadragesimali tempore, aptius instruantur ad instauratum hebdomadæ sanctæ Ordinem rite intelligendum, ita ut eiusdem celebrationis mente et animo participes fiant.

2. Præcipua autem capita instructionis populo christiano tradendæ hæc sunt :

a) *Pro dominica II Passionis, quæ « in palmis » vocatur*

Invitentur fideles ut frequentiores ad solemnem processionem palmarum conveniant, Christo Regi publicum testimonium amoris et gratitudinis redditori.

Moneantur porro fideles ut tempestive, currente sancta hebdomada, ad sacramentum pænitiæ accedant; quæ quidem monitio illic præsertim urgenda est, ubi consuetudo invaluit ut fideles vespere sabbati

sancti et mane dominicæ Resurrectionis quasi catervatim ad sacrum tribunal conveniant. Studeant igitur animarum curatores ut per totam sanctam hebdomadam, præsertim vero sacro triduo, fidelibus facilis occasio præbeatur ad sacramentum pænitentiae accedendi.

b) *Pro feria V in Cena Domini*

Erudiantur fideles de amore quo Christus Dominus, « pridie quam pateretur », sacrosanctam instituit Eucharistiam, sacrificium et sacramentum, Passionis suæ memoriale perpetuum, sacerdotum ministerio perenniter celebrandum.

Invitentur quoque fideles, ut post missam in Cena Domini, debitam augustissimo Sacramento adorationem reddant.

Ubi demum pedum lotio, ad mandatum Domini de amore fraterno demonstrandum, secundum Ordinis instaurati rubricas in ecclesia peragitur, edoceantur fideles de profunda huius sacri ritus significatione, ac de opportunitate ut ipsi hoc die christianæ caritatis operibus abundant.

c) *Pro feria VI in Passione et Morte Domini*

Disponantur fideles ad rectam intelligentiam singularis actionis liturgicæ huius diei, in qua, post lectiones sacras et preces, Passio Domini nostri solemniter decantatur; orationes pro totius Ecclesiæ et generis humani necessitatibus offeruntur; deinde a familia christiana, clero et populo, sancta Crux, nostræ redemptionis trophæum, devotissime adoratur; postremo, iuxta instaurati Ordinis rubricas et sicut mos fuit per multa sæcula, omnes qui id cupiunt et rite parati sunt, ad sacram quoque communionem accedere possunt, ea potissimum mente, ut corpus Domini, pro omnibus hoc die traditum, devote sumentes, uberiores redemptionis fructus percipiant.

Instent porro sacerdotes ut fideles hoc sacratissimo die piam servant mentis recollectionem, nec legem obliviscantur abstinentiæ et ieiunii.

d) *Pro sabbato sancto et vigilia paschali*

Oportet in primis, ut fideles de peculiari natura liturgica sabbati sancti diligenter edoceantur. Est autem dies summi luctus, quo Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem meditando; a sacrificio missæ, sacra mensa denudata, abstinendo; usque dum, post solemnem vigiliam seu nocturnam Resurrectionis expectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in sequentes dies exundat.

Huius vero vigiliæ propositum et finis in eo est, ut liturgica actione demonstretur et recolatur, quomodo ex morte Domini nostra promanaverit vita, et gratia. Itaque sub cerei paschalis signo ipse Dominus

« lux mundi » (Ioan. 8, 12) proponitur, qui peccatorum nostrorum tenebras, gratia suæ lucis, profligavit; paschale præconium profertur, quo splendor sanctæ noctis Resurrectionis decantatur; memorantur Dei magnalia in antiquo fœdere peracta, mirabilium Novi Testamenti pallentes imagines; aqua baptismalis benedicitur, in qua, « consepulti cum Christo » in mortem peccati, cum eodem Christo resurgimus, ut « in novitate vitæ ambulemus » (Rom. 6, 4); hanc denique gratiam, quam Christus nobis promeruit et in baptismo contulit, renovatis eiusdem baptismatis promissionibus, vita moribusque coram omnibus testificari pollicemur; postremo, implorato triumphantis Ecclesiæ interventu, sacra vigilia solemni Resurrectionis missa terminatur.

3. Nec minus necessaria est præparatio ritualis sacrarum cærimoniarum hebdomadæ sanctæ.

Quapropter ea omnia, quæ ad piam ac decoram celebrationem liturgicam huius sanctissimæ hebdomadæ occurrunt, sollicite paranda et ordinanda sunt; sacri præterea ministri ceterique ministrantes, sive clerici sive laici, potissimum si pueri sint, iis quæ ab ipsis peragenda erunt, sedulo instituantur.

II. ADNOTATIONES AD QUASDAM RUBRICAS ORDINIS HEBDOMADÆ SANCTÆ

a) *Pro universa hebdomada sancta*

4. Ubi copia habeatur sacrorum ministrorum, sacræ functiones hebdomadæ sanctæ cum omni splendore sacrorum rituum peragantur. Ubi vero sacri ministri desint, adhibeatur ritus simplex, servatis rubricis peculiaribus, ut suis locis notatur.

5. In Ordine hebdomadæ sanctæ instaurato, quotiescumque dicitur : « ut in Breviario romano », omnia desumenda sunt ex prædicto libro liturgico, servatis autem normis, per decretum generale S. Rituum Congregationis « De rubricis ad simpliciorum formam redigendis », diei 23 martii anni 1955, statutis.

6. Per totam hebdomadam sanctam, id est a dominica II Passionis seu in palmis usque ad missam vigiliæ paschalis inclusive, in missa (et feria VI in solemni actione liturgica), si solemniter celebratur, scilicet cum ministris sacris, ea omnia, quæ diaconus vel subdiaconus aut lector, vi proprii officii cantant vel legunt, a celebrante omittuntur.

b) *Pro dominica II Passionis seu in palmis*

7. In benedictione et processione adhibeantur rami palmarum seu olivarum, vel aliarum arborum. Hi rami, secundum locorum varios

usus, vel ab ipsis fidelibus parantur et in ecclesiam afferuntur; vel, benedictione peracta, fidelibus distribuuntur.

c) Pro feria I in Cena Domini

8. Pro solemnī Sacramenti repositione paretur locus aptus in aliquo sacello vel altari ecclesiæ, sicut in Missali romano præscribitur, et decenter quoad fieri potest, ornatur velis et luminaribus.

9. Servatis Sacræ Rituum Congregationis decretis de vitandis vel tollendis abusibus in hoc loco parando, plane commendatur severitas quæ liturgiæ horum dierum convenit.

10. Parochi vel ecclesiarum rectores tempestive moneant fideles de publica adoratione sanctissimæ Eucharistiæ, inde ab expleta missa in Cena Domini instituenda, et protrahenda saltem usque ad mediam noctem, quando scilicet liturgicæ recordationi institutionis sanctissimæ Eucharistiæ succedit memoria passionis et mortis Domini.

d) Pro vigilia paschali

11. Nihil impedit quominus signa, in cereo paschali a celebrante stilo incidenda, coloribus vel alio modo antea præparentur.

12. Convenit, ut candelæ, quas clerus et populus gestant, accensæ maneant, dum præconium paschale canitur, et dum renovatio promissionum baptismatis peragitur.

13. Vas aquæ benedicendæ convenienter ornari decet.

14. Si aderunt baptizandi, præsertim si plures sint, permittitur cærimonias Ritualis romani, quæ ipsam baptismi collationem præcedunt, id est, in baptisate infantium usque ad verba « Credis in Deum » (*Rituale romanum*, tit. II, cap. II, n. 17), et in baptisate adultorum usque ad verba « Quis vocâris? » (*Rituale romanum*, tit. II, cap. IV, n. 38), eodem mane, tempore opportuno, præmittere.

15. Si contingat in hac solemnī vigilia sacras quoque Ordinationes conferri, pontifex ultimam admonitionem (cum impositione sic dicti « pensi »), quæ iuxta Pontificale romanum post benedictionem pontificalem et ante ultimum evangelium locum habet, hac nocte eidem benedictioni pontificali præmittat.

16. In vigilia Pentecostes, omissis lectionibus seu prophetiis, et aquæ baptismalis benedictione ac litanis, missa, etiam conventualis, vel solemnī aut cantata, incipitur more solito, facta ad gradus altaris confessione, ab introitu « Cum sanctificâtus fûero », ut in Missali romano ibidem pro missis privatis ponitur.

III. DE MISSA, SACRA COMMUNIONE
ET IEIUNIO EUCHARISTICO IN TRIDUO SACRO

17. Feria V in Cena Domini, antiquissima romanæ Ecclesiæ servanda est traditio, qua, privatarum missarum celebratione interdicta, omnes sacerdotes omnesque clerici, sacris in Cena Domini intersint, quos expedit ad sacram mensam accedere (cfr. can. 862).

Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius unam alteramve missam lectam in singulis ecclesiis vel oratoriis publicis permittere poterit; in oratoriis autem semipublicis unam tantum missam lectam; ea quidem de causa, ut omnes fideles hoc sacro die missæ sacrificio interesse et corpus Christi sumere possint. Hæ autem missæ inter easdem diei horas permittuntur, quæ pro missa solemni in Cena Domini assignatæ sunt (*Decretum*, II, 7).

18. Eadem feria V in Cena Domini, sacra communio fidelibus distribui potest tantummodo inter missas vespertinas, vel continuo ac statim ab iis expletis; item sabbato sancto dari potest tantummodo inter missarum solemnias, vel continuo ac statim ab iis expletis; exceptis infirmis in periculo mortis constitutis.

19. Feria VI in Passione et Morte Domini, sacra communio distribui potest unice inter solemnem actionem liturgicam postmeridianam, exceptis item infirmis in periculo mortis constitutis.

20. Sacerdotes, qui missam solemnem vigiliæ paschalis hora propria celebrant, id est post mediam noctem quæ intercedit inter sabbatum et dominicam, possunt ipso dominico die Resurrectionis missam festivam celebrare, atque etiam, si indultum habeatur, bis aut ter.

21. Locorum Ordinarii, qui feria V in Cena Domini, missam chrismatis mane celebraverint, possunt vespere missam quoque solemnem in Cena Domini litare; verum sabbato sancto, si vigiliam solemnem paschalem celebrare voluerint, possunt, sed non tenentur, missam solemnem ipso die dominicæ Resurrectionis litare.

22. Quoad ieiunium eucharisticum, servantur normæ in Constitutione apostolica « Christus Dominus » et in adnexa « Instructione » Supremæ S. Congregationis S. Officii, diei 6 ianuarii anni 1953, traditæ ¹.

¹ 13. Sacerdotes, qui pomeridianis horis missam celebrant, itemque fideles qui in eadem sacram communionem recipiunt, possunt *inter refectionem*, permissam usque ad tres horas ante missæ vel communionis initium, sumere *congrua moderatione* alcoholicas quoque potiones inter mensam suetas (v. gr. vinum, cerevisiam, etc.), exclusis quidem liquoribus. Quoad potus autem, quos sumere possunt ante vel post dictam refectionem, usque ad unam horam ante missam vel communionem, excluditur *omne alcoholicorum genus*.

(Acta Apostolicæ Sedis, 16 jan. 1953, 50)

IV. DE QUIBUSDAM DIFFICULTATIBUS COMPONENTIBUS

23. Cum pro diversitate locorum et gentium plures numerentur populares consuetudines, hebdomadæ sanctæ celebrationi connexæ, studeant locorum Ordinarii et sacerdotes curam animarum gerentes, ut consuetudines huiusmodi, quæ solidam pietatem fovere videantur, cum instaurato Ordine hebdomadæ sanctæ prudenter componantur. Edoceantur porro fideles de summo valore sacræ Liturgiæ, quæ semper, et his præsertim diebus, ceteras devotionis species et consuetudines, quamvis optimas, natura sua longe præcellit.

24. Ubi mos hucusque viguit domos benedicendi ipso sabbati sancti die, locorum Ordinarii congruas edant dispositiones, ut hæc benedictio opportuniore tempore, ante vel post Paschatis festum, a parochis, vel ab aliis sacerdotibus animarum curam gerentibus ab ipsis delegatis, peragatur, qui, hanc nacti occasionem, fideles sibi commissos paterne inuisent, ac de eorum statu spirituali certiores se reddant (can. 462, n. 6).

25. Campanarum pulsatio, in missa vigiliæ paschalis, ad initium hymni « Glória in excelsis » præscripta, hoc modo fiat :

a) In locis, in quibus una tantum habetur ecclesia, campanæ pulsentur hora, qua dicti hymni incipit cantus.

b) In locis autem, ubi plures ecclesiæ exstant, sive in omnibus eodem tempore sacræ cærimonie peragantur, sive tempore diverso, campanæ omnium ecclesiarum eiusdem loci pulsentur una cum campanis ecclesiæ cathedralis, vel matricis aut principalis. In dubio quænam ecclesia in loco sit matrix aut principalis, adeatur Ordinarius loci.

Die 16 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Præfectus

L. + S.

+ A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

ORDINATIONES ET DECLARATIONES

CIRCA ORDINEM HEBDOMADÆ SANCTÆ

INSTAURATUM

Liturgica hebdomadæ sanctæ instaurationis, a Sacra Rituum Congregatione per generale Decretum « Maxima Redemptionis nostræ mysteria » diei 16 novembris anni 1955 promulgata, lætanti animo ab omnibus accepta est, et ubique locorum optimo cum successu pastoralis in rem deducta.

Nonnulli tamen Excellentissimi Episcopi, relatione facta ad hanc Sacram Congregationem, quasdam difficultates practicas, ex diversis locorum et gentium adiunctis exortas, significaverunt. His solvendis, Pontificia illa peritorum virorum Commissio, quæ Ordinem instaurationis paraverat, re mature perpensa, has redegit « Ordinationes et declarationes », in quibus anterior quoque *Declaratio* super ritibus instaurationis celebrandis, ab hac S. Congregatione die 15 martii anni 1956 data, assumitur; generale autem Decretum « Maxima Redemptionis nostræ mysteria » et adnexa *Instructio* diei 16 novembris anni 1955 vim suam habere pergunt, iis exceptis, quæ hic innovantur.

Hæc autem omnia Ss.mo Domino Nostro Pio Papa XII ab infrascripto Cardinali præfecto per singula relata, ab eadem Sanctitate Sua adprobata sunt.

Quapropter de speciali mandato eiusdem Ss.mi D. N. Pii divina Providentia Papæ XII, Sacra Rituum Congregatio ea quæ sequuntur, statuit.

1. De ritu solemniori vel simplici in celebranda liturgia hebdomadæ sanctæ adhibendo

1. In omnibus ecclesiis et oratoriis publicis et semipublicis, ubi copia habeatur sacrorum ministrorum, sacri ritus dominicæ II Passionis seu in palmis, feriæ V in Cena Domini, feriæ VI in Passione et Morte Domini et Vigiliæ paschalis, in forma solemniori celebrari possunt (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 1, et *Instructio* diei 16 nov. 1955, n. 4).

2. In ecclesiis autem et in oratoriis publicis et semipublicis, ubi sacri ministri desint, ritus simplex adhiberi potest. Ad præfatum autem ritum simplicem peragendum, requiritur numerus sufficiens « ministrantium », sive clericorum, sive saltem puerorum, et quidem trium ad minus pro dominica II Passionis seu in palmis et pro Missa in Cena Domini; et quatuor saltem in celebratione Actionis liturgicæ feriæ VI in Passione et Morte Domini et Vigiliæ paschalis. Hi autem

« ministrantes » sedulo instructi esse debent de iis quæ ab ipsis agenda sunt (*Instructio* diei 16 nov. 1955, n. 3). Duplex hæc conditio, scilicet de sufficienti numero « ministrantium », et de eorum congrua præparatione, prorsus requiritur ad ritum simplicem peragendum. Ordinarii locorum invigilent ut hæc duplex conditio, pro ritu simplici statuta, adamussim observetur (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 2).

3. Ubi actiones liturgicæ hebdomadæ sanctæ ritu simplici peraguntur, si præsto sit alter sacerdos vel saltem diaconus, nil impedit quominus hic, diaconali more indutus, cantet evangelium, quando occurrit, aut historiam passionis (ipsi celebranti parte Christi reservata), vel præconium paschale, lectiones quoque et invitationes ut sunt *Flectamus genua* et *Levate*, aut *Benedicamus Domino* vel *Ite, missa est*; uno verbo partes diaconi congrue absolvat.

II. De Dominica II Passionis seu in palmis

4. Solemnis ramorum benedictio et processio cum subsequente Missa fiant mane, hora consueta Missæ principalis, in choro post Tertiam (cfr. *Decretum generale* diei 16 nov. 1955, n. 6).

In ecclesiis autem ubi Missæ vespertinæ cum magno populi concursu celebrari solent, Ordinarius loci, ramorum benedictionem et processionem cum subsequenti Missa horis vespertinis, si vera pastoralis ratio intercedat, permittere poterit, ea tamen lege ut benedictio et processio matutinis horis in iisdem ecclesiis locum non habeant.

5. Sola ramorum benedictio, absque subsequenti processione et Missa, celebrari non licet.

6. Benedictio ramorum in altera ecclesia fieri potest e qua ad ecclesiam principalem processionaliter accedatur pro Missæ celebratione (*Ordo*, n. 17). Ubi vero hæc altera ecclesia non habeatur, ramorum benedictio in aliquo convenienti loco fieri potest, imo etiam sub divo, ante ædiculam sacram, vel ante ipsam crucem processionalem, dummodo processio inde sequatur ad ecclesiam pro Missæ celebratione.

7. Cum vix omnes fideles benedictioni ramorum interesse possint, curent ecclesiarum rectores, ut rami benedicti in sacristia vel alio apto loco præsto sint, fidelibus qui processioni non interfuerunt, distribuendi.

III. De Feria V in Cena Domini

8. Missa chrismatis celebranda est mane, post Tertiam; Missa vero in Cena Domini litanda est vespere, hora magis opportuna, non autem ante horam quartam post meridiem, nec post horam nonam.

9. Ubi ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius, præter Missam principalem in Cena Domini, unam vel etiam alteram Missam *lectam* permittere poterit in singulis ecclesiis vel oratoriis publicis; in oratoriis

autem semipublicis unam tantum (cfr. *Instructio* diei 16 nov. 1955, n. 17).

Si autem, quacumque de causa, Missa principalis in Cena Domini ne ritu quidem simplici celebrari possit, Ordinarius loci, ratione pastoralis, binas Missas *lectas* permittere poterit in ecclesiis vel oratoriis publicis litandas, unam vero tantum in oratoriis semipublicis (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 4).

Hæ Missæ lectæ infra idem temporis spatium celebrari debent quod supra, n. 8, pro Missa in Cena Domini assignatum est.

10. Valde convenit ut in Missis quoque lectis supra recensitis (n. 9), celebrans, post Evangelium, fideles breviter alloquatur de potissimis huius diei mysteriis.

11. Feria V in Cena Domini sacram Communionem fidelibus distribuere licet tantum in Missa principali in Cena Domini et in omnibus aliis Missis lectis quas Ordinarius loci permiserit, vel continuo ac statim ab iis expletis.

12. Infirmis sacra Communio hac die deferri licet, horis ante et post meridianis.

13. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest binationem Missæ in Cena Domini (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 6).

14. Ubi feria V hebdomadæ sanctæ, post Missam in Cena Domini, etiam in forma simplici celebratam, translatio et repositio habeatur Ss.mi Sacramenti, stricte requiritur ut in eadem ecclesia vel oratorio, Actio quoque liturgica postmeridiana feriæ VI in Passione et Morte Domini locum habeat (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 3).

IV. De feria VI in Passione et Morte Domini

15. FERIA VI in Passione et Morte Domini solemnibus Actio liturgica celebratur horis postmeridianis, et quidem circa horam tertiam; si vero ratio pastoralis id suadeat, inchoari potest inde a meridie, vel tardiori hora, non autem ultra horam nonam serotinam.

16. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest repetitionem Actionis liturgicæ feriæ VI in Passione et Morte Domini, non tamen in eadem parœcia, et infra idem temporis spatium quod supra, n. 15, pro absoluteione eiusdem Actionis statutum est (cfr. *Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 6).

17. Si Parochus aut ecclesiæ Rector prævideat, adorationem S. Crucis, prouti in Ordine hebdomadæ sanctæ præscribitur, ob ingentem populi concursus, vix aut non sine boni ordinis et devotionis detrimento peragi posse, tunc cærimonia hoc modo peragatur: Celebrans, postquam clerus, si adsit, et ministrantes adorationem expleverint, S. Crucem e manibus ministrantium sumat et in summitate graduum altaris

consistens, paucis verbis populum ad S. Crucis adorationem invitet eamque altius elevatam teneat, per breve tempus a fidelibus in silentio adorandam.

18. FERIA VI in Passione et Morte Domini sacra Communio distribui potest unice inter solemnem Actionem liturgicam postmeridianam, exceptis in periculo mortis constitutis (cfr. *Instructio* diei 16 nov. 1955, n. 19).

V. *De sabbato sancto et vigilia paschali*

19. De hora celebrandæ vigiliæ paschalis hæc servantur :

a) hora competens ea est quæ permittat Missam eiusdem vigiliæ incipere circa mediam noctem inter sabbatum sanctum et dominicam Resurrectionis (*Decretum generale* diei 16 nov. 1955, n. 9);

b) Ubi tamen, ponderatis fidelium et locorum peculiaribus conditionibus, propter graves rationes ordinis publici et pastoralis, de iudicio Ordinarii loci, horam celebrandæ vigiliæ anticipari conveniat, hæc inchoari non potest ante diei crepusculum, aut certe non ante solis occasum (cfr. *Decretum generale* diei 16 nov. 1955, n. 9);

c) Permissio autem horam vigiliæ paschalis anticipandi ab Ordinario loci dari non potest indistincte vel generaliter pro tota diœcesi aut regione, sed tantum pro iis ecclesiis vel locis, ubi vera urgeat necessitas; præstat insuper ut hora competens servetur in ipsa saltem ecclesia cathedrali et in omnibus aliis ecclesiis, præsertim religiosorum, ubi sine gravi incommodo id fieri potest.

20. Vigilia paschalis celebrari potest etiam in ecclesiis vel oratoriis, ubi functiones feriæ V et VI hebdomadæ sanctæ locum non habuerint, vel omitti in ecclesiis et oratoriis in quibus prædictæ functiones celebratæ sunt (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 5).

21. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest binationem Missæ vigiliæ paschalis, non tamen in eadem parœcia (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 6).

22. Cum Vigilia paschalis ad nativam sedem nocturnam restituta fuerit, non convenit, ut inter eiusdem vigiliæ Missarum solemnia, Tonsura vel Ordines minores aut maiores conferantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Die 1 februarii anni 1957.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. *Præfectus*

+ A. Carinci, *Archiep. Seleuc.*,
S. R. C. *a secretis*

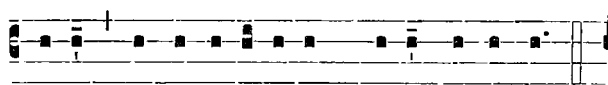
L + S

DOMINICA SECUNDA PASSIONIS SEU IN PALMIS

I classis

AD TERTIAM

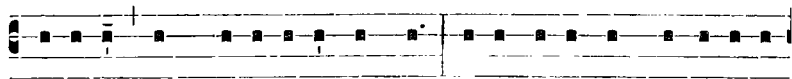
D



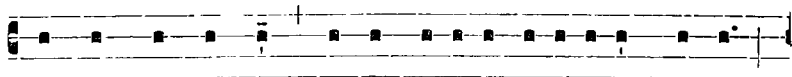
E-us, in adiu-tó-ri-um me-um inténde.



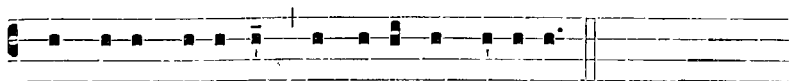
Ķ. Dómine, ad adiu-vándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et



Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o,



et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen.



Laus ti-bi, Dómi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri-æ.

Hymnus

N^{II} Unc, Sancte, no-bis, Spí-ri-tus, Unum Patri cum
 Fí-li-o, Digná-re promptus ínge-ri, Nostro re-fú-sus pé-
 cto-ri. 2. Os, lingua, mens, sensus, vi-gor Confessi-ó-nem
 pér-so-nent, Flamméscat igne cá-ri-tas, Accéndat ardor
 pró-xi-mos.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.

Amen.

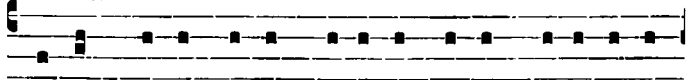
Ant.

f

P ú-e-ri Hebræ-ó-rum* vestiménta prosterné-bant in
 vi-a, et clamábant di-cé-tes : Ho-sánna fi-li-o Da-vid :
 be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni ».

Psalmus

Cantor



L

E-gem po-ne mi-hi, Dómi-ne, vi-am iusti-fi-ca-

Chorus

ti- ónum tu-á- rum : * et exquí-ram e-am **sem**-per.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor **legem tuam** : * et custó-diam illam in toto *corde meo*.

3. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia *ipsam* vólui.

4. Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in *ava-rítiam*.

5. Avérte óculos meos ne vídeant **vanitátem** : * in via tua *vivífica* me.

6. Státue servo tuo **elóquium tuum**, * in *timóre tuo*.

7. Amputa oppróbrium meum quod **suspiciátus sum** : * quia iudícia tua *iucúnda*.

8. Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua *viví-fica* me.

9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et *Spiritui Sancto*.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum *elóquium tuum*.

2. Et respondébo exprobrántibus **mihi verbum** : * quia sperávi in *sermónibus tuis*.

3. Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis **usquequáque** : * quia in iudiciis tuis *supersperávi*.

4. Et custódiám legem tuam **semper** : * in **sáeculum** et in **sáeculum sáeculi**.

5. Et ambulábam in **latitúdine** : * quia mandáta tua **exquisívi**.

6. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu **regum** : * et non **confundébar**.

7. Et meditábar in **mandátis tuis**, * *quæ diléxi*.

8. Et levávi manus meas ad mandáta tua, **quæ diléxi** : * et exercébar in iustificatió**ibus tuis**.

9. Glória **Patri**, et **Filio**, * et **Spirítui Sancto**.

10. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, * et in **sáecula sáeculórum**. Amen.

Memor esto verbi tui **servo tuo**, * in quo mihi *spem dedísti*.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte **mea** : * quia elóquium tuum **vivificávit me**.

3. Supérbi iníque agébant **usquequáque** : * a lege autem tua non **declinávi**.

4. Memor fui iudiciórum tuórum a **sáeculo**, **Dómine** : * et **conso-látus sum**.

5. Deféctio **ténuit me**, * pro peccatóribus derelinquéntibus **legem tuam**.

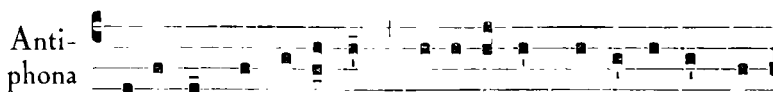
6. Cantábiles mihi erant iustificatió**nes tuæ**, * in loco peregrinatio**nis meæ**.

7. Memor fui nocte nóminis **tui**, **Dómine** : * et custodívi **legem tuam**.

8. Hæc **facta est mihi** : * quia iustificatió**nes tuas exquisívi**.

9. Glória **Patri**, et **Filio**, * et **Spirítui Sancto**.

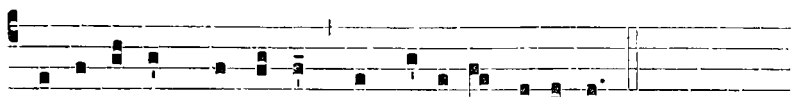
10. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, * et in **sáecula sáeculórum**. Amen.



Pú-e-ri Hebræ-ó-rum vestiménta prosterné-bant in



vi-a, et clamábant di-céntes : « Ho-sánna fí-li-o David :

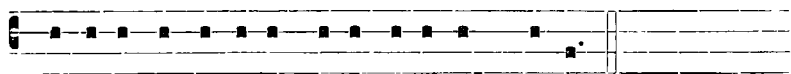


be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni ».

Capitulum

Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Iesu : † qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, * in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. R. Deo grátias.



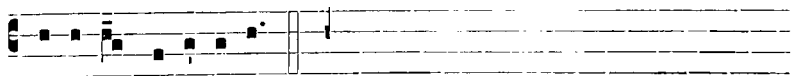
V. E-ru-e a frá-me-a, De-us, á-nimam me-am.

R. Et de manu canis ú-ni-cam me-am.

K

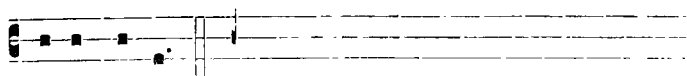


Y-ri-e, e-lé-i-son. R. Christe, e-lé-i-son.

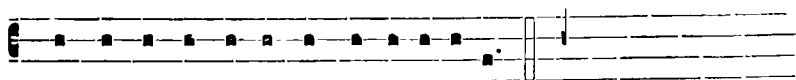


Ký-ri-e, e-lé-i-son.

P



A-ter noster *secreto usque ad*



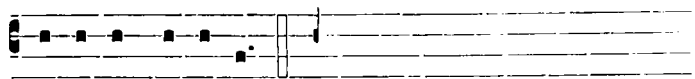
Ps. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem.



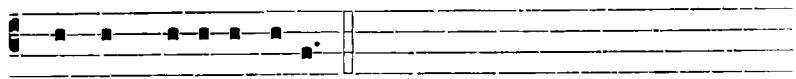
R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur :

D



Omi-nus vo-bíscum.



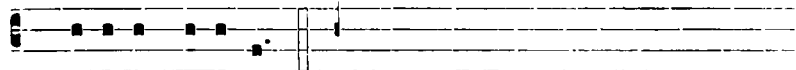
R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Orémus.

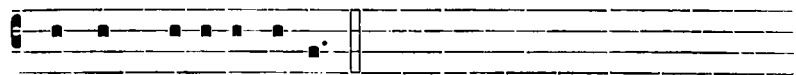
Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitán-dum humilitátis exémpulum, Salvatórem nostrum carnem súmeri et crucem subíre fecisti : † concéde propítius ; ut et paciéntiæ ipsíus habére documénta * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : * per ómnia sáecula sáeculórum. R. Amen.

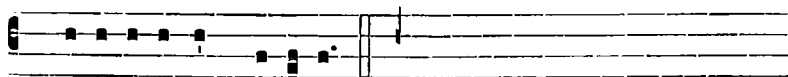
Post orationem additur :



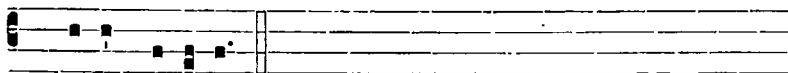
Ps. Dóminus vo-bíscum.



R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

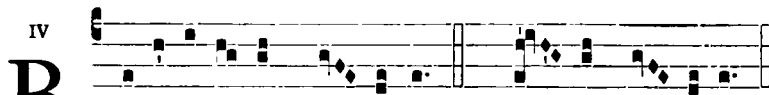


V. Be-ne-di-cámus Dómi-no.



R̄. De- o grá-ti- as.

¶ Ante Missam pontificalem dicitur :



B

E-ne-di-cámus Dó- mi-no. R̄. De- o grá- ti- as.

DE SOLEMNI PALMARUM PROCESSIONE IN HONOREM CHRISTI REGIS

Omnia quæ in sequentibus rubricis inter uncinos edita sunt, referuntur ad celebrationem simplicem, quando scilicet sacræ cærimonie peraguntur a sacerdote, absque ministris sacris.

DE BENEDICTIONE RAMORUM

1. *Hora competenti, (mane post Tertiam), omissa aspersione aquæ, proceditur ad benedicendum ramos palmarum seu olivarum, sive aliarum arborum.*

2. *Color paramentorum est rubeus.*

3. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali; ministri sacri amictu, alba, cingulo, subdiaconus insuper tunicella, diaconus stola et dalmatica.*

[3 a. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali, vel manet sine casula.*]

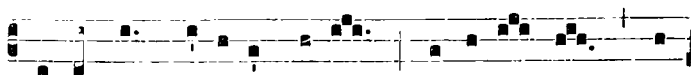
4. *Rami, nisi ab ipsis fidelibus iam in manibus teneantur, parentur super abacum, tobalea alba coopertum, et positum in opportuniore loco presbyterii, ita tamen, ut maneat in conspectu populi.*

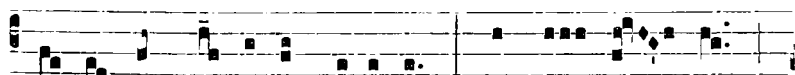
5. *Omnibus rite dispositis, celebrans, cum ministris sacris [seu ministrantibus], facta altari debita reverentia, sistit retro abacum, versus populum.*

Interim vero cantatur sequens antiphona :

Antiphona VII

Matth. 21, 9

H  O-sánna * fi-li-o David : be-ne-dí-ctus qui

 ve-nit in nó-mi-ne Dómi-ni. Rex Is-ra-ël :



Ho-sánna in excél-sis.

6. *Deinde celebrans, manibus iunctis, benedicit ramos, dicens, in tono simplici :*

V. Dóminus vobíscum.

Cui omnes respondent :

R. Et cum spírítu tuo.

7. *In sequenti oratione celebrans dicat, prout qualitati ramorum congruit, hos palmárum ramos, vel hos olivárum ramos, vel hos árborum ramos, vel hos palmárum et olivárum ramos, aut hos palmárum (olivárum) et aliárum árborum ramos.*

Orémus.

Oratio

Béne † dic, quáesumus, Dómine, hos palmárum (*seu olivárum aut aliárum árborum*) ramos : † et præsta: ut, quod pópulus tuus in tui veneratióne hodiérno die corporaliter agit, hoc spírítuáliter summa devotióne perficiat, * de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiæ summóperere diligéndo. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

8. *Tunc celebrans primum ter aspergit ramos, super abacum positos, postea, ad cancellos, ramos fidelium, ubi ipsi, ut dictum est, ramos iam in manibus portant, nisi placuerit horum aspersionem facere transeundo per aulam ecclesie.*

9. Deinde celebrans ponit incensum in thuribulum, more solito, et primum ter adolet ramos benedictos, super abacum positos, postea, ad cancellos, vel transeundo per aulam ecclesiæ, incensat ramos fidelium.

Ministri sacri [vel ministrantes] celebrantem comitantur, tam in aspersione, quam in incensatione ramorum, fimbriam pluvialis tenentes.

DE DISTRIBUTIONE RAMORUM

10. Completa benedictione, fit ramorum distributio, secundum locorum consuetudinem.

11. Acolythus [vei ministrans] accipit e mensa ramum pro celebrante, et collocat super credentiam.

Celebrans pergit ad altare cum ministris [vel ministrantibus], illud ascendit et osculatur in medio; deinde, quin ramum ipse accipiat, vertit se ad populum. et ramos benedictos distribuit presbyteris et clericis, si adsunt, vel saltem ministrantibus genuflexis super suppedaneum.

Postea descendit de altari et, facta debita reverentia, accedit ad cancellos, ubi distribuit ramos populo, primo viris, deinde mulieribus. In distributione ramorum, diaconus [vel primus ministrans], a sinistris celebrantis, ramos benedictos eidem offert; subdiaconus [vel secundus ministrans], a dextris, extremitatem pluvialis sustinet; acolythus vero [vel tertius ministrans] sumit ramos benedictos e mensa et diacono [seu primo ministranti] præbet.

12. Et cum inceperit distribuere, cantantur sequentes antiphonæ et psalmi, hoc modo :

1 antiphona I f

P U-e-ri Hebræ-ó-rum, * portántes ramos o-li-vá-

rum, obvi-a-vé-runt Dómi-no, clamán-tes et di-cén-tes :

« Ho-sánna in excél-sis ».

Psalmus 23, 1-2 et 7-10

D Omi-ni est terra, et ple-ni-tú-do e- ius : * or-
bis terrá-rum et u-ni-vérsi qui há-bi-tant in e- o.
Flexa : prínci-pes ve- stras, † 2. Qui- a...

2. Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

8. Quis est iste rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prælio.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

10. Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

2 antiphona I f

P U- e- ri Hebræ- ó- rum * vestiménta prosterné- bant in

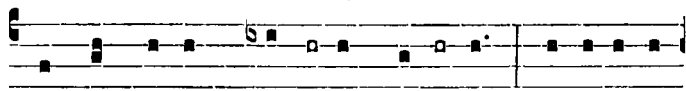


vi- a, et clamá-bant di-céntes : « Ho-sánna fí-li- o Da-vid :



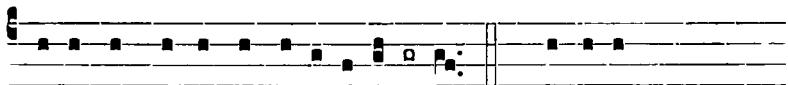
be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni ».

Psalmus 46



O

- mnes gentes, **pláudi-te má-ni-bus** : * iu-bi-lá-te



De- o in vo-ce exsul-ta-ti- ó- nis : 2. Quó-ni- am...

2. Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

3. Subiécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

4. Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Iacob, quam diléxit. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

5. Ascéndit Deus in iúbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

6. Psállite Deo nostro, psállite : * psállite regi nostro, psállite. *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

7. Quóniam rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

8. Regnábít Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

9. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui Sancto.

11. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque distributio finiatur; si autem finiatur prius, clauditur cum Glória Patri, et repetitur antiphona.

Finita distributione, celebrans lavat manus stans ad sedile, nihil dicens, adiutantibus ministris sacris [vel ministrantibus]. Interim removetur mensa e presbyterio.

DE LECTIONE EVANGELICA

In ritu solemnî

13. *Postquam manus lavit, celebrans stans ad sedile, incensum more solito imponit ac benedicit.*

Diaconus, accepto libro, genuflectit in infimo gradu altaris et inclinatus dicit, submissa voce, Munda cor meum.

Deinde surgens, una cum subdiacono et acolythis, facta debita altari reverentia, accedit ad sedem celebrantis, a quo petit et accipit benedictionem, ut in Missa solemnî.

Evangelium canitur uti moris est in Missa solemnî. Celebrans, quin evangelium legat, illud auscultat ad sedem stans.

In ritu simplici

Postquam manus lavit, celebrans stans ad sedile, incensum more solito imponit ac benedicit.

Accepto deinde libro, accedit cum ministrantibus ad altare, ibique super infimum gradum genuflexus et inclinatus, dicit submissa voce Munda cor meum, Iube, Dómine, benedicere et Dóminus sit in corde meo.

Postea surgit, et facta debita altari reverentia, accedit ad latus evangelii, in plano, librum super legere deponit (atque incensat), et cantat evangelium.

14. + Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum 21, 1-9

In illo tempore : Cum appropinquasset Iesus Ierosólymis, et venisset Béthphage ad montem Olivéti : tunc misit duos discipulos suos, dicens eis : «*Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi : et si quis vobis áliquid dixerit, dícite quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos*». Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per prophétam, dicentem : *Dícite filiæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subiugális. Eúntes autem discipuli, fecerunt sicut præcépit illis Iesus. Et adduxerunt ásinam et pullum : et imposuerunt super eos vestiménta sua, et cum désuper sedere fecerunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via : álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via : turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant,*

dicéntes : « Hosánna filio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini ».

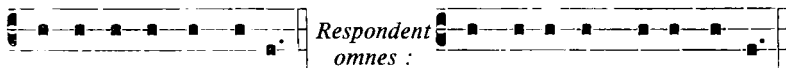
15. *Evangelio finito, subdiaconus defert librum osculandum celebranti, qui non incensatur a diacono.*

[15 a. *In fine celebrans librum osculatur dicens Per evangélica dicta; et a ministrantibus respondetur Laus tibi, Christe.*]

DE PROCESSIONE CUM RAMIS BENEDICTIS

16. *Lectione evangelica expleta, celebrans redit cum ministris [vel ministrantibus] ante altare et, facta debita reverentia, incensum imponit ac benedicit.*

Diaconus [vel ministrans] porrigit celebranti ramum benedictum; deinde diaconus [vel celebrans], versus populum, cantat alta voce :



Pro-ce-dámus in pa-ce.

In nómi-ne Christi. Amen.

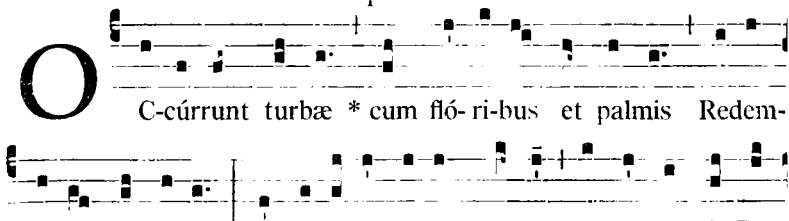
Et incipit processio.

- a) *Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante,*
- b) *deinde alter subdiaconus paratus, vel acolythus [aut unus ex ministrantibus], deferens crucem solemnem et pretiosam non velatam,*
- c) *medius inter duos acolythos [vel ministrantes], cum candelabris accensis;*
- d) *sequuntur clerici per ordinem et alii de choro cum cotta;*
- e) *ultimo celebrans, tecto capite, ramum benedictum in manu deferens, medius inter diaconum et subdiaconum [vel ministrantes] qui ramos benedictos non deferunt, sed extremitates pluvialis sustinent;*
- f) *demum fideles, ramos benedictos manibus gestantes.*

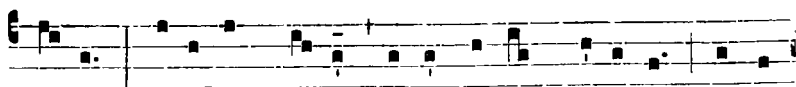
17. *Processio dirigatur, si fieri potest, extra ecclesiam, per aliquam viam longiorem.*

18. *Incipiente processione, cantari possunt antiphonæ sequentes, omnes, vel aliquaæ, pro opportunitate.*

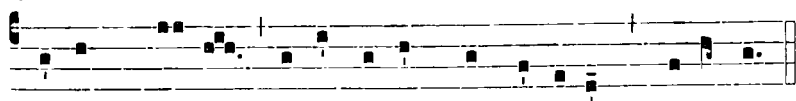
1 antiphona VIII



ptó-ri óbvi- am : et victó-ri tri-umphánti digna dant obsé-



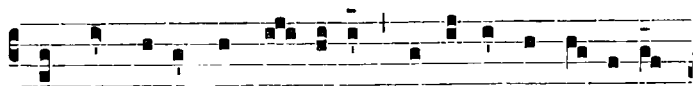
qui- a : Fí- li- um De- i o-re gentes prædi- cant : et in



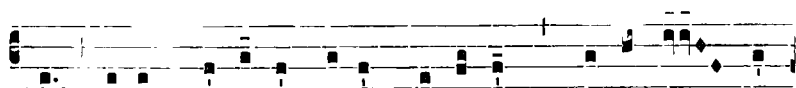
laudem Chri- sti vo- ces to- nant per nú- bi- la : « Ho- sánna ».

2 antiphona VII

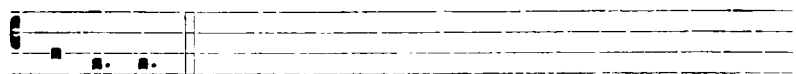
C



UM ánge- lis * et pú- e- ris fi- dé- les inve- ni- á-



mur, tri- umpha- tó- ri mortis clamá-ntes : « Ho- sánna in



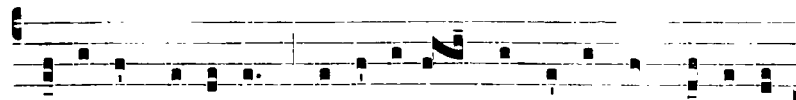
excél- sis ».

3 antiphona IV

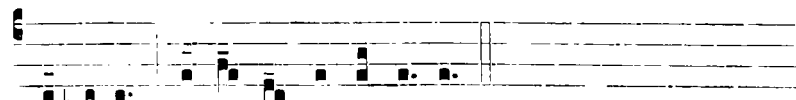
T



Urba multa, * quæ convé- ne- rat ad di- em festum,



clamá- bat Dómi- no : « Be- ne- díctus qui ve- nit in nó- mi- ne



Dó- mi- ní : Ho- sánna in excél- sis ».

4 antiphona I

Lucas 19, 37 et 38

C *Œpé-runt * omnes turbæ descendé-ti-um gau-
dén-tes laudá-re De-um vo-ce magna, super ó- mni-
bus quas ví-de-rant virtú-ti-bus, di-cé-ntes : « Be-ne-díctus
qui ve-nit Rex in nó-mi-ne Dó-mi-ni; pax in terra, et
gló-ri-a in excé-lsis ».*

19. *Progrediente processione, cantatur sequens hymnus, populo, si fieri potest, Glória, laus. continuo repé-nté, ut infra notatur.*

HYMNUS AD CHRISTUM REGEM

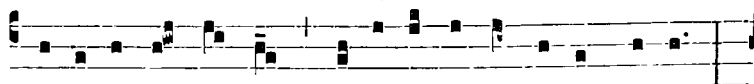
Chorus :

G *Ló-ri-a, laus et honor ti-bi sit, Rex Christe Red-*



emptor, Cu- i pu- e- ri- le de- cus prompsit Ho- sanna pi- um.
Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :



1. Isra- ãl es tu Rex, Da- ví- dis et íncli- ta pro- les,



Nómi- ne qui in Dómi- ni, Rex be- ne- dí- cte, ve- nis.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :



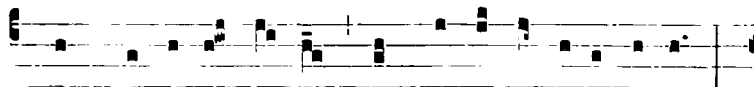
2. Cœtus in ex- cœl- sis te laudat ec- c- li- cus omnis, Et



mortá- lis ho- mo, et cuncta cre- á- ta simul.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :



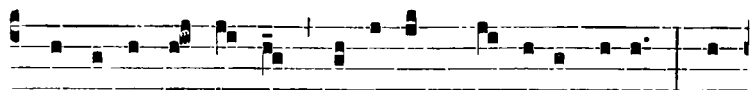
3. Plebs Hebræ- a ti- bi cum palmis óbvi- a ve- nit :



Cum pre- ce, vo- to, hymnis, ádsumus ecce ti- bi.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :



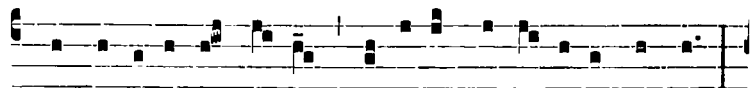
4. Hi ti-bi pas-sú-ro solvé-bant mú-ni-a laudis : Nos



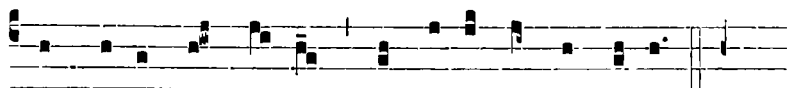
ti-bi regnánti pángimus ecce me-los.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :



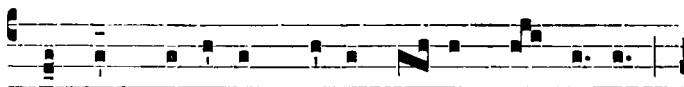
5. Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o nostra :



Rex bo-ne, Rex cle-mens, cui bo-na cuncta pla-cent.

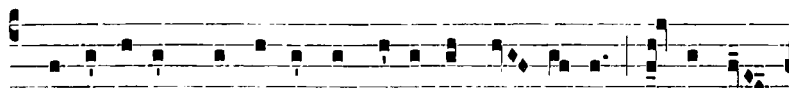
Omnes : Glória, laus. ut supra.

5 antiphona VIII G*

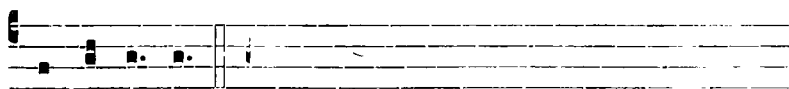


O

-mnes * colláudant nomen tu-um, et di-cunt :



« Be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sánna



in excél-sis ».

Vel ad libitum :

5 antiphona VIII G

O - mnes * colláudant nomen tu- um, et di- cunt :

« Be- ne- díctus qui ve- nit in nó- mi- ne Dó- mi- ni. Ho-
sánna in ex- cél- sis ».

Psalmus 147

L Auda, Ie- rú- sa- lem, **Dó**mi- num : * lauda De- um

tu- um, **Si-** on. 2. Quóni- am...

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos **pacem** : * et ádipe fruménti **sátiat** te.

4. Qui emíttit elóquium suum **terrae** : * velóciter currit **sermo** eius.

5. Qui dat nivem sicut **lanam** : * nébulam sicut **cínere** **spargit**.

6. Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?

7. Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea : * flabit spíritus eius, et **fluent aquæ**.

8. Qui annúntiat verbum suum **Iacob** : * iustítias et iudícia sua **Israël**.

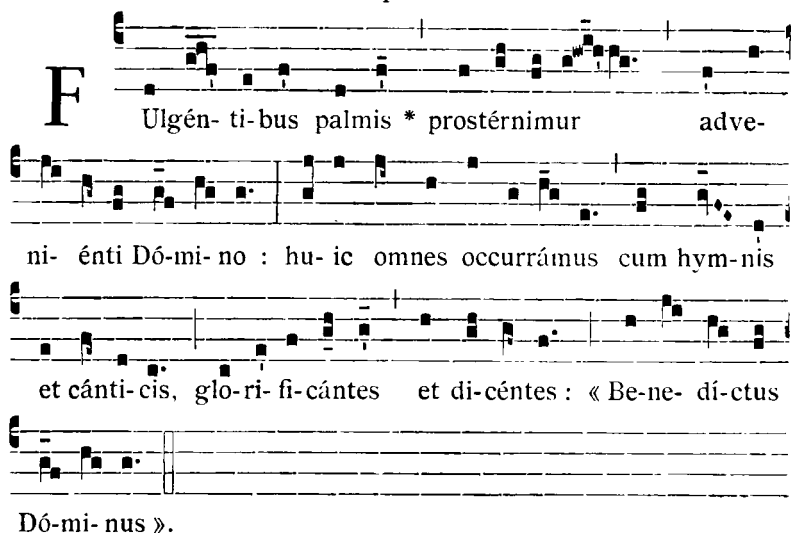
9. Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non manifestávit éis.

10. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

11. Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

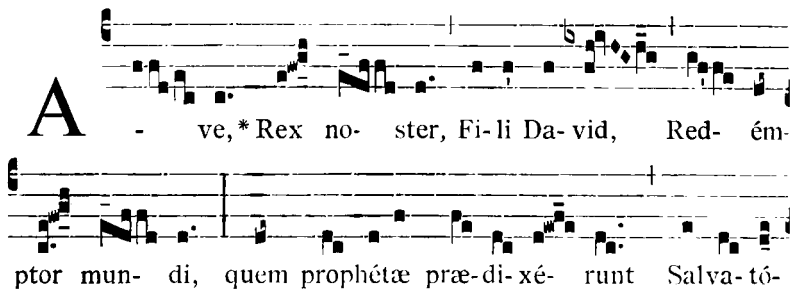
Et repetitur antiphona Omnes colláudent. ut supra.

6 antiphona VIII



F Ulgén- ti-bus palmis * prostérnimur adve-
ni- énti Dó-mi- no : hu- ic omnes occurrámus cum hym- nis
et cánti- cis, glo- ri- fi- cántes et di- céntes : « Be- ne- dí- ctus
Dó- mi- nus ».

7 antiphona I



A - ve, * Rex no- ster, Fi- li Da- vid, Red- ém-
ptor mun- di, quem prophétæ præ- di- xé- runt Salva- tó-

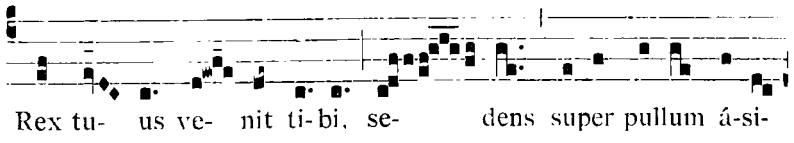
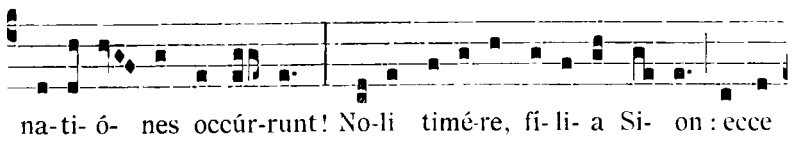
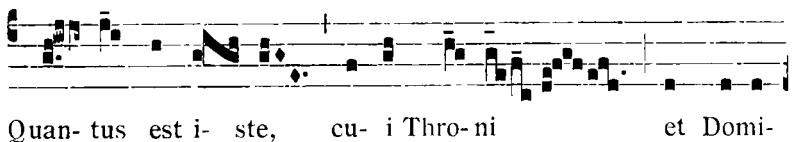
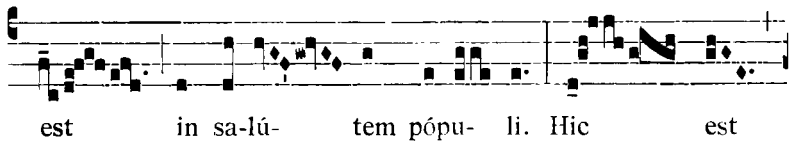
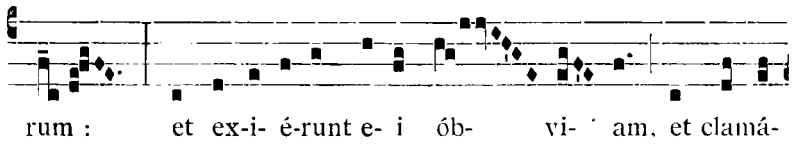
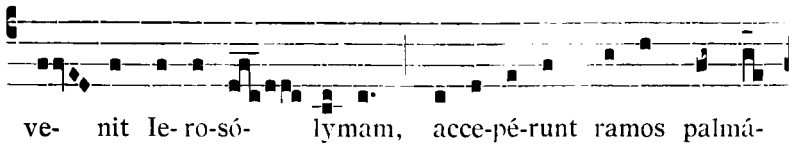
rem dómu- i Isra- òl esse ventú- rum. Te e-
 nim ad sa-lu- tá-rem vícti-mam Pa- ter mi- sit in
 mun- dum, quem exspe-ctá- bant omnes sancti ab
 o-rí- gi- ne mun-di, et nunc : « Ho- sán-
 na Fí- li- o Da-vid. Be- ne- díctus qui ve- nit in nó- mi- ne
 Dó- mi- ni. Ho- sán- na in excélsis ».

20. *Nihil impedit, quominus cantetur a fidelibus hymnus Christus vincit, vel alius cantus in honorem Christi Regis.*

Cantus ad libitum

8 antiphona *Ioan. 12, 12 et 13*

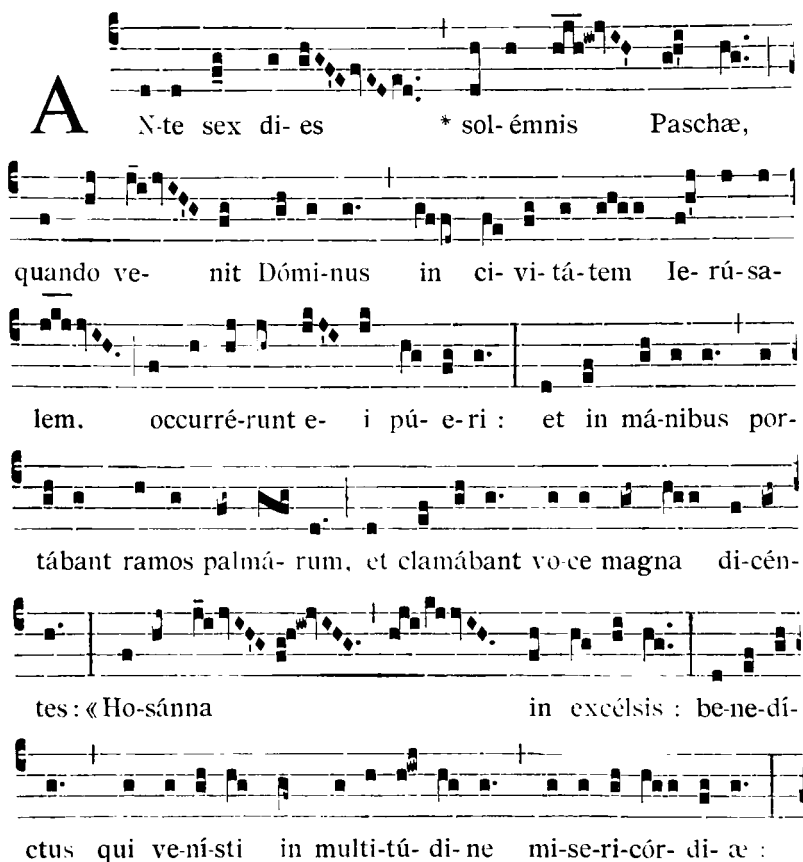
C ^vUM audís- set * pó- pu- lus, qui- a Ie- sus



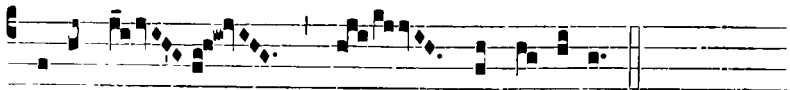


næ, sic ut scri- ptum est. Sal- ve, Rex, fabri-
cá-tor mun- di, qui ve- nísti red-í- me-re nos».

9 antiphona VIII



A N-te sex di-es * sol-émnis Paschæ,
quando ve- nit Dómi-nus in ci- vi-tá-tem Ie- rú-sa-
lem. occurré-runt e- i pú- e-ri : et in má-nibus por-
tábant ramos palmá- rum, et clamábant vo-ce magna di-cén-
tes : « Ho-sánna in excélsis : be-ne-dí-
ctus qui ve-ní-sti in multi-tú- di-ne mi-se-ri-cór- di- æ :



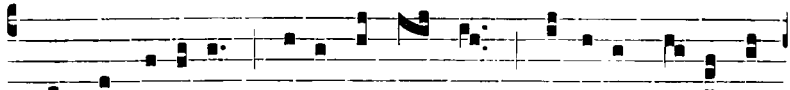
Ho-sánna

in excélsis ».

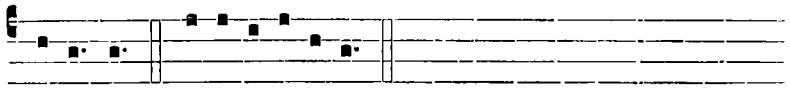
10 antiphona VIII G

C

Hristo da-tus est *princi-pá-tus et honor re-gni :



omnis pópu-lus, tribus et linguæ sérv-i-ent e-i in

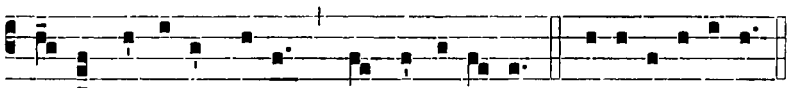


æ-térnum. E u o u a e.

11 antiphona VIII c

R

Egnum e- ius * regnum sempi-térnum est, et omnes



re-ges sérv-i-ent e-i et o-bé-di-ent. E u o u a e.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno
in ætérnum.

2. Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória,
atque victória :

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

3. Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra,
tua sunt :

4. Tuum, Dómine, **regnum**, * et tu es super *omnes* **príncipes**.

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

5. Tuæ divitiæ, et tua est **glória** : * tu *domináris* **ómnium**.

6. In manu tua virtus et **poténtia** : * in manu tua magnitúdo, et **impérium** **ómnium**.

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

7. Nunc igitur, Deus noster, **confitémur tibi**, * et **laudámus** nomen *tuum* **inclitum**.

8. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

9. Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in **sæcula** **sæculórum**. **Amen**.

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

1 2 antiphona VII a

Habet in vestiménto * et in fém-o-re su-o scriptum :

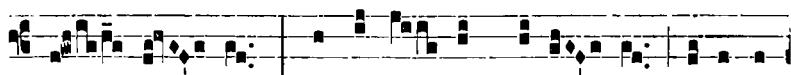
Rex re-gum, et Dóminus domi-nánti-um. Ipsi gló-ri-a

et impé-ri-um in sæcu-la sæ-cu-ló-rum.

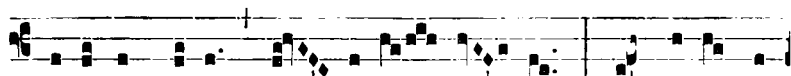
21. *Intrante processione in ecclesiam, dum celebrans per valvas ecclesie transit, incipitur responsorium sequens :*

Responsorium II

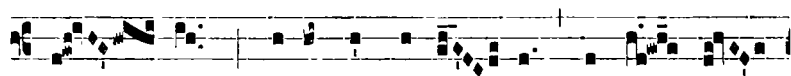
Ingre-di-énte * Dó-mi-no in sanctam ci-



vi- tá- tem, Hebræ- ó- rum pú- e- ri re-surre-



cti- ó-nem Vi-tæ pro- nunti- á- tes, * Cum ramis pal-



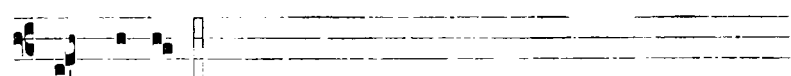
má- rum : « Ho-sánna, clamá- bant, in ex- cél-



sis ». ∇. Cumque audísset pópulus, quod Ie-sus ve-ní-ret Ie-



ro-só-ly- mam, ex-i- é-runt ób- vi- am e- i.



* Cum ramis.

22. *Celebrans, cum ad altare advenerit, traditis primo diacono [vel ministranti] bireto et ramo benedicto, facta debita reverentia, illud ascendit cum ministris sacris [vel ministrantibus] et, stans medius inter illos, versus populum, clerico [vel ministrante] librum tenente, dicit, in tono simplici, orationem ad complendam processionem, manibus iunctis :*

∇. Dóminus vobíscum. Omnes Rꝫ. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Dómine Iesu Christe, Rex ac Redémptor noster, in cuius honórem, hos ramos gestántes, solémnes laudes decantávimus : † concéde propítius; ut, quocúmque hi rami deportáti fúerint, ibi tuæ benedictiónis grátia descéndat, * et, quavis dáemonum

iniquitate vel illusionē profligata, dextera tua protegat, quos redemit : Qui vivis et regnas.

23. *Oratione finita, celebrans et ministri, facta debita altari reverentia, deponunt paramenta rubea, assumentes, pro Missa, violacea.*

24. *Rami non tenentur manibus, dum in Missa historia passionis Domini cantatur vel legitur.*

DE MISSA

Statio ad S. Ioannem in Laterano

1. *Color paramentorum est violaceus. Ministri sacri adhibent dalmaticam et tunicellam ; quod servatur etiam feriis II, III et IV.*

2. *Ubi ante Missam facta fuerit benedictio et processio ramorum, celebrans cum ministris sacris [seu ministrantibus] accedit ad altare, et, omissis psalmo Iúdica me, Deus, ac confessione, illud ascendit nihil dicens, osculatur illud in medio, et incensat more solito.*

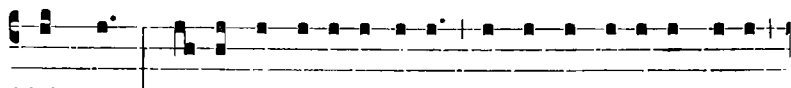
[*In ritu simplici, si Missa in cantu celebratur, fiunt incensationes uti mcris est in Missa solemnī.*]

3. Antiphona ad introitum VIII *Ps. 21, 20, 22 et 2*

D O-mi-ne, * ne longe fá-ci-as auxí-li-um
 tu-um a me, ad de-fensi-ó-nem me-am
 áspi-ce : lí-be-ra me de o-re le-ó-
 nis, et a córni-bus u-ni-cornu-ó-rum hu-mi-li-



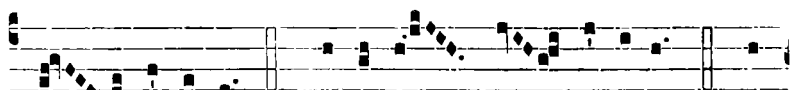
tá- tem me- am. *Ps.* De- us, De- us me- us, ré-spi-ce



in me, *qua- re me de-re-liquisti? longe a sa-lú-te me- a



verba de-lictó- rum me- ó-rum. *Repetitur : Dó-mi-ne. etc.*

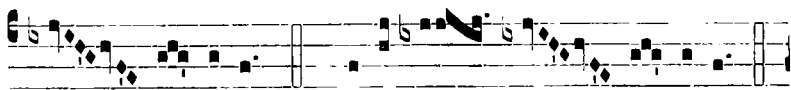
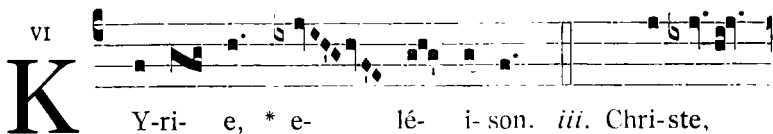


e- lé- i-son. *iii.* Ký- ri- e, e- lé- i-son. *ii.* Ký-

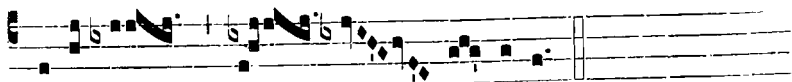


ri- e, , * ** e- lé- i-son.

Vel, ubi moris est :



e- lé- i-son. *iii.* Ký- ri- e, e- lé- i-son. *ii.*



Ký-ri- e. * e- lé- i-son.

Ÿ. et oratio in tono solemní.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

4. Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémpulum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti : * concéde propítius ; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

Et dicitur hæc tantum oratio.

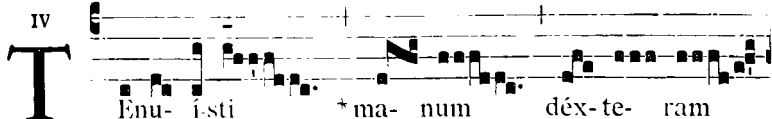
5. Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Philippenses.

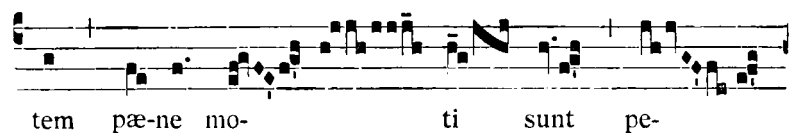
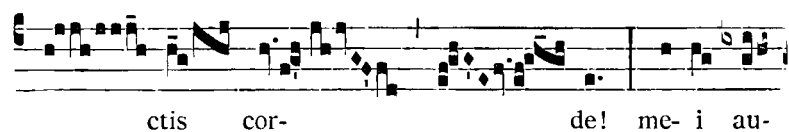
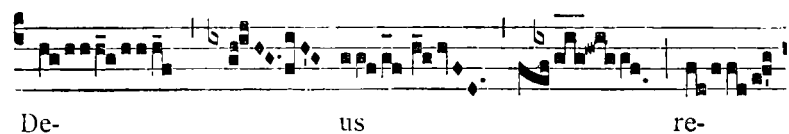
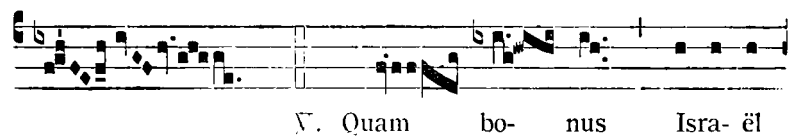
Phil. 2, 5-11

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum : et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : *hic genuflectitur* ut in nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

6. Graduale

Ps. 72, 24 et 1-3





rum * vi- dens.

7. Tractus *Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24 et 32*

D^{II} E- us, * De- us

me- us, réspi- ce in me : qua- re me de-

re- li- quí- sti? *∇*. Lon- ge a

sa- lú- te me- a ver- ba de- li-

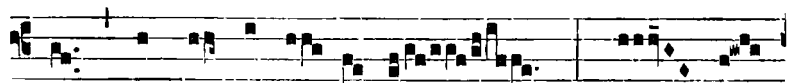
ctó- rum me- ó- rum. *∇*. De- us

me- us, clamá- bo per di- em, nec exáu-

di- es: in nocte, et non ad insi-



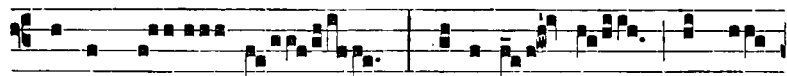
pi-én-ti-am mi-hi. √. Tu au-



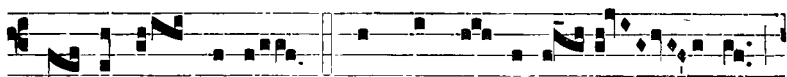
tem in sancto há-bi-tas, laus Is-



ra-ël. √. In te spe-ravé-runt



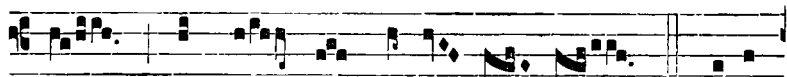
patres no-stri : spe-ra-vé-runt, et li-



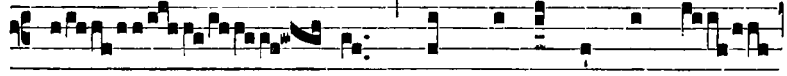
be-rásti e-os. √. Ad te cla-mavé-runt,



et sal-vi-fac-ti sunt : in te spe-ra-vé-



runt, et non sunt confú-si. √. Ego



au-tem sum vermis, et non ho-



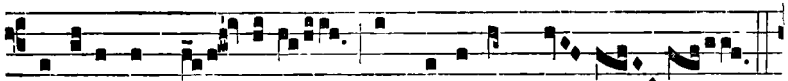
mo : oppró-bri-um hó-mi-num, et



abiecti- o ple- bis. ¶. Omnes, qui vi- dé-



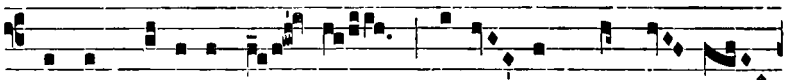
bant me, asperna-bán- tur me :



locú-ti sunt lá- bi- is et mové-runt ca- put.



¶. Sperávit in Dó-mi- no, e-rí-pi- at e- um :



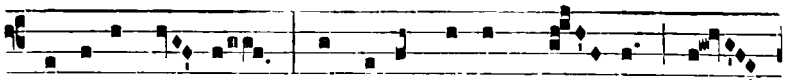
salvum fá-ci- at e- um, quó-ni- am vult e- um.



¶. Ipsi ve-ro consi-de-ravé-runt, et con-



spexé- runt me : di-vi-sé-runt si- bi ve-



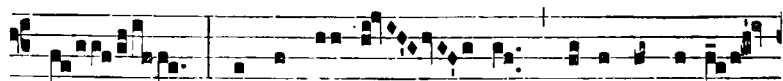
stiménta me- a, et super vestem me- am mi-



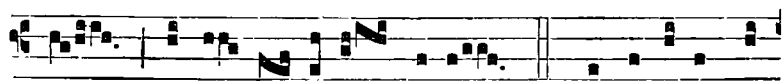
sé-runt sortem. ¶. Lí-be-ra me



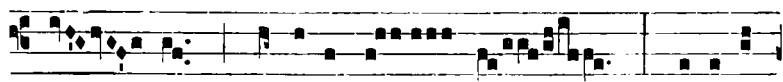
de o-re le-ó-



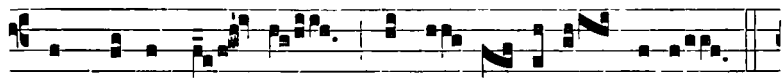
nis : et a cór-ni-bus u-ni-cornu-ó-



rum humi-li-tá-tem me-am. ∇ . Qui timé-tis Dó-



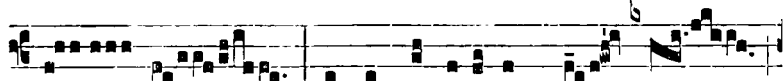
mi-num, laudá-te e-um : u-nivér-



sum semen Ia-cob, magni-fi-cá-te e-um.



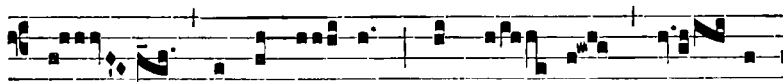
∇ . Annunti-á-bi-tur Dómi-no ge-ne-rá-ti-o ven-



tú-ra : et annunti-ábunt cae-li



justí-ti-am e-ius. ∇ . Pó-pu-



lo, qui nascé-tur, quem fe-cit * Dó-mi-



nus.

In ritu solemni

Absoluta lectione epistolæ, ponuntur in latere evangelii, in plano presbyterii, legilia nuda, et proceditur ad cantum vel lectionem historię passionis Domini, hoc modo :

Cantatur vel legitur a ministris saltem in ordine diaconatus constitutis ¹, qui, induti amictu, alba, cingulo et stola violacei coloris, comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus], absque luminaribus et absque incenso, veniunt ante altare, ibique, super infimum gradum genuflexi et inclinati, submissa voce recitant, uti moris est, Munda cor meum, ac petunt a celebrante benedictionem, dicentes Iube, domne, benedicere. Celebrans, ad eos versus, media voce respondet :

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris, ut digne et competénter annuntiétis evangélium suum : in nómine Patris, et Filii, † et Spiritus Sancti. *Et illi dicunt : Amen.*

Postea, una cum acolythis [seu ministrantibus], faciunt reverentiam, et accedunt ad legilia; non signant librum, nec seipsos, dum cantare vel legere incipiunt.

Celebrans historiam passionis Domini auscultat, quin illam legat, stans ad sedile.

In ritu simplici

Lecto graduali et tractu, celebrans dicit more solito, in medio altaris, Munda cor meum, Iube, Dómine et Dóminus sit in corde meo. Deinde in latere evangelii, ad altare, legit clara voce vel cantat historiam passionis Domini, sed non signat librum nec seipsum, dum legere vel cantare incipit.

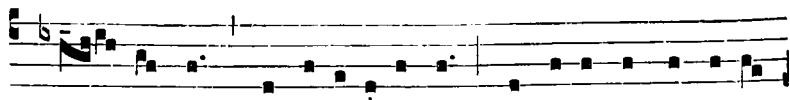
Tres diaconi possunt assumi ad canendam vel legendam historiam passionis Domini. Omnia fiunt ut supra pro ritu solemni notatum est.

Si diaconi fuerint duo, hi possunt cantare vel legere partes chronistæ et synagogæ, partes Christi sustinente eodem celebrante ad altare, ad latus evangelii, quin planetam dimittat. Munda cor meum dicitur submissa voce a celebrante inclinato in medio altaris et a diaconis genuflexis et inclinatis super infimum gradum. Et omnes addunt submissa voce Iube, Dómine, benedicere et Dóminus sit in corde meo, ut in Missis lectis. Deinde omnia pariter fiunt ut supra pro ritu solemni notatum est.

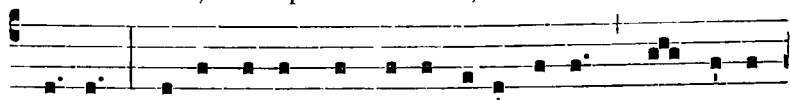
¹ Quando ob ministrorum defectum ipse celebrans et ministri sacri Missæ canere debent Passionem, dalmaticam vel tunicam et manipulum exuant : subdiaconus vero (ex ordine saltem diaconorum) stolam ad hoc induat (S.R.C. 18 jun. 56, ad V).

10. *Evangelium passionis et mortis Domini secundum Matthæum.*
26, 36-75; 27, 1-60

P Assi- o Dómi-ni nostri Ie-su Christi se-cúndum
Matthæ- um. In il-lo témpo-re : Ve-nit Ie-sus cum discí-pu-
lis su- is in vil-lam, quæ dí-ci-tur Gethséma-ni, et dí-xit dí-
scí-pu- lis su- is : + Se-dé-te hic, do-nec vadam il-luc, et
o-rem. *C.* Et assúmpto Petro, et du- óbus fi- li- is Ze-be-
dáe- i, coepit contristá-ri, et mœstus esse. Tunc a- it
il- lis : + Tristis est á-nima me- a usque ad mor-tem :
susti-né-te hic, et vi-gi-lá-te me-cum. *C.* Et progréssus
pu-síl-lum, pró-ci-dit in fá-ci-em su- am, o-rans, et dí- cens :



+ Pa- ter mi, si possí-bi-le est, tránse- at a me ca-lix



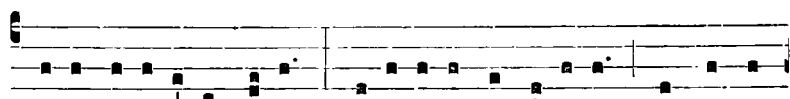
i-ste. Ve-rúm tamen non sic-ut ego vo-lo, sed sic-ut



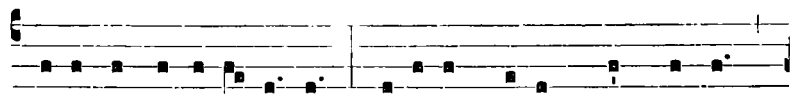
tu. C. Et ve-nit ad discí-pu-los su-os, et invé-nit e-os dor-



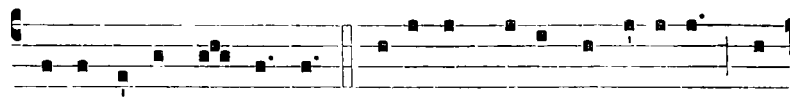
mi-éntes : et di-cit Pe-tro : + Sic non po-tu-ístis una



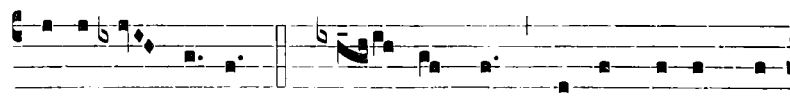
ho-ra vi-gi-lá-re me-cum? Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non in-



tré-tis in tenta-ti-ó-nem. Spí-ri-tus quidem promptus est,



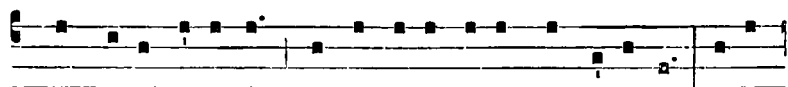
ca-ro autem in-fírma. C. I-te-rum se-cúndo á-bi-it, et



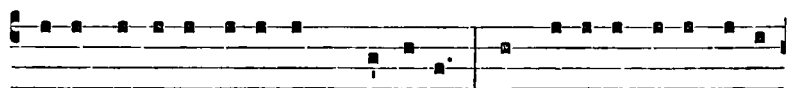
o-rá-vit, di-cens : + Pa- ter mi, si non pot-est hic



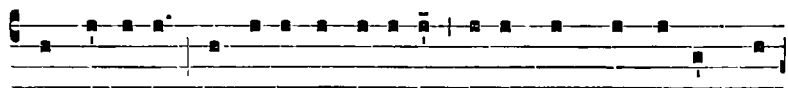
ca-lix transí-re, ni-si bi-bam il-lum, fi-at vo-lúntas tu-a.



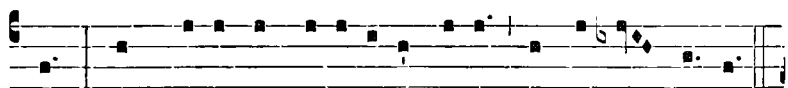
C. Et ve-nit í-te-rum, et invé-nit e-os dormi-éntes : e-rant



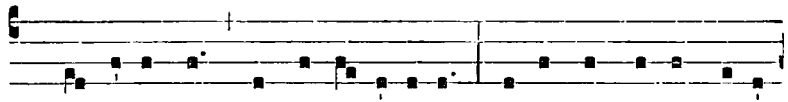
e-nim ó-cu-li e-ó-rum gra-vá-ti. Et re-líctis il-lis, í-te-



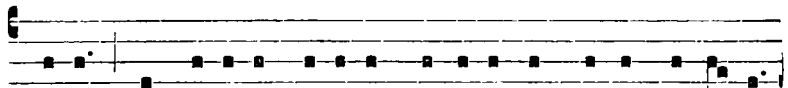
rum á-bi-it, et o-rá-vit terti-o, e-úndem scrmó-nem di-



cens. Tunc ve-nit ad discí-pu-los su-os, et di-cit il-lis :



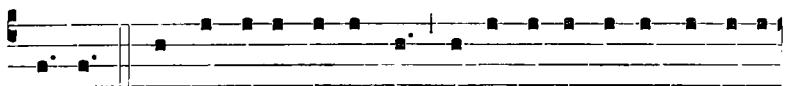
+ Dormí-te iam, et requi-ésci-te : ecce appro-pinquávit



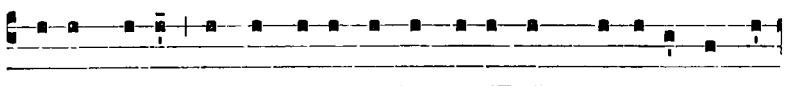
ho-ra, et Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-nus pecca-tó-



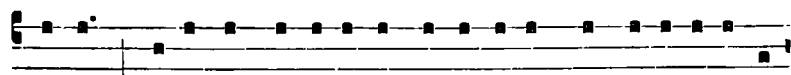
rum. Sárgi-te, e-á-mus : ecce appro-pinquávit qui me



tra-det. C. Adhuc e-o loquénte, ecce Iu-das u-nus de du-ó-



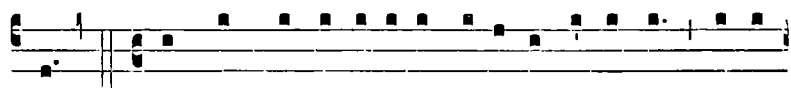
de-cim ve-nit. et cum e-o turba multa cum glá-di-is, et fú-



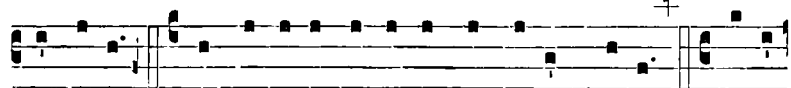
sti-bus, missi a princí-pi-bus sa-cerdó-tum, et se-ni-ó-ri-bus



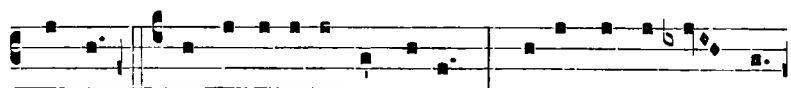
pó-pu-li. Qui autem trá-di-dit e-um, de-dit il-lis signum di-



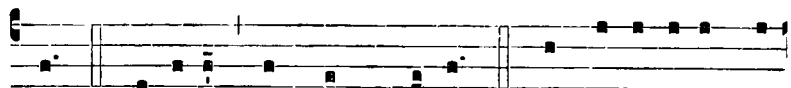
cens : S. Quemcúm-que oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-



te e-um. C. Et conféstim accé-dens ad Ie-sum, di-xit : S. Ave,



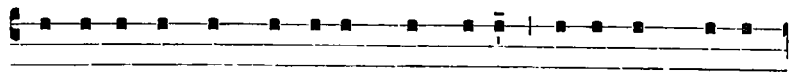
Rabbi. C. Et oscu-lá-tus est e-um. Di-xít-que il-li Ie-



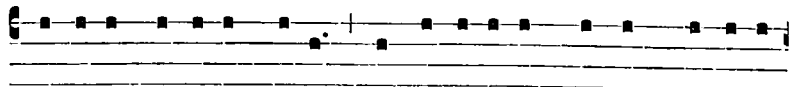
sus : + Amí-ce, ad quid ve-ní-sti? C. Tunc accessé-runt, et



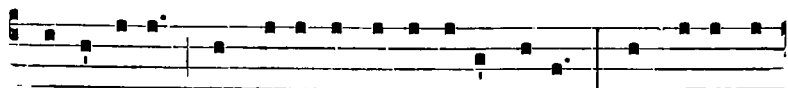
ma-nus inje-cé-runt in Ie-sum, et te-nu-é-runt e-um. Et ec-



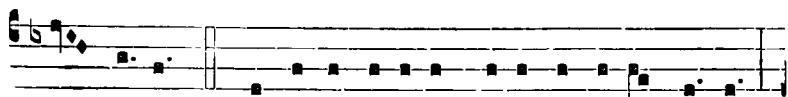
ce u-nus ex his, qui e-rant cum Ie-su, exténdens ma-num,



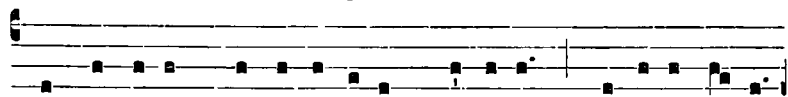
ex-émit glá-di-um su-um, et percú-ti-ens servum princí-pis



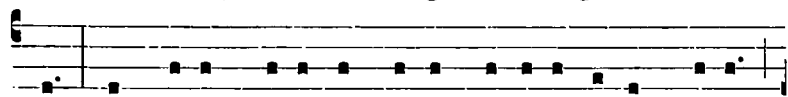
sa-cerdó-tum, ampu-tá-vit aurí-cu-lam e-ius. Tunc a- it il-



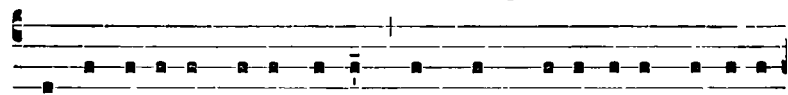
li Ie-sus : + Convérte glá-di- um tu- um in lo- cum su- um.



Omnes e-nim, qui accé-pe-rint glá-di- um, glá-di- o per- í-



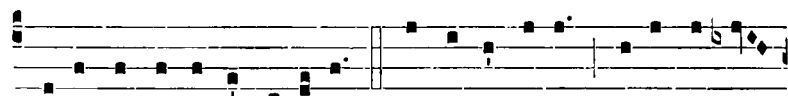
bunt. An pu-tas, qui-a non possum ro-gá-re Patrem me- um,



et exhi-bé-bit mi-hi mo-do plus quam du- ó-de-cim le-gi- ó-



nes ange-ló-rum? Quómo-do ergo imple-búntur Scriptú-ræ,



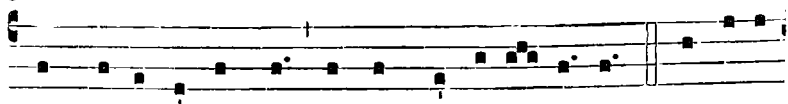
qui-a sic o-pórtet fí- e-ri? C. In il-la ho-ra di-xit Ie- sus



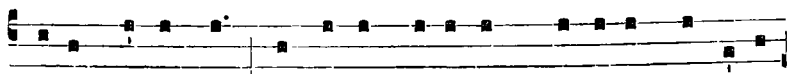
turbis : + Tamquam ad latró-nem ex-ístis cum glá-di- is et



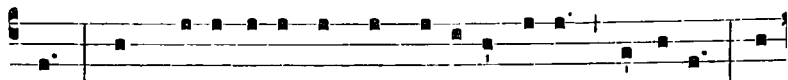
fústi-bus compre-hénde-re me : quo-tí-di- e a-pud vos se-dé-



bam do-cens in templo, et non me te-nu- í-stis. *C.* Hoc autem



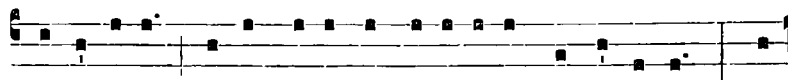
to-tum factum est, ut ad-imple-réntur Scriptú-ræ prophe-tá-



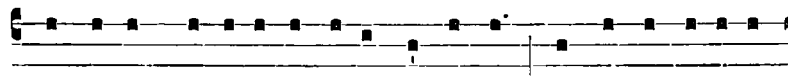
rum. Tunc discí-pu-li omnes, re-licto e-o, fu-gé-runt. At



il-li te-néntes Ie-sum, du-xé-runt ad Cá- ipham prínci-pem



sa-cerdó-tum, u-bi scribæ et se-ni- ó-res convé-ne-rant. Pe-



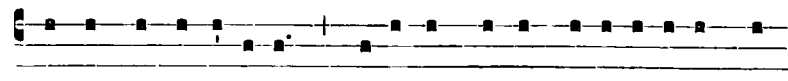
trus autem sequebá-tur e-um a longe, usque in átri-um



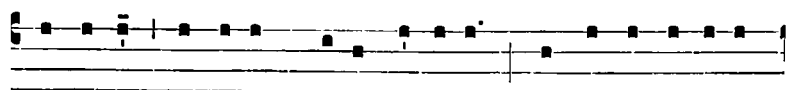
prínci-pis sa-cerdó-tum. Et ingrèssus intro, se-dé-bat cum



mi-nistris, ut vi-dé-ret fi-nem. Prínci-pes autem sa-cerdó-tum,



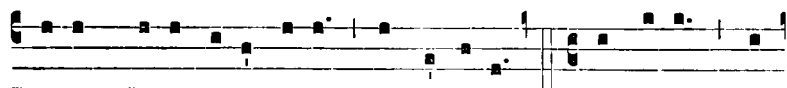
et omne concí-li- um, quæré-bant falsum testimó-ni- um con-



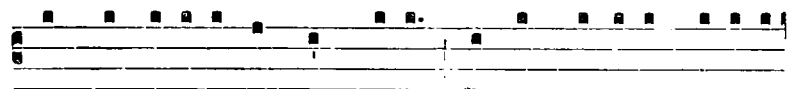
tra Ie-sum, ut e-um morti trá-de-rent : et non inve-né-runt,



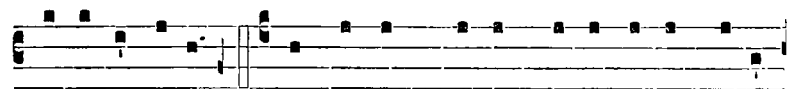
cum multi falsi testes accessissent. No-víssime autem ve-



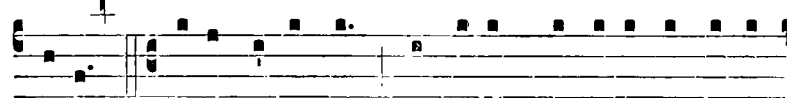
né-runt du-o falsi testes, et di-xé-runt : *S.* Hic di-xit : Pos-



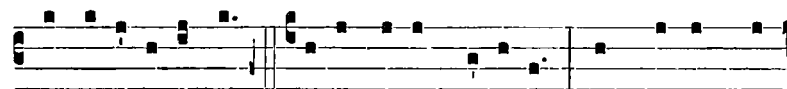
sum destrú-e-re templum De-i, et post trí-du-um re-ædi-



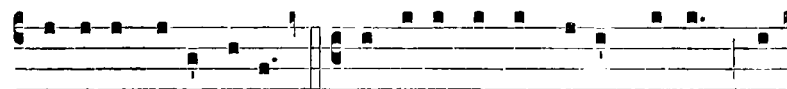
fi-cá-re illud. *C.* Et surgens princeps sa-cerdó-tum, a-it



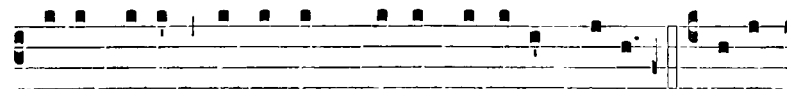
il-li : *S.* Ni-hil respóndes ad e-a, quæ isti advérsum



te testi-fi-cántur? *C.* Ie-sus autem tacé-bat. Et princeps sa-



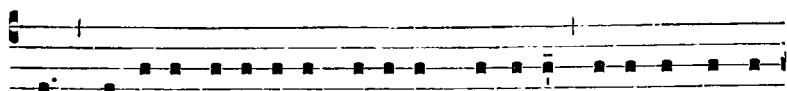
cerdó-tum a-it il-li : *S.* Adíu-ro te per De-um vi-vum, ut



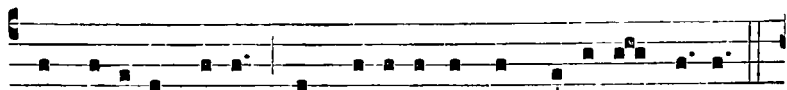
di-cas no-bis, si tu es Christus Fí-li-us De-i. *C.* Di-cit



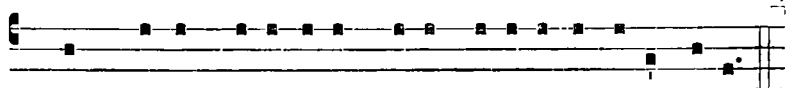
il-li Ie-sus : + Tu di-xí-sti. Ve-rúmtamen di-co vo-



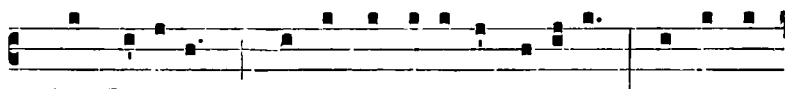
bis. ámo-do vi-dé-bi-tis Fí-li-um hómi-nis sedéntem a dex-



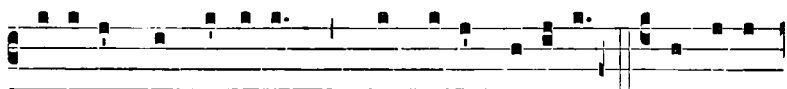
tris virtú-tis De-i, et ve-ni-éntem in nú-bi-bus cæ-li.



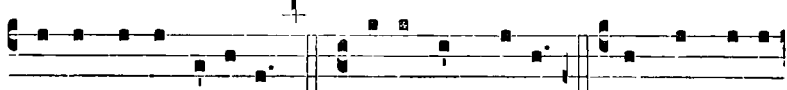
C. Tunc princeps sacerdotum sci-dit vestiménta su-a, di-cens :



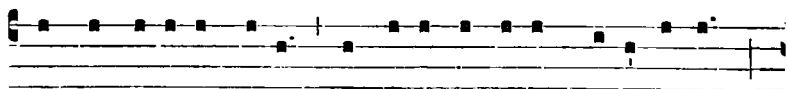
S. Blasphemávit : quid adhuc e-gémus tésti-bus? Ecce nunc



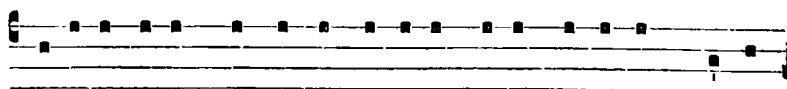
audístis blasphémi-am : quid vo-bis vi-dé-tur? *C.* At il-li



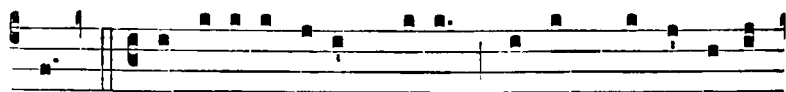
respondéntes dixé-runt : *S.* Re-us est mortis. *C.* Tunc exspu-é-



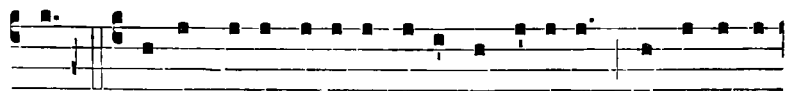
runt in fá-ci-em e-ius, et có-laphis e-um ce-ci-dé-runt,



á-li-i autem palmas in fá-ci-em e-ius de-dé-runt, di-cén-



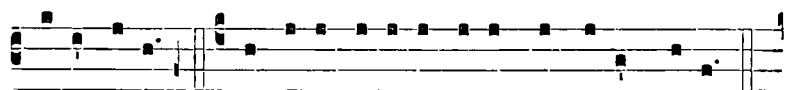
tes: *S.* Prophe-tí-za no-bis, *Christe*, quis est qui te percús-



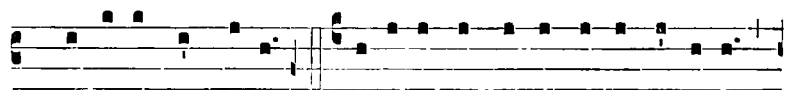
sit? *C.* Petrus ve-ro se-débat fo-ris in átri-o: et accessit



ad e-um una ancíl-la, di-cens: *S.* Et tu cum Ie-su Ga-li-



læ-o e-ras. *C.* At il-le negá-vit co-ram ómni-bus, di-cens:



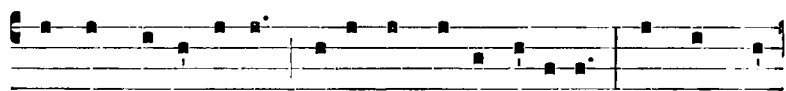
S. Nésci-o quid di-cis. *C.* Exe-únte autem il-lo iá-nu-am,



vi-dit e-um á-li-a ancíl-la, et a-it his, qui e-rant i-bi:



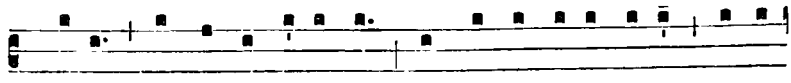
S. Et hic e-rat cum Ie-su Na-za-ré-no. *C.* Et í-te-rum ne-gá-



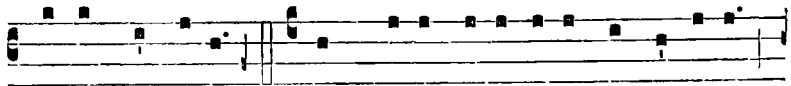
vit cum iu-ramé-nto: Qui-a non no-vi hó-mi-nem. Et post pu-



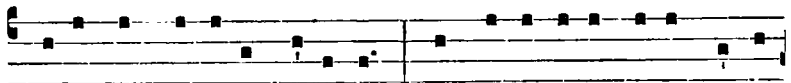
síl-lum accessé-runt qui sta-bant, et di-xé-runt Petro:



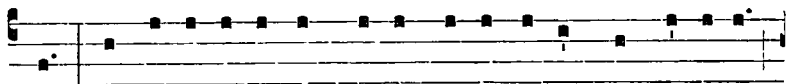
S. Vere et tu ex illis es : nam et loqué-la tu-a ma-ni-



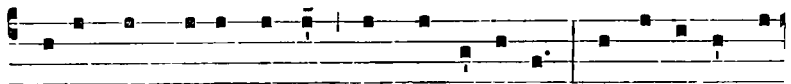
féstum te fa-cit. C. Tunc cœpit de-testá-ri, et iu-rá-re



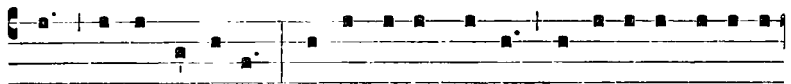
qui-a non no-vísset hómi-nem. Et conti-nu-o gallus cantá-



vit. Et re-cordá-tus est Petrus verbi Ie-su, quod dí-xe-rat :



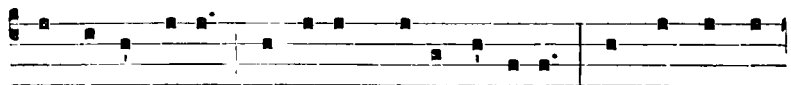
Pri-úsquam gallus cantet, ter me ne-gá-bis. Et egréssus fo-



ras, fle-vit amá-re. Ma-ne autem facto, consí-li-um in-i-é-



runt omnes prínci-pes sa-cerdó-tum, et se-ni-ó-res pó-pu-li



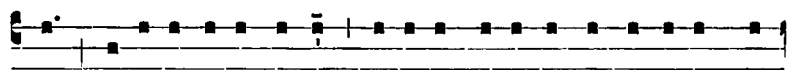
advérsus Ie-sum, ut e-um morti trá-de-rent. Et vinctum ad-



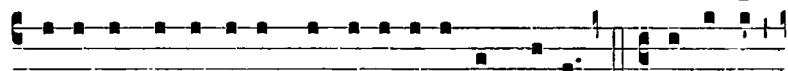
duxé-runt e-um, et tra-di-dé-runt Pónti-o Pi-lá-to præsi-di.



Tunc vi-dens Iu-das, qui e- um trá-di-dit, quod damná-tus es-



set; pæni-ténti- a ductus, ré-tu-lit tri-gínta argénte- os prin-



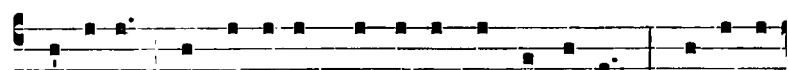
cí-pi-bus sa-cerdó-tum, et se-ni- ó-ri-bus, di-cens : S. Peccá-vi,



tra-dens sángu-i-nem iustum. C. At il-li di-xé-runt : S. Quid ad



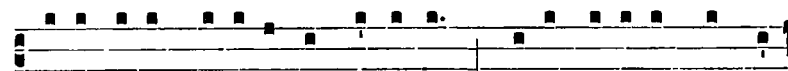
nos? Tu ví-de-ris. C. Et pro-íéctis argénte- is in templo,



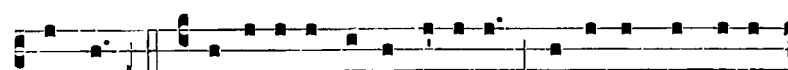
re-céssit : et á-bi-ens, láque- o se suspéndit. Prínci-pes



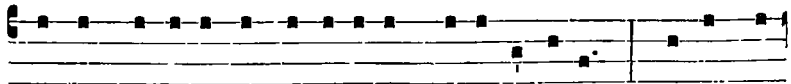
autem sa-cerdó-tum, accéptis argénte- is, di-xé-runt : S. Non



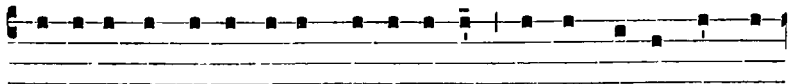
li-cet e- os mítte-re in córbo-nam : qui- a pré-ti-um sángu-i-



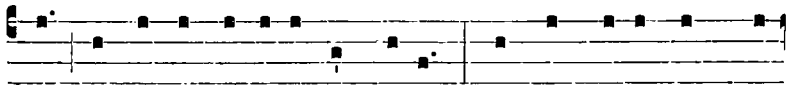
nis est. C. Consí-li- o autem ín-i-to, emé-runt ex il-lis



agrum fí-gu-li, in se-pultú-ram pe-regri-nó-rum. Propter hoc



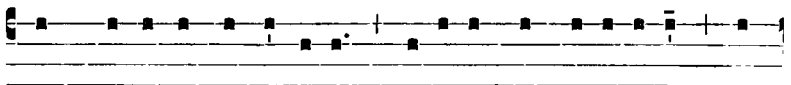
vo-cá-tus est a-ger il-le, Ha-céldama, hoc est, a-ger sángu-i-



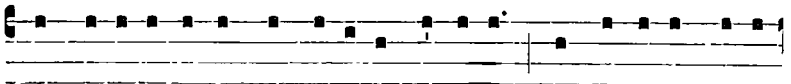
nis, usque in ho-di-érnum di-em. Tunc implé-tum est, quod



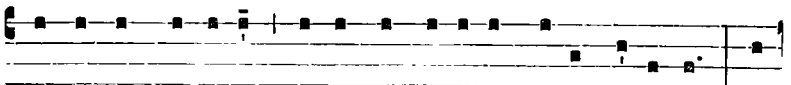
dictum est per Ie-remí- am prophé-tam, di-céntem : Et acce-pé-



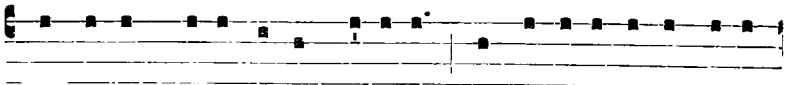
runt tri-gínta argénte-os pré-ti-um appre-ti-á-ti, quem



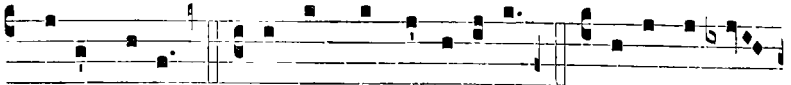
appre-ti-a-vé-runt a fí-li-is Isra-ël : et de-dé-runt e-os



in agrum fí-gu-li, sic-ut constí-tu-it mi-hi Dómi-nus. Ie-



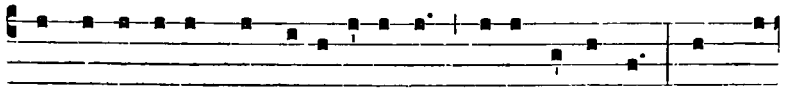
sus autem ste-tit ante praési-dem, et interro-gá-vit e-um



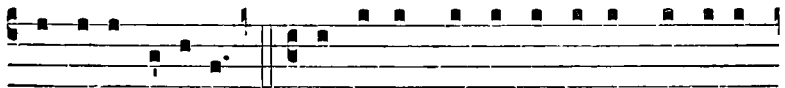
praeses, di-cens : S. Tu es Rex Iudæ-ó-rum? C. Di-cit il-li



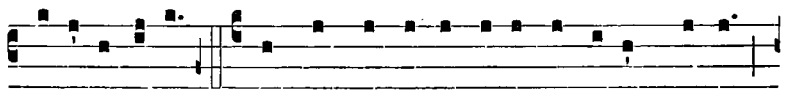
Ie-sus : + Tu di-cis. C. Et cum accu-sa-ré-tur a princí-pi-



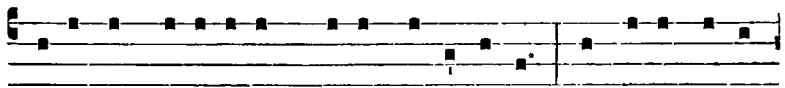
bus sa-cerdó-tum, et se-ni-ó-ri-bus, ni-hil respóndit. Tunc di-



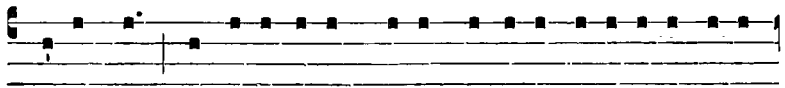
cit il-li Pi-lá-tus : S. Non audis quanta advérsum te di-cunt



testimó-ni-a? C. Et non respóndit e-i ad ullum verbum,



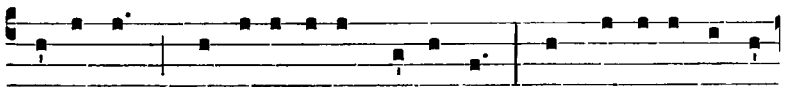
i-ta ut mi-ra-ré-tur præses ve-hemé-ter. Per di-em autem



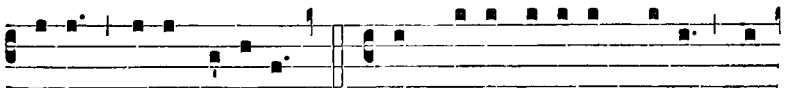
sol-ém-nem consu-é-ve-rat præses pó-pu-lo dimítte-re unum



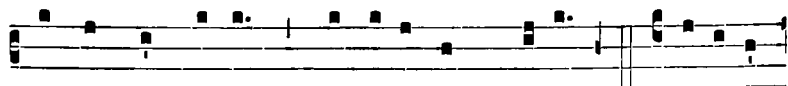
vinctum, quem vo-lu-í-ssent. Ha-bé-bat autem tunc vinctum



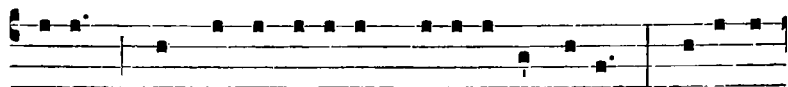
insí-gnem, qui di-ce-bá-tur Ba-rá-bbas. Congre-gá-tis ergo



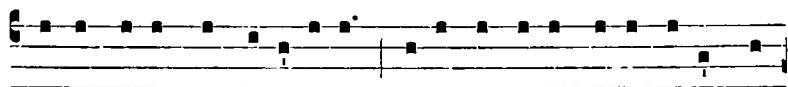
il-lis, di-xit Pi-lá-tus : S. Quem vultis dimíttam vo-bis : Ba-



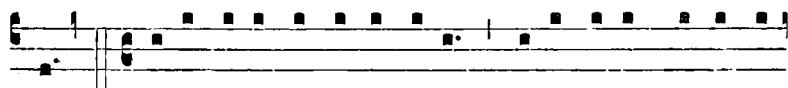
rábbam, an Ie-sum, qui dí-ci-tur Christus? C. Sci-é-bat



e-nim quod per inví-di-am tra-di-dí-sent e-um. Sedénte



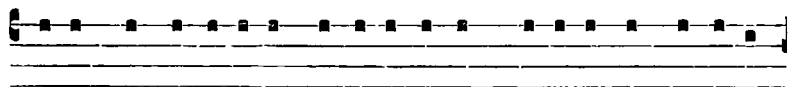
autem il-lo pro tri-buná-li, mi-sit ad e-um uxor e-ius, di-



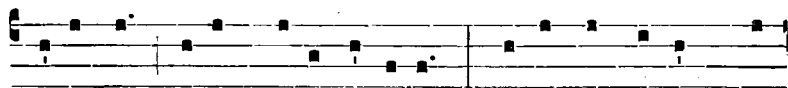
cens: S. Ni-hil ti-bi et iusto il-li: multa e-nim passa sum



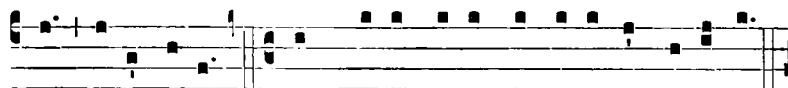
hó-di-e per vi-sum propter e-um. C. Prínci-pes autem sacer-



dó-tum, et se-ni-ó-res persua-sé-runt pópu-lis, ut pé-te-rent



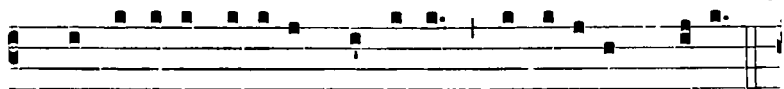
Ba-rábbam, Ie-sum ve-ro pér-de-rent. Respóndens autem præ-



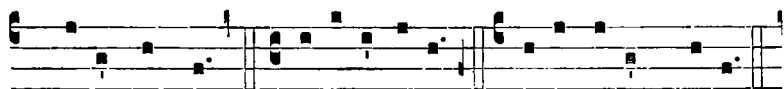
ses a-it il-lis: S. Quem vultis vo-bis de du-ó-bus dimít-ti?



C. At il-li di-xé-runt: S. Ba-rábbam. C. Di-cit il-lis Pi-lá-tus:



S. Quid í-gi-tur fá-ci- am de Ie-su, qui dí-ci-tur Christus?



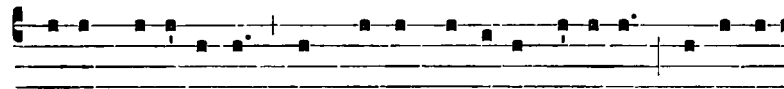
C. Di-cunt omnes : S. Cru-ci- fi-gá-tur. C. A- it il-lis præses :



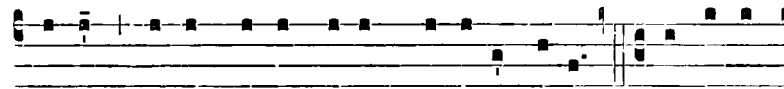
S. Quid e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li ma-gis clamá-bant, di-



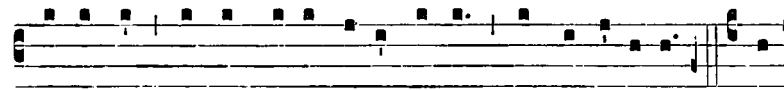
céntes : S. Cru-ci- fi-gá-tur. C. Vi-dens autem Pi-lá-tus qui-a



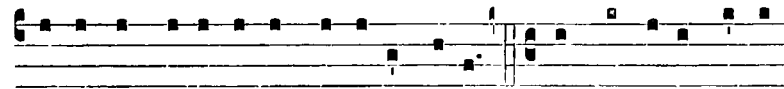
ni-hil pro-fí-ce-ret, sed ma-gis tumúltus fí- e-ret : accépta



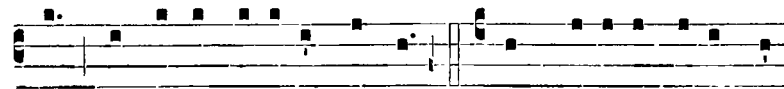
aqua, la-vit ma-nus co-ram pó-pu-lo, di-cens : S. Inno-cens



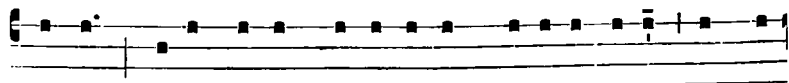
e-go sum a sánguine iusti hu-ius : vos vi-dé-ri-tis. C. Et



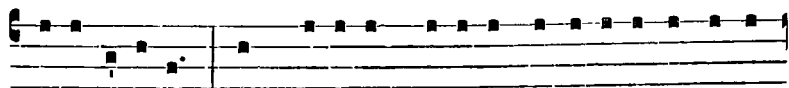
respóndens u-ni-vérsus pó-pu-lus di-xit : S. Sanguis e-ius su-per



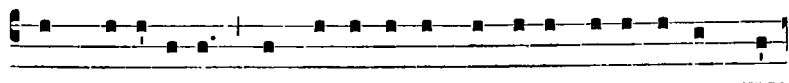
nos, et su-per fí- li- os nostros. C. Tunc dimí-sit il-lis Ba-



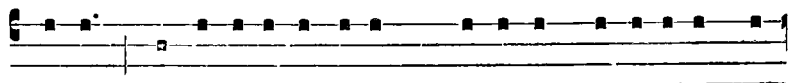
rábbam : Ie-sum autem fla-gel-lá-tum trá-di-dit e- is, ut cru-



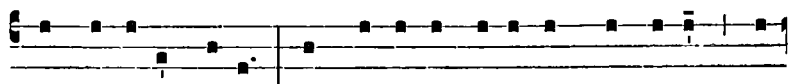
ci- fi-ge-ré-tur. Tunc mí-li-tes práesi-dis susci-pi- éntes Ie-sum



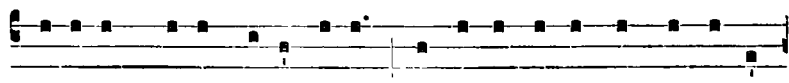
in prætó-ri- um, congre-ga-vé-runt ad e- um u-ni-vérsam co-



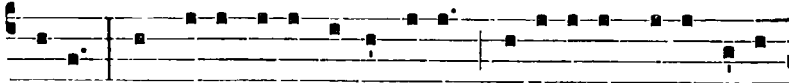
hórtem : et ex-u- éntes e- um, chlám-y-dem coccí-ne- am cir-



cumde-dé-runt e- i : et plecténtes co-ró-nam de spi-nis, po-



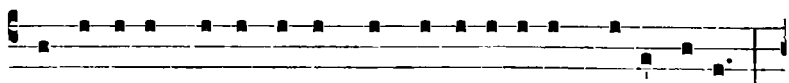
su- é-runt super caput e-ius, et a-rúndi-nem in déxte-ra



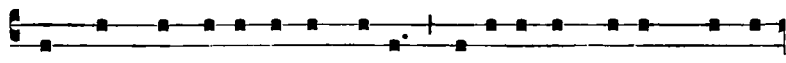
e-ius. Et genu flexo ante e- um, il-ludé-bant e- i, di-cén-



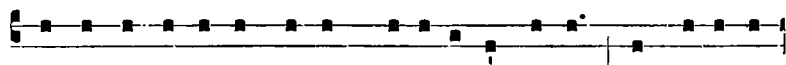
tes : S. Ave, Rex Iudæ-ó-rum. C. Et exspu- éntes in e- um,



acce-pé-runt a-rúndi-nem, et percu-ti- ébant caput e-ius.



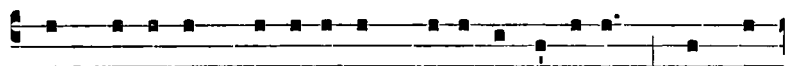
Et postquam illu-sé-runt e- i, exu-é-runt e- um chlámy-



de, et indu- é-runt e- um vestiméntis e- ius, et duxé-runt



e- um ut cru- ci- fi- ge- rent. Exe- úntes autem, inve- né-



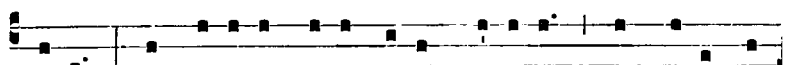
runt hómi- nem Cy- renæ- um, nómi- ne Simó- nem : hunc an-



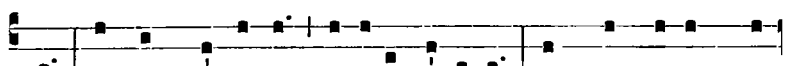
ga- ri- avé- runt, ut tólle- ret cru- cem e- ius. Et vené- runt



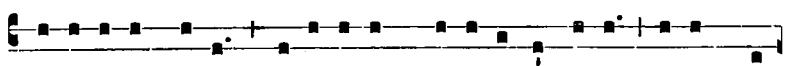
in lo- cum qui dí- ci- tur Gólgo- tha, quod est Calvá- ri- æ



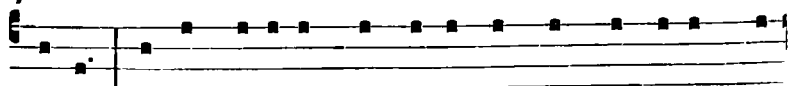
locus. Et de- dé- runt e- i vi- num bí- be- re cum fel- le mix-



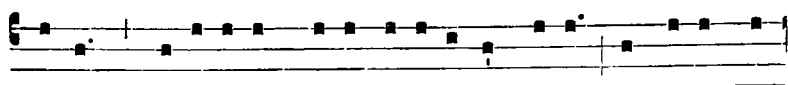
tum. Et cum gustásset, nó- lu- it bí- be- re. Postquam autem cru-



ci- fixé- runt e- um, di- vi- sé- runt vestiménta e- ius, sortem mit-



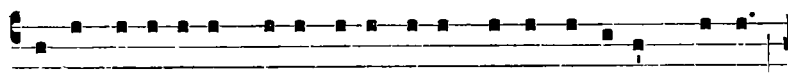
téntes : ut imple-ré-tur, quod dictum est per Prophé-tam, di-



céntem : Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me-a, et super ve-



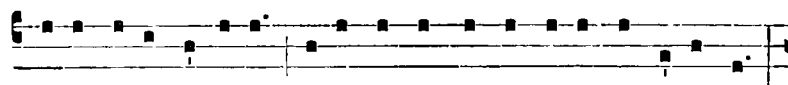
stem me-am mi-sé-runt sortem. Et sedéntes, servábant e-um.



Et impo-su-é-runt super caput e-ius causam ipsí-us scriptam :



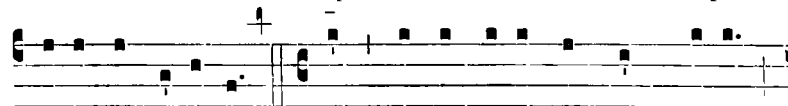
Hic est Ie-sus Rex Iudæ-ó-rum. Tunc cru-ci-fí-xi sunt cum



e-o du-o latrónes : unus a dextris, et unus a si-nístris.



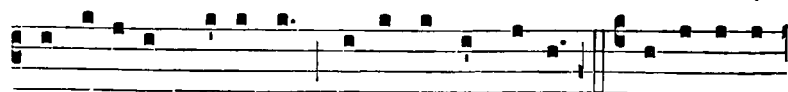
Præter-e-úntes autem blasphemábant e-um, movéntes cá-pi-ta



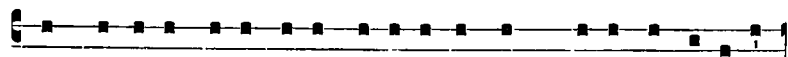
su-a, et di-céntes : S. Vah, qui déstru-is templum De-i,



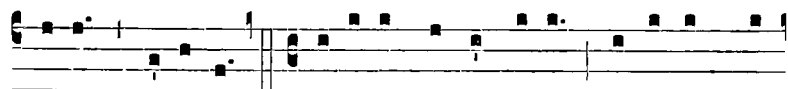
et in trí-du-o il-lud re-ædí-fi-cas : salva temet-ípsum.



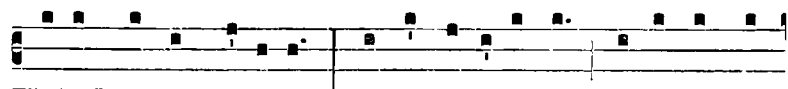
Si Fí-li-us De-i es, descénde de cru-ce. C. Simí-li-ter



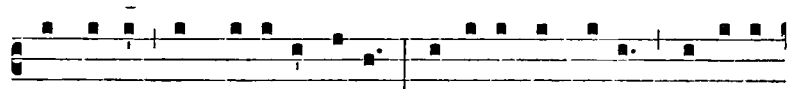
et prínci-pes sa-cerdó-tum il-ludéntes cum scri-bis et se-ni-ó-



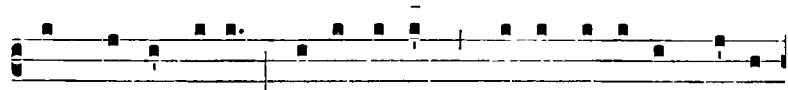
ri-bus, di-cé-bant : S. A-li-os salvos fe-cit, se-ípsum non



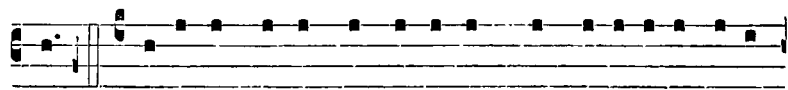
po-tes-t sal-vum fá-ce-re : si Rex Isra-ël est, descéndat nunc



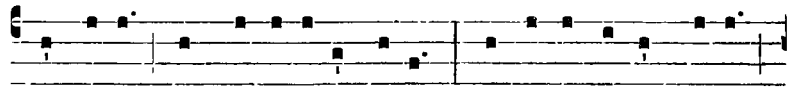
de cru-ce, et cré-dimus e-i : confí-dit in De-o : lí-be-ret



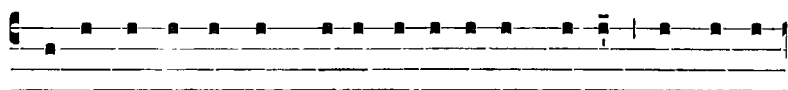
nunc, si vult e-um; di-xit e-nim : Qui-a Fí-li-us De-i



sum. C. Id-ípsum autem et Iatró-nes, qui cru-ci-fí-xi e-rant



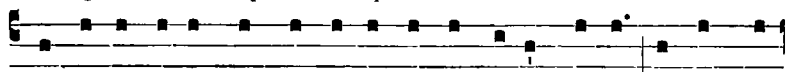
cum e-o, impro-pe-rábant e-i. A sexta autem ho-ra



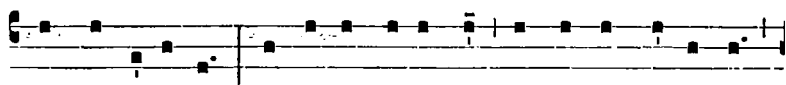
té-nebræ factæ sunt super u-ni-vérsam terram usque ad

ho-ram nonam. Et circa ho-ram nonam clamá-vit Ie-sus vo-ce
 magna, di-cens : + E-li, E-li, lamma sabacthá-ni? C. Hoc
 est : + De-us me-us, De-us me-us, ut quid de-re-liquísti
 me? C. Quidam autem il-lic stantes, et audi-éntes, di-cé-
 bant : S. E-lí-am vo-cat iste. C. Et contínu-o currens unus
 ex e-is, accéptam spóngi-am implé-vit a-cé-to, et im-
 pó-su-it a-rúndi-ni, et dabat e-i bí-be-re. Cé-te-ri ve-ro
 di-cé-bant : S. Sí-ne, vi-de-á-mus an vé-ni-at E-lí-as
 lí-be-rans e-um. C. Ie-sus autem í-te-rum clamans vo-ce ma-
 gna, emí-sit spí-ri-tum.

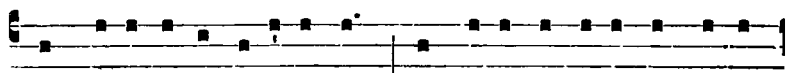
Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.



Et ecce ve-lum templi scissum est in du-as partes a summo



usque de-órsum : et terra mo-ta est, et petræ scissæ sunt,



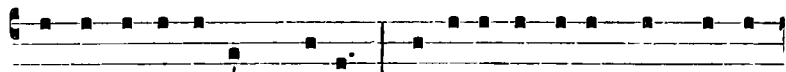
et monuménta apérta sunt : et multa córpo-ra sanctó-rum,



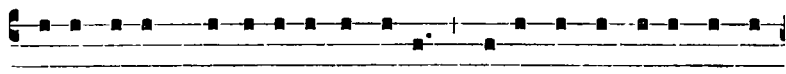
qui dormí-e-rant, surrexé-runt. Et exe-úntes de monuméntis



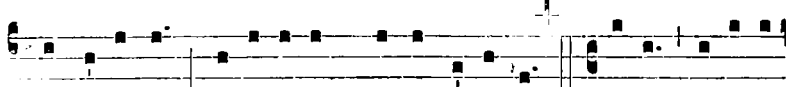
post re-surrecti-ó-nem e-ius, vené-runt in sanctam ci-vi-tá-tem,



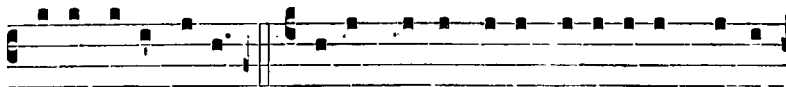
et appa-ru-é-runt multis. Centú-ri-o autem, et qui cum



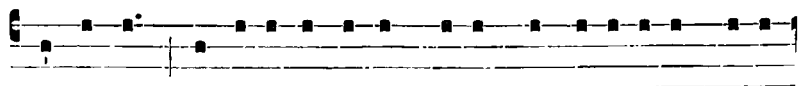
e-o e-rant, custo-di-éntes Ie-sum, vi-so terræ mó-tu et his,



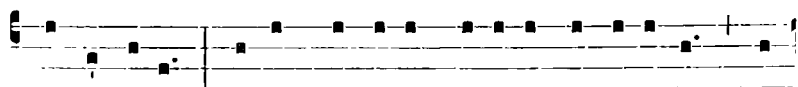
quæ fi-é-bant, timu-é-runt valde, di-céntes : S. Ve-re Fí-li-us



De-i e-rat iste. C. E-rant autem i-bi mu-lí-e-res multæ



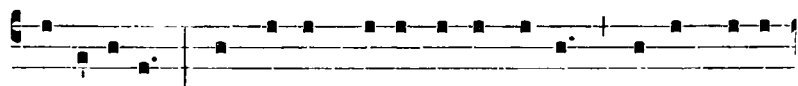
a longe, quæ se-cú-tæ e-rant Ie-sum a Ga-li-læ-a, mi-ni-



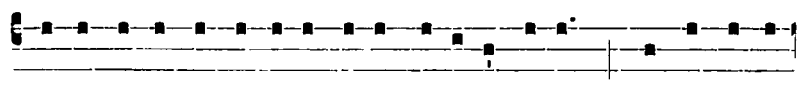
strántes e-i: inter quas e-rat Ma-rí-a Magda-lé-ne, et



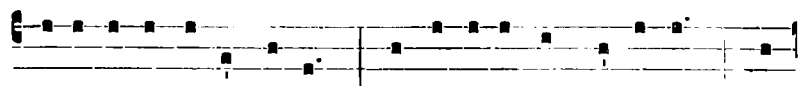
Ma-rí-a, Ia-có-bi et Io-seph ma-ter, et ma-ter fi-li-ó-rum



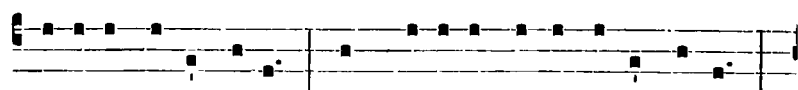
Ze-bedæ-i. Cum autem se-ro factum esset, ve-nit qui-dam



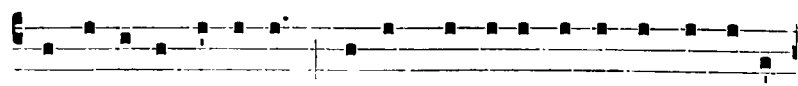
homo di-ves ab A-rimathæ-a, nó-mi-ne Io-seph, qui et ipse



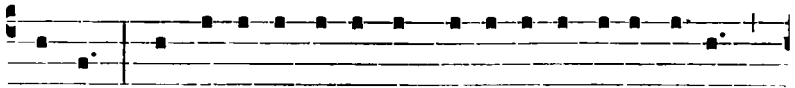
discí-pu-lus e-rat Ie-su. Hic accéssit ad Pi-lá-tum, et



pé-ti-it cor-pus Ie-su. Tunc Pi-lá-tus iussit reddi cor-pus.



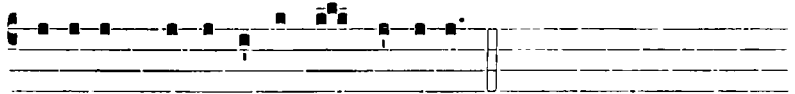
Et accépto cór-po-re, Io-seph invól-vit il-lud in síndo-ne



munda. Et pó-su- it il-lud in mo-numénto su- o no-vo,



quod excí-de- rat in petra. Et advólvit saxum magnum ad



ostí- um mo-numénti, et áb-i- it.

Post cantum vel lectionem historiæ passionis Domini, celebrans non osculatur librum, nec incensatur [neque ministrantes respondent Laus tibi, Christe]; quod servatur etiam feria III, IV, et VI, quando historia passionis Domini cantatur vel legitur.

11. Qui hodie aliam, vel tertiam Missam lectam celebrat, non tenetur iterare lectionem passionis Domini, sed eius loco legit sequens evangelium, more consueto.

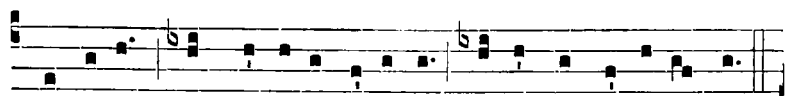
+ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum 27, 45-52

Postquam crucifixerunt Iesum, a sexta hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna, dicens : « Eli, Eli, lamma sabachtháni? » Hoc est : « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? » Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant : « Elíam vocat iste ». Et continuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant : « Sine, videámus an véniat Elías liberans eum ». Iesus autem íterum clamans voce magna, emisit spíritum. *Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.* Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum : et terra mota est, et petræ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt : et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt.

IV

C Re-do in u-num De- um, Patrem omni-pot-éntem,

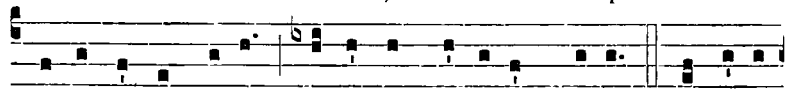
factó-rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li- um ómni- um et in-
 vi-si-bí-li- um. Et in u-num Dómi-num Ie-sum Christum,
 Fí-li- um De- i u-ni-gé-ni- tum. Et ex Patre na-tum ante
 ómni- a sæcu- la. De- um de De- o, lumen de lúmi-
 ne, De- um ve-rum de De- o ve-ro. Gé-ni-tum, non factum,
 consubstanti- á-lem Patri : per quem ómni- a facta sunt.
 Qui propter nos hómi- nes et propter nostram sa-lú-tem descén-
Hic genuflectitur.
 dit de cæ- lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex
 Ma-rí- a Vír-gi- ne : Et homo factus est. Cru-ci- fí-xus ét-i- am



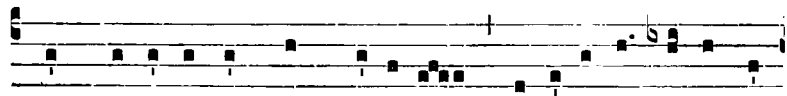
pro no-bis : sub Pónti- o Pi-lá-to passus, et se-púltus est.



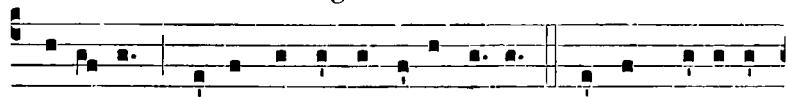
Et re-surré-xit térti- a di- e, se-cúndum Scriptú-ras. Et



ascéndit in caelum : se-det ad déxte-ram Patris. Et í-te-



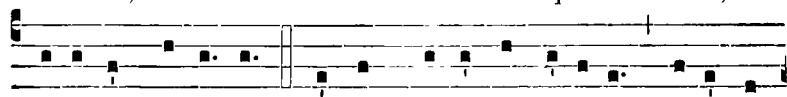
rum ventú-rus est cum gló-ri- a iu-di-cá-re vi-vos et



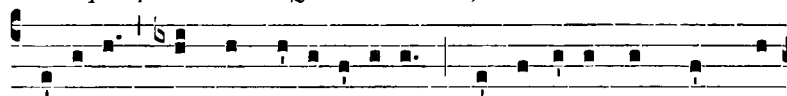
mórtu- os : cu-ius regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum



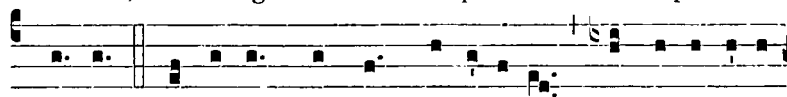
Sanctum, Dómi-num et vi-vi-fi-cántem : qui ex Patre, Fi-



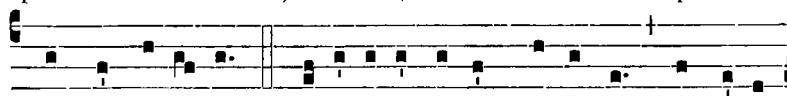
li- óque pro-cé- dit. Qui cum Patre, et Fi- li- o simul ad-



o-rá-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur : qui lo-cú-tus est per Pro-



phé- tas. Et u-nam, sanctam, cathó-li-cam et a-postó-li-



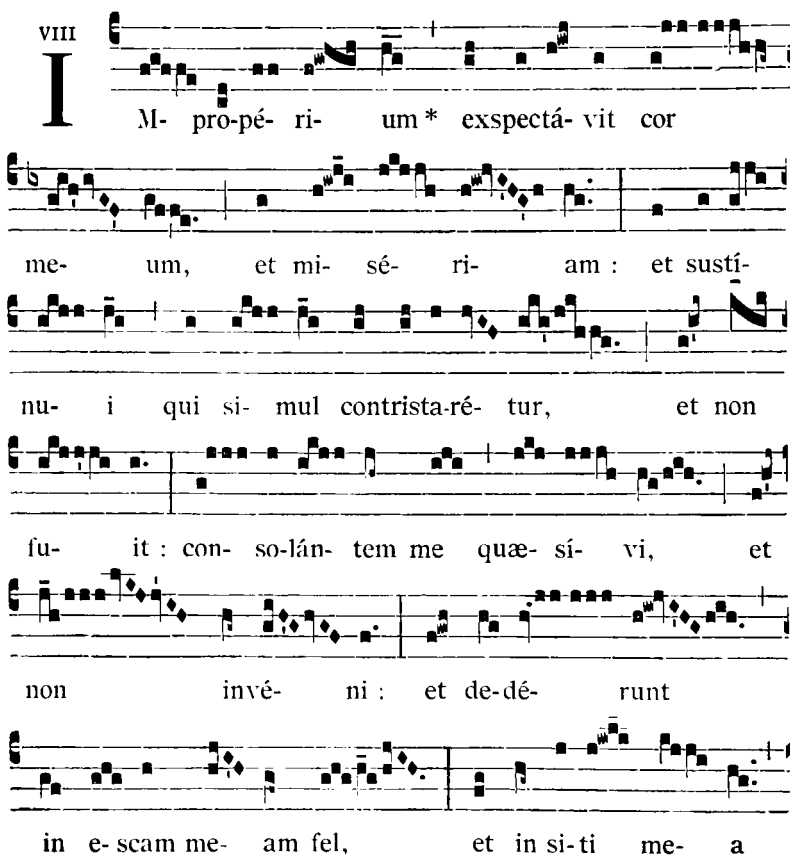
cam Ecclé-si- am. Confí-te- or u-num baptísma in remis-



si- ó-nem pecca-tó-rum. Et exspécto re-surrecti- ó-nem mor-
tu- ó-rum. Et vi-tam ventú-ri sé-cu-li. A- men.

13. Antiphona ad offertorium *Ps. 68, 21-22*

VIII



I M- pro-pé-ri- um* exspectá- vit cor
me- um, et mi- sé- ri- am : et sustí-
nu- i qui si- mul contrista- ré- tur, et non
fu- it : con- so-lán- tem me quæ- sí- vi, et
non invé- ni : et de- dé- runt
in e- scam me- am fel, et in si- ti me- a

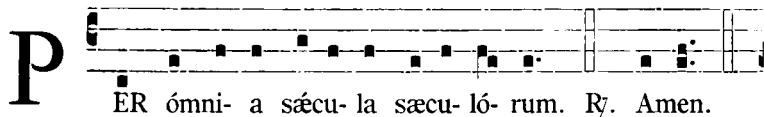


po-ta- vé- runt me a-cé- to.

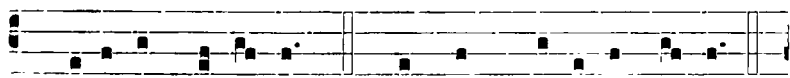
14. Secreta

Concède, quæsumus, Dómine : ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquirat. Per Dóminum.

15. Præfatio de sancta Cruce



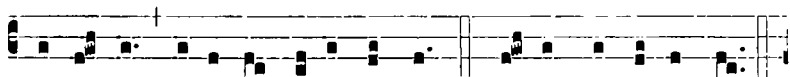
PER ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̄. Amen.



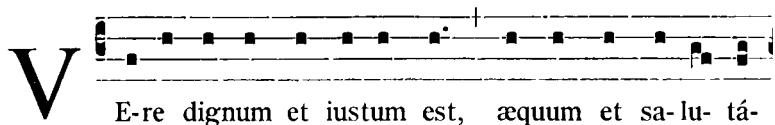
V. Dómi-nus vo-bis-cum. R̄. Et cum spí- ri- tu tu- o.



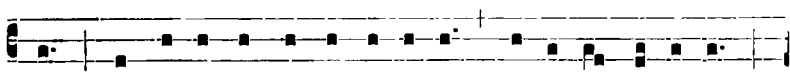
V. Sur-sum corda. R̄. Ha-bé-mus ad Dómi-num. V̄. Grá-ti- as



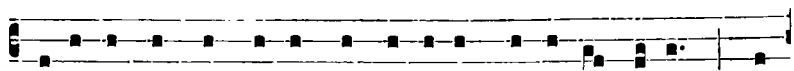
a-gá-mus Dómi-no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.



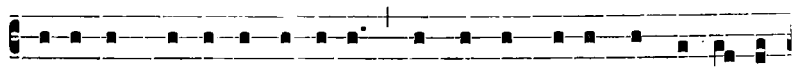
VE-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu- tá-



re, nos ti-bi semper et u-bíque grá-ti- as á-ge-re :



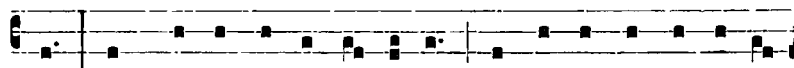
Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De-us : Qui



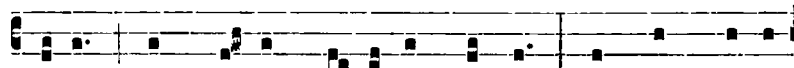
sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis consti-tu-í-



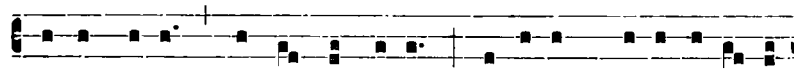
sti : ut, unde mors o-ri-e-bá-tur, inde vi-ta re-súrge-



ret : et, qui in ligno vin-cé-bat, in ligno quoque vince-



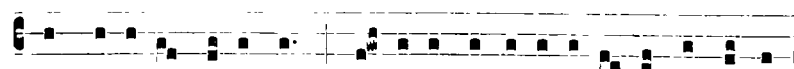
ré-tur : per Chri-stum DÓ-mi-num nostrum. Per quem ma-íe-



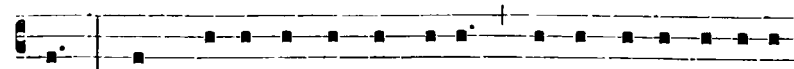
stá-tem tu-am laudant Ange-li, ad-ó-rant Domi-na-ti-ó-



nes, tremunt Pot-está-tes. Cæ-li, cæ-lo-rúm-que Virtú-tes,



ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a exsul-ti-ó-ne concé-le-



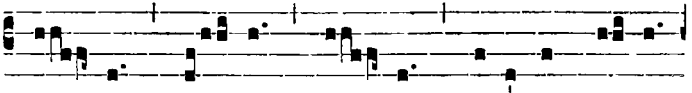
brant. Cum qui-bus et nostras vo-ces, ut admít-ti iú-be-as



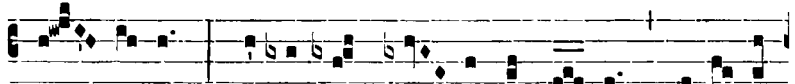
depre-cámur, súppli-ci confessi-ó-ne di-céntes :

v

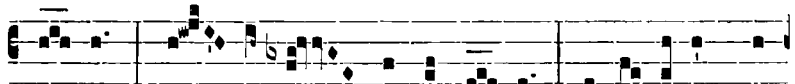
S



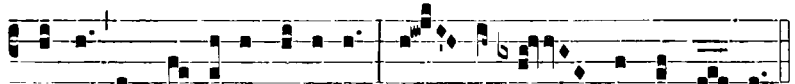
An-ctus, * San-ctus San-ctus Dómi-nus De-us



Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cæ-li et ter-ra gló-ri-a



tu-a. Ho-sánna in excél-sis. Be-ne-díctus qui



ve-nit in nó-mi-ne Dómi-ni. Ho-sánna in excél-sis.

v

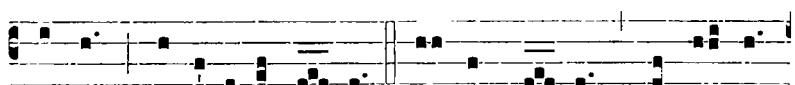
A



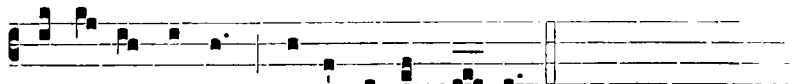
-gnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mundi : mi-



se-ré-re no-bis. Ágnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta



mundi : mi-se-ré-re no-bis. Ágnus De-i, * qui tol-lis

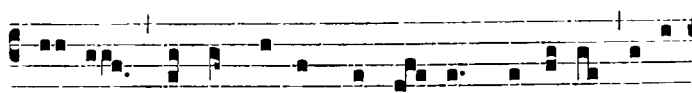


peccá-ta mundi : do-na no-bis pa-cem.

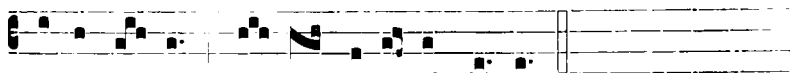
16. Antiphona ad communionem *Matth. 26, 42*

VIII

P



A-ter, * si non pot-est hic ca-lix transí-re, ni-si



bi-bam il-lum, fi-at vo-lúntas tu-a.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

17. Orémus.

Postcommunio

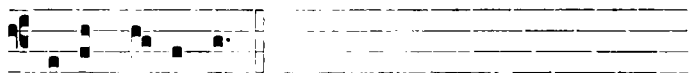
Per huius, Dómine, operatiónem mystérii : et vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

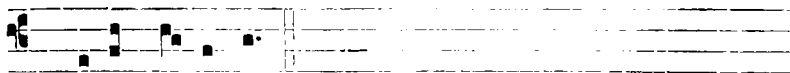
R. Et cum spírítu tuo.

IV

I



- te, mis-sa est.



R. De-o grá-ti-as.

18. *Celebrans, in fine Missae, data benedictione more solito, omittit ultimum evangelium, et omnes revertuntur in sacristiam.*

In ceteris Missis, sine benedictione ramorum, legitur in fine evangelium Cum appropinquasset Iesus, ut supra in benedictione ramorum, n. 11, 30.

AD SEXTAM

ŷ. Deus, in adiutórium. 19.

Hymnus

II
R

Ector pot-ens, ve-rax De-us, Qui t mpe-ras re-rum

vi-ces, Splend re ma-ne  nstru-is, Et  gni-bus me-ri-

di-em. 2. Exst ngue flammas l -ti-um, Aufer ca-l -rem

n -xi-um, Confer sa-l -tem c rpo-rum, Ve-r mque pa-cem

córdi-um. 3. Pr e-sta, Pa-ter pi- ssime, Patrique compar

U-ni-ce, Cum Sp -ri-tu Pa-r -cli-to, Regnans per omne

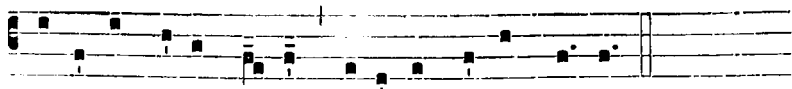
s ecu-lum. A-men.

Ant.

IV A*

T

i-bi re-ve-l -vi * causam me-am, D mi-ne,



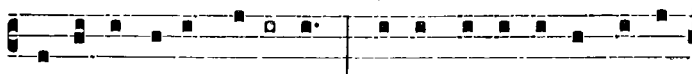
de-fénsor vi-tæ me- æ, Dómi-ne, De- us me- us.

Psalmus

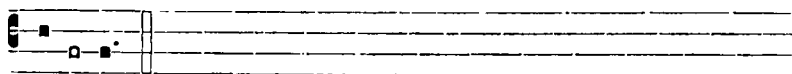
Cantor

Chorus

P



Orti- o me- a, **Dómi-ne**, * di-xi custo-dí-re le-gem



tú- am.

2. Deprecátus sum fáciem tuam in toto *corde* **meo** : * miserére mei secúndum *elóquium* **tuum**.

3. Cogitávi *vias* **meas** : * et convérte pedes meos in testi- *mónia* **tua**.

4. Parátus sum, et non *sum turbátus* : * ut custódiám *mandáta* **tua**.

5. Funes peccatórum circumpléxi **sunt** me : * et legem tuam *non sum oblítus*.

6. Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**, * super iudícia *iustificatiónis* **tuæ**.

7. Párticeps ego sum ómnium *timéntium* **te** : * et custodiéntium *mandáta* **tua**.

8. Misericórdia tua, Dómine, *plena est* **terra** : * *iustificatiónes* *tuas* **doce** me.

9. Glória *Patri, et Fílio*, * et *Spirítui Sancto*.

10. Sicut erat in *principio*, et *nunc*, et *semper*, * et in *sæcula* *sæculórum*. **Amen**.

Bonitátem fecisti cum servo *tu*o, **Dómine**, * *secúndum verbum* **tuum**.

2. Bonitátem, et disciplinam, et sciéntiam **doce** me : * quia *mandátis tuis* **crédidi**.

3. Priúsqvam humiliárer ego *deliqui* : * proptérea elóquium tuum *custodívi*.

4. *Bonus es tu* : * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

5. Multiplicáta est super me iníquitas *superbórum* : * ego autem in toto corde meo scrutábor *mandáta tua*.

6. Coagulátum est sicut lac *cor eórum* : * ego vero legem tuam *meditátus sum*.

7. Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam iustificatiónes tuas.

8. Bonum mihi lex *oris tui*, * super millia auri et argénti.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in principio, et *nunc*, et *semper*, * et in sácula *sæculórum*. Amen.

Manus tuæ fecérunt me, et *plasmavérunt* me : * da mihi *intelléctum*, et discam *mandáta tua*.

2. Qui timent te vidébunt me, et *lætábúntur* : * quia in verba tua *supersperávi*.

3. Cognóvi, Dómine, quia *æquitas iudícia tua* : * et in veritáte tua *humiliásti me*.

4. Fiat misericórdia tua ut *consolétur me*, * secúndum elóquium tuum *servo tuo*.

5. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et *vivam* : * quia lex tua *meditatio mea* est.

6. Confundántur superbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt *in me* : * ego autem exercébor in *mandátis tuis*.

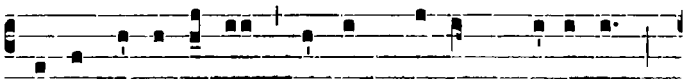
7. Convertántur mihi *timéntes te* : * et qui novérunt *testimónia tua*.

8. Fiat cor meum immaculátum in iustificatió**nibus tuis**, * *ut non confúndar*.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

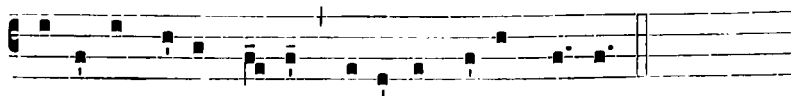
10. Sicut erat in principio, et *nunc*, et *semper*, * et in sácula *sæculórum*. Amen.

Anti-
phona



Ti- bi re-ve- lá- vi causam me- am, Dómi- ne,

86 In ultimo triduo hebdomadæ sanctæ



de-fensor vi-tæ me- æ, Dómi-ne, De- us me- us.

Capitulum

Philipp. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, * et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

Ry. Deo grátias.

V. De ore leónis líbera me, Dómine.

R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Reliqua ut supra ad Tertiam, 23.

IN ULTIMO TRIDUO HEBDOMADÆ SANCTÆ

Tribus sequentibus diebus, omnibus aliis prætermisissis, absolute incipitur Officium ad Horas maiores ab antiphona primi psalmi, vel ad Horas minores a psalmis infra signatis.

Hoc triduo, ad omnes Horas usque ad Completorium sabbati sancti inclusive, capitulum, resp. breve et hymnus non dicuntur; in fine psalmoreum et in responsoriis. omittitur Glória Patri.

In Officio cantato, ultimi versiculi psalmoreum et canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali antiphonæ convenienti; orationes cantantur in tono simplici. In Officio vero recitato, vox deprimitur per tonum in fine cuiusque psalmi, (ad Horas autem minores et Completorium, in fine ultimi psalmi tantum) vel cantici; orationes dicuntur clara voce et ultima syllaba deprimitur ut in psalmis.

Ante altare, ad latus epistolæ, singulis diebus, præparatur ante Matutinum candelabrum triangulare cum quindecim candelis, quæ exstinguuntur successive post quemlibet psalmum.

De sono organi : *Per totum Triduum sacrum, sc. usque ad hymnum Glória in excelsis in Missa solempni Vigiliæ paschalis, organum et harmonium omnino taceant, et ne ad cantum quidem sustentandum adhibeantur, nisi in Missa chrismatis et ab initio Missæ solempnis vespertinæ in Cena Domini usque ad finem hymni Glória in excelsis eiusdem Missæ, non obstante quacumque contraria consuetudine (Instr. S. R. C. 3 Sept. 1958).*

FERIA QUINTA

IN CENA DOMINI

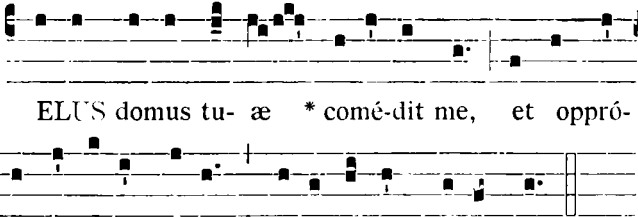
I classis

AD MATUTINUM

Altare præparatur cum cruce et sex candelabris accensis, sed absque solemnitate.

IN I NOCTURNO

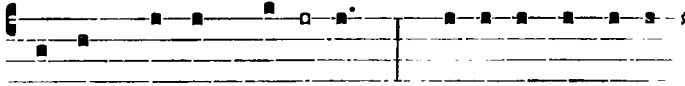
Z 1 antiphona VIII c



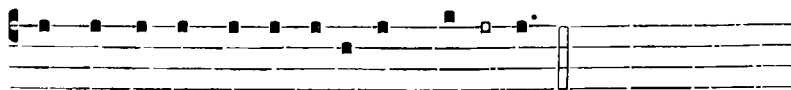
ELUS domus tu- æ * comé-dit me, et oppró-
bri- a exprobránti- um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

Psalmus 68

S



Alvum me fac, **De-** us : * quó-ni- am intra-vé-



runt aquæ usque ad *áni-man* **me-** am.



Flexa : tempésta aquæ, †

2. Infixus sum in limo **profúndi** : * et non *est substántia*.

3. Veni in altitúdinem **maris** : * et *tempésta demérsit* me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ** : * defecé-
runt óculi mei, dum spero in *Deum meum*.

5. Multiplicáti sunt super capillos cápitis **mei**, * qui *odérunt*
me gratis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei **iniúste** : *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*. —

7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam** : * et delicta mea a te non
sunt abscondita.

8. Non erubéscant in me qui expéctant te, **Dómine**, * *Dómine*
virtútum.

9. Non confundántur **super me** * qui quærunt te, *Deus Israël*.

10. Quóniam propter te sustinui oppróbrium : * opéruit confúsió
fáciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, * et peregrínus filiis
matris meæ.

12. Quóniam zelus domus **tuæ** comédit me : * et oppróbria
exprobrántium tibi, *cecidérunt super me*.

13. Et opéruí in ieiúnio **ánimam meam** : * et factum est in
oppróbrium **míhi**.

14. Et pósui vestiméntum meum cilíciú : * et factus sum illis
in *parábolam*.

15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in **porta** : * et in
me psallébant qui *bibébant vinum*. —

16. Ego vero orationem meam ad te, **Dómine** : * tempus benepláciti, **Deus**.

17. In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritate salútis tuæ :

18. Eripe me de luto, ut non infígar : * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstat aquæ, † neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me, **Dómine**, quóniam benigna est misericórdia tua : * secúndum multitudínem miseratiónum tuárum *respice in me*.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulator, *velóciter exáudi me*.

22. Inténde ánimæ meæ, et libera eam : * propter inimícos meos *eripe me*.

23. Tu scis impopérium meum, et confusióne meam, * et reveréntiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impopérium exspectávit cor meum, *et misériam*.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, *et non invéni*.

26. Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto. —

27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, *et in scándalum*.

28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum *semper incúrva*.

29. Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ *comprehéndat eos*.

30. Fiat habitátio eórum *desérta* : * et in tabernáculis eórum non sit *qui inhábitet*.

31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.

32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in iustítiam tuam.

90 Feria quinta in Cena Domini

33. Deleántur de libro vivéntium : * et cum iustis *non scribántur*. —

34. Ego sum pauper et **dolens** : * salus tua, *Deus, suscepit me.*

35. Laudábo nomen Dei cum **cántico** : * et magnificábo *eum in laude* :

36. Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et **úngulas**.

37. Vídeant páuperes et **læténtur** : * quáerite Deum, et vivet *ánima vestra.*

38. Quóniam exaudivit páuperes **Dóminus** : * et vinctos suos *non despéxit.*

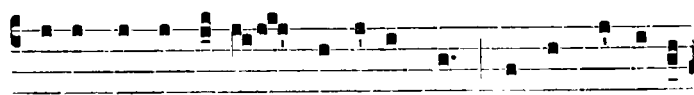
39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare, et ómnia reptília *in eis.*

40. Quóniam Deus salvam fáciat **Sion** : * et ædificabúntur civitátes **Iuda.**

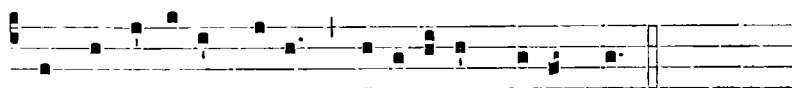
41. Et inhabitábunt **ibi**, * et hereditáte *acquírent eam.*

42. Et semen servórum eius possidébit *eam*, * et qui díligunt nomen eius habitábunt *in ea.*

Anti-
phona

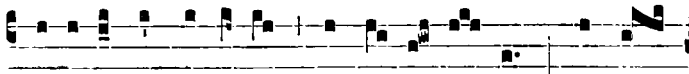


Ze-lus domus tu-æ comé-dit me, et oppróbri-a



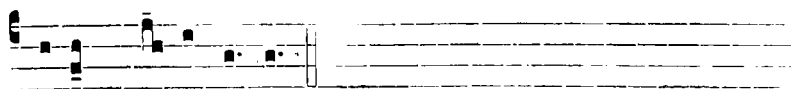
exprobránti-um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

2 ant.
VIII c



A

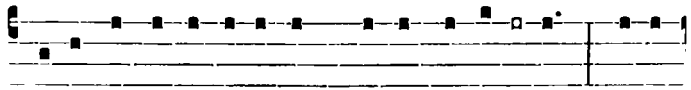
-vertántur retrórsus, * et e-ru-bé-scant, qui có-



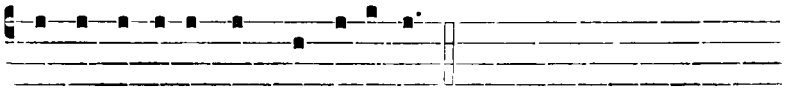
gi-tant mi-hi ma-la.

Psalmus 69

D



E-us, in adiu-tó-ri- um me- um intén- de : * Dómi-

ne, ad adiuvándum *me festi*-na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunť *ánimam meam*.

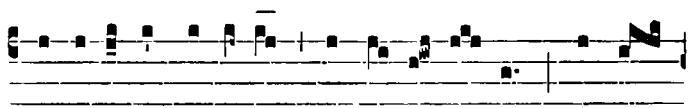
3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihimala*.

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : *Euge, euge*.

5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunť te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt *salutare tuum*.

6. Ego vero egénus, et **pauper** sum : * Deus, *ádiuva* me.

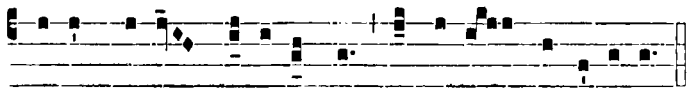
7. Adiútor meus, et liberátor meus **es** tu : * Dómine, *ne moréris*.

Anti-
phona

Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có-



gi-tant mi- hi ma- la.

3 ant.
VIII c

D

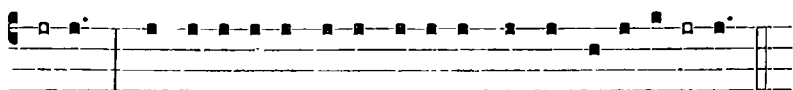
E- us me- us, * é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 70

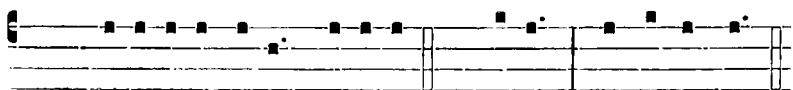


I

N te, Dómi-ne, spe-rá-vi, non confúndar in ætér-



num : * in iustí-ti- a tu- a lí-be-ra me, et é-ri-pe me.



Flexa : de-re-líquit e-um, † ∇. 2. tu-am, * et salva me.

2. Inclína ad me aurem **tuam**, * et **salva** me.3. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut **salvum me fácias**,4. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium **meum es** tu.5. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis **et infíqui** :6. Quóniam tu es paciéntia mea, **Dómine** : * **Dómine**, spes mea a iuventúte **mea**.7. In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es **protéctor meus**.8. In te cantátio mea semper : † tamquam prodígium factus sum **multis** : * et tu **adiútor fortis**.9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam** : * tota die **magnitúdinem tuam**. —10. Ne proicias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne **derelínquas** me.11. Quia dixerunt inimíci mei **míhi** : * et qui custodiébant ánimam meam, **consílium fecérunt in unum**,12. Dicéntes : Deus derelíquit eum, † persequímini, et **comprehéndite eum** : * quia non est **qui erípiat**.

13. Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxiliū *meum* respice.

14. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ *meæ* : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærent *mala mihi*.

15. Ego autem semper sperábo : * et adiciam super omnem *laudem tuam*.

16. Os meum annuntiábit iustítiam *tuam* : * tota die salutáre *tuum*.

17. Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor iustítiae *tuæ solius*. —

18. Deus, docuísti me a iuventúte *mea* : * et usque nunc pronuntiábo *mirabilia tua*.

19. Et usque in senéctam et *sénium* : * Deus, ne *derelin-* quas me.

20. Donec annúntiem bráchium *tuum* * generatióni omni, *quæ ventúra* est :

21. Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altísima, quæ fecisti *magnália* : * Deus, quis *símilis tibi*?

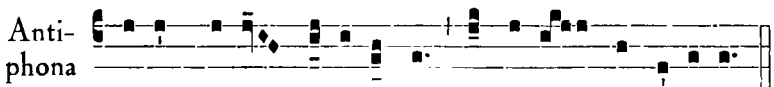
22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : † et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ iterum *re-* dúxísti me :

23. Multiplicásti magnificéntiam *tuam* : * et convérsus conso- látus es me.

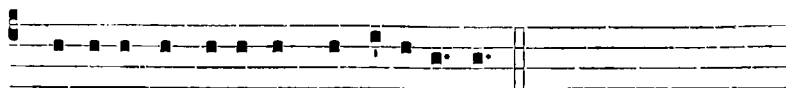
24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem *tuam* : * Deus, psallam tibi in cíthara, *Sanctus Israël*.

25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero *tibi* : * et ánima mea, quam *redemísti*.

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam *tuam* : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærent *mala mihi*.



De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.



∇. Avertántur retrórsum, et e-rubéscant.



℞. Qui cógi-tant mi-hi ma- la.

Vel iuxta recentioreni usum :



∇. Avertántur retrórsum, et e-rubéscant.



℞. Qui cógi-tant mi-hi ma-la.

Hoc triduo, post versiculos nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur absolutio, neque dantur benedictiones ante lectiones. In fine lectionum non dicitur Tu autem. sed primæ tres lectiones Ieremiæ terminantur ut infra.

Lectio prima

Cap. 1, 1-14

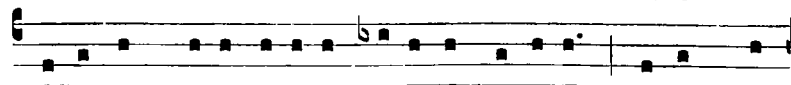


I

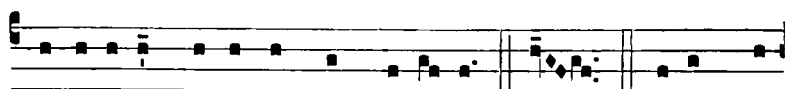
N-ci-pit lamentá-ti-o Ie-remí-æ prophé-tæ.



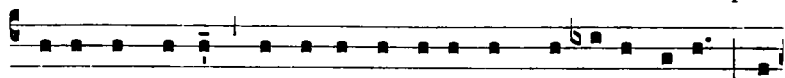
A-leph. Quómodo sedet so-la cí-vi-tas plena pópu-lo :



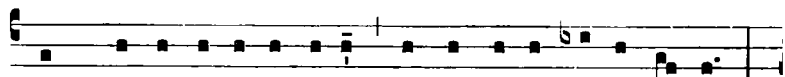
facta est qua-si vídu-a dómi-na génti-um : princeps pro-



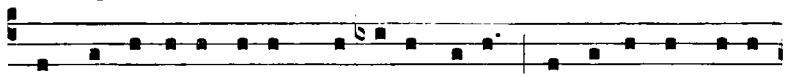
vinci- árum facta est sub tri-bú- to. Beth. Plo-rans plo-



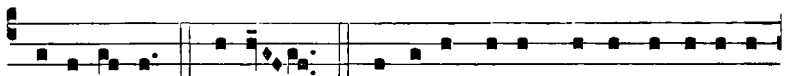
rávit in nocte, et lácri-mæ e-ius in ma-xíl-lis e-ius : non



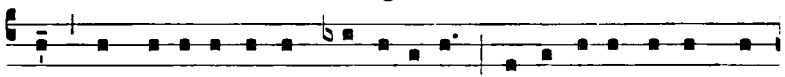
est qui conso-lé-tur e-am ex ómni-bus ca-ris e- ius :



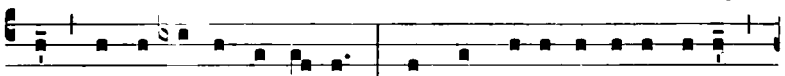
omnes amí-ci e-ius spre-vé-runt e-am, et facti sunt e- i



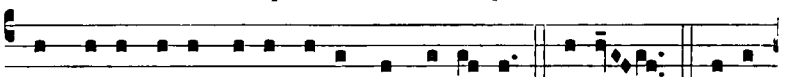
in-imí- ci. Ghimel. Migrávit Iudas propter afflicti- ó-



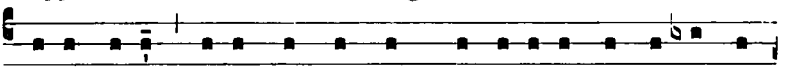
nem, et multi-tú-di-nem servi-tú-tis : ha-bi- távit inter gen-



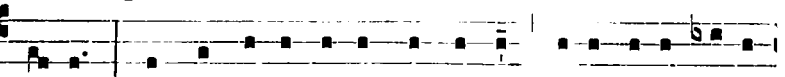
tes, nec invé-nit réqui- em : omnes perse-cu-tó-res e-ius



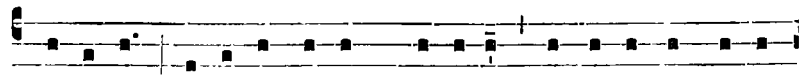
appre-hendérunt e-am inter angústi- as. Da-leth. Vi-æ



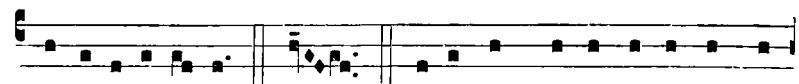
Si- on lugent e- o quod non sint qui vé-ni- ant ad sol- emni-



tá- tem : omnes portæ e-ius destrúctæ : sa-cerdó-tes e-ius



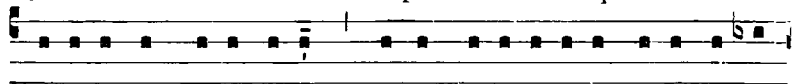
geméntes : vír-gi-nes e-ius squá-lidæ, et ipsa opprésa



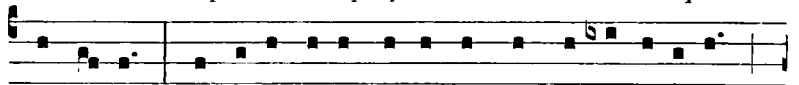
ama-ri-tú-di-ne. He. Facti sunt hostes e-ius in cá-



pi-te, in-imí-ci e-ius lo-cuple-tá-ti sunt : qui-a Dóminus



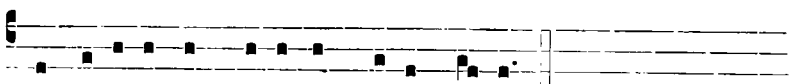
lo-cú-tus est super e-am propter multi-tú-dinem in-iqui-tá-



tum e-ius : párvu-li e-ius ducti sunt in ca-pti-vi-tá-tem,



ante fá-ci-em tri-bu-lántis. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem,



convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Sic terminantur lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

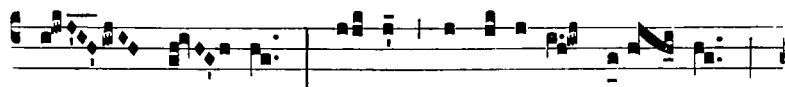
Responsorium I

VIII

I



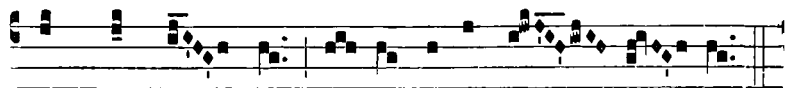
N mon-te * O-li-vé-ti o-rá-vit



ad Pa- trem : Pa- ter, si fí- e- ri pot- est,



tránse- at a me ca- lix i- ste : * Spí- ri- tus qui-



dem promptus est, ca- ro autem in- fír- ma.

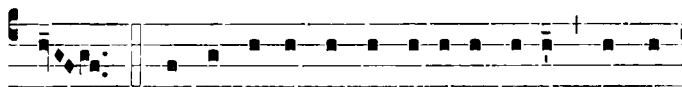


V. Vi- gi- lá- te, et o- rá- te, ut non intré- tis in



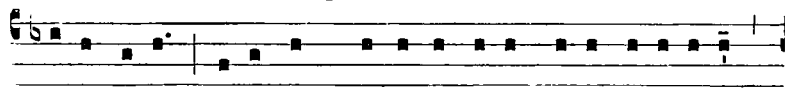
ten- ta- ti- ó- nem. * Spí- ri- tus.

Lectio secunda



V

AU. Et egréssus est a fi- li- a Si- on omnis



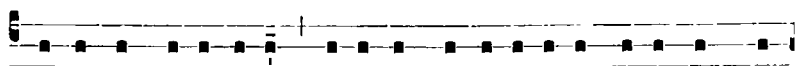
de- cor e- ius : facti sunt prínci- pes e- ius vel- ut a- rí- e- tes



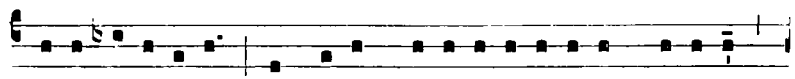
non invé- ni- éntes páscu- a : et ab- i- é- runt absque forti-



túdi- ne ante fá- ci- em subsequén- tis. Za- in. Re- cor-



dá-ta est Ie-rú-sa-lem di-é-rum afflicti-ó-nis su-æ et præ-



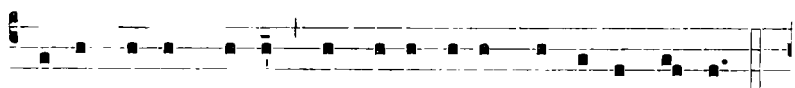
va-ri-ca-ti-ónis, ómni-um de-side-ra-bí-li-um su-ó-rum,



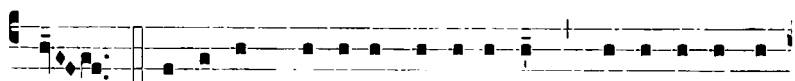
quæ habú-e-rat a di-é-bus antí-quis, cum cá-de-ret pó-pu-lus



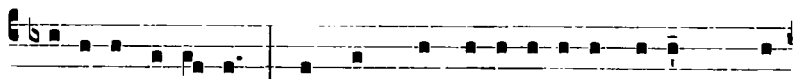
e-ius in manu hostí-li, et non esset auxi-li-á-tor : vi-



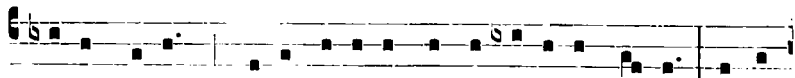
dé-runt e-am hostes, et de-ri-sé-runt sá-bba-ta e-ius.



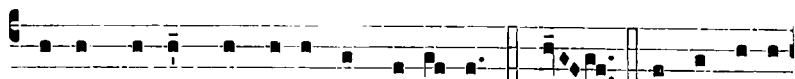
Heth. Peccá-tum peccávit Ie-rú-sa-lem, proptér-e-a in-



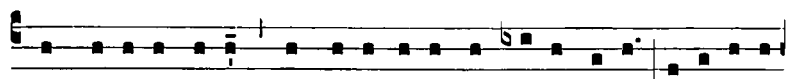
stá-bi-lis facta est : omnes, qui glo-ri-fi-cábant e-am, spre-



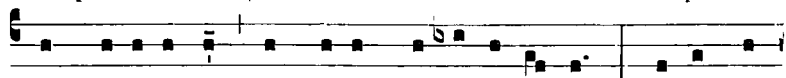
vé-runt il-lam, qui-a vi-dé-runt igno-mí-ni-am e-ius : ipsa



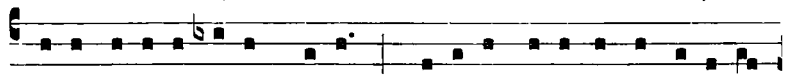
autem gemens convérsa est retrór-sum. Teth. Sordes e-ius



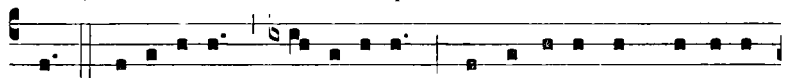
in pé-dibus e-ius, nec re-cordá-ta est fi-nis su- i : de-pó-si-ta



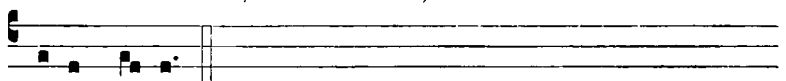
est veheménter, non habens conso-la-tó-rem : vi-de, Dó-



mi-ne, afflicti- ónem me- am, quó-ni- am e-réctus est in-imí-



cus. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num

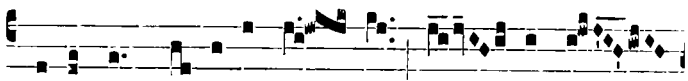


De- um tu- um.

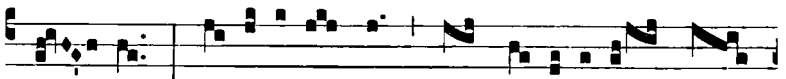
Responsorium II

VIII

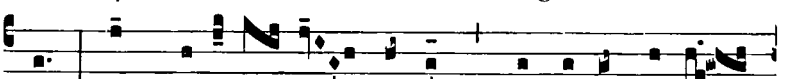
T



Ristis est * á-ni-ma me- a us- que ad



mor- tem : su-sti-né-te hic, et vi-gi-lá-te me-

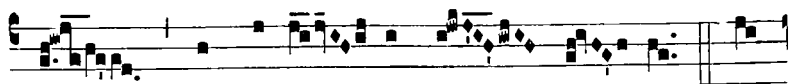


cum : nunc vi-dé-bi- tis turbam, quæ circúm-da-bit



me : * Vos fu- gam ca-pi- é- tis, et e- go va-

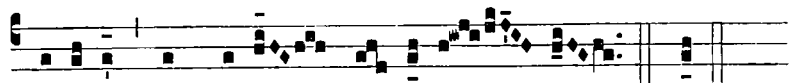
100 Feria quinta in Cena Domini



dam im-mo-lá-ri pro vo-bis. V. Ec-



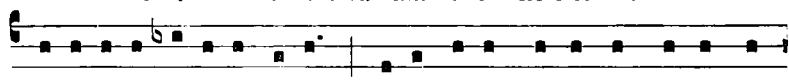
ce app-ro-pínquat ho-ra, et Fí-li-us hó-mi-nis



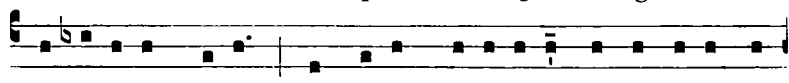
tradé-tur in manus pec-ca-tó-rum. * Vos.

Lectio tertia

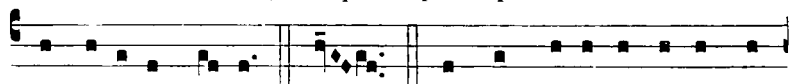
I OD. Manum su-am mi-sit ho-stis ad ó-mni-a



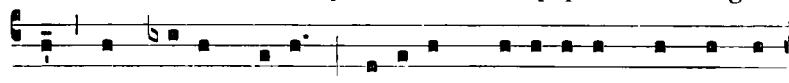
de-si-de-ra-bí-li-a e-ius : qui-a vi-dit gentes ingréd-sas san-



ctu-á-ri-um su-um, de quibus præ-cé-pe-ras ne intrá-rent in



ecclé-si-am tu-am. Caph. Omnis pó-pu-lus e-ius ge-

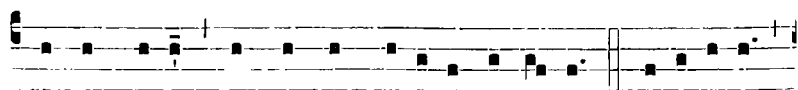


mens, et quæ-rens panem : dedé-runt pre-ti-ó-sa quæ-que pro

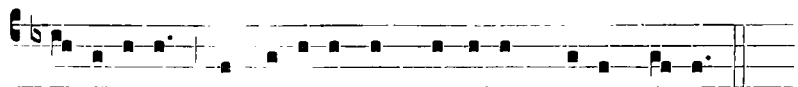


ci-bo ad re-fo-cil-lándam á-ni-mam. Vi-de, Dó-mi-ne, et con-

sí-de-ra, quó-ni-am facta sum vi-lis. Lamed. O vos
omnes, qui transí-tis per vi-am, atténdi-te, et vi-dé-te
si est do-lor sic-ut do-lor me-us : quó-ni-am vindemi-ávit
me, ut locú-tus est Dóminus in di-e iræ fu-ró-ris su-i.
Mem. De excélsio mi-sit ignem in óssibus me-is, et
e-ru-dí-vit me : expándit re-te pé-dibus me-is, convértit
me retrórsum : pó-su-it me de-so-lá-tam, to-ta di-e mæró-
re conféctam. Nun. Vi-gi-lávit iugum in-iqui-tá-tum
me-á-rum : in manu e-ius convo-lú-tæ sunt, et impó-si-tæ
collo me-o : infirmá-ta est virtus me-a : de-dit me Dómi-



nus in manu, de qua non pót-e-ro súrge-re. Ie-rú-sa-lem,



Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Responsorium III

^v
E



Cce * ví-dimus e- um non habén-



tem spé-ci- em, ne-que de- có- rem : aspé-



ctus e-ius in e- o non est : hic



peccá- ta nostra portá- vit, et pro nobis do-



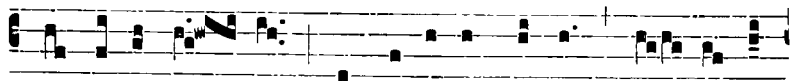
let : ipse au- tem vulne-rá- tus est propter



in-iqui-tá- tes no- stras : * Cu-ius lí-vó- re sa-



ná- ti su- mus. V. Ve-re languóres no-



stros ipse tu- lit, et do-ló-res nostros i- pse por-

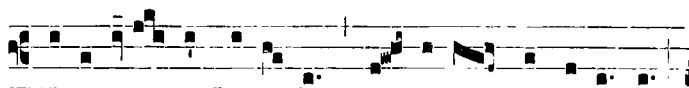


tá- vit. * Cu-ius. R̄. Ecce.

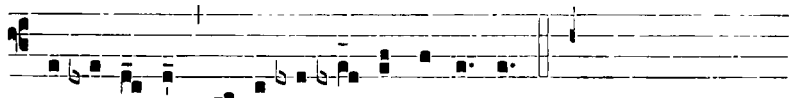
IN II NOCTURNO

1 ant.
VII c
transp.

L



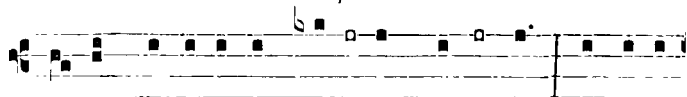
I-be-rá- vit Dómi-nus * páu- pe-rem a pot-én-te,



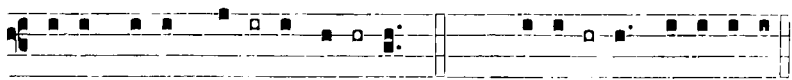
et ín-o-pem, cu- i non e- rat adiú- tor.

Psalmus 71

D



E- us, iu-dí- ci- um tu- um re- gi da : * et iustí-



ti- am tu- am fí- li- o re- gis : *Flexa* : Ará-bi- æ, †

2. Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudicio.

3. Suscípiant montes **pacem** pópulo : * et **colles** iustítiam.

4. Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciat **filios páuperum** : * et humiliábit **calumniatórem**.

5. Et permanébit cum sole, et **ante lunam**, * in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in **vellus** : * et sicut stillicídia stílántia **super terram**.

7. Oriétur in diébus eius iustítia, et **abundántia pacis** : * donec **auferátur luna**.

8. Et dominábitur a mari **usque ad mare** : * et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.

9. Coram illo prócident **Æthíopes** : * et inimíci eius **terram lingent**.

10. Reges Tharsis, et insulæ **múnera ófferent** : * reges Arabum et Saba **dona addúcent**.

11. Et adorábunt eum omnes **reges terræ** : * omnes **gentes sérvient ei** :

12. **Quia liberábit páuperem a poténte** : * et páuperem, cui non erat **adiútor**.

13. Parcet páuperi et **ínopi** : * et **ánimas páuperum salvas fáciat**.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet **ánimas eórum** : * et honorábile nomen eórum **coram illo**.

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de **ipso semper** : * tota die **benedícent ei**.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † **superextollétur** super Líbanum **fructus eius** : * et florébunt de civitáte sicut **fenum terræ**.

17. Sit nomen eius **benedíctum** in **sæcula** : * ante solem **pérmanet nomen eius**.

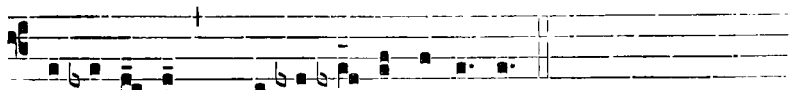
18. Et **benedicéntur** in ipso omnes **tribus terræ** : * omnes **gentes magnificábunt eum**.

19. **Benedíctus Dóminus, Deus Israël**, * qui facit **mirabília solus**:

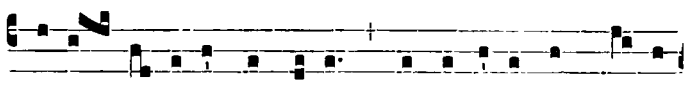
20. Et **benedíctum** nomen maiestátis eius in **ætérnum** : † et replébitur maiestáte eius **omnis terra** : * **fiat, fiat**.

Anti-
phona

Li-be-rá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a pot-én-te.

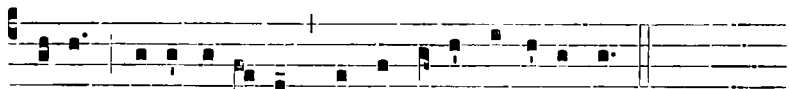


et ín-o-pem, cu- i non e- rat adiú- tor.

2 ant.
VIII c

C

Ogi- ta-vé-runt ímpi- i, * et lo-cú-ti sunt nequí-



ti- am : in-iqui-tá-tem in excélsio lo-cú-ti sunt.

Psalmus 72



Q

Uam bonus Isra-ël De- us, * his qui *recto sunt***cor-** de! *Flexa* : dexte-ram me-am : †2. Mei autem pene moti sunt **pedes** : * pene effúsi sunt *gressus* mei.3. Quia zelávi super **iníquos**, * pacem peccatórum **videns**.4. Quia non est respéctus morti **eórum** : * et firmaméntum in *plaga eórum*.5. In labóre hóminum **non** sunt, * et cum homínibus non **flagellabúntur** :6. Ideo ténuit eos **supérbia**, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in *afféctum cordis*.

8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélsó locúti sunt.

9. Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

10. Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

11. Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsó?

12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

13. Et dixi : Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

15. Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum *reprobávi*.

16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

17. Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novísimis eórum.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum *allevaréntur*.

19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periórunt propter iniquitátem suam.

20. Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum *rédi*ges.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redáctus sum, *et nescívi*.

22. Ut iumentum factus sum apud te : * et ego *semper tecum*.

23. Tenuísti manum dexteram meam : † et in voluntáte tua *deduxísti* me, * et cum glória *suscepísti* me.

24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui *super terram*?

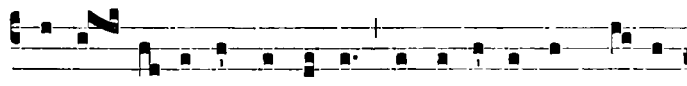
25. Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in *ætérnum*.

26. Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

27. Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo *spem meam* :

28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis *filia Sion*.

Anti-
phona



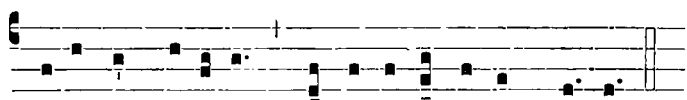
Co-gi- ta-vé-runt ímpi- i, et lo-cú-ti sunt nequí-



ti- am : in-iqui-tá-tem in excé- lo locú-ti sunt.

3 ant.
1 g

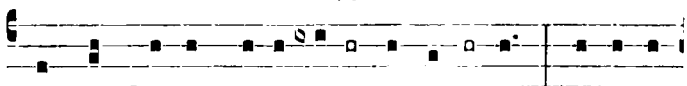
E



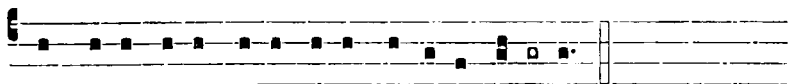
Xsúrge, Dómi-ne, * et iú-di-ca causam me- am.

Psalmus 73

U



T quid, De- us, repu- lísti in fi- nem : * i- rá-tus



est fu-ror tu-us super oves páscu- æ tu- æ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti *ab iníitio*.

3. Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti *in eo*.

4. Leva manus tuas in superbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus *in sancto*!

5. Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnítatis tuæ.

6. Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu *super summum*.

108 Feria quinta in Cena Domini

7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius **in idípsum** : * in secúri et áscia deiecérunt eam.

8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum** : * in terra polluéruntabernáculum nóminis **tui**.

9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul** : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei **a terra**.

10. Signa nostra non vídimus, iam non **est prophéta** : * et nos non **cognóscet ámplius**.

11. Usquequo, Deus, impropérabit **inimícus**? * irrítat adversárius nomen **tuum in finem**?

12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram tuam**, * de médio sinu tuo **in finem**?

13. Deus autem rex noster **ante sáecula** : * operátus est salútem in médio **terræ**.

14. Tu confirmásti in virtúte **tua mare** : * contribulásti cápita **dracónum in aquis**.

15. Tu confregísti cápita **dracónis** : * dedísti eum escam **pópulis Æthiópum**.

16. Tu dirupísti fontes, **et torréntes** : * tu siccásti **flúvios Ethan**.

17. Tuus est dies, et **tua est nox** : * tu fabricátus es **auróram et solem**.

18. Tu fecísti omnes **términos terræ** : * æstátem et ver tu **plasmásti ea**.

19. Memor esto huius, inimícus impropérávit **Dómino** : * et **pópulus insípiens incitávit nomen tuum**.

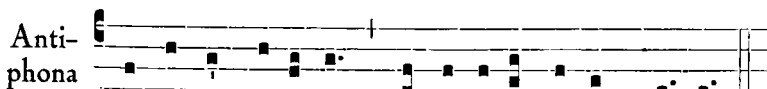
20. Ne tradas béstiis ánimas **confiténtes tibi**, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris **in finem**.

21. Réspice in testaméntum **tuum** : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ **dómbus iniquitátum**.

22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus** : * pauper et inops laudábunt **nomen tuum**.

23. Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam : † memor esto impropériórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt **tota die**.

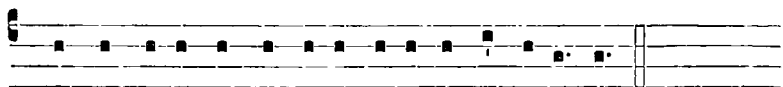
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * **supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper**.



Exsúrge, Dómi-ne, et iú-di-ca causam me- am.

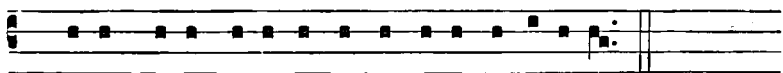


∇. De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó- ris.

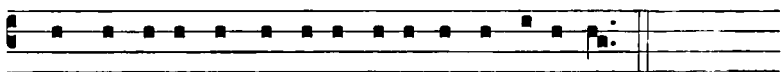


℞. Et de manu contra legem agéntis et in-í-qui.

Vel :



∇. De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó- ris.



℞. Et de manu contra legem agéntis et in-í-qui.

Pater noster. *secreto.*

Ex tractátu sancti Augustíni episcopi super psalmos.

Lectio quarta

In ps. 54, ad 1 vers.

Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecatió-
nem meam : inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti,
in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo
liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit : et cum
dicere céperit, agnoscámus ibi nos esse : ut comunicáta tri-
bulatióne, coniungámus oratióem. Contristátus sum, inquit, in
exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi
conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos
pátitur, commemorátus est : eamdémque passióem malórum

hóminum, exercitatióem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Responsorium IV

viii

A

mí- cūs me- us * óscu- li me trá-di-

dit si- gno : Quem oscu- lá-tus fú- e- ro,

ipse est, te- né- te e- um : hoc ma- lum

fe- cit si- gnum, qui per óscu- lum ad-implévit

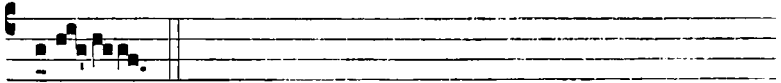
ho- mi- cí- di- um. * Infé- lix præ-termí-

sit pré-ti- um sángu- nis, et in fi- ne láque- o se

sus- pén- dit. V Bo- num e- rat e- i, si



na-tus non fu-isset ho-mo il-le. * Infé-

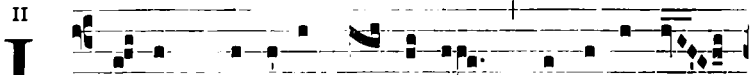


lix.

Lectio quinta

Utinam ergo qui nos modo exerceant, convertantur, et nobiscum exerceantur : tamen quamdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimicum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli eius in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam : ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctatio advérsus carnem et sánguinem : id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres démones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum : mundi dixit, amatórum mundi : mundi dixit, impiórum et iniquórum : mundi dixit, de quo dicit Evangélium : Et mundus eum non cognóvit.

Responsorium V



U-das * mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-



ti-it Dó-mi-num : il-le ut a-gnus ínno-

cens non negá-vit Iu- dæ ó- scu- lum : * De-na- ri- ó-
 rum núme- ro Christum Iu-dæ- is trá-di-
 dit. ¶ Mé- li- us il-li e- rat, si na-tus non fu-
 is- set. * De-na- ri- ó- rum.

Lectio sexta

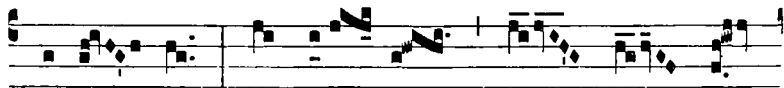
Quóniam vidi iniquitátem et contradiccionem in civitaté. Atténde glóriam crucis ipsius. Iam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem : dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant : Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim iustus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem : perfidiam intél- lige. Vidébat ergo Dóminus in civitaté iniquitátem et contradiccionem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem : et tamen et ipsos expéctans dicébat : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Responsorium VI

VIII

U-nus* ex discí-pu- lis me- is tra-det me

Ad Matutinum in III nocturno 113



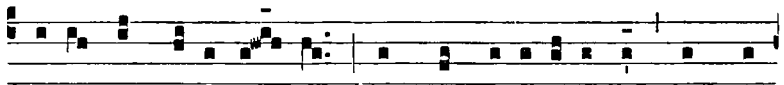
hó-di- e : Væ il- li per quem tra-



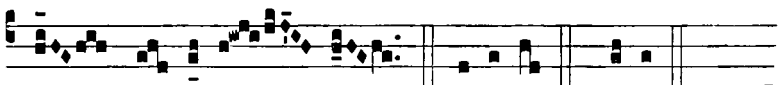
dar e- go : * Mé-li- us il-li e- rat, si na-



tus non fu- ís- set. ∇. Qui intíngit me-cum



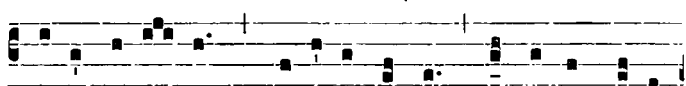
ma-num in par-ópsi- de, hic me tra-di-túrus est in ma-



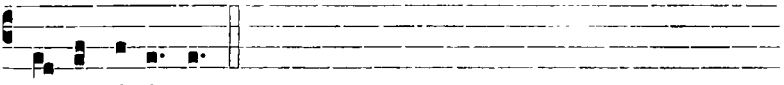
nus pec-ca-tó- rum. * Mé-li- us. R̄. Unus.

IN III NOCTURNO

1 ant.
VII c



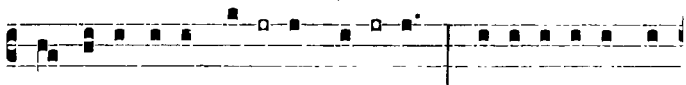
D I-xi in-í-quis : * No-lí-te loqui advérsus De-um



in-i-qui-tá-tem.

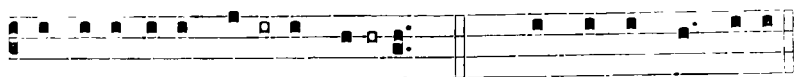
Psalmus 74

C



On-fi-té-bimur t̄i- bi, De- us : * confi-té-bimur, et

114 Feria quinta in Cena Domini



invo-cá-bimus **no-** men **tu-** um. *Flexa* : ex hoc in hoc : †

2. Narrá-bimus mirabília **tua** : * cum accépero tempus, ego iustítias **iudicábo**.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi **colúmnas eius**.

4. Dixi iníquis : Nolíte iníque **ágere** : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre **cornu** :

5. Nolíte extóllere in altum **cornu vestrum** : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis **móntibus** : * quóniam **Deus iudex** est.

7. Hunc humiliat, et **hunc exáltat** : * quia calix in manu Dómini vini meri **plenus misto**.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc : † verúmtamen fæx eius non est **exinaníta** : * bibent omnes peccatóres **terræ**.

9. Ego autem annuntiábo in **sæculum** : * cantábo **Deo Iacob**.

10. Et ómnia córnua peccatórum **confríngam** : * et exaltabúntur **córnua iusti**.

Anti-
phona



Di-xi in-í-quis : No-li-te loqui advérsus De-um



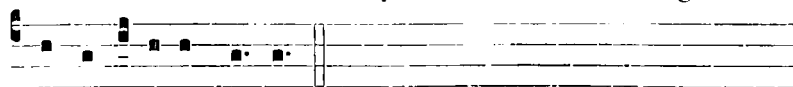
in-iqui-tá-tem.

2 ant.
viii c

T



Erra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret



in iu-dí-ci-o De- us.

Psalmus 75

N O-tus in Iu-dæ-a De- us : * in Isra-ël magnum
 nomen e- ius.

2. Et factus est in pace locus eius : * et habitatio eius in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætéris : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resíset tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cælo audítum fecísti iudícium : * terra trémuit et quiévit.

9. Cum exsúrgeret in iudícium Deus : * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et reliquæ cogitátionis diem festum agent tibi.

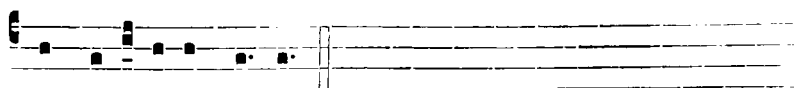
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu eius afértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Anti-
phona

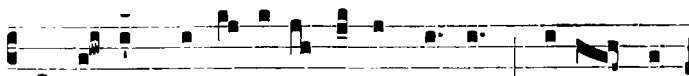
Terra trému- it et qui- é- vit, dum exsúrge- ret

116 Feria quinta in Cena Domini



in iu-dí-ci-o De- us.

3 ant.
VII a



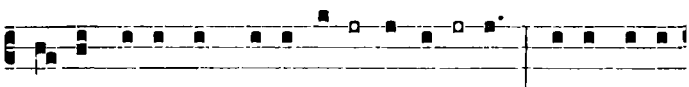
I N di- e * tri- bu- la- ti- ó- nis me- æ De- um ex-



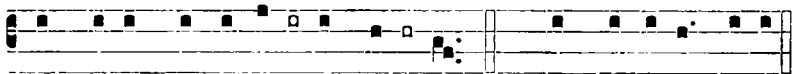
qui- sí- vi má- ni- bus me- is.

Psalmus 76

V



O- ce me- a ad Dómi- num clamá- vi : * vo- ce me- a



ad De- um, et intén- dit **mi-** hi. *Flexa* : exqui- sí- vi, †

2. In die tribulationis meae Deum exquisivi, † manibus meis nocte **contra eum** : * et non **sum decéptus**.

3. Rénuít consolári ánima mea : † memor fui Dei, et delectátus sum, et **exercitátus sum** : * et defécit **spíritus meus**.

4. Anticipavérunt vigílias **óculi mei** * turbátus sum, et non **sum locútus**.

5. Cogitávi **dies antiquos** : * et annos ætérnos in **mente hábui**.

6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, * et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.

7. Numquid in ætérnum profíciet **Deus** : * aut non appónet ut complacítior sit **adhuc**?

8. Aut in finem misericórdiam **suam abscíndet**, * a generatióne in generatióne?

9. Aut **obliscétur miseréri Deus?** * aut **continébit in ira sua misericórdias suas?**

10. Et **dixi** : Nunc **cœpi** : * **hæc mutátio dexteræ Excélsi.**

11. Memor fui **óperum Dómini** : * quia memor ero ab **iníto mirábiliu tuórum.**

12. Et **meditábor in ómnibus opéribus tuis** : * et in **adinventió-nibus tuis exercébor.**

13. Deus in sancto via tua : † quis Deus magnus sicut **Deus noster?** * tu es Deus qui facis **mirábilia.**

14. Notam fecisti in **pópulis virtútem tuam** : * redemísti in **bráchio tuo pópulum tuum, filios Iacob, et Ioseph.**

15. Vidérunt te aquæ, Deus, **vidérunt te aquæ** : * et **timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.**

16. **Multitúdo sónitus aquárum** : * **vocem dedérunt nubes.**

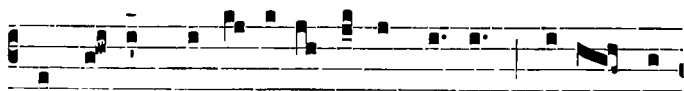
17. Etenim **sagíttæ tuæ tránseunt** : * **vox tonítrui tui in rota.**

18. **Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ** : * **commóta est, et contrémuit terra.**

19. In mari via tua, et **sémitæ tuæ in aquis multis** : * et **vestigia tua non cognoscéntur.**

20. **Deduxisti sicut oves pópulum tuum,** * **in manu Móysi et Aaron.**

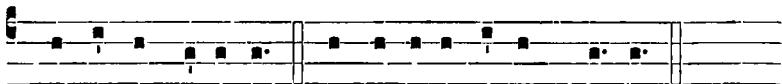
Anti-
phona



In di- e tri-bu- la-ti- ó-nis me- æ De- um ex-



qui-sí-vi má-ni-bus me- is.



∅. Exsúrge, Dómi-ne. R̄. Et iú-di-ca causam me- am.

Vel :

∇. Exsúrge, Dómi-ne. R̄. Et iú-di-ca causam me- am.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola prima beáti Pauli apóstoli ad Corinthios.

Lectio septima

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcipio : non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenitis. Primum quidem conveniéntibus vobis in ecclésiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et háereses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, iam non est domínica cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? Aut ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

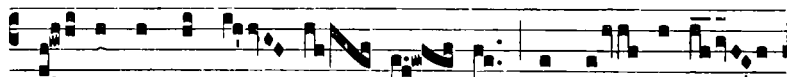
Responsorium VII

VII

E



ram*qua- si a- gnus inno- cens :



du- ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é-



ham : consí- li- um fe- cé- runt in- mí- ci me- i ad-

vérsu(m) me, di-cén-tes : * Ve-ní-te, mittámus lignu(m) in pa-
 nem e- ius, et e-ra-dá- mus e- um de
 ter- ra vi- vén-ti- um. V. O- mnes in- imí- ci
 me- i advérsu(m) me cogi- tá- bant ma- la mi- hi : ver- bum
 in- íquu(m) mandavé- runt advérsu(m) me, di- cén-
 tes. * Ve-ní-te.

Lectio octava

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradébátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : « Accípíte, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácíte in meam commemoratióem ». Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens : « Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : hoc fácíte, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem ». Quotiescúmque enim manducábítis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábítis, donec véniat.

Responsorium VIII

VII
U na ho- ra * non po- tu- í- stis
 vi- gi- lá- re me- cum, qui exhorta- bá- mi-
 ni mó-ri pro me? * Vel Iú- dam non vi- dé-
 tis, quómo- do non dó- mit, sed festí- nat
 trá- de- re me Iu- dá- is? ∇. Quid dormí- tis?
 súrgi- te, et o- rá- te, ne intré- tis in ten- ta-
 ti- ó- nem. * Vel Iu- dam.

Lectio novissima

Itaque quicumque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit cóporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat et de cálice bibat.

Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non diiudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducándum, invicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet : ut non in iudicium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Responsorium IX

I
S E- ni- ó- res * pó- pu- li consí- li- um fe-
cérunt, * Ut Ie- sum do- lo te- né- rent, et oc- cí-
de- rent : cum glá- di- is et fústi- bus ex- i- é- rúnt
tamquam ad latró- nem. ∇. Collegé- runt pontí- fi- ces et
pha- ri- sée- i concí- li- um. * Ut Ie- sum. R̄. Se- ni- ó- res.

Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra chorum a Laudibus separatur, subiungitur oratio Réspice, quæsumus, Dómine. vel Concède, quæsumus. ut in Laudibus. Laudes deinde absolute a prima antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

1 antiphona VIII G

I



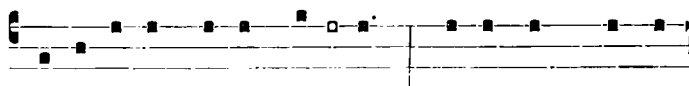
USTI-FICÉRIS, Dómi-ne, * in sermó-ni-bus tu- is,



et vincas cum iu-di-cá- ris.

Psalmus 50

M



I-se-ré-re me- i, De- us, * se-cúndum magnam



mi-se-ri-córdi- am tu- am.

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem *dealbábor*.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa *humiliáta*.

10. Avérte fáciem tuam a peccátiis **meis** : * et omnes iniquitátes *meas dele*.

11. Cor mundum crea in me, **Deus** : * et spírítum rectum ínno-
va in *viscéribus meis*.

12. Ne prócias me a fácie **tua** : * et spírítum sanctum tuum
ne *áuferas a me*.

13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui** : * et spírítu principáli
confírma me.

14. Docébo iníquos vias **tuas** : * et ímpii ad te *converténtur*.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ** : * et
exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

16. Dómine, lábia mea **apéries** : * et os meum annuntiábit
laudem tuam.

17. Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem **útiq**ue : * holo-
cáustis non *delectáberis*.

18. Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum, et
humiliátum, Deus, *non despícies*.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua **Sion** : * ut
ædificéntur *muri Ierúsalem*.

20. Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiónes, et holo-
cáusta : * tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.



Iusti- fi- cé- ris, Dómi- ne, in sermó- ni- bus tu- is,



et vincas cum iu- di- cá- ris.

2 ant.

II D

D

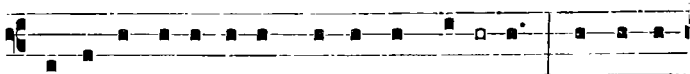


O-mi-nus * tamquam o-vis ad ví-ctimam ductus est,



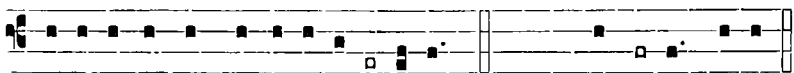
et non a-pé-ru-it os su-um.

Psalmus 89



D

Omi-ne, re-fú-gi-um factus es no- bis, * a ge-ne-

ra-ti-ó-ne in ge-ne-ra-ti-ónem. *Flexa* : tránse-at, †

2. Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, **Deus**.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Converte míni, filii **hóminum**.

4. Quóniam mille anni ante óculos **tuos**, * tamquam dies hestérna quæ *præter*íit.

5. Et custódia in **nocte** : * quæ pro níhilo habéntur, eórum *anni* erunt.

6. Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat : * vespere décidat, indúret et *aré*scat.

7. Quia defécimus in ira **tua**, * et in furóre tuo turbáti **sumus**.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuo** : * sáculum nostrum in illuminatióne *vultus tui*.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua *defécimus*.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta **ánni**.

11. Si autem in potentatibus, octoginta **anni** : * et amplius eorum, labor *et* **dolor**.

12. Quoniam supervenit mansuetudo : * et corripiemur.

13. Quis novit potestatem irae **tuæ** : * et præ timore tuo iram tuam dinumerare?

14. Dexteram tuam sic **notam** fac : * et eruditos corde in sapientia.

15. Convertere, Domine, usquequo : * et deprecabilis esto super servos tuos.

16. Repleti sumus mane misericordia **tua** : * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

17. Laetati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti : * annis, quibus vidimus mala.

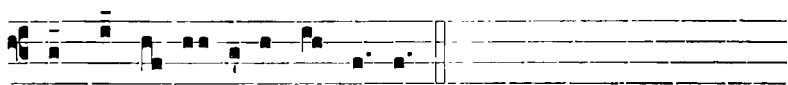
18. Respice in servos tuos, et in opera **tua** : * et dirige filios eorum.

19. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, † et opera manuum nostrarum dirige **super** nos : * et opus manuum nostrarum **dirige**.

Anti-
phona

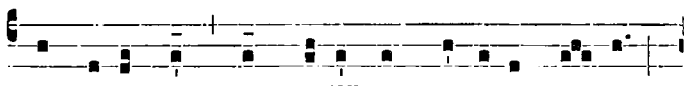


Dó-mi-nus tamquam o-vis ad ví-ctimam ductus est,



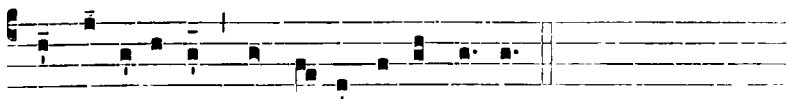
et non a-pé-ru-it os su-um.

3 ant.
VIII G



C

Ontri-tum est * cor me-um in mé-di-o me- i,



contremu-é-runt ómni- a ossa me- a.

Psalmus 35

D

I-xit iniústus ut de- líquat in semet- í- pso : *

non est timor De- i ante ó- cu- los e- ius.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu eius : * ut inveniátur iniquitas eius ad ódium.

3. Verba oris eius iniquitas, et **dolus** : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

5. Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

6. Iustítia tua sicut montes **Dei** : * iudícia tua abyssus multa.

7. Hómínes, et iuménta salvábis, **Dómine** : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, **Deus**.

8. Filii autem hómínum * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrén-te volu- ptátis tuæ potábis eos.

10. Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidé- bimus lumen.

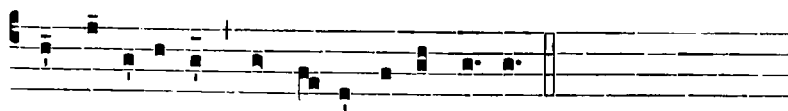
11. Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

12. Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúl-si sunt, nec potuérunt stare.

Anti-
phona

Contri-tum est cor me-um in mé-di-o me- i,



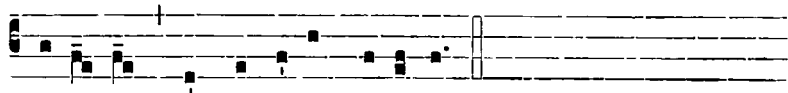
contremu-é-runt ómni- a ossa me- a.

4 ant.

IVA *

E

Xhortá-tus es * in virtú-te tu- a, et in re-fe-



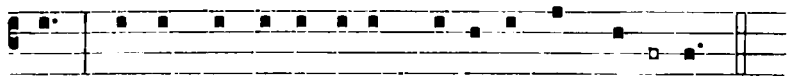
cti- ó- ne sancta tu- a, Dómi-ne.

Canticum Moysi

Exodi 15, 1-19

C

Antémus Dómi-no : glo-ri- ó-se e-nim magni-fi-cá-tus



est, * equum et ascensó-rem de- ié-cit in ma- re.



Flexa : pugná- tor, †

2. Fortitúdo mea, et laus *mea* Dóminus, * et factus est mihi in *salútem* :

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens *nomen* eius. * Currus Pharaónis et ejército eus *proiecit in mare*.

5. Elécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro : † abýssi *operuérunt* eos, * descendérunt in profúndum quasi *lapis*.

128 Feria quinta in Cena Domini

6. D xtera tua, Dómine, magnificáta est in fortit dine : † déxtera tua, Dómine, perc ssit *inimicum*. * Et in multitudin  gl ri  tu  deposuisti *adversarios tuos* :

7. Misisti iram tuam, qu  devor vit eos, *sicut stipulam*. * Et in sp ritu fur ris tui congreg t e sunt aqu e.

8. Stetit *unda fluens*, * congreg t e sunt abyssi in *médio mari*.

9. Dixit inimicus : P rsequar et *comprehendam*, * dividam sp lia, impl bitur * nima mea*.

10. Evagin bo *gládium meum*, * interficiet eos *manus mea* :

11. Flavit sp ritus tuus, et opéruit eos *mare* : * submersi sunt quasi plumbum in *aquis vehem ntibus*.

12. Quis similis tui in fortibus, Dómine? † quis similis tui, magnificus in *sanctitate*, * terribilis atque laudabilis, *f ciens mirabilia*?

13. Extendisti manum tuam, et devor vit eos *terra*. * Dux fuisti in misericordia tua pópulo *quem redemisti*.

14. Et portasti eum in fortit dine *tua*, * ad habit culum *sanctum tuum*.

15. Ascenderunt pópuli, *et irati* sunt : * dolores obtinuerunt habitatores *Philistiim*.

16. Tunc conturbati sunt principes *Edom*, † robustos Moab obtinuit *tremor* : * obriguerunt omnes habitatores *Chanaan*.

17. Irruat super eos formido *et pavor*, * in magnit dine *brachii tui* :

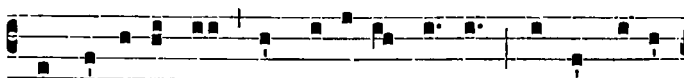
18. Fiant immobiles quasi lapis, † donec pertranseat pópulus *tuus*, Dómine : * donec pertranseat pópulus tuus iste, *quem possedisti*.

19. Introduces eos, et plantabis in monte *hereditatis tu *, * firmissimo habitáculo tuo, quod operatus es, Dómine :

20. Sanctuarium tuum, Dómine, quod firmaverunt *manus tu *. * Dóminus regnabit in * ternum et ultra*.

21. Ingressus est enim eques Ph rao cum curribus et equitibus *eius in mare* : * et reduxit super eos Dóminus *aquas maris* :

22. Filii autem Isra el ambulaverunt *per siccum* * in *médio eius*.

Anti-
phona

Exhortá-tus es in virtú-te tu- a, et in re-fe-

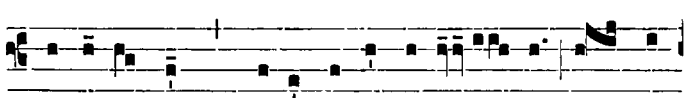


cti- ó- ne sancta tu- a, Dómi- ne.

5 ant.

II D

O



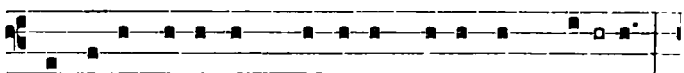
B- lá- tus est, * qui- a ipse vó- lu- it, et pec-



cá- ta nostra i- pse portá- vit.

Psalmus 146

L

Audá- te Dómi- num quó- ni- am bonus est **psalmus** : *De- o nostro sit iu- cúnda de- co- ráque **laudá- ti- o**.

2. Ædificans Ierúsalem **Dóminus** : * dispersiónes Israélis **congregábit**.

3. Qui sanat contrítos **corde** : * et álligat contritiónes **eórum**.

4. Qui númerat multitudinem **stellárum** : * et ómnibus eis **nómina vocat**.

130 Feria quinta in Cena Domini

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius : * et sapiéntiæ eius non *est* númerus.

6. Suscipiens mansuétos Dóminus : * humilians autem peccatóres usque *ad terram*.

7. Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro *in cíthara*.

8. Qui óperit cælum núbibus : * et parat *terrae plúviam*.


9. Qui producít in móntibus *fénium* : * et herbam servitúti *hóminum*.

10. Qui dat iumentis escam ipsórum : * et pullis corvórum *invocántibus eum*.

11. Non in fortitúdine equi voluntátem *habébit* : * nec in tibiis viri *beneplácitum erit ei*.

12. Beneplácitum est Dómino super timéntes *eum* : * et in eis, qui sperant super *misericórdia eius*.

Anti-
phona

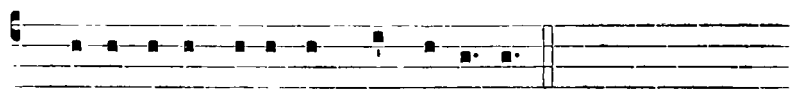


Oblá-tus est, qui-a ipse vó-lu-it, et pec-

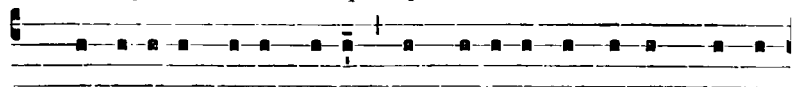


cá-ta nostra ipse portá-vit.

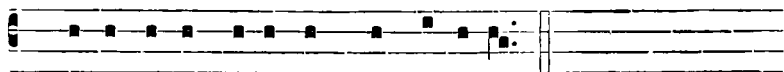
Capitulum et hymnus non dicuntur in hoc triduo.



∇. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.



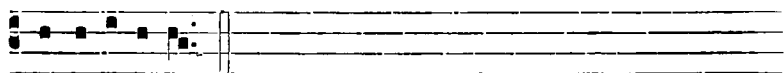
∇. Qui edé-bat panes me- os, ampli- ávit advérsus me sup-
planta-ti- ó-nem.

Vel :

¶. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.



¶. Qui edé-bat panes me- os, ampli- ávit advérsus me sup-

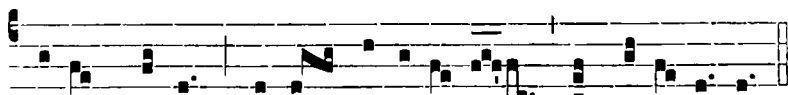
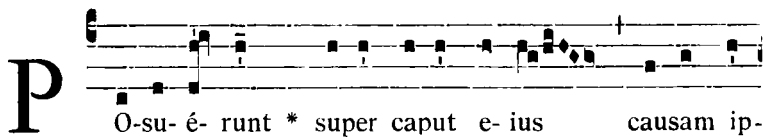


planta-ti- ó-nem.

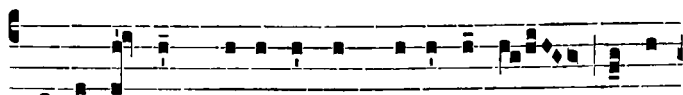
Ad Benedictus, Antiphonæ 1 g

Feria V

Quem oscu-lá-tus fú- e- ro, ipse est, te- né- te e- um.

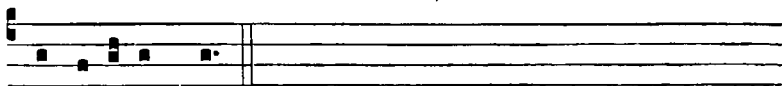
Feria VI

sí- us scriptam : Ie- sus Na- za- ré- nus, Rex Iudæ- ó- rum

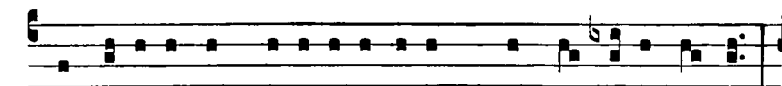
*Sabbato***M**



4. Sa-lú-tem ex in-i- mí- cis nostris, * et de manu ómni- um



qui o-dé-runt nos :



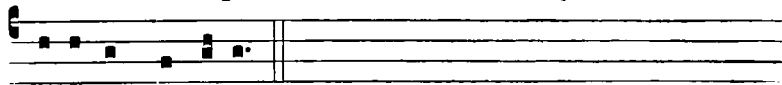
5. Ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am⁽¹⁾ cum pá-tri-bus nostris : *



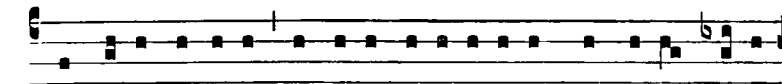
et memo-rá-ri testamé-nti su- i sancti.



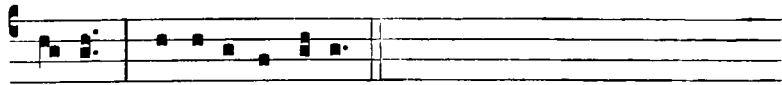
6. Iusiurándum, quod iu-rávit ad Abra-ham, patrem nostrum, *



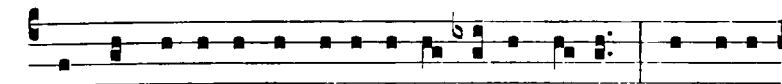
da-tú-rum se no-bis :



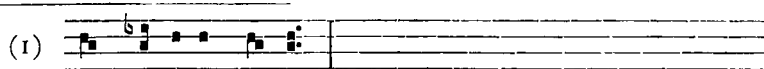
7. Ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum nostró-rum li-be-



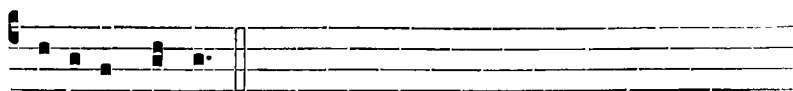
rá-ti, * servi- ámus il-li.



8. In sancti-tá-te, et iustí-ti- a co-ram ipso, * ómnibus



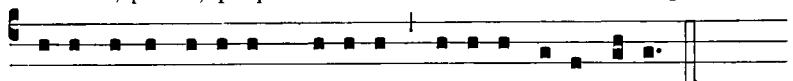
(1) *vel* : cum pá-tribus nostris : *



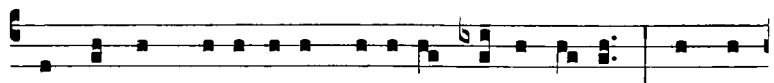
di-ébus nostris.



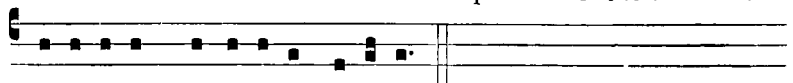
9. Et tu, pu-er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cábe-ris: * præ-í-bis



e-nim ante fá-ci-em Dómi-ni pa-rá-re vi-as e-ius :



10. Ad dandam sci-énti-am sa-lú-tis ple-bi e-ius : * in re-



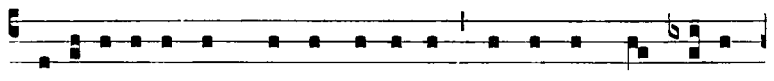
missi-ónem pecca-tó-rum e-órum :



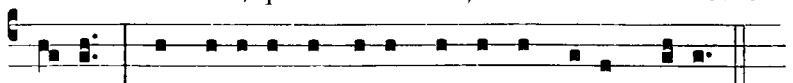
11. Per vísce-ra mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri : * in quibus



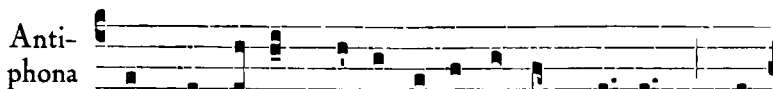
vi-si-távit nos, ó-ri-ens ex alto :



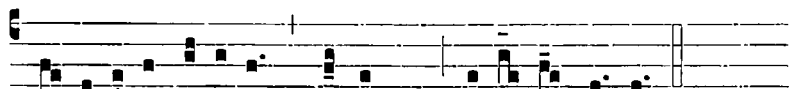
12. Illumi-ná-re his, qui in té-nebris, et in umbra mortis



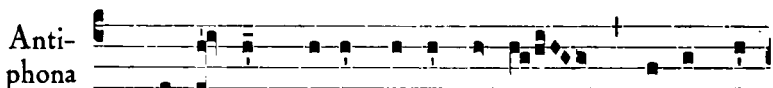
se-dent : * ad di-ri-géndo-s pedes nostros in vi-am pa-cis.

Feria V

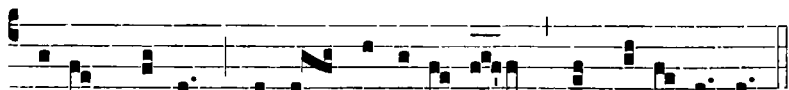
Trá-di-tor au-tem de-dit e- is signum, di- cens : Quem



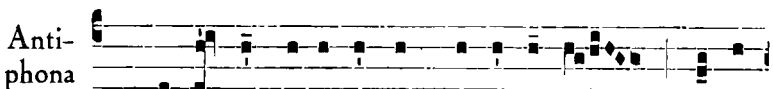
oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, tené-te e- um.

Feria VI

Po-su- é-runt super ca-put e- ius causam ip-



sí- us scriptam : Ie- sus Na- za- ré- nus, Rex Iudæ- ó- rum.

Sabbato

Mu- lí- e- res sedéntes ad mo- numén- tum lamen-



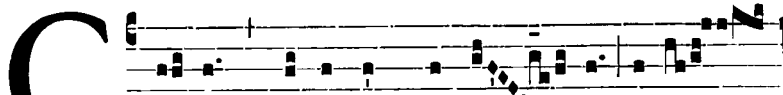
ta- bántur, flentes Dómi- num.

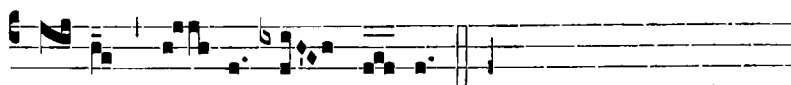
Dum dicitur canticum Benedictus. extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ accensa remanet in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ super altare, ita ut ad ultimum versum cantici extinguatur ultima candela.

Similiter extinguuntur luminaria et lampades per ecclesiam.

Repetita antiphona post Benedictus. dicitur flexis genibus :

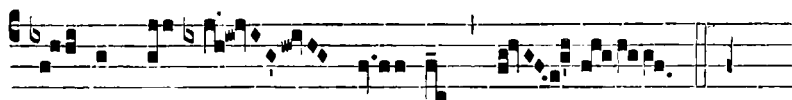
Antiphona v

C  Hri-stus * factus est pro no- bis ob-é-



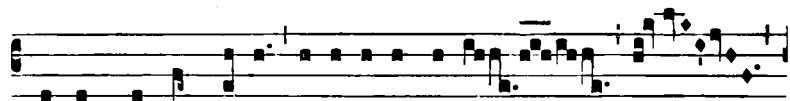
di- ens us-que ad mor- tem,

Feria VI additur :



Mor- tem au- tem cru- cis.

Sabbato sancto additur :



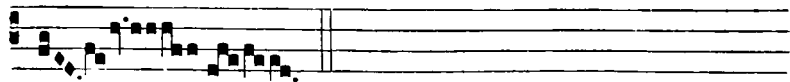
Propter quod et De- us exaltá-vit illum,



et de- dit il- li no- men,



quod est super o- mne no- men.



Et, ea finita, additur Pater noster totum sub silentio ; postea, clara voce, sine Orémus subiungitur in tono simplici :

Feria V et VI

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, * et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum vivit.

Sabbato sancto

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus : † ut qui Fílii tui resurrectionem devóta expectatióne prævenimus ; * eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur* : Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD HORAS MINORES

Omnia ut infra, 243.

DE MISSA CHRISMATIS

IN QUA BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM, ET CONFICITUR SACRUM CHRISMA

Hac die singulis annis benedicitur Oleum catechumenorum et infirmorum, et conficitur sacrum Chrisma.

Hæc autem benedictio et confectio fiunt intra missam chrismatis, quæ celebranda est post Tertiam.

Mane itaque sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet : Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit ; unam ad Oleum infirmorum, aliam ad Oleum catechumenorum, tertiam, quæ maior sit, ad Chrisma ; et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo ; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ : duas mappulas mundas, sive vela, pro diaconis, qui ampullas Oleorum pro Chrismate, et Oleo catechumenorum de sacristia ad chorum portare debent ; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito altaris, iuxta gradus circa finem presbyterii ; et ante ipsam sedem versus altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit iuxta sedem inter ipsam et altare. Iuxta dictam sedem hinc et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad altare.

Deinde hora competenti pontifex venit ad ecclesiam, ubi parat se ad missam omnibus pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam ministri pontificis, et ultra illos duodecim presbyteri, septem diaconi, septem subdiaconi, acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad altare processionaliter, hoc modo :

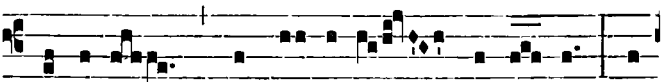
In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt ; tum septem diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres ; post hos duodecim presbyteri, bini et bini, quos sequitur subdiaconus librum evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito ; deinde diaconus et a dextris eius capellanus assistens, quos demum pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores canonicos ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si pontifex sit in ecclesia sua, alioquin ibit medius inter diaconum et assistentem. Et si pontifex sit archiepiscopus, vel patriarcha, et in ecclesia sua,

portatur etiam in huiusmodi processione crux per unum ex ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim presbyteri suo ordine iuxta sedilia, in fine presbyterii posita hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad altare vertentes; post eos stabunt septem diaconi, et post diaconos septem subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante altare pervenerit, facit confessionem. Interim cantatur :

3. Antiphona ad introitum II

Exodi 30, 25, 31; Ps. 88, 2

F  A-ci-es * uncti- ó-nis ó-le- um, et



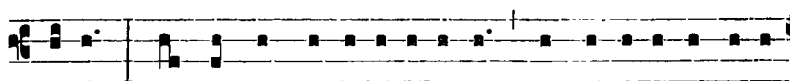
fĩ-li-is Isra- ěl di- ces : Hoc ó-le- um un-cti- ó-



nis sanctum e- rit mi- hi in-ge- ne-ra- ti- ó- nes



ve- stras. Ps. Grá- ti- as Dómi- ni in æ- térnum can-



tábo : * per omnes ge- ne- ra- ti- ó- nes annunti- á- bo fi- de-



li- tá- tem tú- am. Fá- ci- es.

140 Feria quinta in Cena Domini

I
K Y-ri- e, * e- lé- i-son. *iii.* Chri-
 ste, e- lé- i-son. *iii.* Ký-ri- e,
 e- lé- i-son. *ii.* Ký-ri- e, * **
 e- lé- i-son.

4. *Decantatis antiphona ad introitum ac Kýrie, eléison, ut moris est, pontifex statim incipit in tono solemni:*

IV
G Ló- ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax
 ho-mí-ni-bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Be-ne-dí-
 cimus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.
 Grá-ti-as á-gi-mus ti-bi pro-pter magnam gló-ri-am tu- am.

Dómi-ne De-us, Rex cæ-léstis, De-us Pa-ter omni-
 pot-ens. Dómi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie-su Chri-
 ste. Dómi-ne De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-
 tris. Qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis.
 Qui tol-lis peccá-ta mundi, súsci-pe depre-ca-ti-ó-nem no-
 stram. Qui se-des ad délixte-ram Patris, mi-se-ré-re no-bis.
 Quóni-am tu so-lus Sanctus. Tu so-lus Dó-minus. Tu so-lus
 Altíssimus, Ie-su Chri-ste. Cum San-cto Spí-
 ri-tu, in gló-ri-a De-i Pa-tris. A-men.

5.

Orémus.

Oratio

Dómine Deus, qui in regenerándis plébibus tuis ministério úteris sacerdotum; tríbe nobis perseverántem in tua voluntate famulátum; † ut dono grátiae tuæ, in diébus nostris, * et méritis et número sacrátus tibi pópulus augeátur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Et dicitur hæc tantum oratio.

6. Lectio Epistolae beati Iacobi apostoli. 5, 13-16

Fratres : Tristátur áliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbýteros ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini; et oratio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus; et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini; multum enim valet deprecatio iusti assídua.

7.

Graduale

Ps. 27, 7-8

I N De- o * confi- sum est cor me- um,
 et adiú- tus sum; íd-e- o exsúl- tat cor
 me- um, et cán-ti- co me- o lau-
 do e- um. V. Dómi-

144 Feria quinta in Cena Domini

o- dí- sti in-iqui-tá- tem; proptér-
 e- a un- xit te De- us, De- us
 tu- us, ó- le- o læ-tí-
 ti- æ.

10.

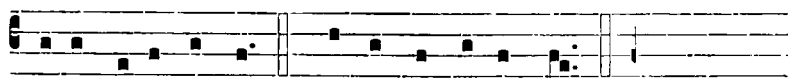
Secreta

Huius sacrificii poténtia, Dómine, quæsumus, et vetustátem nostram cleménter abstér gat, et novitátem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

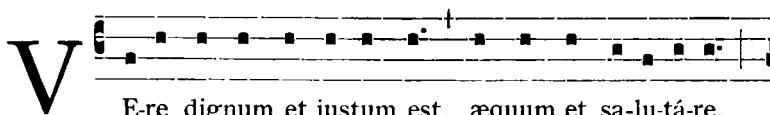
11.

PRÆFATIO

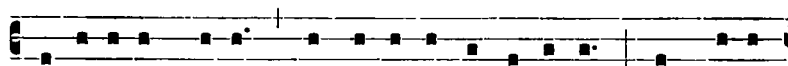
PER ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̄. Amen. V. Dó-
 mi- nus vo- bíscum. R̄. Et cum spí- ri- tu tu- o. V. Sursum cor-
 da. R̄. Habémus ad Dómi- num. V. Grá- ti- as agámus Dó-



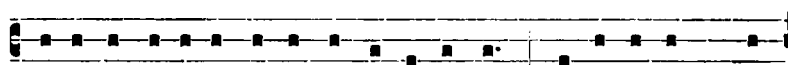
mi-no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.



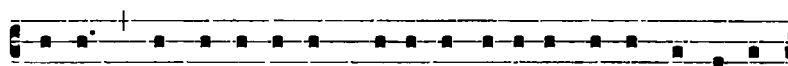
Vere dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re,



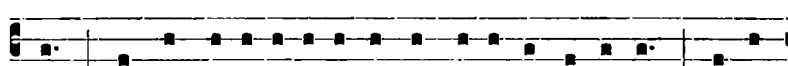
cleménti-am tu-am supplí-ci-ter obsecrá-re, ut spi-ri-



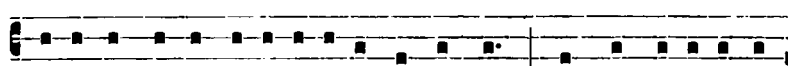
tu-á-lis lavácri baptísimo re-no-vándis cre-a-tú-ram chris-



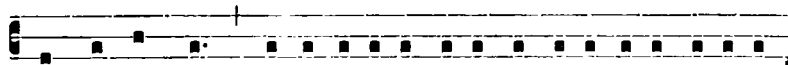
ma-tis in sacraméntum perféctæ sa-lú-tis vi-tæque confir-



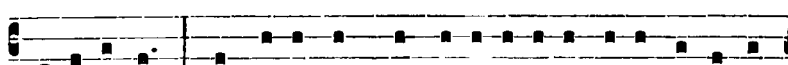
mes; ut sancti-fi-ca-ti-ó-ne uncti-ó-nis infú-sa, corru-



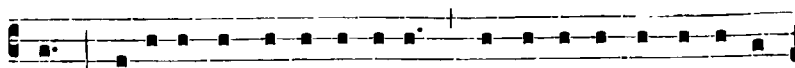
pti-ó-ne primæ na-ti-vi-tá-tis absórpta, sanctum u-ni-uscu-



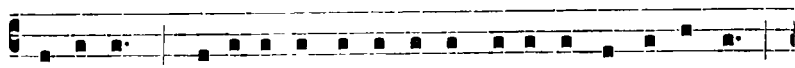
iúsque templum acceptá-bi-lis vi-tæ inno-cé-nti-æ odó-re



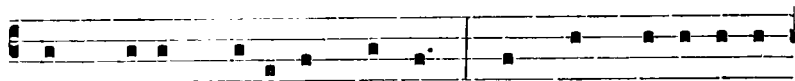
re-do-léscat; ut secúndum consti-tu-ti-ó-nis tu-æ sacramén-



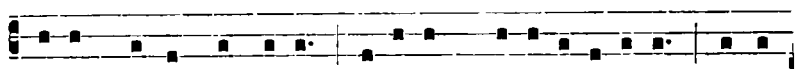
tum, ré-gi-o et sa-cerdo-tá-li prophe-ti-cóque ho-nó-re



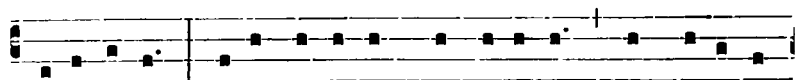
perfú-si, vestiméto incorrúpti mún-e-ris indu-ántur :



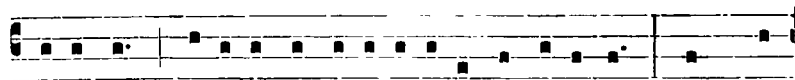
per Christum Dómi-num nostrum. Per quem ma-iestá-tem



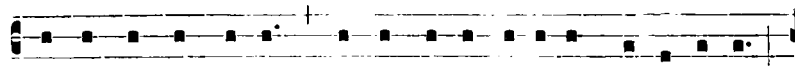
tu-am laudant Ange-li, adó-rant Domi-na-ti-ónes, tremunt



Po-testá-tes. Cæ-li, cæ-lo-rúmque Virtú-tes, ac be-á-ta



Sé-raphim, só-ci-a exulta-ti-ó-ne concé-lebrant. Cum qui-



bus et nostras vo-ces ut admít-ti iú-be-as, depre-cámur,



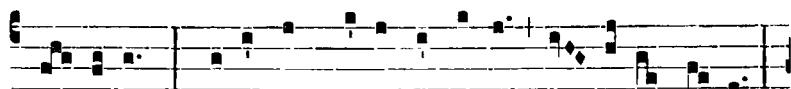
súppli-ci confessi-ó-ne di-céntes :

VIII

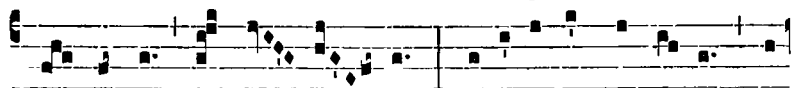
S



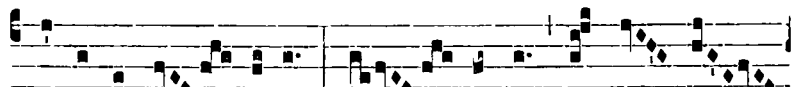
An-ctus, * Sanctus, San-ctus Dómi-nus De-us



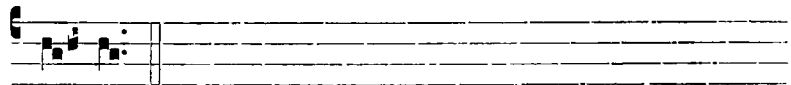
Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a.



Ho-sánna in ex-cél-sis. Be-ne-díctus qui ve-nit in



nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sánna in ex-cél-



sis.

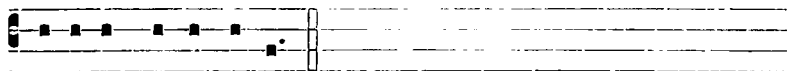
12. *Communicántes, et quæ sequuntur usque ad consecrationem dicuntur ut in Canone Missæ, nihil addendo vel immutando.*

Ad elevationem, Sacramentum incensatur a subdiacono genuflexo in infimo gradu altaris, ad latus epistolæ.

13. *Proceditur in Missa more consueto usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur : Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, exclusive.*

Priusquam ergo pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in altari consecrato, retrahit se ad partem epistolæ altaris, ubi digitos abluit in vase apto, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad altare, mensam ante se habens, circumstantibus ministris, sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus.

Tunc archidiaconus stans apud pontificem dicit alta voce in tono lectionis :



O-le-um in-firmó-rum.

Et mox unus subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam Olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante pontificem, ubi eam tradit in manibus archidiaconi, plane dicens : Oleum infirmórum.

148 Feria quinta in Cena Domini

Archidiaconus præsentat illam pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus sacerdotibus audiri possit, absolute dicens :

Exorcizo te, immundissime spiritus, omnisque incursio sathanæ, et omne phantasma : in nomine Pa + tris, et Fi + lii, et Spiritus + Sancti; ut recedas ab hoc oleo, ut possit effici unctio spiritalis ad corroborandum templum Dei vivi : ut in eo possit Spiritus Sanctus habitare, per nomen Dei Patris omnipotentis, et per nomen dilectissimi Filii eius Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem.

R̄. Amen.

Deinde, deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce :

Ÿ. Dominus vobiscum.

R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Emitte, quæsumus, Domine, Spiritum Sanctum tuum Paráclitum de cælis in hanc pinguédinem olivæ, quam de viridi ligno producere dignatus es, ad refectiõnem mentis et corpõris; et tua sancta bene + dictione, sit omni hoc unguento cælestis medicinæ peruncto tutamen mentis et corpõris, ad evacuandos omnes dolores, omnes infirmitates, omnemque ægritudinem mentis et corpõris, unde unxisti sacerdotes, reges, prophetas et martyres, sit Chrisma tuum perfectum, Domine, nobis a te benedictum, permanens in visceribus nostris. In nomine Domini nostri Iesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc pontifex, reassumpta mitra, sedet et lavat manus : tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris sacerdotibus, et aliis paratis, in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum ascendit ad altare, et incipiens ubi dimiserat, videlicet, Per quem hæc omnia, etc., procedit in missa usque ad communionem Corporis et Sanguinis inclusive, quam pontifex ipse solus sumit.

Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miserere nobis, ut infra.

VI
A -gnus De- i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi : mi-
 se-ré- re no- bis. Agnus De- i, qui tól-lis peccá-ta
 mundi : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-
 lis peccá-ta mundi : mi-se-ré- re no- bis.

Osculum pacis non datur et omittitur oratio Dómine Iesu Christe, qui dixisti.

14. *In hac Missa sacram communionem distribuere non licet.*

15. *Post communionem, pontifex, etiam si Missam solemnem vesper-
 tinam litaturus sit, se ipsum et calicem purificat more solito.*

16. Antiphona ad communionem *Marc. 6, 12-13*

I
P Ræ-di-cá-bant A- pósto- li * ut pæni- ténti- am
 á- ge-rent, et un-gé-bant ó-le- o mul- tos æ-
 gros, et sa- ná- bant.

Deinde pontifex, in secundo gradu altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis et aliis assistentibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc archidiaconus, stans apud pontificem, dicit alta voce in tono lectionis :



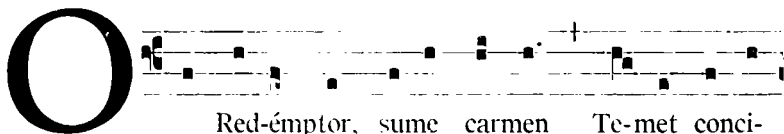
O-le-um ad sanctum Chrisma.

Et mox eadem voce, in tono subiungit :



O-le-um ca-techume-nó-rum.

Quo dicto, oblato pontifici thuribulo, pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim presbyteri, septem diaconi, et septem subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum catechumenorum, ministris tamen pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeunt ad chorum cum ampullis, hoc ordine : primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur subdiaconus crucem deferens, medius inter duos acolythos cum cereis ardentibus ; tum duo cantores cantantes versus : O Redemptor, ut infra habentur ; quos sequuntur, bini et bini, subdiaconi et diaconi ; deinde unus subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo diaconi ampullas Olei ad sanctum Chrisma, et pro Oleo catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas, et coopertas, ita tamen ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit ; hos sequuntur duodecim sacerdotes, diaconi et subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus pontificem procedentibus, duo cantores prædicti cantant versus sequentes :



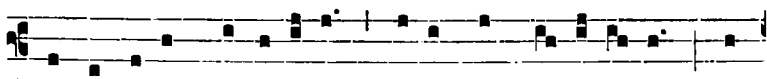
Red-émptor, sume carmen Te-met conci-



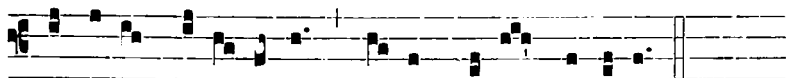
n-énti um.

Et chorus idem replicat.

Deinde dicti duo cantores prosequuntur sequentes versus :



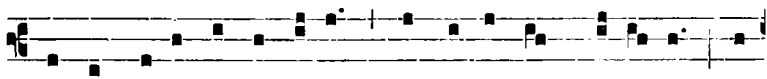
Audi, iudex mortu-ó-rum, Una spes mor-tá-li-um, Au-



di vo-ces pro-fe-réntum Do-num pa-cis præ-vi-um.

Chorus repetit Ÿ. O Redémptor.

Deinde dicti duo cantores prosequuntur versum :



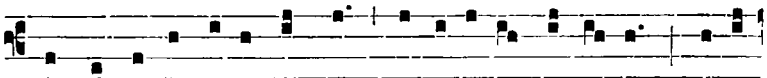
Arbor fœta alma luce Hoc sacrándum pró-tu-lit, Fert



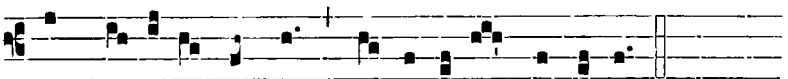
hoc pro-na præ-sens turba Salva-tó-ri sæ-cu-li.

Chorus repetit Ÿ. O Redémptor.

Tum illi duo cantores prosequuntur versum :



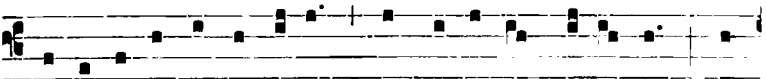
Stans ad a-ram imo supplex Infu-lá-tus pónti-fex, Dé-bi-



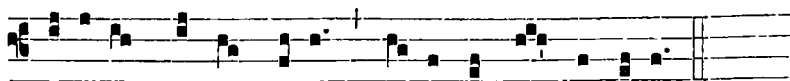
tum per-sólvit omne Con-secrá-to Chrísma-te.

Chorus repetit Ÿ. O Redémptor.

Deinde illi duo cantores prosequuntur versum :



Consecrá-re tu digná-re, Rex per-énis pátri-æ, Hoc



o-lí-vum, signum vivum, Iu-ra contra dáemonum.

Chorus repetit ᵕ. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in presbyterium ecclesiæ cantando versus præmissos pervenientibus, crux cum candelabris et incenso situatur prope altare, iuxta cornu epistolæ; archidiaconus, diaconus, et subdiaconus ministrantes, sint circa pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati iuxta eos duo cornua faciunt, sex hinc et sex illinc, vertentes faciem ad altare, a lateribus assistentes pontifici, tamquam eius testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum pontificis, et post eos, subdiaconi parati stant, tamquam ministri et inspectores. Interim diaconi ampullas Olei Chrismalis et Olei catechumenorum portantes, et subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, diaconus ampullam Olei Chrismalis ferens venit ante pontificem, et archidiaconus illam involutam cum mappula, quam diaconus ipse circa collum portavit, de manu eius accipiens, eam sic involutam ostendit pontifici sedenti, et illam super mensam ante episcopum positam collocat diligenter, alio diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit archidiacono, qui balsamum pontifici similiter ostendens, ipsum supra mensam collocat. Tum pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad altare, habens ante se super mensam ampullam Olei Chrismalis et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens :

ᵕ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cæléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quæsumus, preces exáudi, hanc odoríferam sicci córticis lácrimam (quæ felícis virgæ profluendo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictióne sancti ✚ fica. Per Dóminum nostrum Iesum Christum. Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
R̄. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fieri præcepísti sanctificatióne unguénti; cleméntiam tuam suppliciter depósci-

mus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndò, plenitúdinem sancti ✚ ficationis infúndas. Sit nobis, Dómine, fidei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cæléstis vexílli impressiónem digníssimum; ut, quicumque baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúnti, córporum atque animárum benedictiónem pleníssimam consequántur, et beátæ fidei colláto múnere perénriter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sáecula sáeculórum.

R̄. Amen.

Deinde, accepta mitra, stans adhuc pontifex miscet super patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti, dicens :

O rémus Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensibilem unigéniti Fílii sui sibique coetérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparábiliter coniúnxit, et cooperánte grátia Spíritus sancti, óleo exsultatiónis præ participibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua exciderat, hereditáti; quátenus hos ex diversis creaturárum speciébus liquóres creatos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✚ dicat, et benedicéndo sancti ✚ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicumque extérius inde perúntus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se participem regni cæléstis éffici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte eiúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sáecula sáeculórum.

R̄. Amen.

Quo facto, sedet pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim sacerdotes parati, qui iuxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam altari et pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut pontifex fecerat, in modum crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit pontifex,

et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens :

Benedictio Chrismatis

Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnisque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugétur a te; ut fias ómnibus qui ex te unguendi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum sanctum. In nómine Dei Pa **+** tris omnipoténtis, et Iesu **+** Christi Filii eius Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte eiúsdem Spíritus **+** sancti.

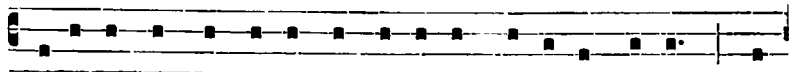
Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit præfationem

P ER ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̄. Amen. V̄. Dó-
 mi-nus vo-bíscum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu-o. V̄. Sursum cor-
 da. R̄. Ha-bémus ad Dómi-num. V̄. Grá-ti-as agámus Dó-
 mi-no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

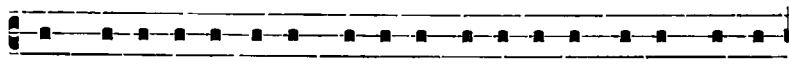
V E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-



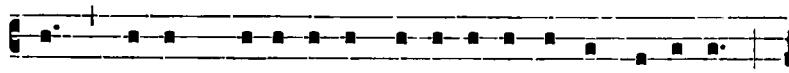
re, nos ti-bi semper et u-bíque grá-ti-as áge-re :



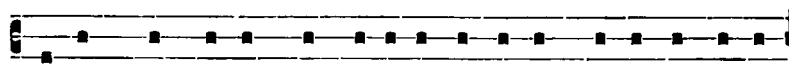
Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De- us : Qui



in princí-pi-o, inter cé-te-ra bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-



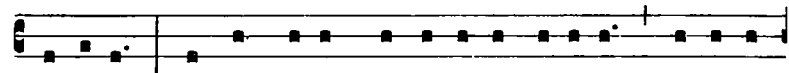
ra, terram prodú-ce-re fructí-fe-ra ligna iussí-sti,



inter quæ hu-ius pinguí-ssimi lí-quó-ris mi-ní-stræ o-lí-



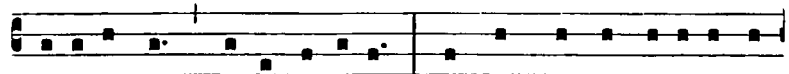
væ nasce-réntur, qua-rum fructus sacro chrísma-ti de-



serví-ret. Nam et David prophé-ti-co spí-ri-tu grá-ti-æ

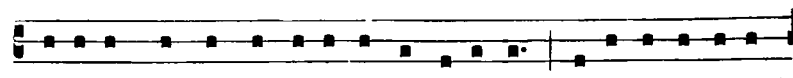


tu-æ sacramé-nta præ-nó-scens, vultus nostros in ó-le-o ex-



hi-la-rá-ndos esse cantávit : et cum mundi crí-mi-na di-

156 FERIA quinta in Cena Domini



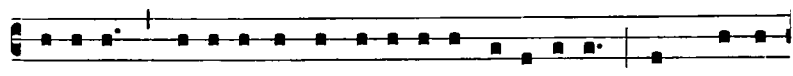
lú-vi-o quondam expi-a-réntur effú-so, simi-li-tú-dinem



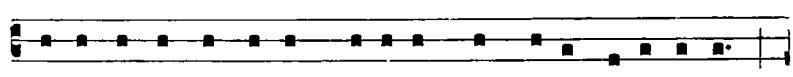
fu-tú-ri mún-e-ris co-lúmba demón-strans per o-lívae ramum,



pa-cem terris réddi-tam nunti-ávit. Quod in novíssimis tem-



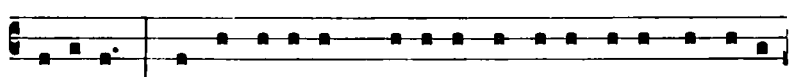
pó-ri-bus mani-féstis est efféctibus declará-tum, cum baptís-



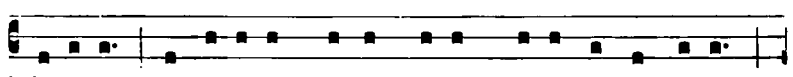
ma-tis aquis ómni-um críminum commíssa de-lénti-bus,



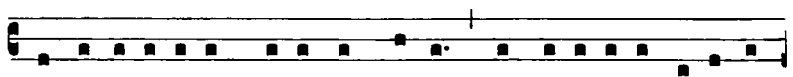
hæc ó-le-i úncti-o vultus nostros iucúndos éffi-cit, ac



se-rénos. Inde ét-i-am Mó-y-si fâmu-lo tu-o mandátum



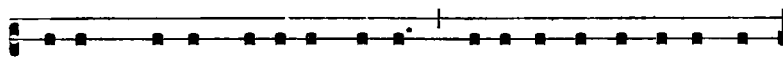
de-dísti, ut A-a-ron fratrem su-um pri-us aqua lo-tum



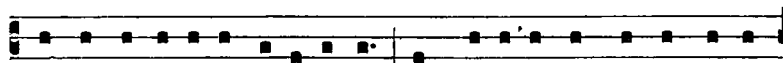
per infu-si-ónem hu-ius unguénti consti-tú-e-ret sacerdot-



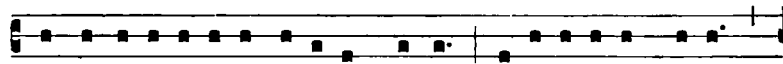
tem. Accéssit ad hoc ámpli-or honor, cum Fí-li-us tu-us



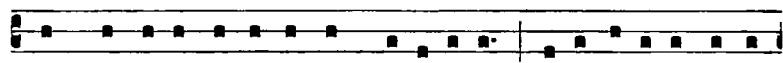
Iesus Christus Dóminus noster lavá-ri se a Io- áne



undis Iordáni-cis exe-gísset, ut Spí-ri-tu Sancto in co-lúm-



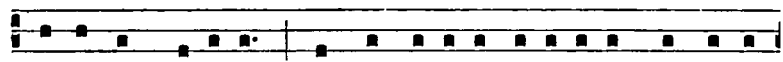
bæ simi- li-tú-dine dé-super misso, Uni-gé-ni-tum tu-um,



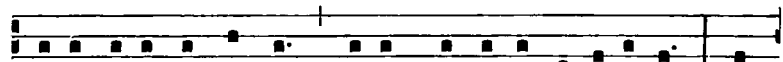
in quo ti-bi óptime compla-cu-ísse, testimó-ni-o subse-



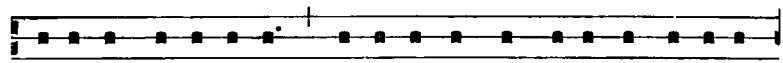
quéntis vo-cis osténde-res, et hoc illud esse mani- festís-



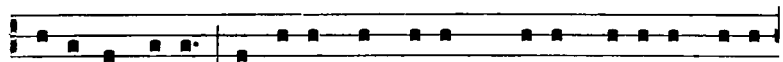
sime comprobá-res, quod cum ó-le-o lætí-ti-æ præ consór-



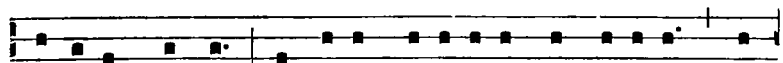
tibus su- is un-géndum David prophé-ta ce-ci-nísset. Te



í-gi-tur depre-cámur, Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens

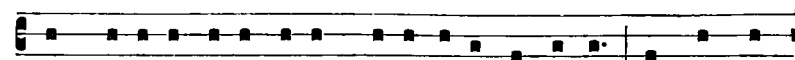


æté-rne De-us, per e- ún-dem Iesum Christum Fí- li- um tu-um

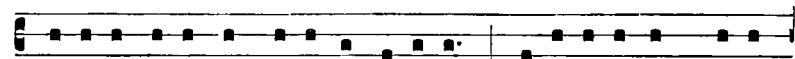


Dómi-num nostrum, ut hu-ius cre- atú-ræ pingué-dinem san-

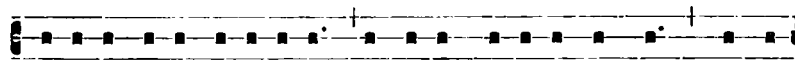
158 Feria quinta in Cena Domini



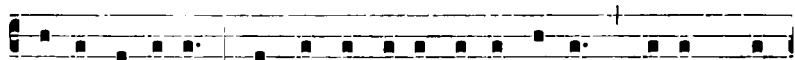
cti-✠fi-cá-re tu-a bene-✠dicti-óne digné-ris, ut sancti ✠



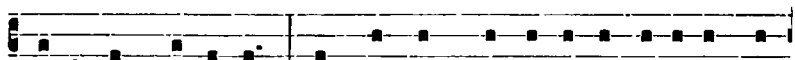
Spí-ri-tus e- i admiscé-re virtú-tem, co-ope-ránte Christi



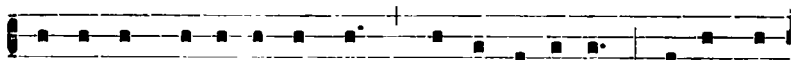
Fí-li-i tu-i pot-é-nti-a, a cu-ius nó-mi-ne sancto Chrisma



nomen accépit, unde unxísti sa-cerdó-tes, re-ges, pro-



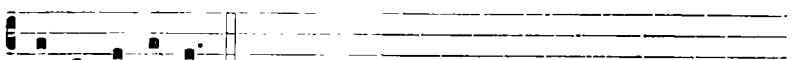
phé-tas et má-rty-res : ut sit his, qui re-ná-ti fú-e-rint ex



aqua et Spí-ri-tu Sancto, Chrisma sa-lú-tis, e- ósque



æ-térnæ vi-tæ partí-ci-pes, et cæ-léstis gló-ri-æ fá-ci-at



esse consórtes.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

efficiantur eorum corpora ad omnem gratiam spiritualem accipiendam sanctificata. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, et seculum per ignem.

R̄. Amen.

Deinde, deposita mitra, pontifex stans benedicit dictum Oleum catechumenorum eadem voce dicens :

℣. Dominus vobiscum.

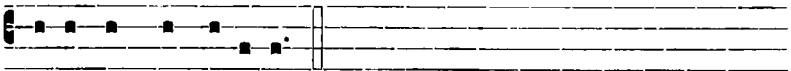
R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementorum omnium et profectuum spiritualium remunerator, qui virtute sancti Spiritus imbecillarum mentium rudimenta confirmas, te oramus, Domine, ut emittere digneris tuam bene ✚ dictionem super hoc oleum, et venturis ad beatam regenerationis lavacrum tribuas, per unctionem huius creaturae, purgationem mentis et corporis; ut, si quae illis adversantium spirituum inhæserint maculae, ad tactum sanctificati olei huius abscendant; nullus spiritualibus nequitis locus, nulla refugis virtutibus sit facultas, nulla insidiantibus malis latendi licentia relinquatur. Sed venientibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spiritus tui operatione mundandis, sit unctionis huius preparatio utilis ad salutem, quam etiam caelestis regenerationis nativitate in sacramento sunt baptismatis adepturi. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, et seculum per ignem.

R̄. Amen.

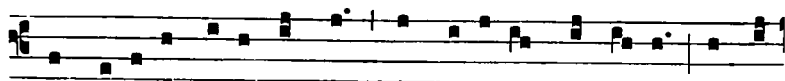
Deinde pontifex, et successive duodecim sacerdotes praedicti, reverenter salutant Oleum ipsum, dicentes tertio in tono lectionis :



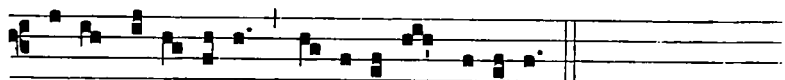
Ave, sanctum ó-le- um.

Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullae, prout supra de Chrismate positum est. His itaque peractis, ambae ampullae per dictos duos diaconos, eo ordine et decore, quo delatae fuerant, ad sacrarium sive

sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi cantores cantant hos versus :

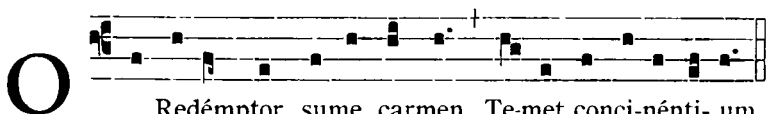


Ut nové-tur sexus omnis Uncti- ó-ne Chrísma-tis : Ut sa-



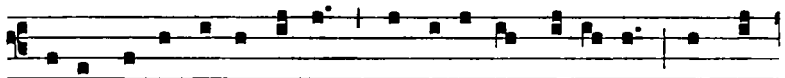
né-tur sauci- á-ta Digni-tá-tis gló-ri- a.

Chorus replicat versum :



Redémptor, sume carmen Te-met conci-nénti- um.

Tum dicti duo cantores prosequuntur versum :



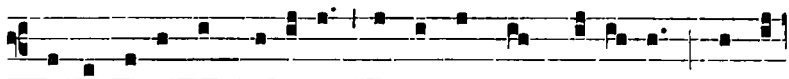
Lo-ta mente sacro fonte Aufugántur crími- na, Uncta



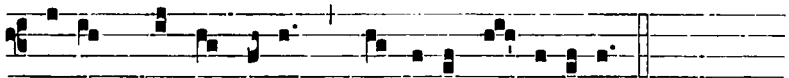
fronte sacro- sáncta Inflú-unt cha- rísma-ta.

Chorus replicat √. O Redémptor.

Deinde dicti duo cantores prosequuntur versum :



Corde na-tus ex Pa-réntis Alvum implens Vírgi- nis, Præsta

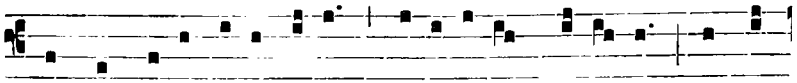


lu-cem, claude mortem Chrísma-tis con-sórti-bus.

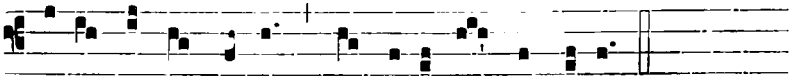
Chorus replicat √. O Redémptor.

162 Feria quinta in Cena Domini

Quo replicato, dicti duo cantores prosequuntur versum :



Sit hæc di- es festa no-bis, Sæcu-ló-rum sæ-cu- lis : Sit sa-



crá-ta digna laude. Nec se-néscat témpo-re.

Chorus replicat ̄. O Redémptor.

Vetus autem Chrisma, et Oleum catechumenorum, ac infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma et Oleum catechumenorum ad sacristiam portantur, pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad altare, et prosequitur missam.

17. Orémus.

Postcommunio

Præsta, quæsumus. Dómine : ut, sicut de prætêritis ad nova transimus; ita, vetustâte depósita, sanctificátis méntibus innovémur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

I

I te, missa est.
De-o grá-ti-as.

Ad libitum Ite missa est *ut in dominica II Passionis*, 82.

18. *In fine Missæ, dicto* Pláceat tibi, sancta Trínitas, *datur benedictio more solito et, omisso ultimo evangelio sancti Ioannis, dicuntur in chorc* *Sexta et Nona*, 248.

DE MISSA SOLEMNI VESPERTINA

IN CENA DOMINI

Statio ad S. Ioannem in Laterano

1. *Tabernaculum, si quod exstat in altari maiore, omnino vacuum sit; pro communicando vero clero et populo hodie et crastino die, ponatur super altare pyxis (vel pyxides) cum particulis in hac ipsa missa consecrandis.*

2. *Ubi deest copia clericorum et sacerdotum, missa celebratur secundum consuetum ritum missæ in cantu; et permittitur incensatio altaris, ut in missa solenni.*

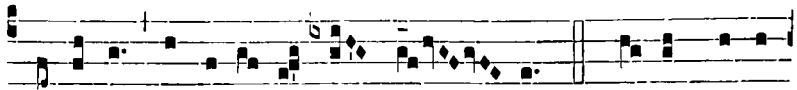
3. *Ubi vero clerici adsint, maxime convenit, ut, in forma assistentiæ choralis, missæ solenni vespertiinæ intersint.*

4. *Itaque, unusquisque suis choralibus vestimentis induitur: sacerdotes insuper et diaconi accipiunt stolam albam; celebrans et ministri induunt vestes sacras albi coloris, ut in missa moris est.*

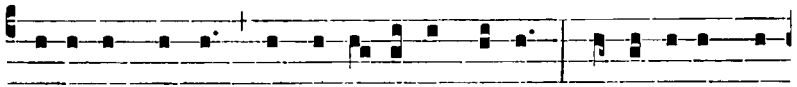
5. *Omnibus sic paratis, incipit processio per ecclesiam ad altare, et interim cantatur a schola antiphona ad introitum.*

Antiphona ad introitum iv *Gal. 6, 14; Ps. 66*

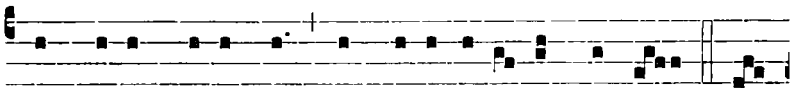
N OS au- tem * glo- ri- á- ri o- pór- tet,
in cru- ce Dó- mi- ni nostri Ie- su Chri- sti: in quo est
sa- lus, vi- ta et re- surré-cti- o no- stra: per quem



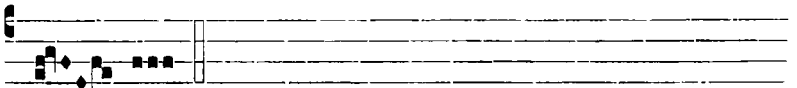
salvá-ti et li-be-rá-ti su- mus. *Ps.* De- us mi-se-



re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat no-bis : * il-lúmi-net vul-

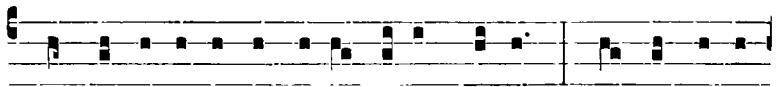


tum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri. Nos



au- tem.

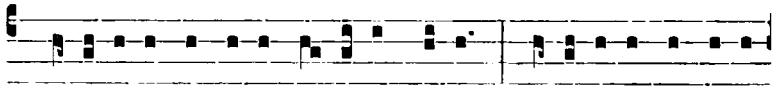
VERSUS AD LIBITUM



2. Ut cognoscámus in terra vi-am tu-am : * in ómni-bus



génti-bus sa-lu-tá-re tu-um. Nos au- tem.



3. Confi-te-ántur ti-bi pó-pu-li, De- us : ^s confi-te-ántur ti-bi



pó-pu-li omnes. Nos au- tem.

6. *Celebrans, postquam cum ministris [seu ministrantibus], ad altare pervenerit, facta confessione, omissis tamen Iúdica me, Deus et Glória Patri, ascendens, osculatur illud in medio, et incensat more solito, etiam quando solus in cantu celebrat.*

I
K

Y-ri- e, * e-lé- i-son. Ký-ri- e, e-lé- i-son. Ký-ri- e, e-lé- i-son. Chri- ste, e-lé- i-son. Chri- ste, e-lé- i-son. Chri- ste, e-lé- i-son. Ký-ri- e, e-lé- i-son. Ký-ri- e, e-lé- i-son. Ký-ri- e, * ** e-lé- i-son.

7. *Altaris incensatione peracta, celebrans lecto introitu et Kýrie, eléison recitato, incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ et organum, quæ, expleto hymno, silent usque ad initium hymni angelici in Missa vigiliæ paschalis.*

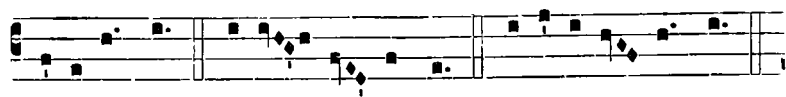
VII
G

Ló-ri-a in excélsis De- o. Et in ter-ra pax ho-

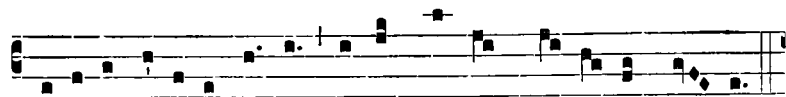
166 FERIA quinta in Cena Domini



mí-ni-bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Be-ne-



dí-cimus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.



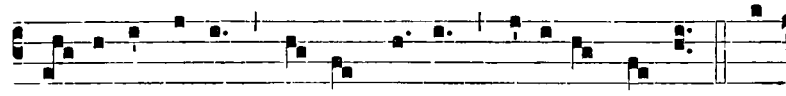
Grá-ti-as á-gimus ti-bi propter magnam gló-ri-am tu-am.



Dó-mi-ne De-us, Rex cæ-léstis, De-us Pa-ter omní-



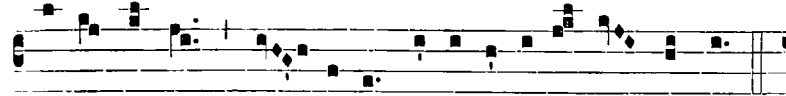
pot-ens. Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te Ie-su Chri-ste.



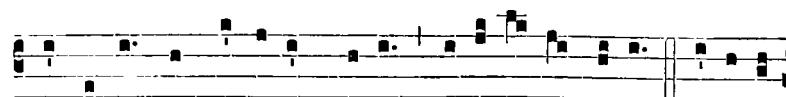
Dó-mi-ne De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-tris. Qui



tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol-lis pec-



cá-ta mundi, sú-s-ci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem nostram.



Qui se-des ad déx-te-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quóni-am



tu so-lus sanctus. Tu so-lus Dómi-nus. Tu so-lus Altíssi-
 mus, Ie-su Chri-ste. Cum Sancto Spí-ri-tu, in gló-ri-a
 De-i Pa-tris. A-men.

8. Orémus.

Oratio

Deus, a quo et Iudas reátus sui pœnam, et confessiõnis suæ latro præmium sumpsit, concède nobis tuæ propitiatiõnis efféctum : ut, sicut in passiõne sua Iesus Christus, Dóminus noster, diversa utrisque íntulit stipéncia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis errore, resurrectionis suæ grátiam largiátur : Qui tecum vivit et regnat.

Et dicitur hæc tantum oratio.

9. Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Corinthios.

I Cor 11, 20-32

Fratres : Conveniéntibus vobis in unum, iam non est domínicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétiſ ad manducándum et bibéndum? Aut ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : « Accípíte, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiõnem ». Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens : « Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : hoc fácite, quotiescúmque bibétiſ, in meam commemoratiõnem ». Quotiescúmque enim manducábítiſ panem hunc, et cálicem bibétiſ : mortem Dómini

168 Feria quinta in Cena Domini

annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicumque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudícium sibi manducat et bibit, non diiudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos diiudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

10. Graduale *Phil. 2, 8-9*

C ^v Hri-stus * factus est pro no- bis obé-
 di- ens us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem
 cru- cis. *∇*. Propter quod et De- us exal-
 tá- vit il- lum, et
 de- dit il- li no- men, quod est super
 o- mne * no- men.

11. Munda cor meum, Iube, domne (Dómine), et Dóminus sit in corde tuo (meo), *dicuntur more solito.*

12. † Sequentia sancti Evangelii secundum Ioannem. 13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diábolus iam misisset in cor, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótae : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit : surgit a cena, et ponit vestiménta sua : et cum accepisset línteam, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : « Dómine, tu mihi lavas pedes? » Respóndit Iesus et dixit ei : « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ». Dicit ei Petrus : « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ». Respóndit ei Iesus : « Si non lávero te, non habébis partem mecum ». Dicit ei Simon Petrus : « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput ». Dicit ei Iesus : « Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit : Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua : cum recubúisset íterum, dixit eis : « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magister et Dómine, et bene dicitis; sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster : et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, ita et vos faciátis ».

13. *Valde convenit ut post evangelium habeatur brevis Homilia ad illustranda mysteria potissima, quæ hac missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis, necnon et mandatum Domini de caritate fraterna.*

14. *Credo hodie non dicitur.*

DE LOTIONE PEDUM

15. *Post homiliam proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.*

16. *In medio presbyterii, vel in ipsa aula ecclesiæ, parata sint sedilia hinc inde pro duodecim viris, quorum lavabuntur pedes; cetera quæ occurrunt, tempore opportuno, in mensula parentur.*

17. *Celebrans, facta altari reverentia, accedit ad sedile et sedet. Interim diaconus et subdiaconus [seu duo maiores ex ministrantibus] inducunt duodecim viros selectos, binos et binos, ad locum paratum, dum schola vel ipse clerus assistens incipit, cantando vel recitando, antiphonas, psalmos et versus infrascriptos.*

Duodecim autem viri selecti, facta genuflexione altari et reverentia celebranti in presbyterio sedenti, disponuntur per sedilia; tunc ministri sacri, [seu ministrantes], adeunt celebrantem qui surgit. Omnes deponunt manipulum, celebrans vero etiam planetam et præcingit se linteo.

Deinde pergit in medium cum ministris [vel ministrantibus], facit altari debitam reverentiam et procedit ad lotionem pedum hoc modo: genuflectens singulis, subdiacono [vel secundo ministrante] singulorum pedem dexterum tenente, acolythis [vel aliis duobus ministrantibus] aquam et pelvim præbentibus, singulorum pedem lavat, deinde abstergit, diacono [vel primo ministrante] linteum præbente ad abstergendum.

Lotione pedum ad finem vergente, incipitur antiphona Sa cum suis versibus, ceteris, si opus sit, omissis.

18. *Antiphonæ¹ vero, psalmi et versus cantandi vel recitandi, sunt:*

I

Antiphona Ioann. 13, 34; Ps. 118, 1

III
M

Andá-tum novum do vobis : * ut di-li-gá-tis ínvi-
cem, sic-ut di-lé-xi vos», di-cit Dómi-nus. Ps. Be- á-ti imma-
cu-lá-ti in vi- a : * qui ámbu-lant in le-ge Dómi-ni.

Et repetitur immediate antiphona « Mandátum novum ».

Et sic alie antiphonæ, que habent psalmos vel versus, repetuntur. Et de quolibet psalmo dicitur tantum primus versus.

¹ Melodiæ ad fidem codicum restitutæ iuxta easdem normas ac ipsum Antiphonale monasticum et a S. R. C. approbatæ pro O. S. B., die 24 ianuarii 1957.

II

Antiphona Ioann. 13, 4, 5 et 15; Ps. 47, 2

I transp.

P

Ostquam surré-xit Dómi-nus * a ce-na, mi-

sit aquam in pel- vim, cœ-pit lavá-re pe-des di-sci-

pu- ló- rum : hoc ex-émplum re- lí-quit e- is. *Ps.* Ma-

gnus Dóminus, et laudá-bi- lis ni- mis : * in ci- vi- tá- te De- i no-

stri, in monte sancto e- ius. Postquam.

III

Antiphona Ioann. 13, 12, 13 et 15; Ps. 84, 2

II

D

Omi- nus Ie- sus, * postquam ce- ná- vit cum

di- scí- pu- lis su- is, la- vit pe- des e- ó- rum, et a- it

172 FERIA quinta in Cena Domini

il-lis : Sci-tis quid fé-ce-rim vo-bis, e-go Dómi-nus et Ma-gí-ster? Exém-plum de-di vo-bis, ut et vos i-ta fa-ci-á-tis. *Ps.* Be-ne-di-xísti, Dómi-ne, terram tu-am : * a-vertísti capti-vi-tá-tem Ia-cob. Dómi-nus.

IV

Antiphona Ioann. 13, 6-7 et 8

D^v Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pe-des? Respóndit Ie-sus, et di-xit e-i : Si non láve-ro ti-bi pe-des, non ha-bé-bis partem me-cum. *Ÿ.* Ve-nit ergo ad Simó-nem Petrum, * et di-xit e-i Petrus. Dómi-ne. *Ÿ.* Quod e-go fá-cio, tu nescis mo-do : * sci-es autem póste-a. Dómi-ne.

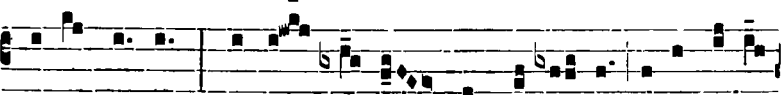
V

Antiphona Ioann. 13, 14; Ps. 48, 2

I transp.

S

I ego, Dómi-nus * et Ma-gíster ve-ster, lavi



vo-bis pe-des : quanto ma-gis vos de-bé-tis alter alté-

ri-us la-vá-re pe-des? *Ps.* Au-dí-te hæc, omnes gentes : *

áu-ribus perci-pi-te, qui ha-bi-tá-tis or-bem. Si ego.

VI

Antiphona Ioann. 13, 35

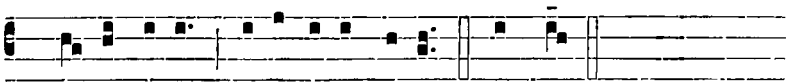
VII

I

N hoc cognóscent omnes, * qui-a me-i estis discí-



pu-li, si di-lecti-ó-nem habu-é-ri-tis ad ínvi-cem.



Ÿ. Di-xit Ie-sus * discí-pu-lis su-is. In hoc.

VII

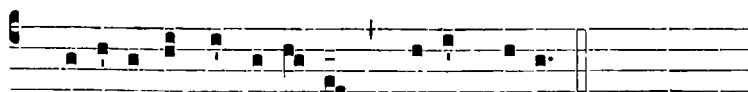
Antiphona I Cor. 13, 13

VII
M Ane-ant in vo- bis * fi-des, spes, cá-ri-tas, tri- a
 hæc : * ma-ior autem ho-rum est cá-ri-tas. *Ÿ*. Nunc autem ma-
 nent fi des, spes. cá-ri-tas, tri- a hæc. * Ma-ior.

VIII

Sequens antiphona cum suis versibus numquam omittitur; incipitur autem, omissis, si opus sit, præcedentibus, lotione pedum ad finem vergente.

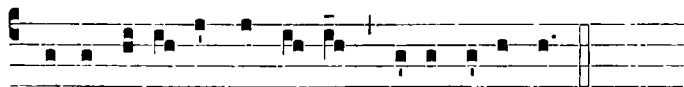
VIII
U - bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i- bi est.
Ÿ. Congregá- vit nos in u- num Christi a- mor.
Ÿ. Exsultémus et in i- pso iu- cundémur.



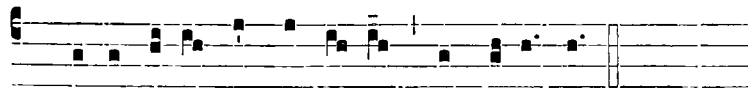
Ÿ. Time- ámus et amé-mus De- um vi-vum.



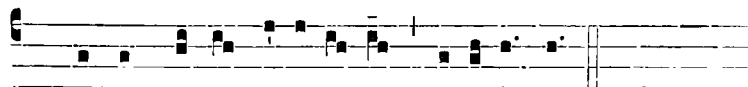
Ÿ. Et ex corde di-li-gá-mus nos sin-cé-ro.



U - bi cá-ri-tas et a-mor, De-us i-bi est.



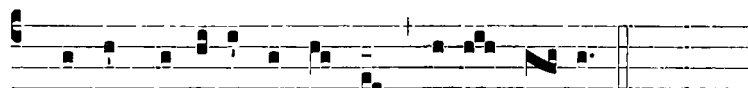
Ÿ. Simul ergo cum in u-num congregá-mur :



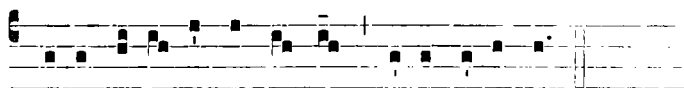
Ÿ. Ne nos mente di-vi-dámur, cave- á-mus.



Ÿ. Cessent iúrgi- a ma-lígna, cessent li-tes.



Ÿ. Et in mé-di-o nostri sit Christus De- us.

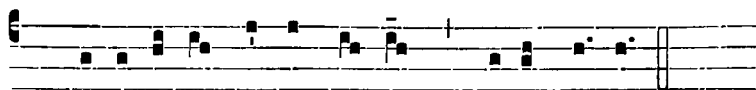


U - bi cá-ri-tas et a-mor, De-us i-bi est.

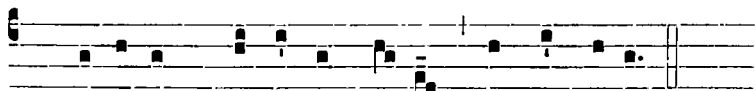


Ÿ. Simul quoque cum be- á-tis vi-de- á-mus

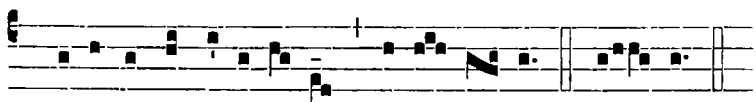
176 Feria quinta in Cena Domini



Ÿ. Glo-ri- ánter vul-tum tu- um, Christe De- us :



Ÿ. Gáudi- um, quod est imménsum, atque probum,



Ÿ. Sáecu- la per in-fi- ní- ta sæcu- ló- rum. A- men.

20. *Lotione pedum completa, celebrans redit ad sedem, lavat et abstergit manus, nihil dicens. Deinde omnes resumunt manipulum, celebrans vero (deposito linteo quo erat præcinctus) etiam planetam, et redeunt ante medium altaris, ubi, omnibus stantibus, versus populum celebrans dicit in tono simplici ac manibus iunctis :*

Pater noster. *secreto.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R̄. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

R̄. Custodíri nimis.

Ÿ. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

R̄. Opera mánuum tuárum ne despicias.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Adésto, Dómine, quáesumus, officio servitútis nostræ : †
et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despicias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti : *

ut, sicut hic nobis et a nobis exteriora abluuntur inquinamenta; sic a te omnium nostrum interiora laventur peccata. Quod ipse prestare digneris, qui vivis et regnas Deus : * per omnia saecula saeculorum.

R̄. Amen.

Oratione completa, duodecim viri, facta genuflexione altari et reverentia celebranti, reducuntur ad loca sua, si sint clerici in presbyterium, si sint laici in peculiarem locum ad hoc designatum.

21. *Ubi vero contingat lotionem pedum extra Missarum solemnia peragi, observetur ordo supra descriptus, praemisso, cum solitis caerimoniis, cantu evangelii Missae Ante diem festum Paschae, ut supra n. 12, p. 169. Celebrans utitur pluviali albo.*

22. *Post pedum lotionem, seu, ubi haec locum non habuerit, post homiliam, proceditur in celebratione Missae, more solito.*

23. Antiphona ad offertorium Ps. 117, 16 et 17

II

D Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir-
tú- tem, déx-te-ra Dó- mi-ni exaltá- vit
me : non mó-ri- ar, sed vi- vam, et narrá-bo
6- pe-ra Dómi-ni.

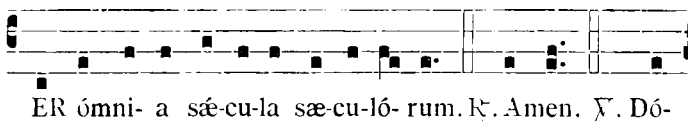
24.

Secreta

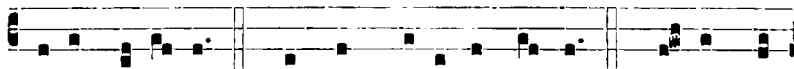
Ipse tibi, quæsumus, Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discíplis suis in sui commemoratióem hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Iesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster : Qui tecum vivit et regnat in unitáte...

25. *Præfatio, Sanctus et Benedictus dicuntur more consueto. Dicitur autem Præfatio de sancta Cruce.*

PRÆFATIO

P

ER ómni- a sœ-cu-la sœ-cu-ló- rum. ꝛ. Amen. Ꝛ. Dó-



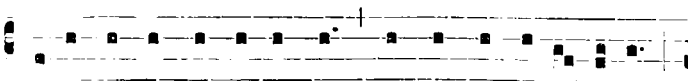
mi-nus vo-bis-cum. ꝛ. Et cum spí-ri-tu tu- o. Ꝛ. Sursum cor-



da. ꝛ. Habé-mus ad Dómi-num. Ꝛ. Grá-ti- as agá-mus Dó-



mi-no De- o nostro. ꝛ. Dignum et iustum est.

V

E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu- tá-re,



nos ti-bi semper et u-bíque grá-ti- as áge-re : Dómi-ne,



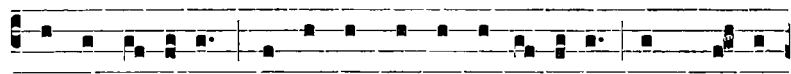
sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De- us : Qui sa-lú-tem hu-



máni gé-ne-ris in ligno Cru-cis consti-tu- ísti : ut, unde



mors o-ri- e- bá-tur, inde vi- ta re-súrge-ret : et, qui in



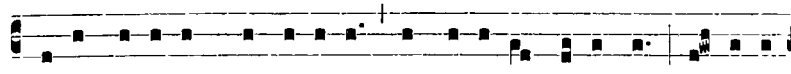
ligno vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur : per Chri-stum



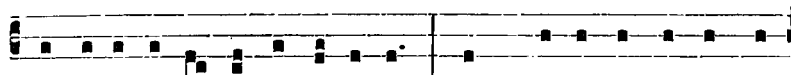
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-iestá-tem tu-am laudant



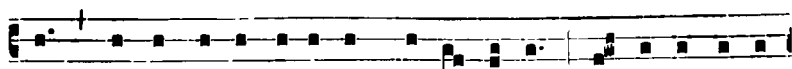
Ange-li, adó-rant Domi-na-ti- ónes, tremunt Pot-está-tes.



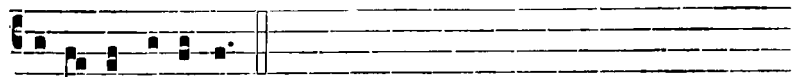
Cæ-li, cæ-lo-rúmque Virtú-tes, ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a



exulta-ti- ó-ne concé-lebrant. Cum qui-bus et nostras vo-

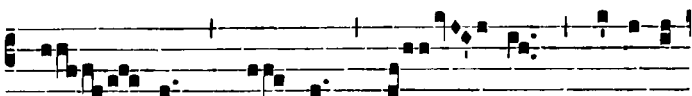


ces ut admít-ti iúbe- as, depre- cámur, súppli- ci confes-

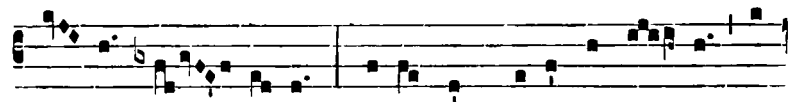


si- ó- ne di- céntes :

S



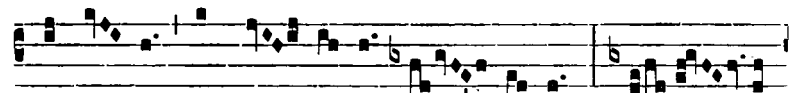
An- ctus, * San- ctus, San- ctus Dóminus



De- us Sá- ba- oth. Ple- ni sunt cæ- li et ter- ra gló-



ri- a tu- a. Ho- sán- na in excél- sis. Be- ne- díctus



qui ve- nit in nó- mi- ne Dó- mi- ni Ho-



sánna in ex- cé- sis.

26.

INFRA ACTIONEM

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Iesus Christus pro nobis est tráditus : sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ, Genetrícis eíusdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi : sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi,

Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiÓNis tuæ muniámur auxílio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc igitur oblatiÓNem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Iesus Christus trádidit discíplis suis Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda : quæsumus, Dómine, ut placátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æténa damnatiÓne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiÓNem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, *signat ter super oblata*, bene ✠ díctam, adscrí ✠ ptam, ra ✠ tam, ratio-nábilem, acceptabilémque fácere dignéris : *signat semel super hostiam*, ut nobis Cor ✠ pus, *et semel super calicem*, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Filii tui *iungit manus* Dómini nostri Iesu Christi.

27. Incensatio Sacramenti, ut in missa solemni moris est, hodie fit etiam si missa absque ministris sacris celebratur; tunc autem ab acolythis [seu ministrantibus] peragitur.

Qui pridie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, *accipit hostiam*, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *elevat oculos ad cælum*, et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *caput inclinat*, tibi grátias agens, *signat super hostiam*, bene ✠ díxit, fregit, dedítque discíplis suis, dicens : Accípите, et manducáte ex hoc omnes :

Tenens ambabus manibus hostiam inter índices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte et attente super hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM

182 Feria quinta in Cena Domini

Reliqua ut in Canone missæ, præter sequentia.

28. *Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miserere nobis, ut infra.*

v
A -gnus De- i, * qui tol- lis peccá-ta mun-
 di : mi- se- ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-
 lis peccá-ta mundi : mi- se- ré-re no- bis. Agnus
 De- i, * qui tol- lis peccá-ta mun- di : mi- se-
 ré-re no- bis.

Osculum pacis hodie non datur, et omittitur oratio Dómine Iesu Christe, qui dixisti.

29. *Sumpto sacratissimo Sanguine, celebrans procedit ad distributionem communionis, more solito. Præcedunt ministri sacri; post eos ceteri clerici per ordinem, deinde ministrantes.*

Hi omnes accedunt ante altare, bini et bini, aut quaterni et quaterni, et, facta genuflexione, gradus ascendunt, genibusque flexis reverenter accipiunt Corpus Domini; postea eodem ordine recedunt. Fideles vero accipiunt Sacramentum ad cancellos.

Si vero multitudo fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, cotta et stola albi coloris induti, vel una cum

celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium sedulo provideatur.

Si episcopus sacram communionem distribuerit, fideles annulum eiusdem ante communionem non osculantur.

30. *Antiphona ad communionem cantari debet a schola, dum celebrans sacras particulas distribuit.*

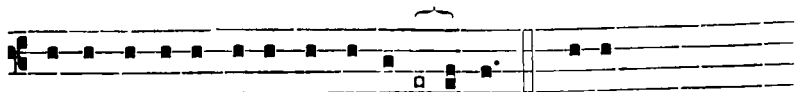
31. Antiphona ad communionem *Ioann. 13, 12, 13 et 15*

D ^{II} Omi- nus Ié- sus, * postquam ce- ná- vit cum
 di- scí- pu- lis su- is, la- vit pe- des e- ó- rum, et a- it
 il- lis : Sci- tis quid fé- ce- rim vo- bis, e- go Dómi-
 nus et Ma- gíster? Exémplum de- di vo- bis, ut et
 vos i- ta fa- ci- á- tis.

Iuxta numerum communicantium addi possunt sequentes psalmi.

Psalmus 22

D Omi- nus re- git me, et ni- hil mi- hi **dé-** e- rit : * in



lo-co páscu-ae i-bi me col-lo- **cá**-vit. 2. Super...

2. Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam *convértit*.

3. Dedúxit me super sémitas *iustítiae*, * propter *nomen suum*.

4. Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo *mala* : * quóniam *tu mecum* es.

5. Virga tua et báculus **tuus**, * ipsa me *consoláta* sunt. —

6. Parásti in conspéctu meo **mensam**, * advérsus eos qui **tribulant** me.

7. Impinguásti in óleo caput **meum** : * et calix meus *inébrians* quam *præclárus* est!

8. Et misericórdia tua *subsequétur* me * ómnibus diébus *vita* **meæ** :

9. Et ut inhábitem in domo **Dómini**, * in longitúdinem *diérum*.

Et repetitur antiphona Dóminus Iesus. ut supra.

Psalmus 71

D E-us, iu-dí-ci- um tu-um **re-gi** da : * et iustí-

ti- am tu- am fí-li- o **re-gis** : *Flexa* : Ará-bi- æ, †

2. Iudicáre pópulum tuum in *iustítia*, * et páuperes tuos in **iudicio**.

3. Suscípant montes pacem **pópulo** : * et colles *iustítiam*.

4. Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciat filios **páuperum** : * et humiliábit *calumniatórem*. —

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stílántia super terram.

7. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna. —

8. Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

9. Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci eius terram língent.

10. Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

11. Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei. —

12. Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adiútor.

13. Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciat.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo. —

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius : * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

17. Sit nomen eius benedíctum in sǎcula : * ante solem pérmanet nomen eius.

18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum. —

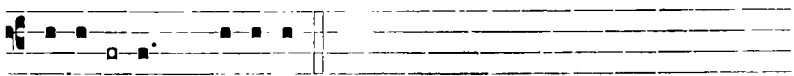
19. Benedictus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

20. Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum : † et replébitur maiestáte eius omnis terra : * fiat, fiat.

Et repetitur antiphona Dóminus Iesus. ut supra.

Psalmus 103

B

E-ne dic, á-ni-ma me-a, **Dómi-no** : * **Dómi-ne**, De-usme-us, magni-fi-cá-tus es ve-he-**ménter**. *Flexa* : dux est

e-ó-rum : †

2. Confessionem et decorem induisti : * amictus lumine sicut *vestiménto* :

3. Exténdens cælum sicut **pellem** : * qui tegis aquis *superióra eius*.

4. Qui ponis nubem ascensum **tuum** : * qui ámbulas super pennas *ventórum*.

5. Qui facis ángelos tuos, **spíritus** : * et ministros tuos ignem *uréntem*. —

6. Qui fundásti terram super stabilitátem **suam** : * non inclinábitur in *sæculum sæculi*.

7. Abýssus, sicut vestiméntum, amictus **eius** : * super montes *stabunt aquæ*.

8. Ab increpatióne tua **fúgient** : * a voce tonítrui tui *formidábunt*.

9. Ascéndunt montes, et descéndunt **campi** * in locum, quem fundásti *eis*.

10. Términum posuisti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur *operire terram*. —

11. Qui emittis fontes in **convállibus** : * inter médium *móntium pertransíbunt aquæ*.

12. Potábunt omnes béstiae **agri** : * *exspectábunt ónagri in siti sua*.

13. Super ea vólucres cæli **habitábunt** : * de médio *petrárum dabunt voces*.

14. Rigans montes de superiõribus **suis** : * de fructu õperum tuõrum satiabitur **terra** :

15. Producens fenum iumẽntis, * et herbam servituti **hõminum** :

16. Ut educas panem de **terra** : * et vinum lætificet *cor* **hõminis** :

17. Ut exhilaret faciẽm in õleo : * et panis cor hõminis **confirmet**.

18. Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic pãsseres nidificabunt.

19. Herõdii domus dux est eõrum : † montes excelsi **cervis** : * petra refugium herinãciis. —

20. Fecit lunam in **tẽmpora** : * sol cognovit occasum suum.

21. Posuisti tenebras, et facta **est** nox : * in ipsa pertransibunt omnes bẽstiã silvã.

22. Cãtuli leõnum rugientes, ut **rãpian**, * et quærant a Deo *escam* sibi.

23. Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

24. Exhibet homo ad opus **suum** : * et ad operationem suam usque *ad vesp̃erum*. —

25. Quam magnificata sunt õpera tua, Dõmine! † õmnia in sapiẽntia fecisti : * implẽta est terra possessiõne **tua**.

26. Hoc mare magnum, et spatiõsum **mãnibus** : * illic reptilia, quorum non *est* **nũmerus**.

27. Animãlia pusilla cum **magnis** : * illic naves pertransibunt.

28. Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * õmnia a te expẽctant ut des illis *escam* *in tẽmpore*.

29. Dante te illis, **cõlligent** : * aperiẽnte te manum tuam, õmnia implebuntur **bonitate**.

30. Avertente autem te faciẽm, turbabuntur : † áuferes sp̃ritum eõrum, et deficient, * et in pũverem suum **revertentur**.

31. Emittes sp̃ritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciẽm **terrã**. —

32. Sit glõria Dõmini in **sãculum** : * lætabitur Dõminus in opẽribus **suis** :

33. Qui respicit terram, et facit eam **trẽmere** : * qui tangit montes, *et fũmigant*.

34. Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quám diu sum.

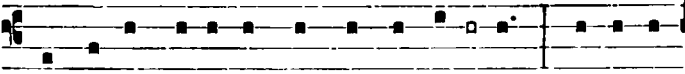
35. Iucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

36. Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.


Et repetitur antiphona Dóminus Iesus. ut supra.

Psalmus 150

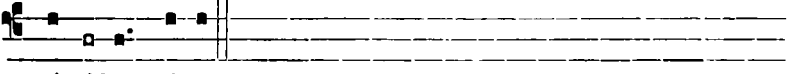
L Audá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te



e- um in firmaménto virtú-tis e-ius. *Flexa* : be-ne-so-



nánti-bus : †



2. Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

3. Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et clauditur cum eadem antiphona Dóminus Iesus.

32. *Communione fidelium peracta, pyxis vel pyxides deponuntur super corporale. Si tamen pyxides plures sunt et tabernaculum in altari exstat, una tantum relinquitur super corporale, reliquæ vero reponuntur in tabernaculo, et, ante altarium denudationem, forma simplici transferuntur ad locum reservationis, extra ecclesiam. Celebrans procedit ad ablutionem calicis et digitorum, recitans solitas orationes.*

33. *Omnibus sic absolutis, Missa prosequitur more solito; sed celebrans genuflectit, quodcumque accedit, vel recedit a medio altaris, vel transit ante Sacramentum: et cum dicit Dóminus vobíscum, non vertit se ad populum in medio altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere evangelii.*

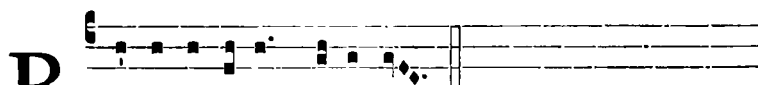
Ÿ. Dóminus vobíscum. Rꝫ. Et cum spírítu tuo.

34. Orémus.

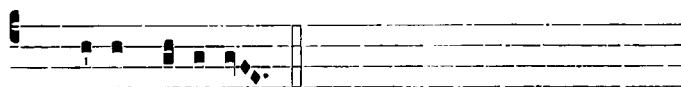
Postcommunio

Refécti vitálibus aliméntis, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum. Rꝫ. Et cum spírítu tuo.



E-ne-di-cámus Dómi-no.



Rꝫ. De- o grá-ti- as.

35. *Dicitur Pláceat tibi, sancta Trinitas, et osculatur altare more solito.*

36. *Benedictio et ultimum evangelium sancti Ioannis hodie omittuntur; celebrans autem et ministri sacri deponunt manipulum, celebrans vero etiam planetam, et accipit pluviale albi coloris.*

37. *In Missis lectis, quæ secundum Instructionem, III, 17, ab Ordinario loci celebrari permittuntur, Missa terminatur more solito.*

DE SOLEMNI TRANSLATIONE AC REPOSITIONE SACRAMENTI ET DE ALTARIUM DENUATIONE

1. *Missæ expleta, statim proceditur ad solemnem translationem et repositionem Sacramenti, quod ad communionem sequenti die faciendam in pyxide asservatur.*

2. *De apparatu loci, in quo sanctissima Eucharistia reponenda est, servantur quæ in Instructione, II, 8, 9, præscripta sunt.*

3. *In translatione et repositione vero Sacramenti proceditur hoc modo: Accenduntur intorticia, et fit processio more solito.*

Si haberi potest, alius subdiaconus paratus ferat crucem; secus unus ex clericis [vel ministrantibus].

Celebrans, stans ante altare, imponit incensum in duobus thuribulis [in uno thuribulo], absque benedictione. Deinde, in medio genuflexus, ter incensat Sacramentum.

Tunc assumit velum humerale albi coloris, et ascendens altare in medio, facta genuflexione, stans, accipit pyxidem, quam diaconus ei porrigit, et extremitatibus veli cooperit.

Deinde, de altari descendens, procedit sub baldachino, duobus acolythis [vel uno ministrante] Sacramentum continue incensantibus [incensante], usque ad locum paratum.

Ministri sacri [vel ministrantes] comitantur celebrantem, a dextris et a sinistris procedentes et extremitates pluvialis tenentes.

Dum fit processio, cantatur hymnus Pange, lingua, gloriósi Córporis mystérium, usque ad verba Tantum ergo; si vero opus sit, idem hymnus repetitur a 2^a stropha.

Hymnus

P

Ange, lingua, glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri- um,

Sangi-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti- um Fru-

ctus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti- um. 2. No-bis da-

tus, no bis na-tus Ex intácta Virgi-ne, Et in mundo

conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne. Su- i mo-ras inco-lá-



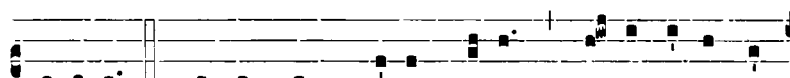
tus Mi-ro clausit ór-di-ne. 3. In suprémæ nocte cenæ



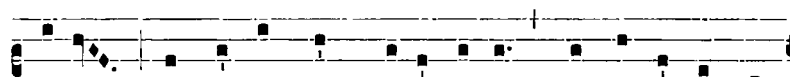
Re-cúbens cum frá-tri-bus, Observá-ta lege plene Ci-



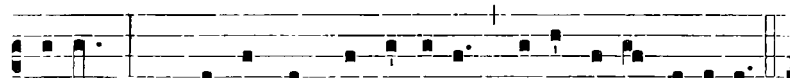
bis in legá-li-bus, Ci-bum turbæ du-odénæ Se dat su- is



má-nibus. 4. Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem éf-



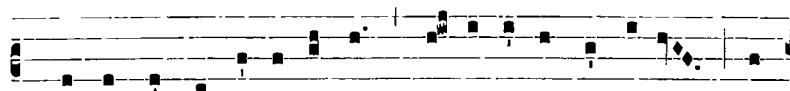
fi-cit : Fitque sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-



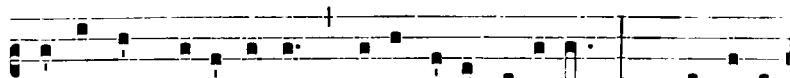
fi-cit, Ad firmándum cor sincé-rum So-la fi-des sú-ffi-cit.

4. *Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, celebrans, adiuvante, si opus sit, diacono, deponit pyxidem super altare, genuflectit, et incensat, thure iterum imposito sine benedictione; interim canitur Tantum ergo.*

Deinde diaconus [vel ipse celebrans] reponit pyxidem in tabernaculo seu capsula.



5. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cé-rnu-i : Et



antíqum do-cuméntum Novo ce-dat rí-tu-i : Præstet fi-des

supplémentum Sénsu-um de-féctu-i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tóque Laus et iu-bi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, virtus quo-que Sit et bene-dícti-o : Pro cedénti ab utróque Com-par sit lau-dá-ti-o. Amen.

5. Postea, omnes, genibus flexis, per aliquod temporis spatium in silentio Sacramentum adorant. Signo dato, celebrans et ministri sacri [et ministrantes] surgunt, iterum, genibus flexis, adorant, et revertuntur in sacristiam, ubi celebrans et ministri sacri deponunt paramenta albi coloris; deinde celebrans et diaconus assumunt stolam violaceam.

6. Si autem plures pyxides transferendæ sint, idem celebrans (vel, si habeantur, alius sacerdos, aut diaconus, indutus superpelliceo, stola alba et velo humerali eiusdem coloris) eas transferat ad iocum destinatum, antequam incipiat altarium denudationem, forma quidem simplici, scilicet comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus] cum cereis accensis, alioque umbellam portante.

7. Deinde celebrans cum ministris [seu ministrantibus] exeunt ante altare maius; facta eidem reverentia, stantes, incipiunt denudationem altarium, hoc modo :

Celebrans dicit clara voce sequentem antiphonam :

Psalmus 21, 19. Diviserunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam miserunt sortem *addens initium eiusdem psalmi* :

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? *

Quem chorus prosequitur usque dum altarium denudatio peracta sit :

longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermís, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

10. In te proiéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

11. Quóniam tribulátio próxíma est : * quóniam non est qui ádiuvet.

12. Circumdederunt me vítuli multi : * tauri pingues obsederunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdederunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

18. Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

22. Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis.

26. Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum, qui requírunť eum : * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

30. Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ familiæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Celebrans vero cum ministris sacris [vel ministrantibus] denudat omnia altaria ecclésiæ, excepto illo in quo Sacramentum solemniter adoratur.

Altaribus denudatis, redeunt ad altare maius, et repetita a celebrante antiphona

Diviserunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam miserunt sortem.

revertuntur in sacristiam ¹.

¹ Post missam solemnem vespertinam, candelabra et ipsa crux non sunt removenda in denudatione altarium. (S. R. C. 18 Iunii 1956)

8. *Mox in choro dicitur Completorium ut infra notatur, candelis exstinctis et absque cantu. (Nihil tamen prohibet quominus separetur ab huiusmodi functione. S.R.C. 23 Iul. 1956, IV).*

9. *Ad locum autem repositionis sanctissimæ Eucharistiæ fit publica adoratio, ut in Instructione, I 2b, II 10, dictum est.*

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Iube, domne, nec lectio brevis, nec Adiutorium, neque oratio dominica : sed absolute incipitur ab hebdomadario :

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli archangelo, beato Ioanni Baptistae, sanctis apostolis Petro et Paulo, beato patri nostro Benedicto, omnibus sanctis, et vobis, fratres : quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere : *percutit sibi pectus ter, dicens : mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa.*

Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, beatum patrem nostrum Benedictum, omnes sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam.

R̄. Amen.

Deinde repetit confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam aeternam.

R̄. Amen.

Indulgentiam, absolutiorem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

R̄. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio :

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaéli archángelo, beato Ioánni Baptistae, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beato patri nostro Benedicto, et ómnibus sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptistam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beátum patrem nostrum Benedictum, et omnes sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam aetérnam.

R̄. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

R̄. Amen.

Facta confessione et absoluteione, statim inchoantur sequentes psalmi :

Psalmus 4

Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dó-

minus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiae, †¹⁶ et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singularíter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium : * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabít te véritas eius : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúm tamen óculis tuis considerábis : * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : † cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dómino, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

198 Feria quinta in Cena Domini

Post hos psalmos immediate dicitur canticum sequens :

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimittis servum tuum,
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * sa-
lutáre tuum :

Quod parásti * ante fáciem
ómnium populórum :

Lumen ad revelatióem gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ
Israël.

Postea dicitur, flexis genibus, antiphona :

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.
Feria VI additur : Mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio. Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes
insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent
in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos
semper. *Et sub silentio concluditur Per Dóminum.*

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

¶ Ubi vero juxta rubricas, Completorium dicitur tamquam ultima diei
precatio, in qua fit examen conscientiae, tunc si recitatur in choro vel in
communi, moderator chori vel communitatis, signo dato, indicat
initiandum esse examen conscientiae; quo absoluto, dicitur *Confiteor*, et
fiunt reliqua ut supra.

¶ *Vesperæ dicuntur tantum ab iis qui Missæ vespertinae non interfue-
runt, ut sequitur :*

Omnia ut in Sabbato sancto, 349, præter sequentia :

Ant. 1 Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ad Magnificat, antiphonæ

Feria V

Cenántibus autem illis, accépit Iesus panem, et benedíxit, ac
fregit, deditque discípulis suis.

Feria VI

Cum accepisset acétum dixit : Consummátum est : et inclináto
cápite, emisit spíritum.

*Post antiphonam ad Magnificat, dicitur Christus factus est, cum
reliquis, ut supra ad Laudes.*

FERIA SEXTA IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

I classis

AD MATUTINUM

Altare omnino nudum sit, sine cruce et sine candelabris.

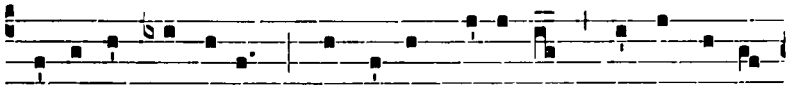
IN I NOCTURNO

1 antiphona VIII G

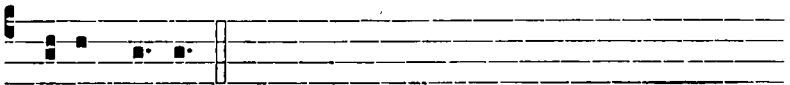
A



-STITÉRUNT * re-ges terræ, et prínci-pes con-



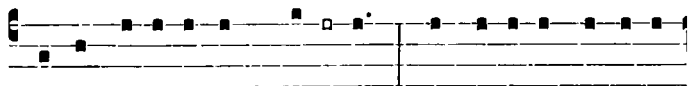
ve-né-runt in unum, advérsus Dómi-num, et advérsus



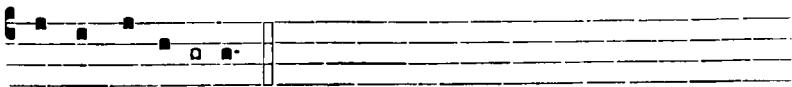
Christum e- ius.

Psalmus 2

Q



Ua-re fremu- é-runt **gen-** tes,* et pó-pu-li me-di-tá-



ti sunt in-á-ni-a.

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* eius.

3. Dirumpámus víncula eórum : * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

4 Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

7. Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génuí te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

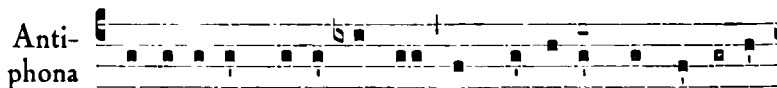
9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

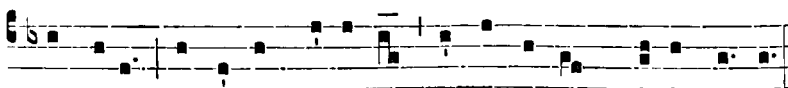
11. Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

13. Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confidunt in eo.



Asti-té-runt reges terræ, et princi-pes conve-nérunt



in unum, advérsus Dómi-num, et advérsus Christum e-íus.

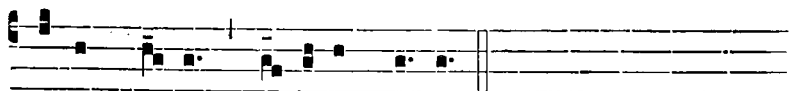
Ad Matutinum in I nocturno 201

2 ant.
VIII G



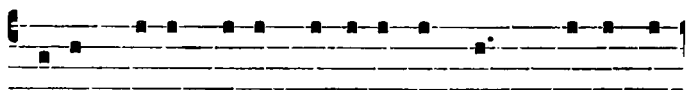
D

I-vi-sé-runt si-bi * vestiménta me-a, et super



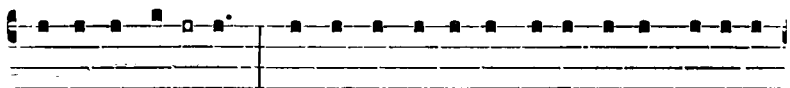
vestem me-am mi-sé-runt sor-tem.

Psalmus 21

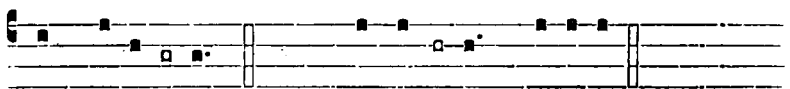


D

E-us, De-us me-us, réspi-ce in me : † qua-re me



de-re-liquí-sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictó-



rum me-ó-rum. *Flexa* : ex ú-te-ro †

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * *laus* Israël.

4. In te speravérunt, patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non *sunt confúsi*.

6. Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hómi-num, et abiéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus *matris meæ*.

10. In te proiéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

11. Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádiuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli **multi** : * tauri pingues *obse-*
dérunt me.

13. Aperuérunt super me os **suum**, * sicut leo rápiens et **rúgiens**.

14. Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia *ossa*
mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera **liquéscens** * in médio *ventris*
mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea **adhésit**
fáuibus **meis** : * et in púlverem mortis *deduxísti* me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes **multi** : * concílium
malignántium *obsédit* me.

18. Fodérunt manus meas et pedes **meos** : * dinumeravérunt
ómnia *ossa* **mea**.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divi-
sérunt sibi vestiménta **mea**, * et super vestem meam *misérunt*
sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliium tuum a me : *
ad defensiónem *meam* **cónspice**.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam** : * et de manu canis
únicam **meam**.

22. Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humili-
tátem **meam**.

23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis** : * in médio *ecclésiæ*
laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen
Iacob, *glorificáte* eum.

25. Timeat eum omne semen Israël : * quóniam non spreuit, neque despéxit deprecationem páuperis :

26. Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunnt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsti fines terræ :

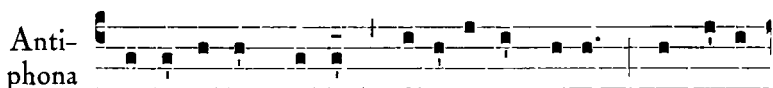
30. Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

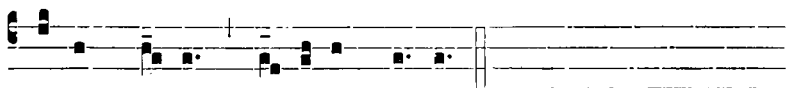
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

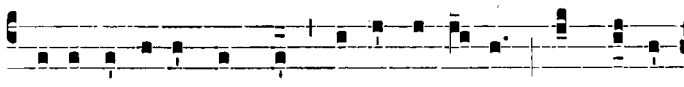


Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me-a, et super



vestem me- am mi-sé-runt sor-tem.

3 ant.
VIII G



I Nsurre-xé-runt in me * testes in-íqui, et mentí-



ta est in-íqui-tas si-bi.

Psalmus 26

D Omi-nus il-lumi-ná-ti- o me- a, et sa-lus me- a, *

quem *timé-* bo? *Flexa* : tri-bu-lánti- um me : †

2. Dóminus protéctor vitæ *meæ*, * a quo *trepidábo*?

3. Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant *carnes meas* :

4. Qui tribulant me inimíci *mei*, * ipsi infirmáti sunt, et *cecidérunt*.

5. Si consistant advérsus me *castra*, * non *timébit cor meum*.

6. Si exsúrgat advérsus me *prælium*, * in hoc ego *sperábo*.

7. Unam pétii a Dómino, hanc *requíram*, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ* :

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem *templum* eius.

9. Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito *tabernáculi sui*.

10. In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos *meos*.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiám vociferatiónis : * cantábo, et psalmum *dicam* Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi *ad te* : * misérére mei, *et exáudi* me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies *mea* : * fáciem tuam, Dómine, *requíram*.

14. Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a *servo tuo*.

15. Adiútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, *salutáris meus*.

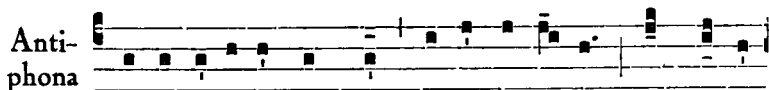
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : *
Dóminus autem *assúmp*sit me.

17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in
sémitam rectam propter inimícos meos.

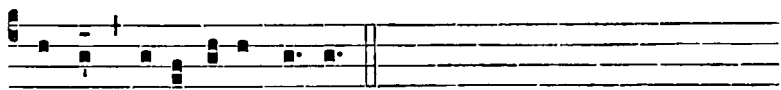
18. Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : † quóniam
insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

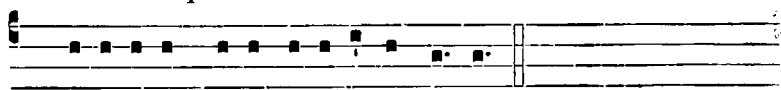
20. Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor
tuum, et sústine Dóminum.



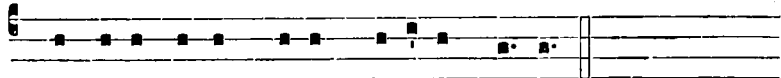
Insurrexérunt in me testes in-íqui, et mentí-



ta est in-íqui-tas si-bi.

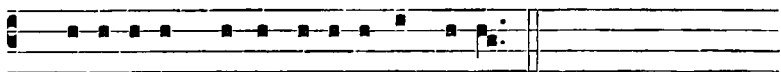


∇. Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me- a.



℞. Et super vestem me- am mi-sé-runt sor-tem.

Vel :



∇. Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me- a.



℞. Et super vestem me- am mi-sé-runt sortem.

Pater noster. *secreto.*

Lectio prima

Cap. 2, 8-15

D

E lamen-ta-ti- ó-ne Ie-remí- æ prophé- tæ.

Heth. Co-gi-tá-vit Dómi-nus dissi-pá-re murum fí-li- æ Si-on :

te-téndit fu-ní-cu-lum su-um, et non avértit manum su- am a

per-di-ti- ó-ne : lu-xítque antemu-rá-le, et mu-rus pá-ri-

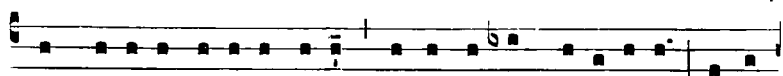
ter dissi-pá-tus est. Teth. De-fíxæ sunt in terra portæ

e-ius : pérdi-dit, et contrí-vit vectes e-ius : regem e-ius et

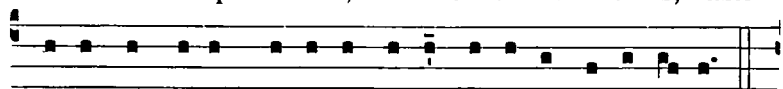
prínci-pes e-ius in génti-bus : non est lex, et prophétæ e-ius

non inve-né-runt vi-si-ónem a Dómi-no. Iod. Se-dé-

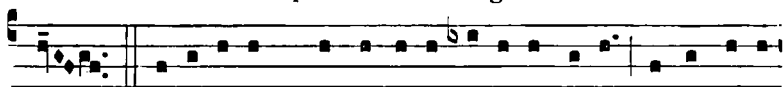
runt in terra, conti-cu-é-runt senes fí-li- æ Si-on : conspersé-



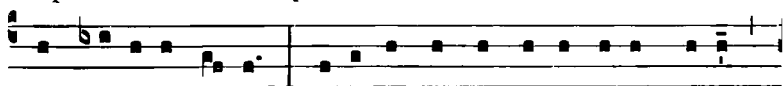
runt cí-ne-re cá-pi-ta su- a, accíncti sunt ci- lí-ci- is, abie-



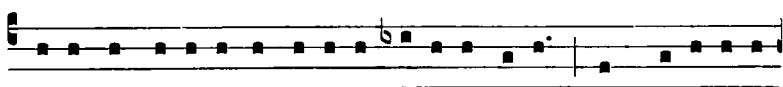
cé-runt in terram cá-pi- ta su- a vír-gi- nes Ie- rú- sa- lem.



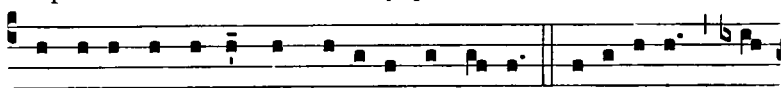
Caph. De-fe-cé-runt præ lácrimis ó-cu- li me- i, conturbá-ta



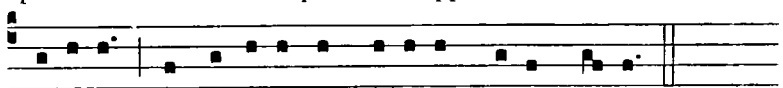
sunt vísce- ra me- a : effú- sum est in terra ie- cur me- um



super contri- ti- ó- ne fí- li- æ pópu- li me- i, cum de- fí- ce- ret

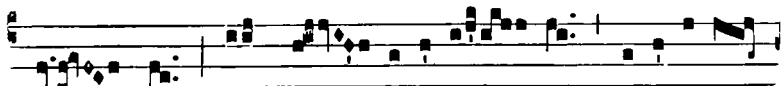


pár- vu- lus et lactens in pla- té- is óppi- di. Ie- rú- sa- lem, Ie-



rú- sa- lem, convérte- re ad Dó- mi- num De- um tu- um.

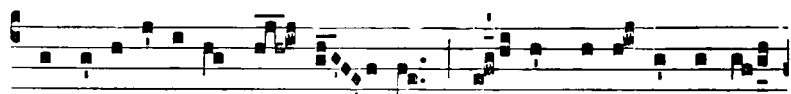
Responsorium I



runt me. et præ- va- lu- é- runt insi- di- án-



tes mi- hi : trá-di-dit me quem di-li-gé- bam :



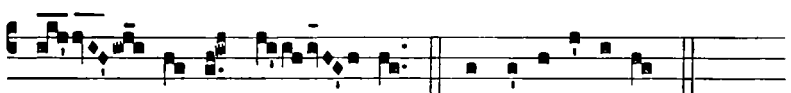
* Et terri-bí-li-bus ó- cu- lis pla- ga crudé- li percu-



ti- éntes, a-cé- to po- tá- bant me. ∇. In-



ter in-íquos pro-ie-cé-runt me, et non pepercé-runt

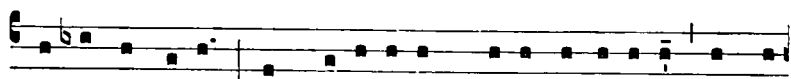


á- nimæ me- æ. * Et terri-bí-li-bus.

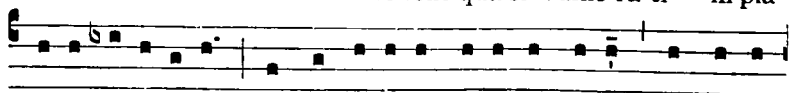
Lectio secunda



L Amed. Mátri-bus su- is di-xé-runt : Ubi est trí-

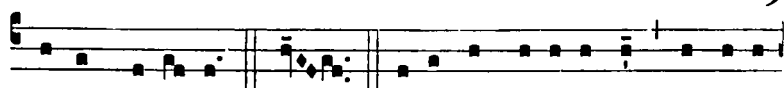


ti- cum et vinum? cum de-fí-ce-rent qua-si vulne-rá-ti in pla-



té- is ci-vi-tá-tis : cum exha-lá-rent á-nimas su- as in si-nu

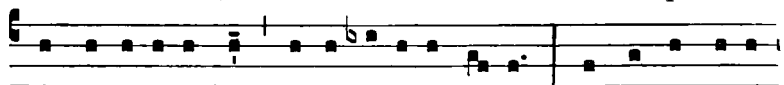
Ad Matutinum in I nocturno 209



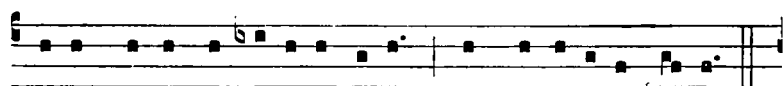
matrum su- á-rum. Mem. Cu- i compa-rábo te? vel cu- i



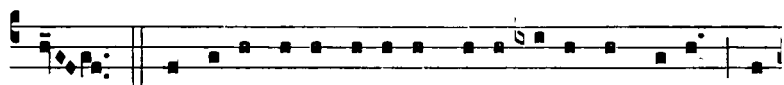
assimi-lá-bo te, fí-li- a Ie-rú-sa-lem? cu- i exæ-quábo te.



et conso-lábor te, virgo fí-li- a Si- on? Magna est e-nim



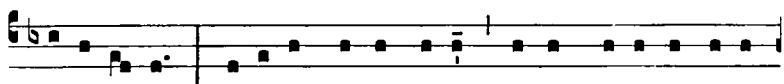
vel-ut ma-re contrí-ti- o tu- a : quis me-dé-bi-tur tu- i?



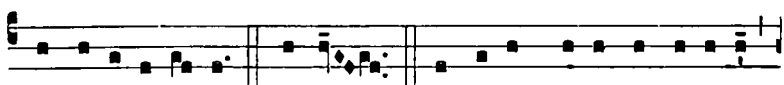
Nun. Prophétæ tu- i vi-dé-runt ti-bi falsa et stulta, nec



a-pe-ri- é-bant in-iqui- tá-tem tu- am, ut te ad pœni-ténti- am



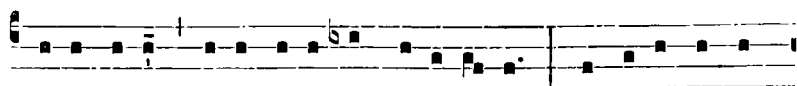
provo-cá- rent : vi-dé-runt autem ti-bi assumpti- ó-nes falsas,



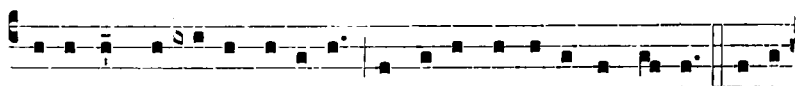
et e-iecti- ó-nes. Samech. Plausé-runt super te má-ni-bus



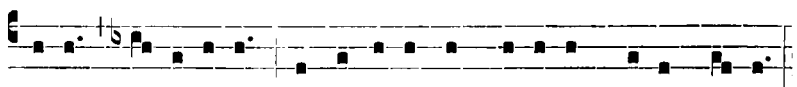
omnes transe- úntes per vi- am : si-bi-lavé-runt, et mové-runt



caput su-um super fí-li- am Ie-rú-sa-lem : Hæcci-ne est urbs,

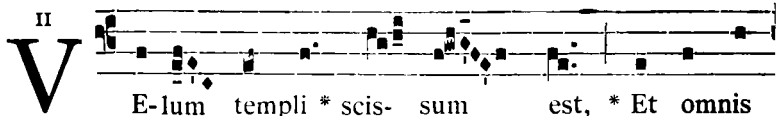


di-céntes, per-fécti de-có-ris, gáudi-um u-ni-vérsæ ter-ræ? Ie-rú-



sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

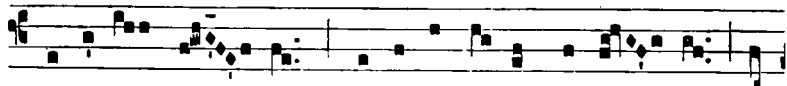
Responsorium II



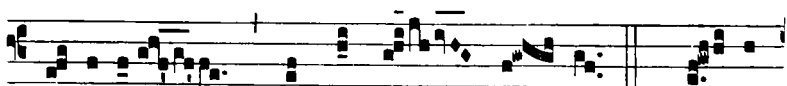
E-lum templi * scis- sum est, * Et omnis



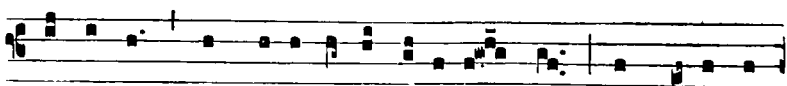
ter- ra trému- it : latro de cru- ce



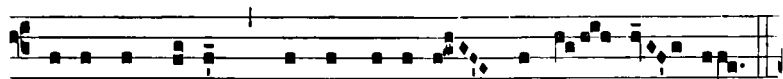
clamá-bat, di- cens : Meménto me- i, Dómi- ne, dum



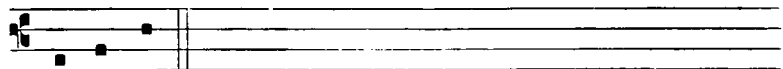
vé-ne-ris in regnum tu- um. V. Pe- træ



scis-sæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa cór-



po-ra sanctó-rum, qui dormí- e-rant, surre- xé- runt.

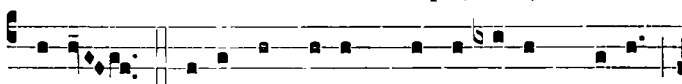


* Et omnis.

Lectio tertia

Cap. 3, 1-9

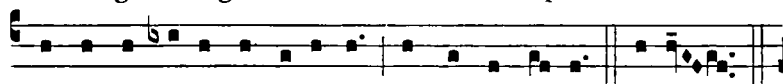
A



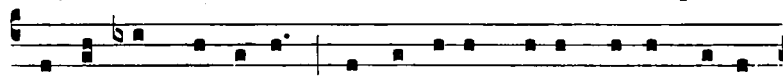
-Leph. Ego vir vi-dens pauper-tá-tem me-am



in virga indigna-ti-ó-nis e- ius. Aleph. Me miná-



vit, et addú-xit in ténebras, et non in lu-cem. A-leph.



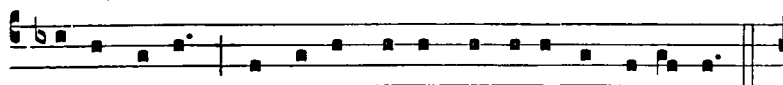
Tantum in me vertit, et convértit manum su-am to-ta



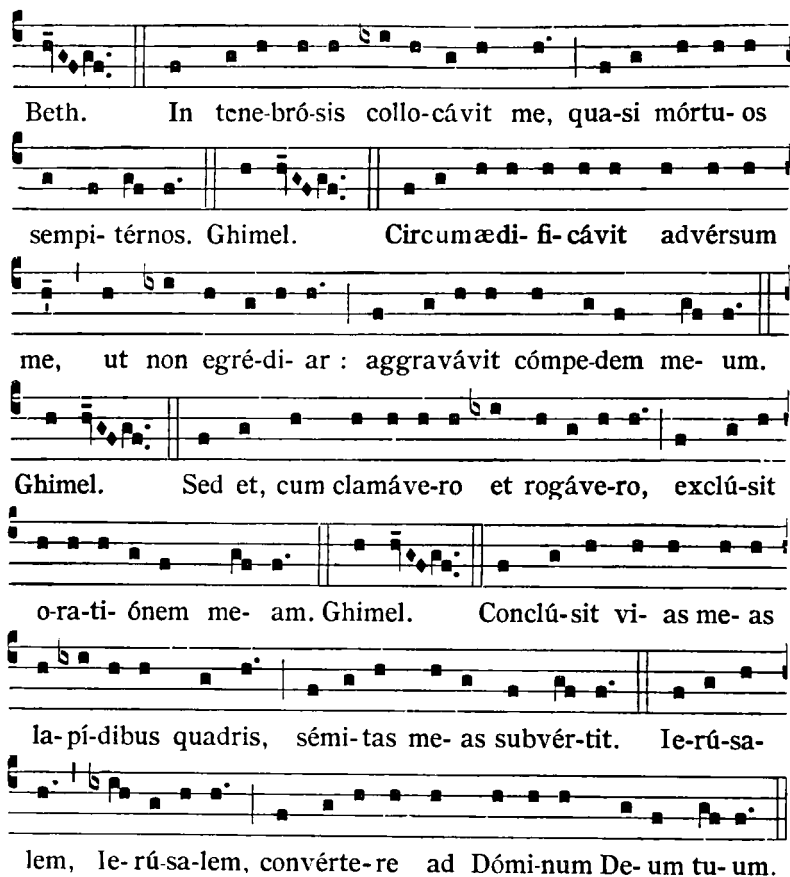
di- e. Beth. Ve-tústam fe-cit pellem me-am, et carnem



me-am, contrí-vit ossa me- a. Beth. Æ-di- fi-cávit in



gy-ro me- o, et circúmde-dit me felle et labó- re.



Beth. In tene-bró-sis collo-cávit me, qua-si mórtu-os
sempi-térnos. Ghimel. Circumædi-fi-cávit advérsum
me, ut non egré-di-ar : aggravávit cómpe-dem me-um.
Ghimel. Sed et, cum clamáve-ro et rogáve-ro, exclú-sit
o-ra-ti-ónem me-am. Ghimel. Conclú-sit vi-as me-as
la-pí-dibus quadris, sémi-tas me-as subvér-tit. Ie-rú-sa-
lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Responsorium III



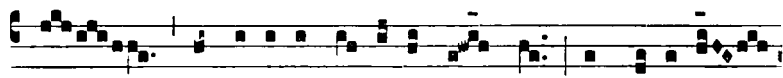
VIII
V
I-ne-a me-a * e-lé-cta, ego te
plan-tá-vi : * Quó-mo-do convér-sa es in



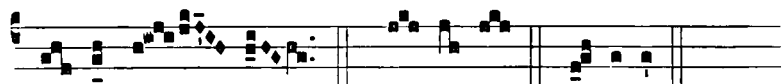
ama- ri- tú-di- nem, ut me cru- ci- fí- ge- res,



et Ba- rábbam di- mítte- res? Ψ . Se- pí- vi



te, et lá- pides e- lé- gi ex te, et ædi- fi-



cá- vi tur- rim. * Quó- mo- do. R̄. Ví- ne- a.

IN II NOCTURNO

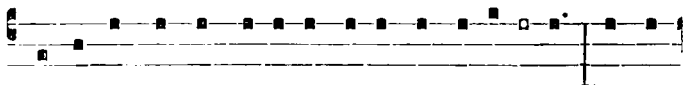
1 ant.
VIII G

V



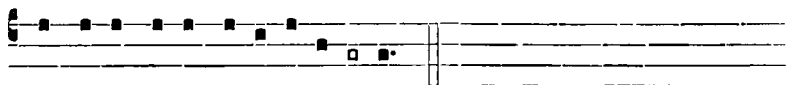
IM fa- ci- é- bant * qui quæ- ré- bant á- nimam me- am.

Psalmus 37



D

Omi- ne, ne in fu- ró- re tu- o ár- gu- as me, * neque



in i- ra tu- a cor- ri- pi- as me.

2. Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt **mih**i : * et confirmásti super me *manum tuam*.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum** : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices **meæ**, * a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne **mea**.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis **mei**.

9. Dómine, ante te omne desidérium **meum** : * et gémitus meus a te non est absconditus.

10. Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus **mea** : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est **mecum**.

11. Amíci mei, et próximi **mei** * advérsus me appropinquavérunt et stetérunt.

12. Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam **meam**.

13. Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

14. Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

15. Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

16. Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus **meus**.

17. Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei** : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo **semper**.

19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto **meo**.

20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me **iníque**.

21. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi** : * quóniam sequébar *bonitátem*.

22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus** : * ne discésseris a me.

23. Inténde in adiutórium **meum**, * Dómine, Deus *salútis meæ*.



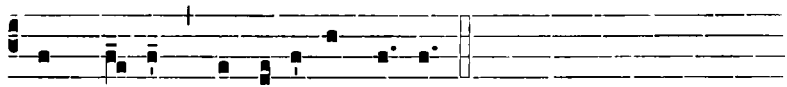
Vim fa-ci- é-bant qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

2 ant.

IV A *

C

Onfundántur * et reve-re- ántur, qui quærunt á-ni-

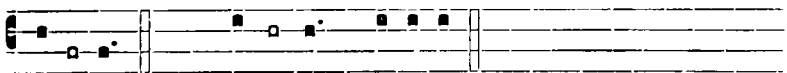


mam me- am, ut áufe-rant e- am.

Psalmus 39

E

X-spéctans *expectá-vi* **Dómi-num**, * et *inténdit*



mi- hi. *Flexa* : núme-rus : †

2. Et exaudivit *preces meas* : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto *fæcis*.

3. Et státuit super petram *pedes meos* : * et diréxit *gressus meos*.

4. Et immísit in os meum *cánticum novum*, * *carmen Deo nostro*.

5. Vidébunt multi, et *timébunt* : * et *sperábunt in Dómino*.

6. Beátus vir cuius est nomen *Dómini spes eius* : * et non respéxit in vanitátes et *insánias falsas*.

7. Multa fecísti tu, *Dómine, Deus meus, mirabilia tua* : * et cogitátióibus tuis non est qui *similis sit tibi*.

8. Annuntiávi *et locútus sum* : * multiplicáti *sunt super númerum*.

9. Sacrificium et oblatiόνem *noluísti* : * aures autem *perfecísti mihi*.

10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti* : * tunc dixi : *Ecce vénio*.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem *tuam* : * Deus meus, *vólui, et legem tuam in médio cordis mei*.

12. Annuntiávi iustítiam tuam in *ecclesia magna*, * ecce lábia mea non prohibébo : *Dómine, tu scísti*.

13. Iustítiam tuam non abscondi in *corde meo* : * veritátem tuam et *salutáre tuum dixi*.

14. Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem *tuam* * a *concilio multo*.

15. Tu autem, *Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me* : * misericórdia tua et véritas tua *semper suscepérunt me*.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : † comprehendérunt me *iniquitátes meæ*, * et non pótui *ut vidérem*.

17. Multiplicátæ sunt super capillos *cápitis mei* : * et cor meum *derehíquit me*.

18. Compláceat tibi, *Dómine, ut éruas me* : * *Dómine, ad adiuvándum me respice*.

19. Confundántur et revereántur simul qui quærunt *ánimam meam*, * ut *áuferant eam*.

20. Convertántur retrórsum et revereántur, * qui *vólunt mihi mala*.

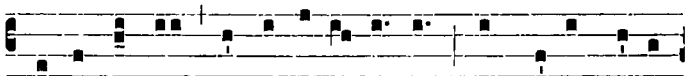
21. Ferant conféstim *confusióne suam*, * qui dicunt mihi : *Euge, euge*.

22. Exsúltent et læténtur super te omnes *quæréntes te* : * et dicant semper : *Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum*.

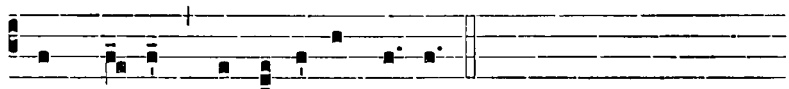
23. Ego autem mendicus *sum et pauper* : * Dóminus sollicitus est **mei**.

24. Adiutor meus, et protector *meus tu es* : * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-
phona



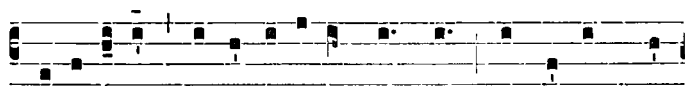
Confundántur et re-ve-re-ántur, qui quærun- t á-ni-



mam me- am, ut áufe-rant e- am.

3 ant.

IV A *



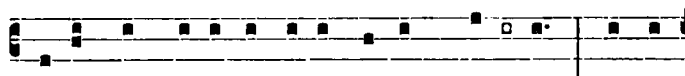
A - li- é- ni * insurrexé- runt in me, et fortes quæ-



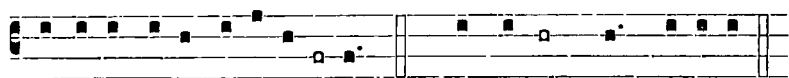
si- é- runt á-nimam me- am.

Psalmus 53

D



E- us, in nómi- ne tu- o *salvum me* fac : * et in



vir- tú- te tu- a *iú- di- ca* me. *Flexa* : advérsum me, †

2. Deus, exáudi oratió- nem **meam** : * áuribus péc- ipie *vérba óris mei*.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt *ánimam meam* : * et non proposuérunt Deum ante *conspéctum suum*.

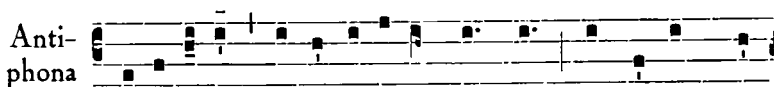
218 FERIA sexta in Morte Domini

4. Ecce enim Deus *adiuvat* me : * et Dóminus suscēptor est *ánimæ meæ*.

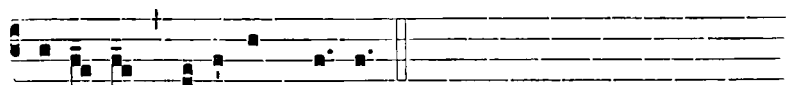
5. Avérte mala inimícis meis : * et in veritatē tua *dispérde* illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine : * *quóniam bonum* est :

7. Quóniam ex omni tribulatióne *eripuísti* me : * et super inimicos meos despéxit *óculus meus*.



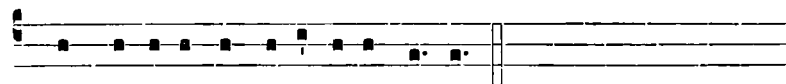
A-li- é-ni insurrexé-runt in me, et fortes quæ-



si- é-runt á-nimam me- am.



∇. Insurre-xé-runt in me testes in-í-qui.

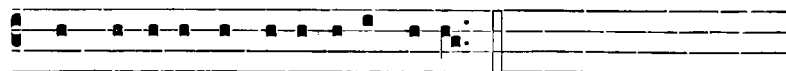


℞. Et mentí-ta est in-í-qui-tas si- bi.

Vel :



∇. Insurre-xé-runt in me testes in-í-qui.



℞. Et mentí-ta est in-í-qui-tas si- bi.

Pater noster, *secreto*.

Ex tractátu sancti Augustíni episcopi super psalmos.

Lectio quarta *In ps. 63, ad vers. 2*

Protextisti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Iam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártýres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómo- modo caput mártýrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Filio, et hómine, quem gerébat : quia filius hómínis est, et Filius Dei est : Filius Dei, propter formam Dei : filius hómínis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recíper eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Intén- dite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

Responsorium IV

VIII

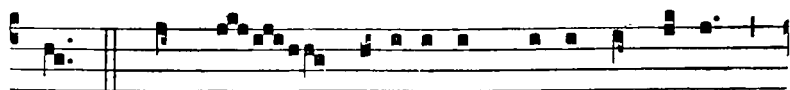
T Amquam * ad latró-nem ex ístis cum glá-di- is et

fú- sti- bus compre- hén- de- re me :

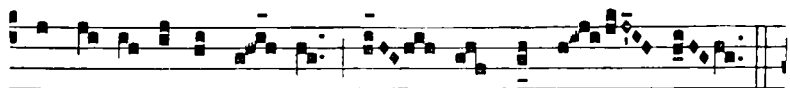
* Quo- tí- di- e apud vos e- ram in templo

do- cens, et non me te- nu- í- stis : et ec- ce fla-

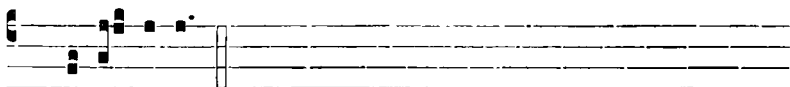
gellá- tum dú- ci- tis ad cru- ci- fi- gén-



dum. \forall . Cumque inie-cissent ma-nus in Ie-sum,



et te-nu-issent e-um, di-xit ad e-os.



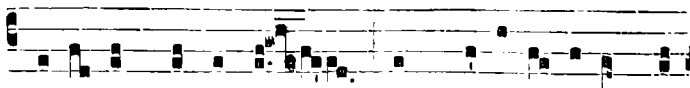
* Quo-tí-di-e.

Lectio quinta

Nostis qui convéntus erat malignántium Iudæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occidere Dóminum Iesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatióibus eius ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniétes in médicum qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómnes sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, inquit, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respectus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, liberet eum.

Responsorium V

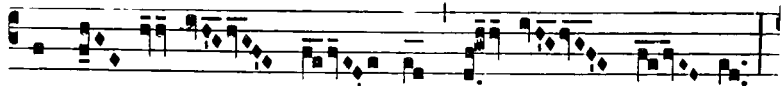
VII
T



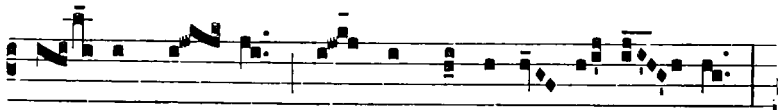
Enebræ * factæ sunt, dum cru-ci-fi-xissent Ie-



sum Iu- dæ- i : et cir- ca ho- ram no- nam



excla- ná- vit Je- sus vo- ce ma- gna :



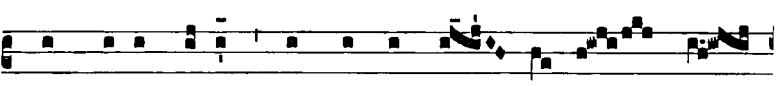
De- us me- us, ut quid me de-re- li- quí- sti?



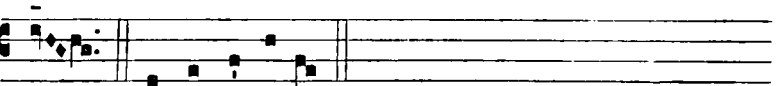
* Et incli- ná- to cá- pi- te, emí- sit spí- ri- tum.



∇. Exclá- mans Ie- sus vo- ce magna, a- it : « Pa- ter,



in manus tu- as comméndo Spí- ri- tum me-



um ». * Et incli- ná- to.

Lectio sexta

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Iudæi : Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt iúdice Piláto, ut quasi ipsi a morte eius videréntur immúnes. Nam

cum dixisset eis Pilátus : « Vos eum occidite »; responderunt : « Nobis non licet occidere quemquam ». Iniquitatem facinoris sui in iúdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum iúdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, ali-quántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic iam mitéscerent, et desínerent velle occidere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi innocétes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sentétiám, et iussit eum crucifígi, et quasi ipse occidit : et vos, o Iudáei, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifige, crucifige?

Responsorium VI

VIII

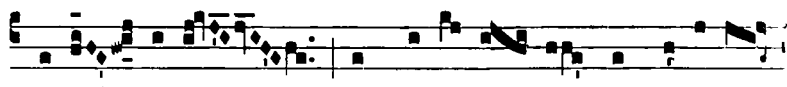
A - nimam me- am * di- lé- ctam trá-di- di in

ma- nus in-i-quo- rum, et facta est mi- hi he-ré-

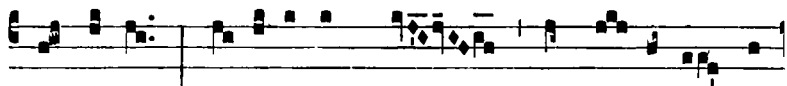
di- tas me- a sic- ut le- o in silva : de- dit

contra me vo-ces adver-sá- ri- us, di- cens : Con-

Ad Matutinum in III nocturno 223



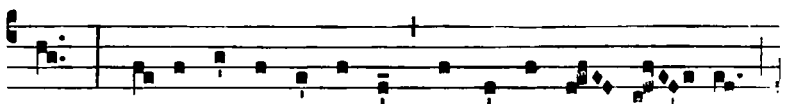
gregá- mi-ni, et prope-rá- te ad devo-rán-



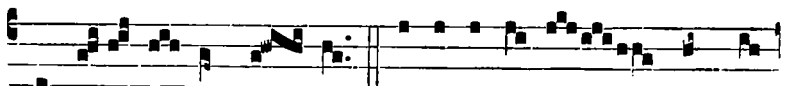
dum il-lum : po-su-é-runt me in de- sérto so-



li- tú-di- nis. et lu- xit super me omnis ter-



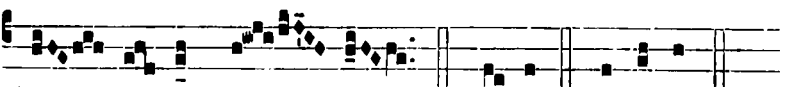
ra : * Qui- a non est invéntus qui me agnó- sce- ret,



et fá- ce- ret be- ne. ∇. Insurre-xé- runt in me



vi- ri absque mi- se- ri- córdi- a, et non pe- percé- runt



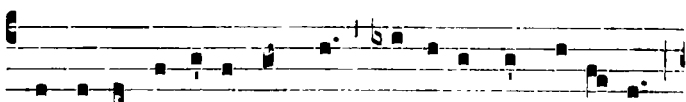
á- ni- mæ me- æ. * Qui- a. R̄. A- nimam.

IN III NOCTURNO

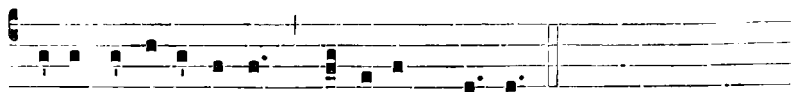
1 ant.

f

A



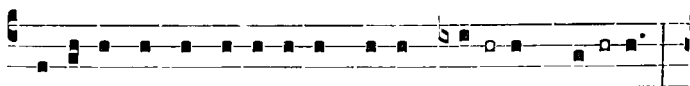
B insurgénti-bus in me * lí-be- ra me, Dómi- ne,



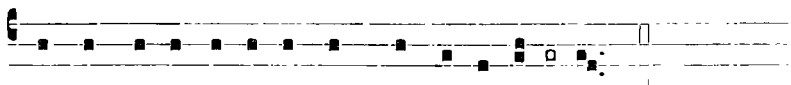
qui a occupa-vé-runt á-nimam me- am.

Psalmus 58

E



- ri-pe me de in-imí-cis me- is, **De-** us **me-** us : *



et ab insurgénti-bus in me *li-be-ra* me.



Flexa : o-re su- o, †

2. Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sán-gui-num **salva** me.

3. Quia ecce cepérunt **ánimam meam** : * irruérunt *in me fortes*.

4. Neque iniquitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine** : * sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.

5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide** : * et tu, **Dómine**, **Deus virtútum**, *Deus Israëli*,

6. Inténde ad visitándas **omnes gentes** : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut **canes**, * et circuibunt *civitátem*.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum : * quóniam *quis audívit?*

9. Et tu, **Dómine**, deridébis **eos** : * ad nihilum dedúces *omnes gentes*.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, **Deus**, suscé-ptor **meus** es : * **Deus meus**, misericórdia eius *præveniet* me.

11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur *pópuli mei*.

12. Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor *meus*, **Dómine** :

13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum *ipsórum* : * et comprehendántur in *supérbia sua*.

14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione : * in ira consummationis, *et non erunt*.

15. Et scient quia Deus dominábitur **Iacob** : * et *finium terræ*.

16. Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut **canes**, * et circuibunt *civitátem*.

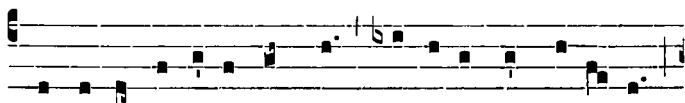
17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum** : * si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt*.

18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam** : * et exsultábo mane *misericórdiam tuam*.

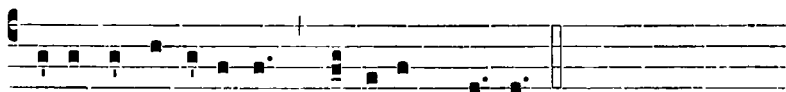
19. Quia factus es suscéptor **meus**, * et refúgium meum in die tribulatiónis *meæ*.

20. Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es : * Deus meus, *misericórdia mea*.

Anti-
phona

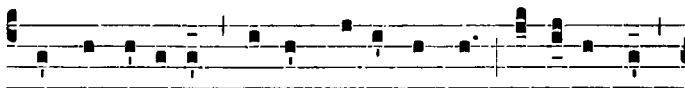


Ab insurgénti-bus in me lí-be-ra me, Dómi-ne,

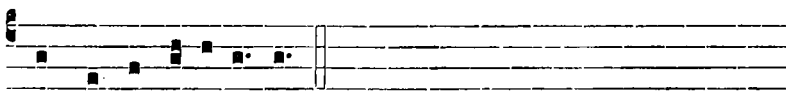


qui- a occu-pavé-runt á-nimam me- am.

2 ant.
VIII G

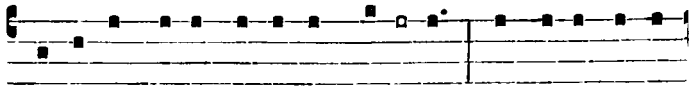


L Onge fe-císti * no-tos me-os a me : trá-di-tus sum,

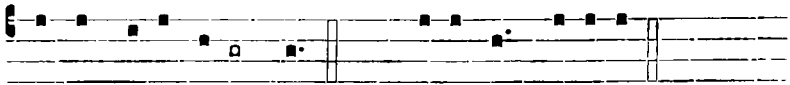


et non egre-di- é- bar.

Psalmus 87



D

Omi-ne, De- us sa- lú- tis **me**- æ : * in di- e clamá-vi, et *nocte* **co**-ram te. *Flexa* : sepúlcris, †

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea** : * inclína aurem tuam ad *prece*m **meam** :

3. Quia repléta est malis ánima **mea** : * et vita mea inférno *appropinquávit*.

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum** : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter *mórtuos liber*.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris † quorum non es memor **ámplius** : * et ipsi de manu tua *repúls*i sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in *umbra mortis*.

7. Super me confirmátus est furor **tuus** : * et omnes fluctus tuos *induxísti super* me.

8. Longe fecísti notos meos **a** me : * posuérunt me abominatióne*m sibi*.

9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt *præ inópia*.

10. Clámavi ad te, Dómine, tota **die** : * expándi ad te *manus meas*.

11. Numquid mórtuis fácies *mirabília* : * aut médici suscitábunt, et *confitebúntur tibi*?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, * et veritátem tuam in *perditióne*?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris *mirabília tua*, * et iustítia tua in terra *obliviónis*?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniét te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

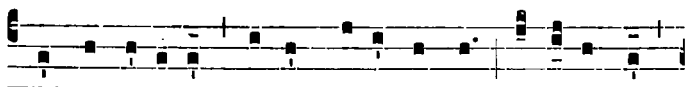
16. Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

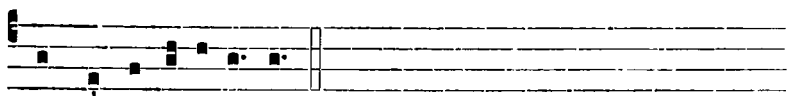
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

19. Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Anti-
phona



Longe fe-císti no-tos me-os a me : trá-di-tus sum,



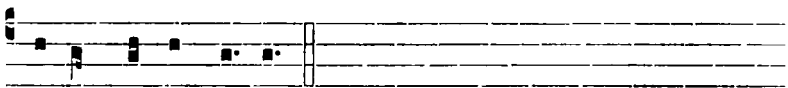
et non egre-dí- é- bar.

3 ant.
VIII G



C

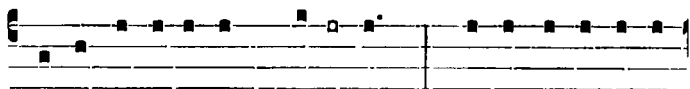
Aptábunt * in á-nimam iu-sti, et sángui-nem inno-



céntem condemná-bunt.

Psalmus 93

D



E- us ul-ti- ó-num Dómi-nus : * De- us ul-ti- ó-num



lí-be-re e- git. *Flexa* : ipsó-rum : †

2. Exaltáre, qui iúdicas **terram** : * redde retributió*nem* **supér**bis.

3. Usquequo peccatóres, **Dómine**, * úsquequo peccatóres glo-
riabúntur :

4. Effabúntur et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes,
qui operántur *iniustítiam*?

5. Pópulum tuum, **Dómine**, humiliavérunt : * et hereditátem
tuam *vexavérunt*.

6. Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos *occidérunt*.

7. Et dixerunt : Non vidébit **Dóminus**, * nec intélliget *Deus*
Iacob.

8. Intelligite, insipiéntes in **pópulo** : * et stúlti, *aliquándo*
sápíte.

9. Qui plantávit aurem, non **áudiet**? * aut qui finxit óculum,
non considérat?

10. Qui córripit gentes non **árguet** : * qui docet *hóminem*
sciéntiam?

11. **Dóminus** scit cogitatiónes **hóminum**, * *quóniam* **vanæ** sunt.

12. **Beátus** homo, quem tu erudieris, **Dómine** : * et de lege tua
docúeris eum,

13. Ut mítiges ei a diébus **malis** : * donec fodiátur peccatóri
fóvea.

14. Quia non repéllet **Dóminus** plebem **suam** : * et hereditátem
suam non *derelínquet*.

15. Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium : * et qui iuxta
illam omnes qui *recto sunt corde*.

16. Quis consúrget mihi advérsus maligná*ntes*? * aut quis
stabit mecum advérsus operá*ntes iniquitátem*?

17. Nisi quia **Dóminus** ad*iu*vavit me : * paulo minus habitáset in
inférno *ánima mea*.

18. Si dicébam : Motus est pes **meus** : * misericórdia tua,
Dómine, *adiuvábat me*.

19. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

20. Numquid adheret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in praeccepto?

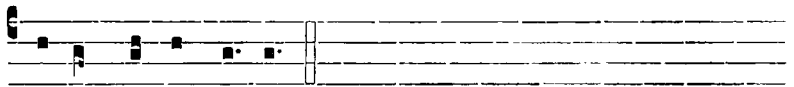
21. Captabunt in animam iusti : * et sanguinem innocentem condemnabunt.

22. Et factus est mihi Dominus in refugium : * et Deus meus in adiutorium spei meae.

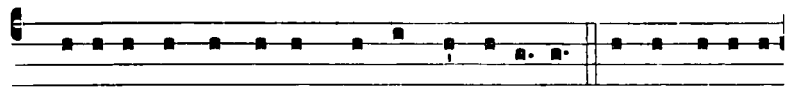
23. Et reddet illis iniquitatem ipsorum : † et in malitia eorum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.



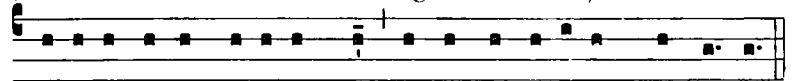
Captá-bunt in á-nimam iu-sti, et sángu-i-nem inno-



céntem condemná- bunt.

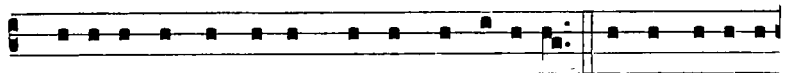


∇. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-ló-sa. R̄. Et sermó-nibus

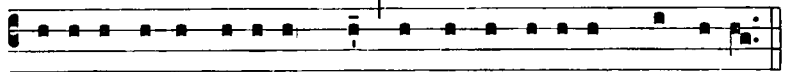


ó-di- i circumde-dérunt me, et expugnávérunt me gra- tis.

Vel :



∇. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-ló-sa. R̄. Et sermó-nibus



ó-di- i circumdedé-runt me, et expugnávérunt me gra- tis.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Hebræos.

Lectio septima *Cap. 4, 11-16 et 5, 1-10*

Festinémus ingredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabilior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiόνum cordis. Et non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu eius : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis eius, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei : teneámus confessiόνem. Non enim habémus pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdi- ne absque peccáto.

Responsorium VII

VI

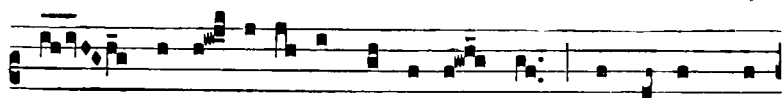
T Ra-di-dé- runt me * in manus impi- ó-

rum, et inter in- í- quos pro-ie- cé-runt me,

et non pe-per- cé- runt á-ni- mæ me- æ : congre-gá-

ti sunt advérsus me for- tes : * Et sic- ut gi- gán-

tes ste-té- runt contra me. ∇. A- li- é-



ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fortes qua-



si-é-runt á-ni-mam me-am. * Et sic-ut.

Lectio octava

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae : ut misericór-diam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio oppor-túno. Omnis namque pón-tifex ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrificia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignórant et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et proptérea debet, quemádmódum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

Responsorium VIII

VIII

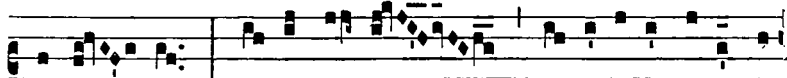
I



E-sum * trá-di-dit ímpi-us summis



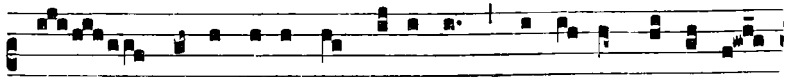
prínci-pi-bus sa-cerdó-tum, et se-ni-ó-ri-bus



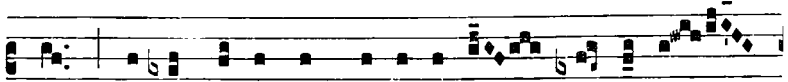
pó-pu-li : * Pe-trus au-tem sequebá-tur e-um a



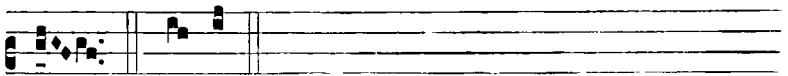
lon-ge, ut vi-dé-ret fi-nem. √. Addu-xé-



runt autem e- um ad Cá- ipham prínci- pem sa- cerdó-



tum, u- bi scri- bae et pha- ri- sée- i con- vé- ne-

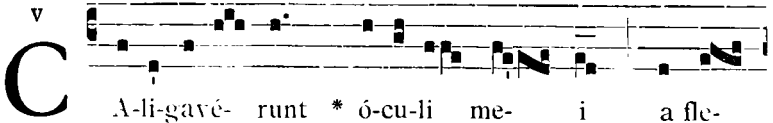


rant. * Pe- trus.

Lectio novissima

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut pón- tífex fieret : sed qui locú- tus est ad eum : « Fílius meus es tu, ego hódie génuí te ». **Q**uemádmó- dum et in álio loco dicit : « Tu es sacér- dos in ætérnum, secúndum ór- dinem Melchisedech ». Qui in diébus carnis suæ, preces supplicati- ónesque ad eum, qui possit illum sal- vum fácere a morte, cum clamóre vá- lido et lácrimis ófferens, exauditus est pro sua reveré- tia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dí- dicit ex iis quæ passus est, obedié- tiam : et consum- mátus, factus est ómnibus obtemperá- ntibus sibi causa salutis ætérnæ, appellátus a Deo pón- tífex iuxta ór- dinem Melchisedech.

Responsorium IX



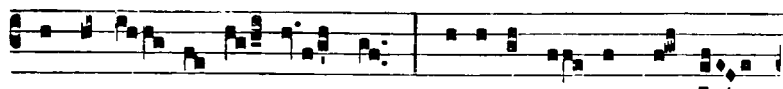
C

A- li- gávé- runt * ó- cu- li me- i a fle-

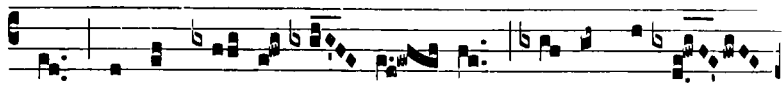


tu me- o : qui- a e- longá- tus est a me,

Ad Matutinum in III nocturno 233



qui conso- la-bá- tur me : Vi-dé-te, omnes pó- pu-



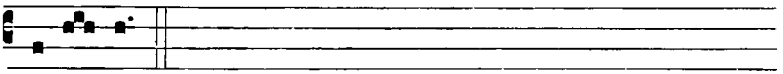
li, * Si est do- lor sí- mi- lis sic-ut do- lor



me- us. Ψ . O vos omnes, qui transí- tis per vi-



am, atté-ndi- te et vi-dé- te. * Si est. Ψ . Ca-li-



gavé- runt.

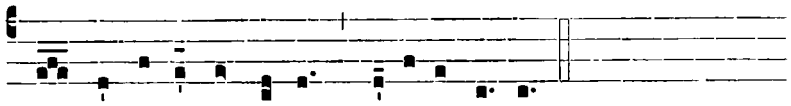
AD LAUDES

1 antiphona VII c transpos.

P



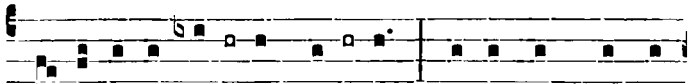
PROPRI-O * Fí-li-o su-o non pe-pér-cit De-us,



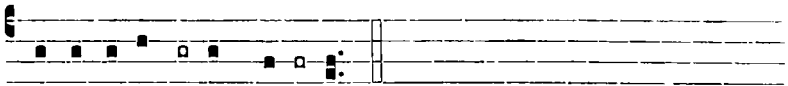
sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Psalmus 50

M



I-se-ré-re me- i, De- us, * se-cúndum magnam



mi-se-ri-córdi- am tu- am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritatem **dilexisti** : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti **mihi**.

8. Aspérget me hyssópo **et mundábor** : * lavábis me, et super nivem **dealbábor**.

9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam** : * et exsultábunt ossa **humiliáta**.

10. Avérte fáciem tuam a peccátiis **meis** : * et omnes iniquitates **meas dele**.

11. Cor mundum crea **in me, Deus** : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

12. Ne proicias me a **fácie tua** : * et spíritum sanctum tuum ne **áuferas a me**.

13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui** : * et spírítu principáli **confirma** me.

14. Docébo iníquos **vias tuas** : * et ímpii ad te **converténtur**.

15. Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ** : * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

16. Dómine, lábia **mea apéries** : * et os meum annuntiábit **laudem tuam**.

17. Quóniam si voluisses sacrificium, **dedíssem útique** : * holocáustis non **delectáberis**.

18. Sacrificium Deo spíritus **contribulátus** : * cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion** : * ut ædificéntur **muri Ierúsalem**.

20. Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiões et **holocáusta** : * tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.

Anti-
phona

Própri- o Fí- li- o su- o non pe- pér- cit De- us,
sed pro no- bis ómni- bus trá- di- dit il- lum.

2 ant.
IV E

A

Nxi-átus est in me * spí-ri-tus me- us : in me

turbá- tum est cor me- um.

Psalmus 142

D

Omi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ónem me- am : † áuri-bus

pérci-pe obseca-ti-ónem me- am in ve-ri-tá-te tu- a : *

ex-áudi me in tu- a iu-**stí-ti-** a. *Flexa* : sáecu-li : †

2. Et non intres in iudícium cum *servo tuo* : * quia non iustifí-
cábitur in conspéctu tuo *omnis vivens*.

3. Quia persecútus est inimícus *ánimam meam* : * humiliávit
in terra *vítam meam*.

4. Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sáeculi : † et anxiátus
est super me *spíritus meus*, * in me turbátum est cor *meum*.

5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus
opéribus *tuis* : * in factis mánuum tuárum *meditábar*.

6. Expándi manus *meas ad te* : * ánima mea sicut terra sine
aqua tibi.

7. Velóciter exáudi me, **Dómine** : * defécit *spíritus meus*.

8. Non avértas fáciem *tuam a me* : * et símilis ero descendén-
tibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam *tuam* : * quia in te
sperávi.

10. Notam fac mihi viam *in qua ámbulem* : * quia ad te levávi *ánimam meam*.

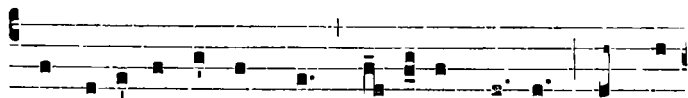
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te confúgi* : * doce me fácere voluntátem tuam, quia *Deus meus es tu*.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram rectam* : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in *æquitáte tua*.

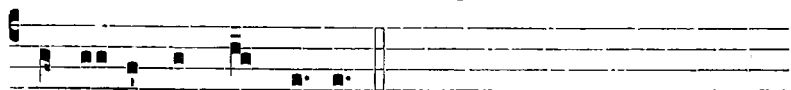
13. Edúces de tribulatióne *ánimam meam* : * et in misericórdia tua dispérdes *inimícos meos*.

14. Et perdes omnes, qui tríbulant *ánimam meam* : * quóniam *ego servus tuus sum*.

Anti-
phona



Anxi- á-tus est in me spí- ri-tus me- us : in me



turbá- tum est cor me- um.

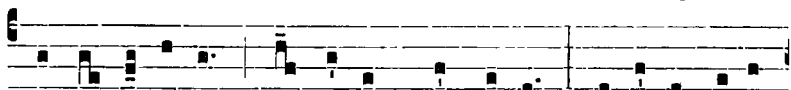
3 ant.

f

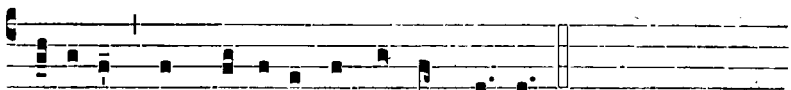


A

- it latro ad latrónem : * Nos qui-dem digna fa-



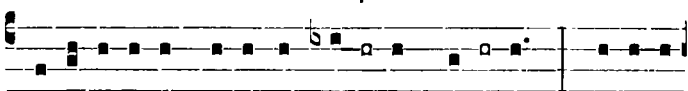
ctis re- cí-pimus : hic au-tem quid fe- cit? Meménto me- i,



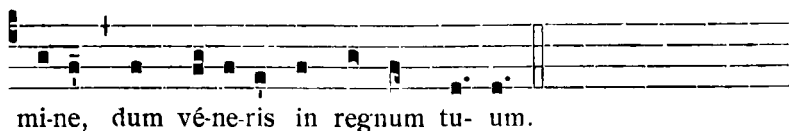
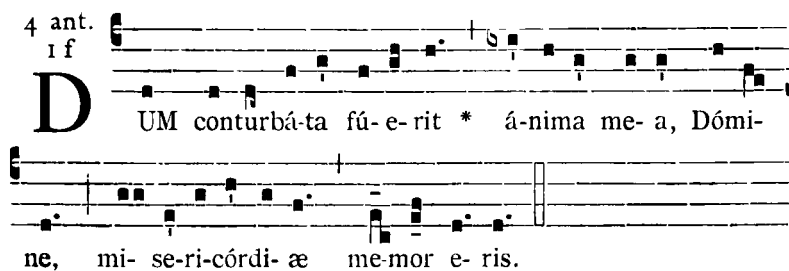
Dómi-ne, dum vé-ne-ris in régnum tu- um.

Psalmus 84

B

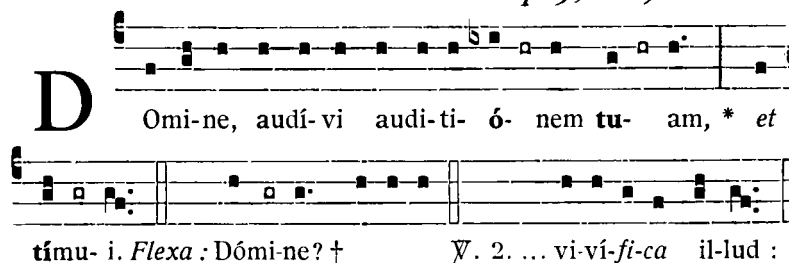


Ene-di-xísti, Dómi-ne, **ter-** ram tu- am : * avertí-

4 ant.
i f

Canticum Habacuc

Cap. 3, 2-19



V. 2. ... vi-ví-fi-ca il-lud :

2. Dómine, **opus tuum**, * in médio annórum *vivífica illud* :3. In médio annórum **notum fácies** : * cum irátus fúeris, *misericórdiæ recordáberis*.4. Deus ab **Austro véniet**, * et sanctus de *monte Pharan*.5. Opéruit cælos **glória eius** : * et laudis eius *plena est terra*.6. Splendor eius **ut lux erit** : * córnu-a in *mánibus eius* :7. Ibi abscondita est **fortitúdo eius** : * ante *fáciem eius ibit mors*.8. Et egrediétur **diábolus ante pedes eius**. * Stetit, et *mensus terram*.9. Aspéxit, et dissólvit **gentes** : * et contríti sunt *montes sæculi*.10. Incurváti sunt **colles mundi**, * ab *itinéribus æternitátis eius*.11. Pro iniquitáte vidi tentória **Æthiopiæ**, * turbabúntur *pelles terræ Má-dian*.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus **furor tuus?** * vel in mari indignátio **tua?**

13. Qui ascénderes super **equos tuos** : * et quadrigæ tuæ **salvátio.**

14. Súscitans suscitábis **arcum tuum** : * iuraménta tribubus *quæ locútus* es.

15. Flúvios scindes terræ : † vidérunt te, et doluérunt **montes** : * gurges *aquárum tránsiit.*

16. Dedit abyssus **vocem suam** : * altitúdo manus suas **levávit.**

17. Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ tuæ.*

18. In frémitu conculcábis **terram** : * et in furóre obstupefácies **gentes.**

19. Egréssus es in salutem **pópuli tui** : * in salutem cum *Christo tuo.*

20. Percussísti caput de **domo ímpii** : * denudásti fundaméntum eius *usque ad collum.*

21. Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad *dispérgendum* me.

22. Exsultátio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem *in abscondito.*

23. Viam fecísti in mari **equis tuis**, * in luto *aquárum multárum.*

24. Audívi, et conturbátus est **venter meus** : * a voce contremuérunt *lábia mea.*

25. Ingrediátur putrédo in **óssibus meis**, * et subter *me scáteat.*

26. Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad **pópulum accinctum nostrum.**

27. Ficus enim **non florébit** : * et non erit *germen in víneis.*

28. Mentiétur **opus olívæ** : * et arva non *áfferent cibum.*

29. Abscindétur de ovíli **pecus** : * et non erit *arméntum in præsepibus.*

30. Ego autem in Dómino **gaudébo** : * et exsultábo in Deo **Iesu meo.**

31. Deus Dóminus fortitúdo **mea** : * et ponet pedes meos quasi **cervórum.**

32. Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Anti-
phona

Dum conturbata fú- e- rit á-ni-ma me- a, Dómi-

ne, mi- se-ri-córdi-æ me-mor e- ris.

5 ant.
VIII G

M Eménto me- i, * Dómi- ne De- us, dum vé- ne- ris in

regnum tu- um.

Psalmus 147

L

Auda, Ie-rú-sa-lem, Dóminum : * lauda De- um

tu- um, Si- on.

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo eius.

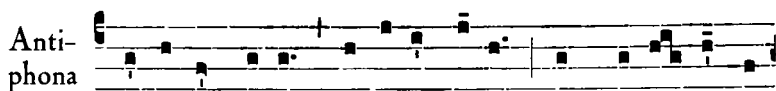
5. Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

6. Mittit crystallum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

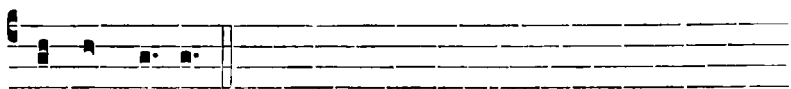
7. Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus eius, et *fluent* aquæ.

8. Qui annúnciat verbum suum **Iacob** : * iustítias, et iudícia sua **Israël**.

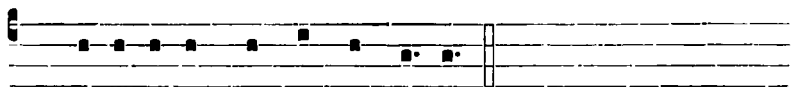
9. Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non manifestávit eis.



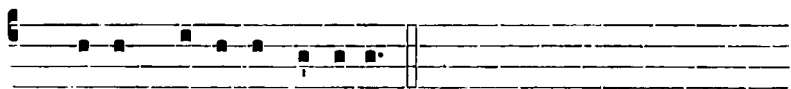
Meménto me- i, Dómi-ne De- us, dum vé-ne- ris in



regnum tu- um.

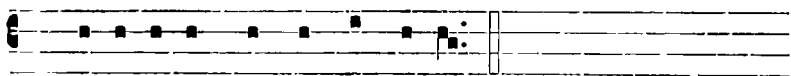


∮. Col-lo-cá-vit me in obscú- ris.



℞. Sic- ut mórtu- os sáe- cu- li.

Vel :



∮. Col-lo-cá-vit me in obscú- ris.



℞. Sic- ut mórtu- os sáe- cu- li.

Ad Benedictus Antiphona Posuerunt. 131. cum reliquis.

AD HORAS

*Horæ minores dicuntur hora competenti, candelis extinctis et sine cantu.
Absolute inchoantur a psalmis infra signatis.*

AD PRIMAM

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióem meam : * áuribus pèrcipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advèrsus me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspèctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus suscèptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritatè tua dispèrde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine : * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimicos meos despèxit óculus meus.

Psalmus 118

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia eius : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitatè, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspèxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod didici iudícia iustitiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custodiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescèntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repèllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi
ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in ómni-
bus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : *
et considerábo vias tuas.

In iustificatióibus tuis medi-
tábor : * non obliviscar sermó-
nes tuos.

Retribue servo tuo, vivifica
me : * et custódiám ser-
mónes tuos.

Revéla óculos meos : * et con-
siderábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : *
non abscondas a me mandáta
tua.

Concupívit ánima mea desi-
deráre iustificatiónes tuas, * in
omni témpore.

Increpásti supérbos : * male-
dícti qui declínant a mandátis
tuis.

Aufer a me oppróbrium et
contémptum : * quia testimónia
tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et

Psalms expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem,
mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

advérsus me loquebántur : *
servus autem tuus exercebátur
in iustificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua medi-
tátio mea est : * et consílium
meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit pavíménto ánima
mea : * vivifica me secúndum
verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et ex-
audísti me : * doce me iustifica-
tiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum
instrue me : * et exercébor in
mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
tædio : * confirma me in verbis
tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me : * et de lege tua miserére
mei.

Viam veritátis elégi : * iudí-
cia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dó-
mine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum
cucúrri, * cum dilatásti cor
meum.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Réspice, quáesumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit má nibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur : Qui tecum.*

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Concéde, quáesumus, omnípotens Deus : ut, qui Filii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenimus; eíusdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur : Per eúndem Dóminum.*

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

¶ *In hoc triduo non legitur martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem horæ.*

AD TERTIAM

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam : * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam man-

datórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne videant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum

quod suspicátus sum : * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiám legem tuam semper : * in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sáeculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * misérére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiám mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium tíméntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * iustificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me : * quia mandátis tuis credidi.

Priúsqum humiliárer ego delíqui : * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitate tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et

plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua : * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitatem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concède, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui Filii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenimus; eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur* : Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD SEXTAM

Psalmus

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiám testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et genera-

tionem veritas tua : * fundasti
terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat
dies : * quoniam omnia serviunt
tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
mea est : * tunc forte periissem
in humilitate mea.

In æternum non obliviscar
iustificationes tuas : * quia in
ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac : * quoniam iustificationes
tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores
ut perderent me : * testimonia
tua intellexi.

Omnis consummationis vidi
finem : * latum mandatum tuum
nimis.

Quomodo dilexi legem tuam,
Dómine! * tota die medi-
tatio mea est.

Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo : *
quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me
intellexi : * quia testimonia tua
meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia
mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custodiam
verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi : *
quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis
elocua tua! * super mel ori
meo.

A mandatis tuis intellexi : *
propterea odivi omnem viam
iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum
tuum, * et lumen semitis meis.

Iuravi, et statui * custodire
iudicia iustitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque,
Dómine : * vivifica me
secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita
fac, Dómine : * et iudicia
tua doce me.

Anima mea in manibus meis
semper : * et legem tuam non
sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum
mihi : * et de mandatis tuis
non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia
tua in æternum : * quia
exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad facien-
das iustificationes tuas in æternum,
* propter retributionem.

Iniquos odio habui : * et
legem tuam dilexi.

Adiutor et susceptor meus es
tu : * et in verbum tuum
supersperavi.

Declinate a me maligni : * et
scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum elocuium
tuum, et vivam : * et

non confundas me ab expectatione mea.

Adiuva me, et salvus ero : *
et meditabor in iustificationibus
tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes
a iudiciis tuis : * quia iniusta
cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes
peccatores terræ : * ideo
dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes
meas : * a iudiciis enim tuis
timui.

Feci iudicium et iustitiam : *
non tradas me calumniantibus
me.

Suscipe servum tuum in bo-

num : * non calumnientur me
superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare
tuum : * et in eloquium
iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum
misericordiam tuam : * et iustificationes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da
mihi intellectum, ut sciam testi-
monia tua.

Tempus faciendi, Domine : *
dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, *
super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata
tua dirigebam : * omnem viam
iniquam odio habui.

Psalms expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obediens usque ad mortem,
mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Respice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam, pro
qua Dominus noster Iesus Christus non dubitavit manibus
tradi nocentium, et crucis subire tormentum. *Et sub silentio conclu-
ditur : Qui tecum.*

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenimus; eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :* Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD NONAM

Psalmus

Mirabilia testimónia tua : *
Ideo scrutáta est ea áni-
ma mea.

Declarátio sermónum tuórum
illúminat : * et intelléctum dat
párvulis.

Os meum apéruí, et attráxi
spíritum : * quia mandáta tua
desiderábam.

Adspice in me, et miserére
mei, * secúndum iudícium dili-
géntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secún-
dum elóquium tuum : * et non
dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hómi-
num : * ut custódiam mandáta
tua.

Fáciem tuam illúmina super

servum tuum : * et doce me
iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt
óculi mei : * quia non custodié-
runt legem tuam.

Iustus es, Dómine : * et
rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia
tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus
meus : * quia oblíti sunt verba
tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehe-
ménter : * et servus tuus diléxit
illud.

Adolescéntulus sum ego et
contémptus * iustificatiónes
tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætér-
num : * et lex tua véritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum : * intellectum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine : * iustificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac : * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi : * quia in verba tua supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te diluculo : * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine : * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persecuentes me iniquitati : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine : * et omnes viae tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis : * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus : *

quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuæ multæ, Domine : * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaticantes, et tabescebam : * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine : * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas : * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Principes persecuti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua : * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum : * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam : * et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine : * et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua : * et dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua et testimoniá tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-

quium tuum : * quia ómnia mandáta tua áequitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subire torméntum. *Et sub silentio concluditur :* Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenimus; eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :*
Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

DE SOLEMNI ACTIONE LITURGICA POSTMERIDIANA IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

Statio ad S. Crucem in Ierusalén.

1. *Altare omnino nudum sit : sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.*

2. *Solemni actio liturgica postmeridiana huius feriæ, ubi deest copia clericorum et sacerdotum, peragitur a celebrante cum assistentia ministrantium, ut suis locis notabitur []; ubi vero clerici adsint, maxime convenit, ut in choro actioni liturgicæ assistant.*

3. *Itaque, unusquisque suis choralibus vestimentis induitur; celebrans et diaconus, amictu, alba et cingulo induti, sumunt stolam nigram; subdiaconus accipit amictum, albam et cingulum.*

3^{bis}. *Altari, ante sanctæ Crucis detectionem, etiam ministri [ministrantes] et alii de clero non genuflectunt, sed tantum capitis inclinationem faciunt; post sanctæ Crucis detectionem vero usque ad vigiliam paschalem exclusive, omnes, etiam celebrans, ante Crucem altaris genuflectunt.*

In choro salutationes omnes omittuntur, etiam Episcopo, Abbati nisi quando ante ipsum sit transeundum et ad ipsum accedendum.

DE PRIMA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ SEU DE LECTIONIBUS

4. *Omnibus sic paratis, incipit processio per ecclesiam ad altare, sub silentio, præeuntibus acolythis sine candelabris.*

5. *Clerici, ministri [seu ministrantes] et celebrans, cum ad altare pervenerint, eidem altari reverentiam faciunt; deinde, celebrans et ministri sacri [non vero ministrantes] in faciem procumbunt, reliqui vero adeunt scamna in choro, ibique manent, genibus flexis et inclinati [ministrantes genua flectunt in plano et manent inclinati, prope celebrantem] : omnesque in silentio aliquamdiu orant.*

6. *Signo dato, omnibus genuflexis manentibus, solus celebrans surgit, et acolytho [vel ministrante] tenente librum, stans in plano ante gradus, versus ad altare, dicit, manibus iunctis ac tono simplici orationem sequentem :*

Oratio

Deus, qui peccati veteris hereditariam mortem, in qua posteritatis genus omne successerat, Christi tui, Domini nostri, passione solvisti : † da, ut, conformes eidem facti; sicut imaginem terrænæ naturæ necessitate portavimus, * ita imaginem cælestis

grátiae sanctificatióne portémus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *Ommes respondent* : Amen.

7. *Oratione completa, celebrans et ministri [seu ministrantes] ad sedilia pergunt. Interim ponitur legibile nudum in medio presbyterii, et lector incipit primam lectionem, omnibus sedentibus et auscultantibus. Incipitur vero sine titulo, ac clauditur absque Deo grátias.*

[7 a. *Deficiente lectore, ipse celebrans, stans in loco suo, legit lectionem.*]

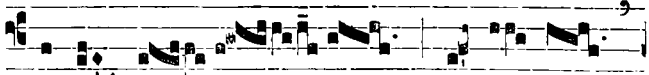
Lectio prima

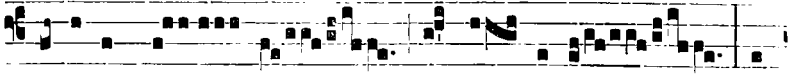
Osée 6, 1-6


Hæc dicit Dóminus : In tribulatióne sua mane consúrgent ad me : Veníte, et revertámur ad Dóminum : quia ipse cepit, et sanábit nos : percútiét, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies : in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu eius. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum : quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciám tibi, Ephraim? Quid fáciám tibi, Iuda? misericórdia vestra quasi nubes matutína : et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occidi eos in verbis oris mei : et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

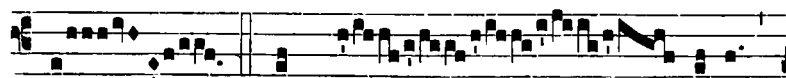
Responsorium II

Habacuc 3

D  Omi- ne, * au-dí- vi

 audí-tum tu- um, et tí- mu- i: con-

 si-de-rá- vi ó- pe- ra tu- a, et expá-



vi. V. In mé- di- o



du- ó- rum a- ni- má- li- um inno- te-



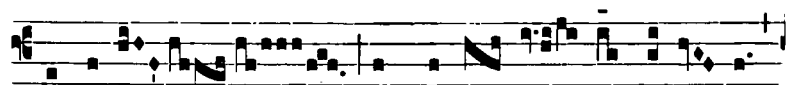
scé- ris : dum appro- pinquáve-



rint an- ni, co- gno- scé- ris : dum advé- ne- rit



tem- pus, os- ten- dé- ris.



V. In e- o, dum contur- bá- ta fú- e- rit



á- ni- ma me- a : in i- ra, mi- se- ri- cór-



dí- ae me- mor e- ris.



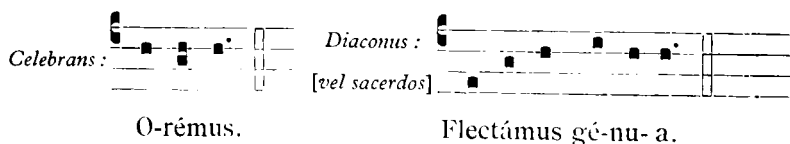
V. De- us

258 FERIA sexta in Morte Domini



a Lí-ba- no vé- ni- et. et Sanctus de mon-
te umbró- so et con- dénso.
V. Opé-ru- it cæ-
los ma-íestas e- ius : et laudis e- ius
ple- na est * ter- ra.

8. *Responsorio absoluto, omnes surgunt; celebrans, stans ad sedile, dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos ipse] Flectámus génua, et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant; dicto a diacono [vel a sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans, manibus iunctis ac in tono solemni dicit orationem.*



Celebrans : O-rémus.
Diaconus : Flectámus gé-nu- a.
[vel sacerdos]

Omnes, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant.



Diaconus :
[vel sacerdos] Le-vá- te.

Omnes surgunt et celebrans dicit orationem :

Oratio

Deus, a quo et Iudas reātus sui pœnam, et confessiōnis suæ latro præmium sumpsit, concède nobis tuæ propitiatiōnis effēctum : * ut, sicut in passiōne sua Iesus Christus, Dóminus noster, diversa utrisque intulit stipēdia meritórum; * ita nobis, ablato vetustátis erróre, resurrectiōnis suæ grátiam largiatur : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus...

9. Oratione expleta, sequitur altera lectio, a subdiacono dicenda ad legile in tono lectionis, item sine titulo, et sine Deo grátias in fine. Celebrans ceterique omnes, sedentes, auscultant.

[9 a. Lectionem legat lector ad legile; secus vero ipse celebrans, stans in loco suo.]

Lectio altera

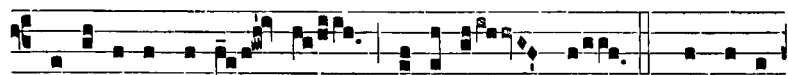
Exodi 12, 1-11

In diēbus illis : Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti : « Mensis iste, vobis principium mēnsium : primus erit in mēnsibus anni. Loquimini ad univēsum cœtum filiōrum Israēl, et dicite eis : Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescēdum agnum, assúmet vicinum suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus : iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius : immolábitque eum univērsa multitúdo filiōrum Israēl ad vésperam. Et sument de ságuine eius, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázynos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni : caput cum pédibus eius, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum : Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus, et comedétis festinánter : est enim Phase, id est tránsitus, Domini ».

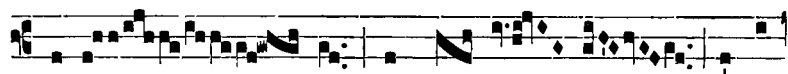
Sequitur responsorium, a schola cantandum, vel a clero assistente recitandum.

Responsorium II *Ps. 139, 2-10 et 14*

E ri-pe me, * Dó- mi- ne, ab
 hó-mi-ne ma- lo : a vi-ro in-í- quo lí-
 be-ra me. ∇. Qui co-gi-tavé-
 runt ma-lí-ti- as in cor- de : to- ta di-
 e consti- tu- é- bant praé-
 lí- a. ∇. A- cu- é- runt linguas su- as sic-
 ut ser- péntes : vené- num á- spi- dum sub
 lá- bi- is e- ó- rum. ∇. Custó- di me, Dó-
 mi- ne, de ma- nu pec- ca- tó- ris : et ab



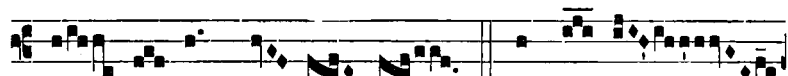
homí-ni-bus in-í- quis lí-be-ra me. ∇. Qui co-gi-



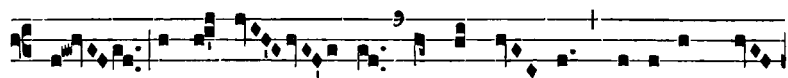
tavé- runt supplan-tá- re gressus



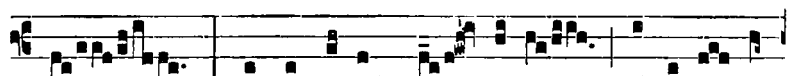
me- os : abscondé runt supér- bi



lá- que- um mi- hi. ∇. Et fu- nes



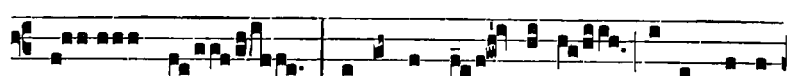
extendé- runt in láque- um pé-di-bus me-



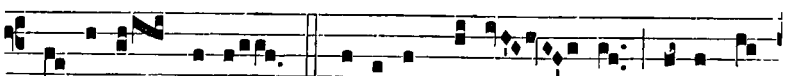
is : juxta i-ter scán- da-lum po-su-é- runt



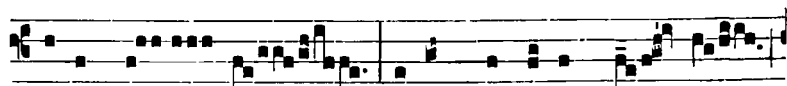
mi- hi. ∇. Di-xi Dómi- no : De- us me- us



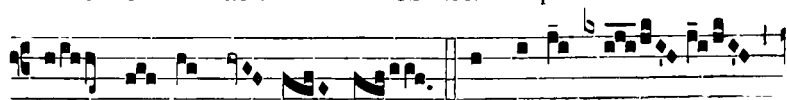
es tu : exáudi, Dó- mi- ne, vo- cem o- ra-



ti- ó- nis me- ae. ∇. Dómi- ne, Dómi- ne, virtus sa-



lú-tis me- ae : obúmbra caput me- um



in di- e bel- li. ∇. Ne tra- das me



a de-si-dé- ri- o me- o pec-



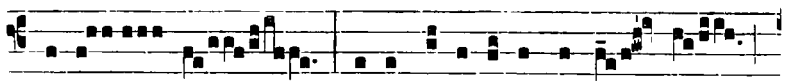
ca- tó- ri : co- gi- távé- runt advérsum



me : ne de-re-línquas me, ne un- quam exal- tén-



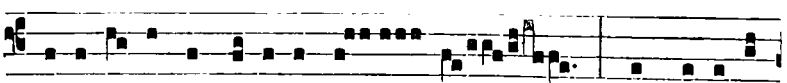
tur. ∇. Ca- put circú- i- tus



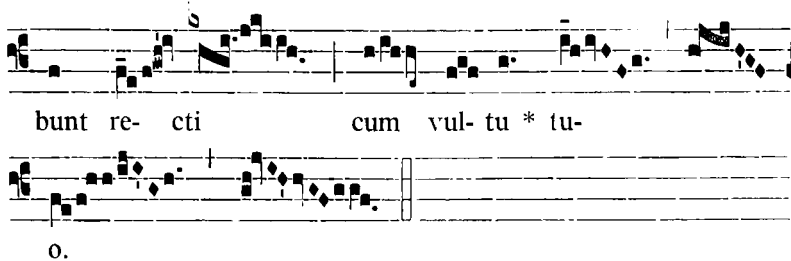
e- ó- rum : labor la- bi- ó- rum ipsó- rum



opé- ri- et e- os. ∇. Ve- rúm tamen justí



confi- te- búntur nómi- ni tu- o : et ha- bi- tá-



In ritu solemnī. 10. *Absoluta altera lectione cum suo responsorio, ponuntur in latere evangelii, in plano presbyterii, legilia nuda cum libris, et proceditur ad cantum vel lectionem historię passionis Domini secundum Ioannem, hoc modo : cantatur vel legitur a ministris, saltem in ordine diaconatus constitutis, qui, induti amictu, alba, cingulo et stola nigra, comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus] absque luminaribus, et absque incenso, facta altari reverentia, ante celebrantem sistunt ; super eos, profunde inclinatos, celebrans clara voce dicit :*

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris. *Ipsi vero, erigentes se, respondent : Amen.*

Tunc, iterum facta altari reverentia, procedunt ad latus evangelii, ibique, super nudum legile, incipiunt cantare vel legere historiam passionis Domini, omnibus auscultantibus.

In ritu simplici. [10 a. *Historiam passionis Domini legit vel cantat celebrans, clara et distincta voce. Antequam incipiat, dicit, in medio presbyterii, profunde inclinatus, clara voce :*

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis. Amen.

Tunc, facta altari reverentia, vadit ad latus evangelii, in plano presbyterii, ibique, super nudum legile, incipit legere vel cantare historiam passionis Domini.

Tres diaconi possunt assumi ad canendam vel legendam historiam passionis Domini. Omnia fiunt ut supra pro ritu solemnī notatum est. Celebrans stans ad sedile auscultat.

Si diaconi fuerint duo, hi possunt cantare vel legere partes chronistę et synagogę, partes Christi sustinente eodem celebrante, qui retinet stolam in forma crucis super pectus. Comitantibus duobus ministrantibus, diaconi veniunt ante altare, et celebrans pergit in medium inter eos. Omnes profunde inclinati ante altare, dicunt submissa voce :

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis. Amen.

Tunc se erigunt et, facta altari reverentia, procedunt ad latus evangelii, in plano presbyterii, ad historiam passionis Domini canendam vel legendam. Celebrans stat a dextris chronistę, occupans primum locum versus altare.]

11. *Evangelium Passionis et Mortis Domini secundum Ioannem. 18, 1-40; 19, 1-12.*

P Assi- o Dómi-ni nostri Ie-su Chri-sti se-cúndum

Io-ánnem. In il-lo témpo-re : Egréssus est Iesus cum discí-

pu-lis su- is trans torréntem Cedron, u-bi e-rat hortus. in quem

intro- í-vit ipse, et discí-pu-li e-ius. Sci- ébat autem et

Iudas, qui tradé-bat e- um, lo-cum : qui- a frequé-ter Iesus con-

véne-rat il-luc cum discípu- lis su- is. Iudas ergo cum acce-pís-

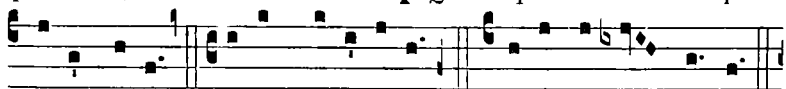
set cohórtem, et a ponti- fí- ci- bus et pha- risáe- is mi-ní-

stros, ve-nit il-luc cum la-térnis, et fá- ci- bus, et armis. Iesus

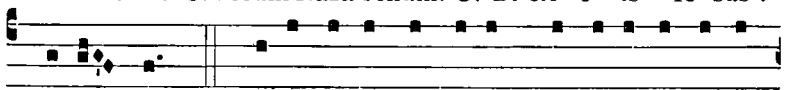
í-taque sci- ens ómni- a, quae ventúra e-rant super e- um.



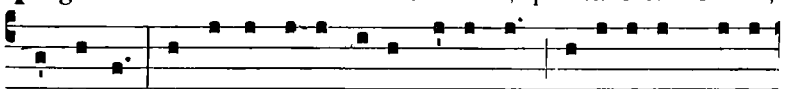
pro-cessit, et di-xit e- is : ✠ Quem quæri-tis? C. Respon-



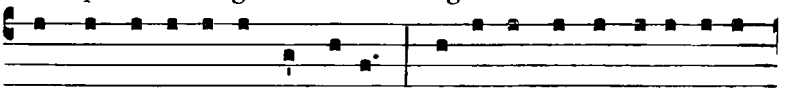
dé-runt e- i : S. Iesum Naza-rénum. C. Di-cit e- is Ie-sus :



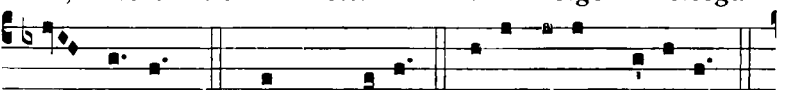
✠ Ego sum. C. Stabat autem et Iudas, qui tradé-bat e- um,



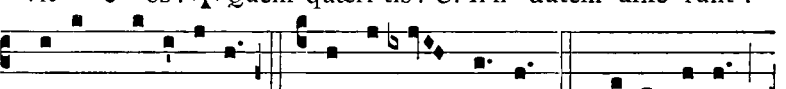
cum ipsis. Ut ergo di-xit e- is : Ego sum : abi- é-runt retrór-



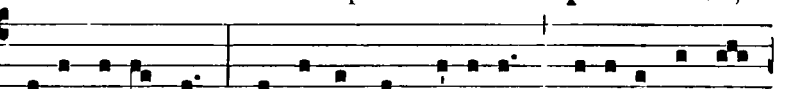
sum, et ce-ci-dé-runt in terram. I-te-rum ergo interrogá-



vit e- os : ✠ Quem quæri-tis? C. Il-li autem dixé-runt :



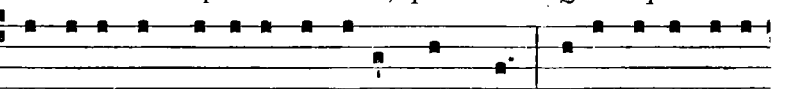
S. Iesum Na-zaré-num. C. Respóndit Ie-sus : ✠ Di-xi vo-bis,



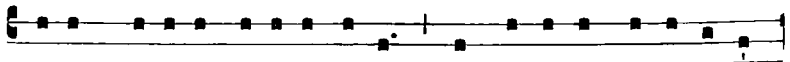
qui- a ego sum : si ergo me quæri-tis, sí-ni-te hos ab-



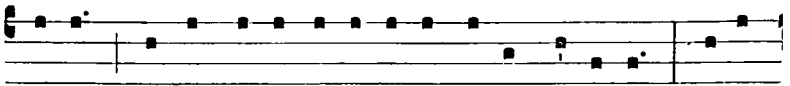
í- re. C. Ut imple-ré-tur sermo, quem di-xit : Qui- a quos de-dí-



sti mi-hi, non pér-di-di ex e- is quemquam. Simon ergo Petrus.



habens glá-di-um edú-xit e-um : et percússit pontí- fi- cis



servum : et abscí- dit aurí- cu- lam e- ius déxte- ram. E- rat



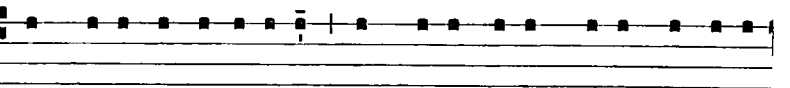
autem nomen servo Malchus. Di- xit ergo Ie- sus Pe- tro :



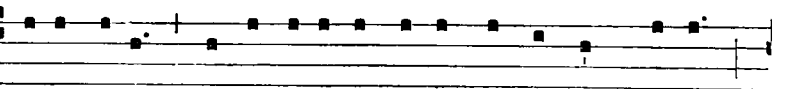
✠ Mitte glá- di- um tu- um in va- gí- nam. Cá- li- cem, quem dedit



mi- hi Pa- ter, non bi- bam illum? C. Cohors ergo, et tri- bú- nus.



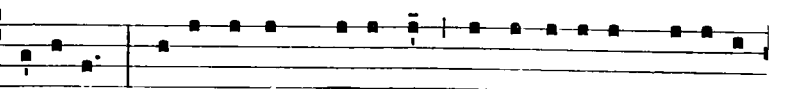
et mi- ní- stri Iudæ- ó- rum compre- hendé- runt Ie- sum, et li- ga-



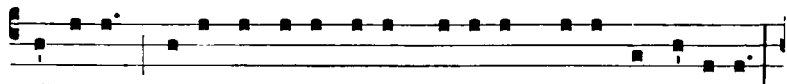
vé- runt e- um : et adduxé- runt e- um ad Annam primum,



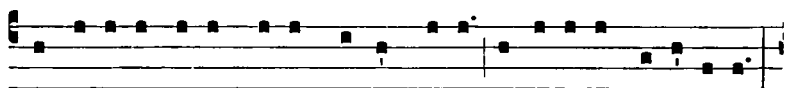
e- rat e- nim so- cer Cá- iphæ, qui e- rat pónti- fex anni



il- lí- us. E- rat autem Cá- iphas, qui consí- li- um déde- rat



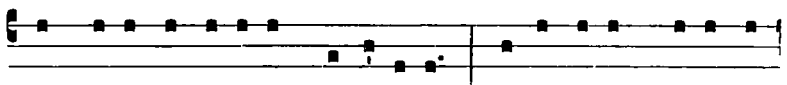
Iudæ-is: Qui- a éxpe-dit, unum hóminem mo-ri pro pópu-lo.



Seque-bá-tur autem Iesum Simon Petrus, et á-li- us discípu-lus.



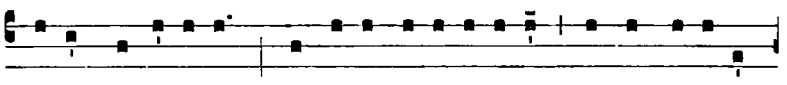
Discí-pu-lus autem il-le e-rat no-tus pontí- fi-ci, et intro- í-vit



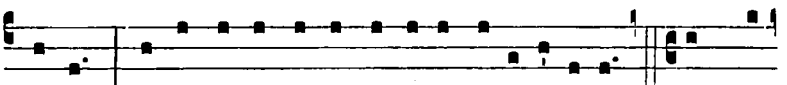
cum Ie-su in átri- um pontí- fi-cis. Petrus autem stabat ad



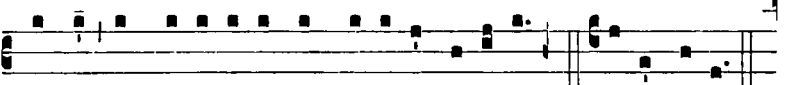
ostí- um fo-ris. Exí-vit ergo discí-pu-lus á-li- us, qui e-rat



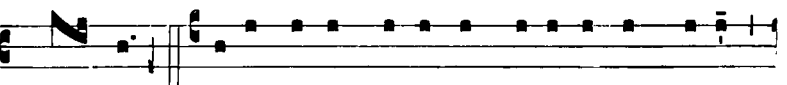
no-tus pontí- fi-ci, et di-xit osti- á-ri-æ : et introdú-xit



Petrum. Di-cit ergo Petro ancílla osti- á-ri- a : S. Numquid

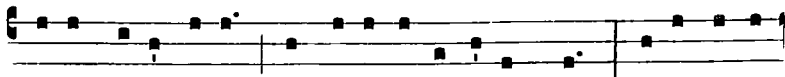


et tu ex discí-pu-lis es hómi-nis istí- us? C. Di-cit il-le :

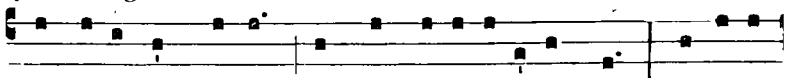


S. Non sum. C. Stabant autem servi et mí-nistri ad prunas.

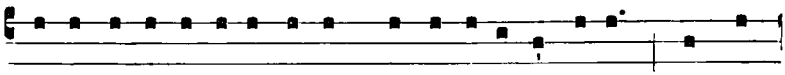
268 Feria sexta in Morte Domini



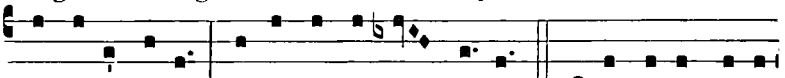
qui a frigus e-rat, et ca-le-fa-ci-ébant se : erat autem



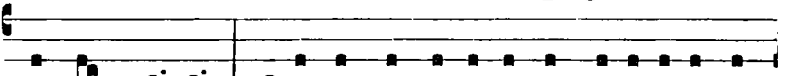
cum e- is et Petrus stans et ca-le-fá-ci-ens se. Pónti-fex



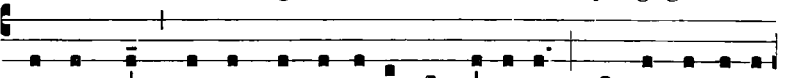
ergo interro-gávit Ie-sum de discí-pu-lis su- is, et de



doctrí-na e-ius. Respóndit e- i Ie-sus: ✕ Ego pa-lam locú-



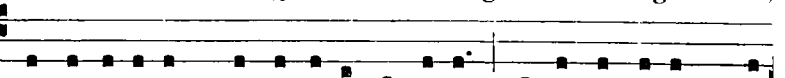
tus sum mundo : ego semper dó-cu- i in synagóga, et



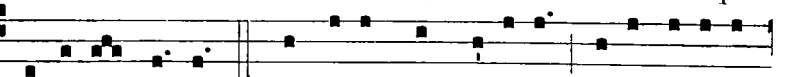
in templo, quo omnes Iudæ-i convé-ni-unt : et in occulto



lo-cú-tus sum ni-hil. Quid me intérr-o-gas? intérr-o-ga e- os,



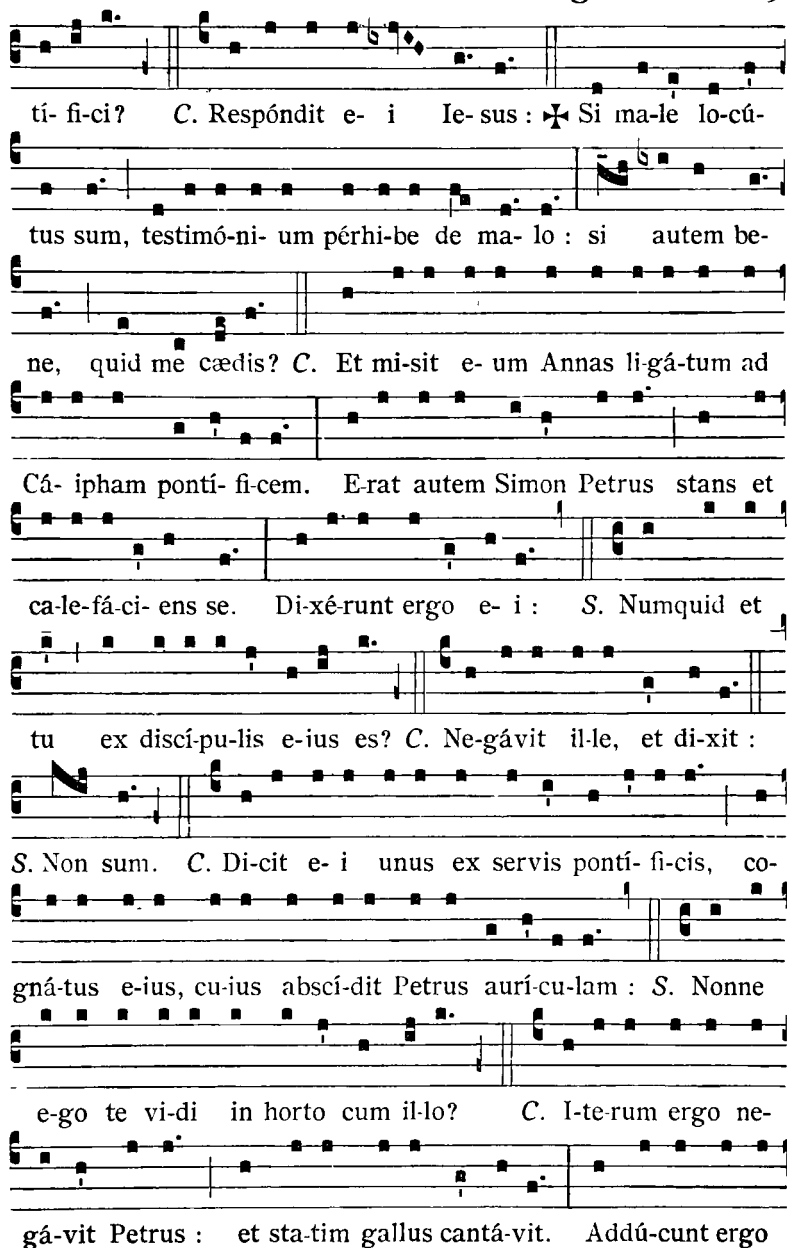
qui audi- é-runt quid lo-cú-tus sim ipsis : ecce hi sci-unt quæ



dí-xe-rim e-go. C. Hæc autem cum di-xisset, unus assístens



mi-nistró-rum de-dit á-lapam Ie-su, di-cens : S. Sic respóndes pon-



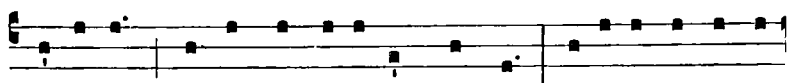
tí-fi-ci? C. Respóndit e- i Ie- sus : ✠ Si ma-le lo-cú-
tus sum, testimó-ni- um pérhi-be de ma- lo : si autem be-
ne, quid me cædis? C. Et mi-sit e- um Annas li-gá-tum ad
Cá- ipham pontí- fi-cem. Erat autem Simon Petrus stans et
ca-le-fá-ci- ens se. Di-xé-runt ergo e- i : S. Numquid et
tu ex discí- pu- lis e- ius es? C. Ne- gá- vit il- le, et di- xit :
S. Non sum. C. Di- cit e- i unus ex servis pontí- fi- cis, co-
gná- tus e- ius, cu- ius abscí- dit Petrus aurí- cu- lam : S. Nonne
e- go te vi- di in orto cum il- lo? C. I- te- rum ergo ne-
gá- vit Petrus : et sta- tim gallus cantá- vit. Addú- cunt ergo



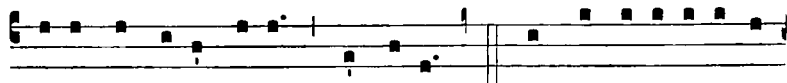
Ie-sum a Cá- ipha in prætó-ri- um. E-rat autem ma-ne :



et ipsi non intro- i- é-runt in prætó-ri- um, ut non contami-



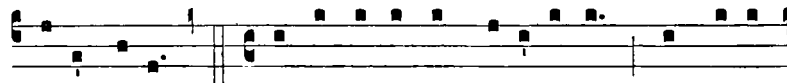
na-réntur, sed ut mandu-cá-rent Pascha. Exí-vit ergo Pi-



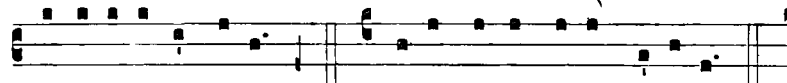
lá-tus ad e- os fo-ras, et di-xit : S. Quam accu-sa-ti- ó-nem



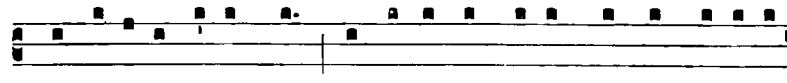
affértis advérsus hómi-nem hunc? C. Respondé-runt et di-



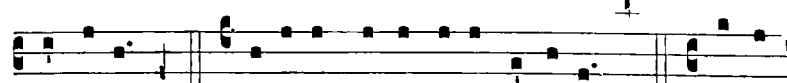
xé-runt e- i : S. Si non esset hic ma-le-fáctor, non ti-bi



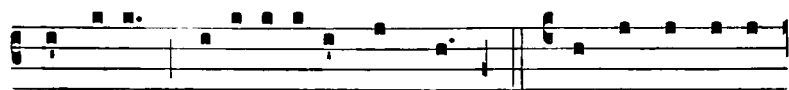
tra-di-dissé-mus e- um. C. Di-xit ergo e- is Pi-lá-tus :



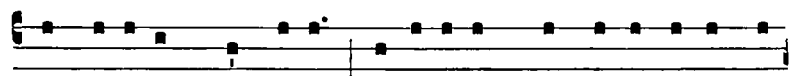
S. Accí-pi-te e- um vos, et se-cúndum legem vestram iu-di-cá-



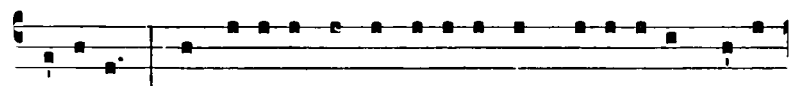
te e- um. C. Di-xé-runt ergo e- i Iudé- i : S. No-bis



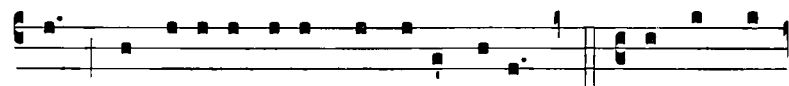
non li-cet interfí-ce-re quemquam, C. Ut sermo Ie-su



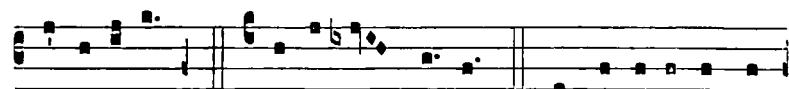
imple-ré-tur, quem di-xit, signí-fi-cans qua morte esset mo-



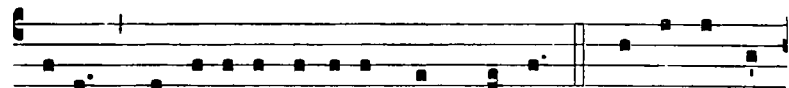
ri-tú-rus. Intro-í-vit ergo i-te-rum in præ-tó-ri-um Pi-lá-



tus, et vo-cávit Ie-sum, et di-xit e-i: S. Tu es Rex



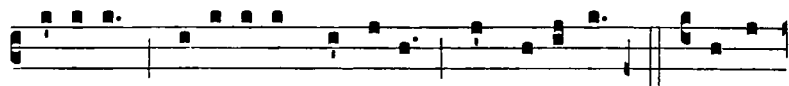
Iudæ-ó-rum? C. Respóndit Ie-sus: ✠ A temet-í-pto hoc



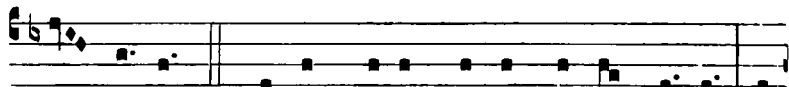
di-cis, an á-li-i di-xé-runt ti-bi de me? C. Respóndit Pi-



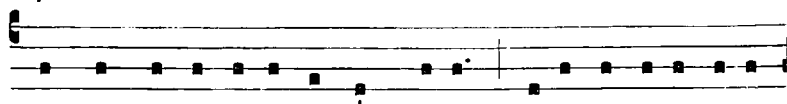
lá-tus: S. Numquid ego Iudæ-us sum? Gens tu-a et pon-



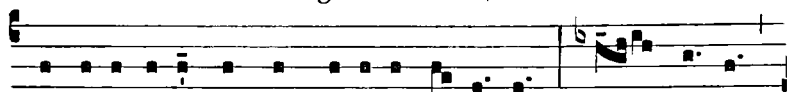
tí-fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi: quid fe-cí-sti? C. Respón-



dit Ie-sus: ✠ Regnum me-um non est de hoc mundo. Si



ex hoc mundo esset regnum me-um, mi-nístri me-i ú-ti-



que de-certá-rent, ut non tráde-rer Iu-dæ- is : nunc au-tem



regnum me-um non est hinc. C. Di-xit í-taque e-i Pi-lá-



tus : S Ergo Rex es tu? C. Respóndit Ie-sus : ✠ Tu



di-cis qui-a Rex sum e-go. Ego in hoc na-tus sum,



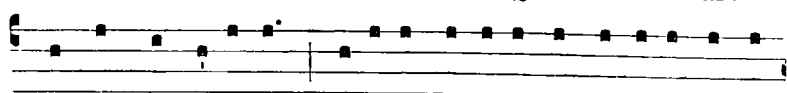
et ad hoc ve-ni in mundum, ut testimó-ni-um perhí-be-am



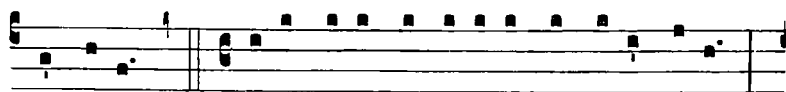
ve-ri-tá-ti : omnis, qui est ex ve-ri-tá-te, audit vo-cem



me-am. C. Di-cit e-i Pi-lá-tus : S. Quid est vé-ri-tas?



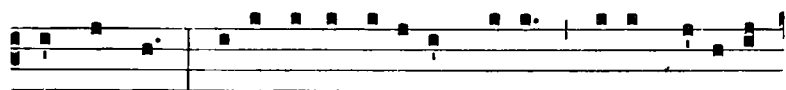
C. Et cum hoc di-xisset, í-te-rum ex-í-vit ad Iudæ-os, et di-



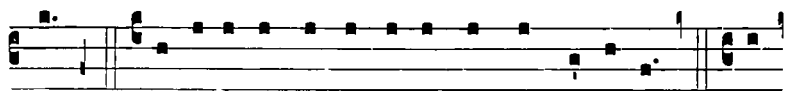
cit e-is : S. Ego nullam invē-ni-o in e-o causam.



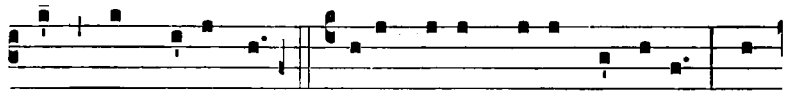
Est autem consu-e-túdo vo-bis, ut unum dimittam vo-bis



in Pascha : vultis ergo dimittam vo-bis Regem Iudæ-ó-



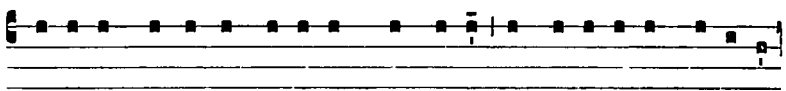
rum? C. Clamavé-runt ergo rursus omnes, di-céntes. S. Non



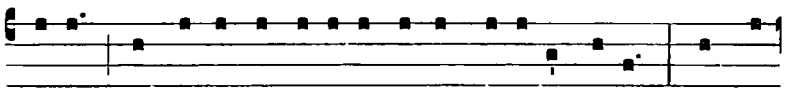
hunc, sed Ba-rábbam. C. Erat autem Ba-rábbas latro. Tunc



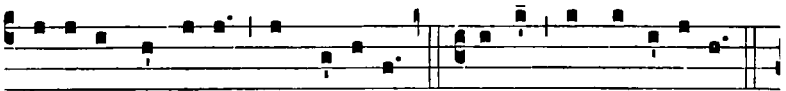
ergo appre-héndit Pi-látus Iesum, et flagel-lávit. Et



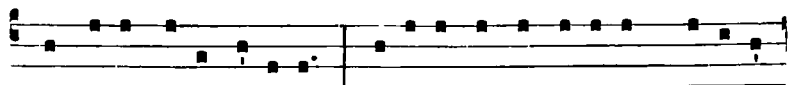
mí-li-tes plecténtes co-rónam de spi-nis, impo-su-érunt cápi-ti



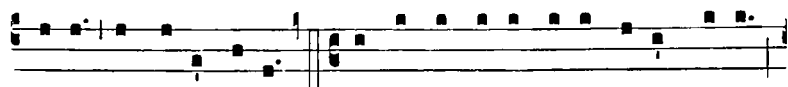
e-ius : et veste purpú-re-a circumdedé-runt e-um. Et ve-



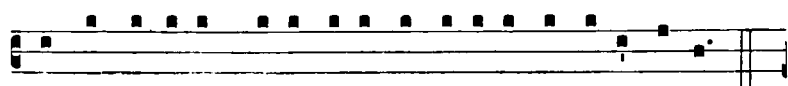
ni-ébant ad e-um, et di-cébant : S. Ave, Rex Iudæ-ó-rum.



C. Et dabant e- i á-lapas. Exí-vit ergo í-te-rum Pi-látus



fo-ras, et di-cit e- is : S. Ecce addúco vobis e- um fo-ras,



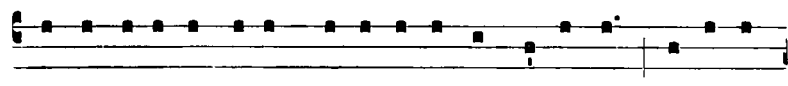
ut cognoscá-tis, qui- a nullam invé-ni- o in e- o causam.



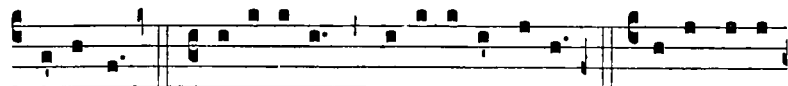
C. (Exí-vit ergo Ie-sus portans co-rónam spí-ne- am et purpú-



re- um vestiméntum). Et di-cit e- is : S. Ecce homo. C. Cum



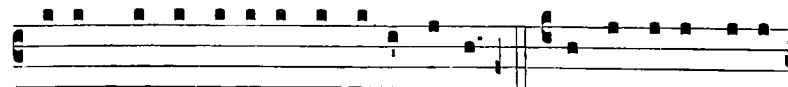
ergo vi-dissent e- um pontí- fi- ces et mi- nístri, clamá-bant,



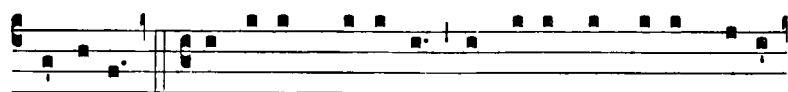
di-céntes : S. Cru-ci- fí- ge, cru-ci- fí- ge e- um. C. Di-cit e- is



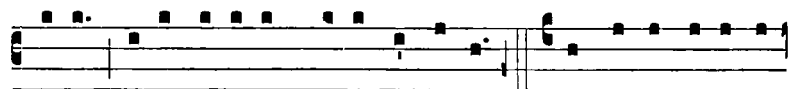
Pi- látus : S. Accí-pi- te e- um vos, et cru-ci- fí- gi- te : ego



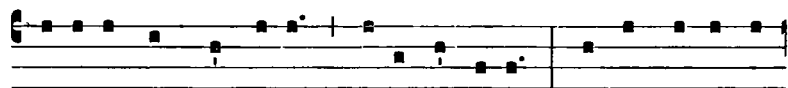
e- nim non invé-ni- o in e- o causam. C. Respondé-runt e- i



Iudæ-i : S. Nos legem habémus, et se-cúndum legem debet



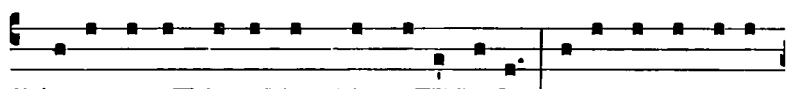
mo-ri, qui- a Fí-li- um De- i se fe- cit. C. Cum ergo audísset



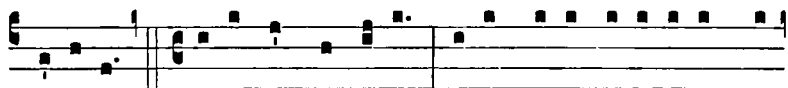
Pi-lá-tus hunc sermónem, magis tí-mu- it. Et ingressus est



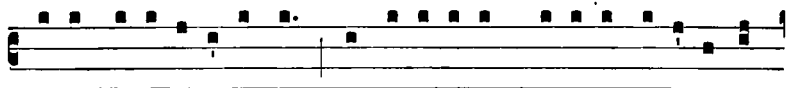
prætó-ri- um í-te-rum : et di-xit ad Iesum : S. Unde es tu?



C. Ie-sus autem respónsum non de-dit e- i. Di-cit ergo e- i



Pi-lá-tus : S. Mi-hi non lóque-ris? nescis qui- a pot-está-tem há-



be- o cru-ci-fí-ge-re te, et pot-está-tem hábe- o dimítte-re



te? C. Respóndit Ie- sus : ✠ Non habé-res pot-está-tem advér-

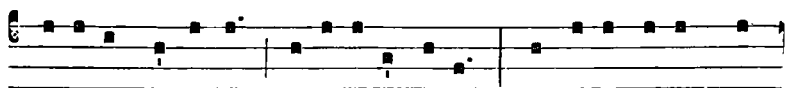


sum me ullam, ni-si ti-bi da-tum esset dé-super. Proptér-e- a.

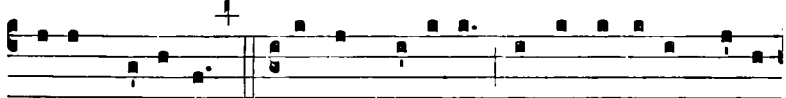
276 Feria sexta in Morte Domini



qui me trá-di-dit ti-bi, ma-ius peccá-tum ha-bet. *C.* Et ex-índe



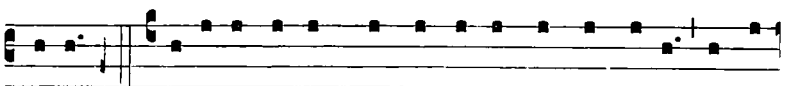
quærébat Pi-lá-tus dimítte-re e-um. Iudæ-i autem cla-



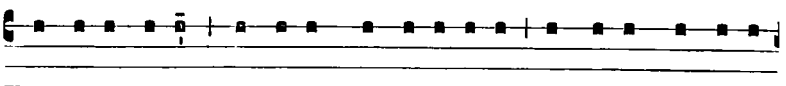
mábant, di-céntes : *S.* Si hunc dimít-tis, non es amí-cus Cæsa-



ris. Omnis e-nim, qui se regem fa-cit, contra-dí-cit Cæ-



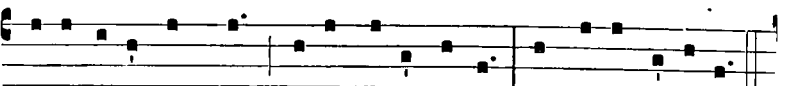
sa-ri. *C.* Pi-lá-tus autem cum audísset hos sermónes, addú-



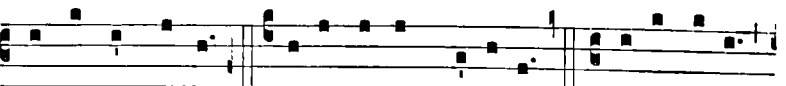
xit fo-ras Iesum, et se-dit pro tri-buná-li, in loco, qui dí-ci-



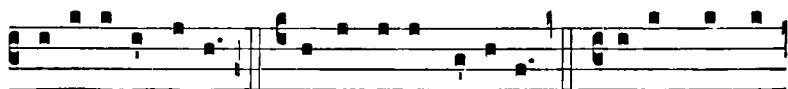
tur Lithóstro-tos, hebrá-i-ce autem Gábbatha. E-rat autem



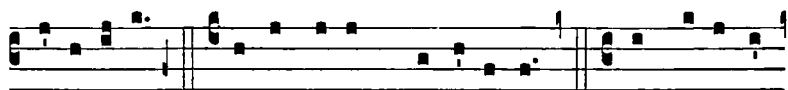
Pa-rascéve Paschæ, ho-ra quasi sexta. Et di-cit Iudæ-is :



S. Ecce Rex vester. *C.* Il-li autem clamábant : *S.* Tolle, tolle,



cru-ci-fī-ge e-um. C. Di-cit e- is Pi-lá-tus : S. Regem vestrum



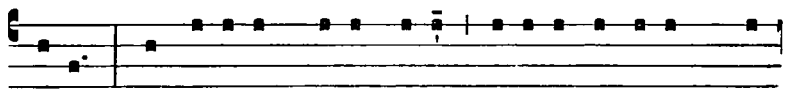
cru-ci-figam? C. Respondé-runt pontí-fi-ces : S. Non habémus



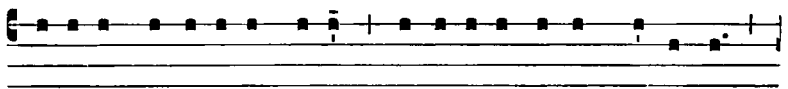
regem, ni-si Cæsa-rem. C. Tunc ergo trá-di-dit e- is il-lum



ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Suscepé-runt autem le-sum, et edu-



xé-runt. Et bá-iu-lans si-bi cru-cem, ex-í-vit in e-um, qui



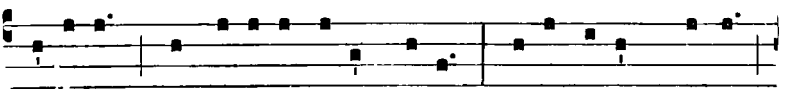
dí-ci-tur Calvá-ri-æ, locum, hebrá-i-ce autem Gólgotha :



u-bi cru-ci-fixé-runt e-um, et cum e-o á-li-os du-os, hinc

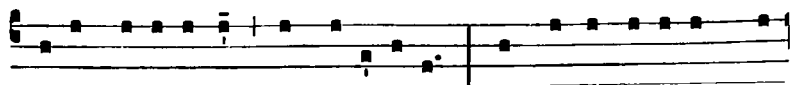


et hinc, mé-di-um autem le-sum. Scripsit autem et tí-tu-lum



Pi-lá-tus : et pó-su-it super cru-cem. Erat autem scriptum :

278 FERIA sexta in Morte Domini



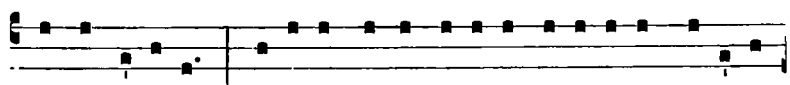
Ie-sus Na-za-ré-nus, Rex Iudæ-ó-rum. Hunc ergo tí-tu-lum mul-



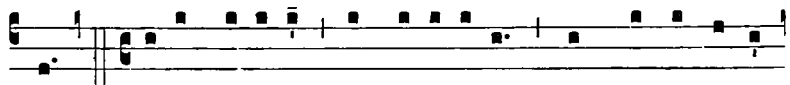
ti Iudæ-ó-rum legé-runt, qui-a prope ci-vi-tá-tem e-rat lo-cus.



u-bi cru-ci-fí-xus est Ie-sus. Et e-rat scriptum hebrá-i-ce, græ-



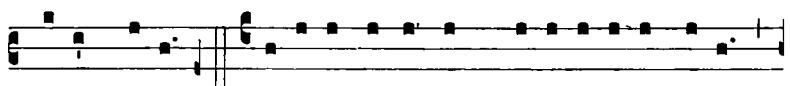
ce et la-tí-ne. Di-cé-bant ergo Pi-lá-to pontí-fices Iudæ-ó-



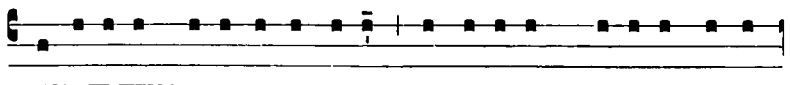
rum : S. No-li scrí-be-re, Rex Iudæ-ó-rum, sed qui-a ipse



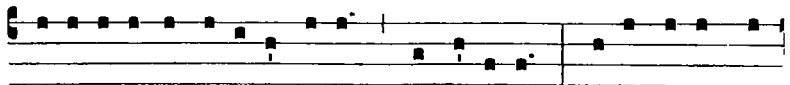
di-xit : Rex sum Iudæ-ó-rum. C. Respóndit Pi-lá-tus : S. Quod



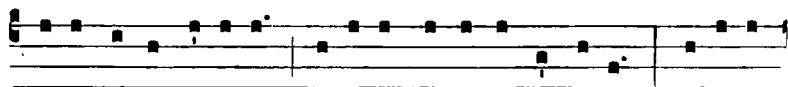
scripsi, scripsi. C. Mí-li-tes ergo cum cru-ci-fi-xí-ssent e-um,



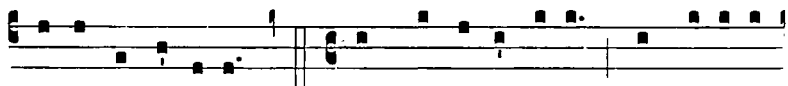
accepé-runt vestimé-nta e-ius et fe-cé-runt quátu-or partes :



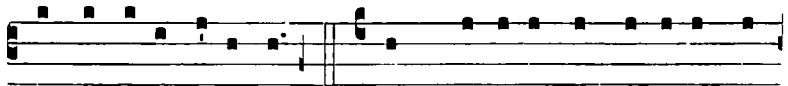
u-ni-cu-í-que mí-li-ti partem, et tú-ni-cam. E-rat autem tú-



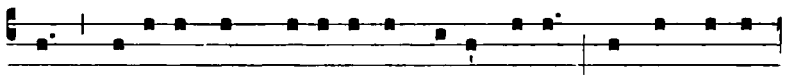
ni-ca inconsú-ti-lis, dé-super contéxta per to-tum. Di-xé-runt



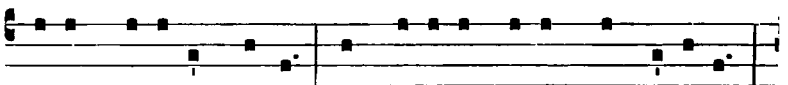
ergo ad ínvi-cem : S. Non scindámus e-am, sed sorti-á-



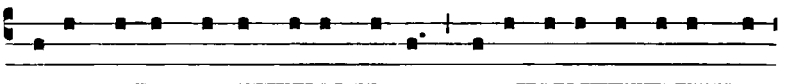
mur de il-la cu-ius sit. C. Ut Scriptú-ra imple-ré-tur, di-



cens : Partí-ti sunt vestiménta me-a si-bi : et in vestem



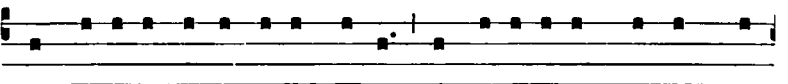
me-am mi-sé-runt sortem. Et mí-li-tes quidem hæc fe-cé-runt.



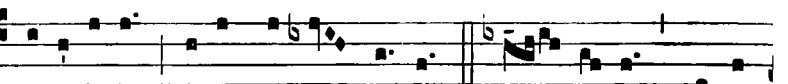
Stabant autem iuxta cru-cem Ie-su, ma-ter e-ius, et so-ror ma-



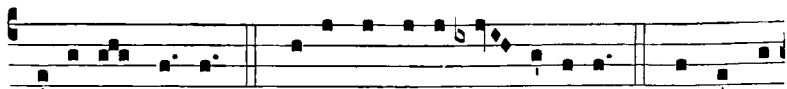
tris e-ius Ma-rí-a Clé-ophæ, et Ma-rí-a Magda-lé-ne.



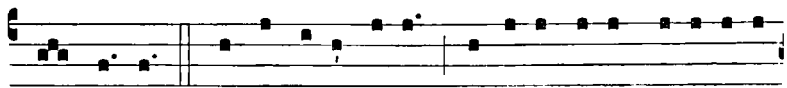
Cum vi-dísset ergo Ie-sus matrem, et discí-pu-lum stantem,quem



di-li-gébat, di-cit ma-tri su-ae : ♣ Mú-li-er, ecce



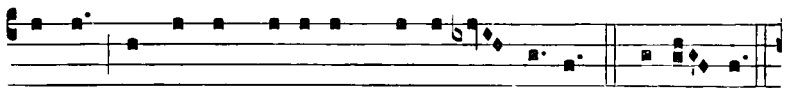
fí-li- us tu- us. C. De- ín-de di- cit di- scí- pu- lo : ✠ Ecce ma-



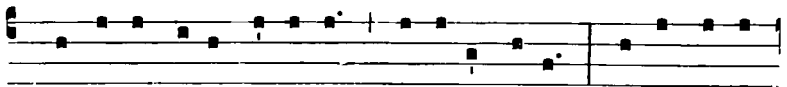
ter tu- a. C. Et ex il- la ho- ra accé- pit e- am discí- pu- lus



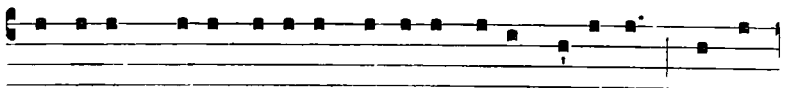
in su- a. Póste- a sci- ens le- sus qui- a ómni- a consummá-



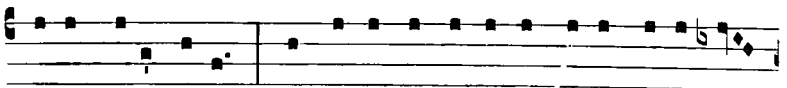
ta sunt, ut consumma- ré- tur Scriptú- ra, di- xit : ✠ Sí- ti- o.



C. Vas ergo e- rat pó- si- tum a- cé- to plenum. Il- li autem



spóngi- am plenam a- cé- to, hyssó- po circumponé- tes, obtu-



lé- runt o- ri e- ius. Cum ergo acce- pí- sset le- sus a- cé- tum,

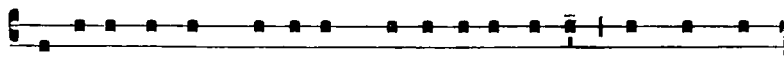


di- xit : ✠ Consummá- tum est. C. Et incli- ná- to cá- pi- te trá-

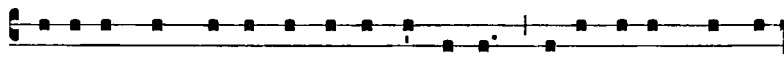


di- dit spí- ri- tum.

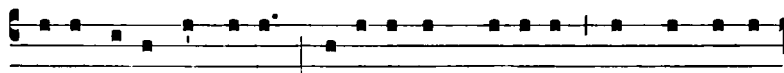
Hic genuflectitur et pausat̄ur aliquantulum.



Iudæ-i ergo, quó-ni-am Pa-rascéve e-rat, ut non re-



mané-rent in cru-ce córpo-ra sá-bba-to, e-rat e-nim magnus



di-es il-le sá-bba-ti, rogavé-runt Pi-lá-tum, ut frange-rén-



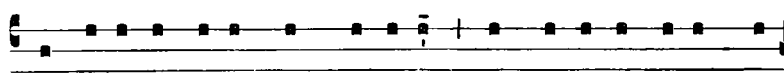
tur e-ó-rum cru-ra, et tolle-réntur. Ve-né-runt ergo mí-li-



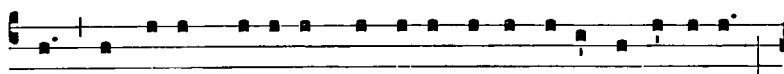
tes : et primi quidem fre-gé-runt cru-ra, et alté-ri-us, qui



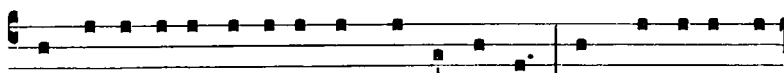
cru-ci-fí-xus est cum e-o. Ad Ie-sum autem cum ve-ní-sent,



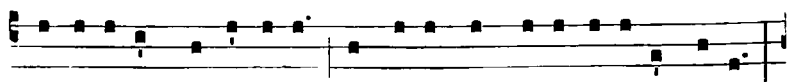
ut vi-dé-runt e-um iam mórtu-um, non fre-gé-runt e-ius cru-



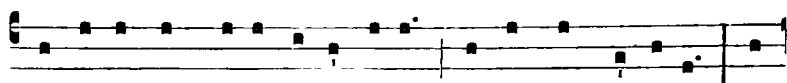
ra : sed unus mí-li-tum lán-ce-a la-tus e-ius a-pé-ru-it,



et contí-nu-o ex-í-vit sanguis et aqua. Et qui vi-dit, te-



stimó-ni- um perhí-bu- it : et ve-rum est testimó-ni- um e-ius.



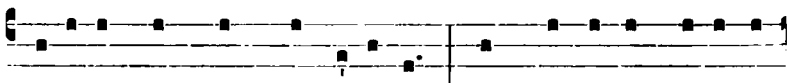
Et il-le scit, qui- a ve-ra di-cit : ut et vos cre-dá-tis. Fa-



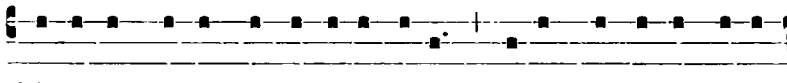
cta sunt e-nim hæc, ut Scriptú-ra imple-ré-tur : Os non com-



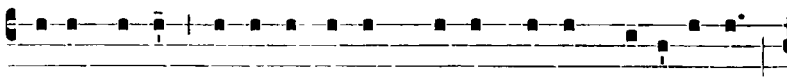
mi-nu- é-tis ex e- o. Et í-te-rum á-li- a Scriptú-ra di-cit :



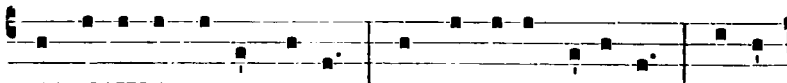
Vi-débunt in quem transi-xé-runt. Post hæc autem rogá-vit



Pi- lá-tum Jo-seph ab A-rimathæ-a, e- o quod esset disci-



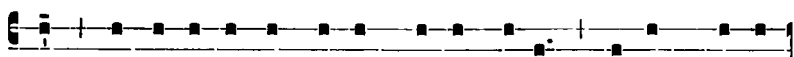
pu-lus Ie-su, occúltus autem propter me-tum Iudæ-ó-rum,



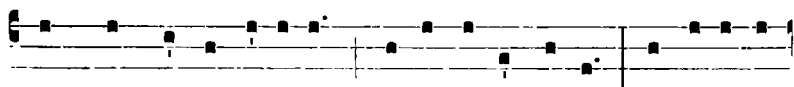
ut tól-le-ret corpus Ie-su. Et permí-sit Pi-lá-tus. Ve-nit



ergo, et tu-lit corpus Ie-su. Ve-nit autem et Ni-codé-



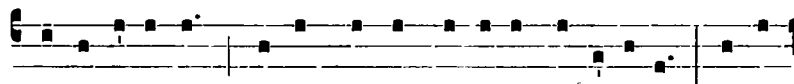
mus, qui vé-ne-rat ad Ie-sum nocte primum, fe-rens mixtú-



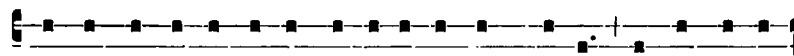
ram myrrhæ et á-lo-ës, qua-si libras centum. Acce-pé-runt



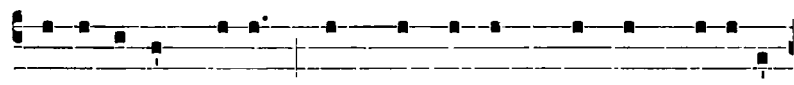
ergo corpus Ie-su, et li-ga-vé-runt il-lud línte-is cum



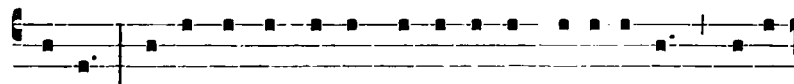
a-romá-ti-bus, sic-ut mos est Iudæ-is se-pe-lí-re. E-rat



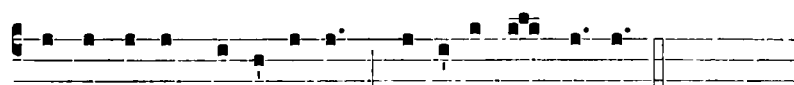
autem in lo-co, u-bi cru-ci-fí-xus est, hortus : et in horto



mo-numéntum novum, in quo nondum quisquam pó-si-tus



e-rat. I-bi ergo propter Pa-rascé-ven Iudæ-ó-rum, qui a



iuxta e-rat mo-numéntum, po-su-é-runt Ie-sum.



DE SECUNDA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ,
SEU DE ORATIONIBUS SOLEMNIBUS, QUÆ ETIAM
« ORATIO FIDELIUM » DICUNTUR

12. *Cantu vel lectione historiæ passionis Domini absoluto, celebrans assumit pluviale nigri coloris; diaconus et subdiaconus induunt dalmaticam vel tunicellam eiusdem coloris.*

Interim vero duo acolythi [vel ministrantes] unam tantum tobaleam super altare extendunt, locantes librum in medio.

Tunc celebrans, comitantibus ministris [vel ministrantibus] accedit ad altare, quod, ascendens, osculatur in medio, et stans ibidem, ante se habens librum, incipit orationes solemnes, ministris sacris [vel ministrantibus] hinc inde adstantibus et extremitates pluvialis sustinentibus.

13. *Dicuntur autem hoc ordine :*

Præcedit celebrantis præfatio, qua intentio specialis indicatur, et cantatur tono peculiari infra notato, manibus iunctis; deinde celebrans dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos ipse] Flectámus génua, et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant; dicto a diacono [vel a sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans, extensis manibus ac tono solemniori, dicit orationem.

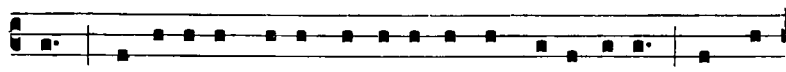
1. PRO SANCTA ECCLESIA

O rémus, di-lectíssimi no-bis, pro Ecclé-si-a

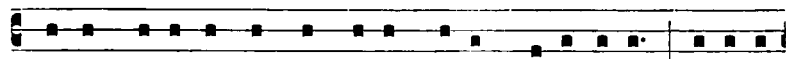
sancta De-i: ut e-am De-us et Dómi-nus noster pa-ci-fi-

ca-re, aduná-re et custo-dí-re digné-tur to-to orbe terrá-

ca-re, aduná-re et custo-dí-re digné-tur to-to orbe terrá-



rum : sub-í-ci-ens e- i princi-pá-tus et pot-está-tes : detque



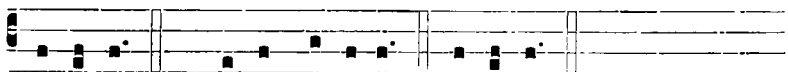
no-bis, qui- é-tam et tranquíllam vi-tam degénti-bus, glo-ri- fi-



cá-re De- um Patrem omni-pot-éntem.

Diaconus

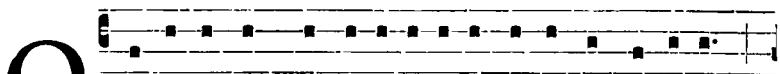
Diaconus



O-rémus. Flectámus gé-nu- a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti : * custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúndem Dóminum. *Omnes Rj. Amen.*

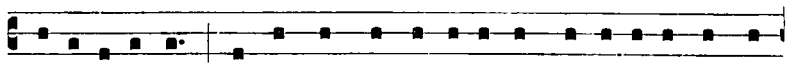
2. PRO SUMMO PONTIFICE



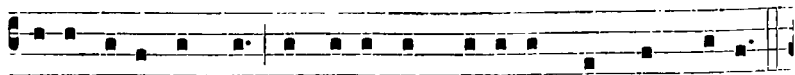
O-rémus et pro be- a-tíssimo Pa-pa nostro *N...* :



ut De- us et Dómi-nus noster, qui e-lé-git e- um in ór-di-ne



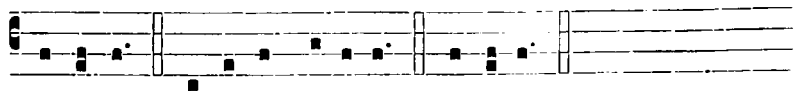
e-piscopá-tus, salvum atque incó-lumem custó-di- at Ecclé-



si- æ su-æ sanctæ, ad regéndum pópu-lum sanctum De- i.

Diaconus

Diaconus



O-rémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius iudício univérſa fundántur : * réſpice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte conſérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. *Omnes R.* Amen.

3. PRO OMNIBUS

ORDINIBUS GRADIBUSQUE FIDELIUM

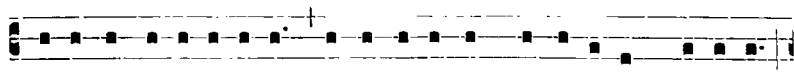
O



rémus et pro ómni-bus e-píſco-pis, presbý-te-ris,



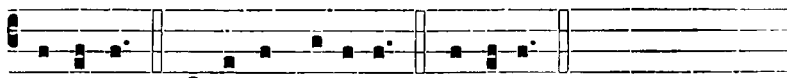
di- a-có-ni-bus, subdi- a-có-ni-bus, a-có-lythis, exorci-stis, le-



ctó-ri-bus, osti- á-ri- is, confessó-ri-bus. virgí-ni-bus, ví-du- is :



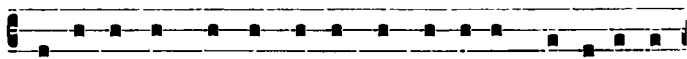
et pro omni pópu-lo sancto De- i.

*Diaconus**Diaconus*

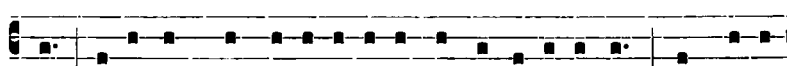
O-rémus. Flectámus génu- a. Levá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius spírítu totum corpus
Ecclesiáe sanctificátur et régitur : * exáudi nos pro univérsis
ordínibus supplicántes; ut grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi
grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. *Omnes Rj.* Amen.

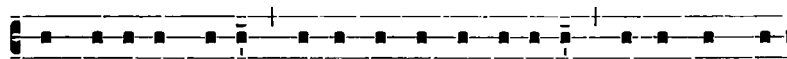
4. *PRO RES PUBLICAS MODERANTIBUS*

O

- rémus et pro ómni-bus res públi-cas mo-de-ránti-



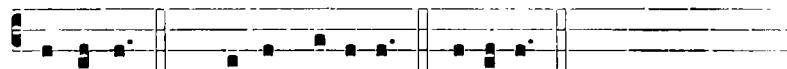
bus, e- o-rúmque mi-nisté-ri- is et pot-está-ti-bus : ut De- us



et Dómi-nus noster mentes et corda e- ó-rum se-cúndum vo-



luntá-tem su- am dí-ri-gat ad nostram perpé-tu- am pa-cem.

*Diaconus**Diaconus*

O-rémus. Flectámus génu- a. Levá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, in cuius manu sunt ómnium
potestátes et ómnium iura populórum : * réspice benígus
ad eos, qui nos in potestáte regunt; ut ubíque terrárum, délixtera
tua protegénte, et religiónis intégritas, et pátriæ securítas indesi-
nénter consistat. Per Dóminum. *Omnes Rj.* Amen.

5. PRO CATECHUMENIS

O - rémus et pro ca- techúme- nis nostris : ut De- us
 et Dómi- nus noster ad- a- pé- ri- at aures præcordi- ó- rum
 ipsó- rum ianu- ámque mi- se- ri- córdi- æ; ut, per lavácrum
 re- ge- ne- ra- ti- ó- nis accépta remissi- óne ómni- um pecca-
 tó- rum et ipsi inve- ni- ántur in Christo Ie- su Dómi- no
 nostro.

*Diaconus**Diaconus*

O- rémus. Flectámus gé- nu- a. Le- vá- te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam nova semper prole fecúndas : * auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut, renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ filii aggregéntur. Per Dóminum. *Omnes R.* Amen.

6. PRO FIDELIUM NECESSITATIBUS

O - rēmus, di-lectīssimi no-bis, De-um Patrem omni-

pot-ēntem, ut cunctis mundum purget errō-ri-bus : morbos

āufe-rat : famem de-péllat : apé-ri- at cárce-res : víncu-la

dissólvat : pe-regri-nánti-bus ré-di-tum : infirmánti-bus sa-ni-

tá-tem : na-vi-gánti-bus portum sa-lú-tis indúlge-at.

Diaconus

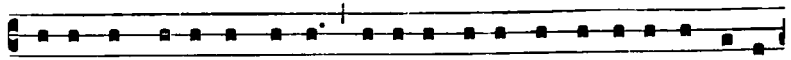
Diaconus

O-rēmus. Flectāmus gé-nu-a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, mæstórum consolátio, labo-rántium fortitúdo : * pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affuisse. Per Dóminum nostrum. *Omnes R7. Amen.*

7. PRO UNITATE ECCLESIAE

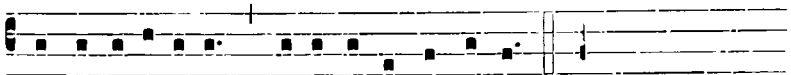
O - rēmus et pro hæ-ré-ti-cis et schismá-ti-cis : ut



De-us et Dómi-nus noster é-ru-at e-os ab erró-ri-bus u-ni-



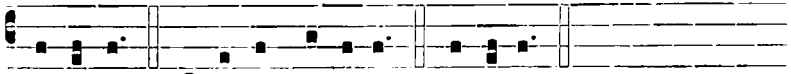
vérsis; et ad sanctam matrem Ecclé-si-am cathó-li-cam at-



que a-postó-li-cam revo-cá-re digné-tur.

Diaconus

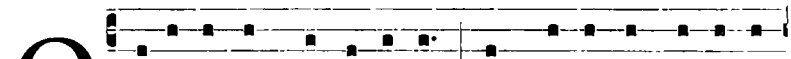
Diaconus



O-rémus. Flectámus gé-nu-a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire : * réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut, omni hærética pravitate depósita, errántium corda respíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum nostrum. *Omnes Rj. Amen.*

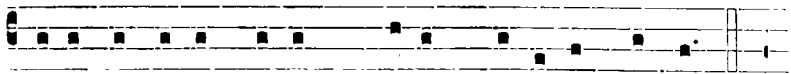
8. PRO CONVERSIONE IUDÆORUM



O-rémus et pro Iudæ- is : ut De- us et Dómi-nus



noster áufe-rat ve-lámen de córdi-bus e- ó-rum; ut et



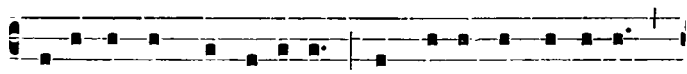
ipsi agnóscant Ie-sum Christum Dómi-num nostrum.

*Diaconus**Diaconus*

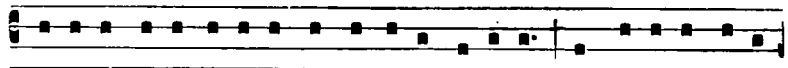
O-rémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Iudæos étiam a tua miseri-
córdia non repéllis : * exáudi preces nostras, quas pro
illius pópuli obcæcaciónē deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ
luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem
Dóminum. *Omnes Rj. Amen.*

9. PRO CONVERSIONE INFIDELIUM

O

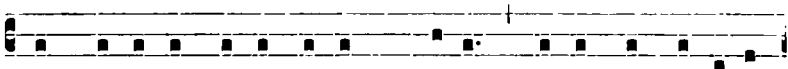
rémus et pro pagá-nis : ut De- us omní-pot-ens



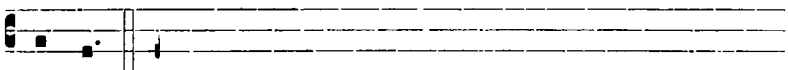
áufe-rat in-iqui-tá-tem a córdibus e- ó-rum; ut, re- líctis idó-



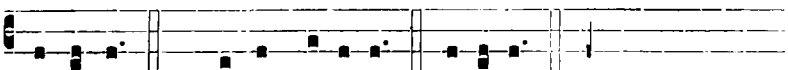
lis su- is, convertántur ad De- um vivum et ve- rum, et úni-



cum Fí- li- um e- ius Ie- sum Christum, De- um et Dómi- num



nostrum.

*Diaconus**Diaconus*

O-rémus. Flectámus génu- a. Levá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris : * súscipe propítius oratióne[m] nostram, et libera eos ab idolórum cultúra : * et ággrega Ecclésiã tuã sanctã, ad laudem et glóriã nóminis tui. Per Dóminum. *Omnes R.* Amen.

DE TERTIA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ SEU DE SOLEMNI SANCTÆ CRUCIS ADORATIONE

14. *Orationibus solemnibus completis, celebrans et ministri redeunt ad sedilia, ubi celebrans deponit pluviale, ministri dalmaticam vel tunicellam : et datur initium solemnì adorationi sanctæ Crucis.*

Adhibeatur Crux satis magna, cum Crucifixo, velo violaceo obfecto, quod facile removeri possit.

15. *Primum portatur sancta Crux e sacristia in medium presbyterii, omnibus stantibus. Portatur autem hoc modo :*

Celebrans et subdiaconus manent ad sedilia stantes : diaconus cum acolythis [seu ministrantibus] adit sacristiam, ex qua processionaliter affert Crucem ad ecclesiam : præcedunt acolythi [seu ministrantes], sequitur diaconus cum Cruce, medius inter alios duos acolythos [seu ministrantes], candelabra accensa gestantes.

Cum presbyterium ingressi fuerint, celebrans et subdiaconus ipsis obviam veniunt, et in medio, ante altare, celebrans Crucem e manibus diaconi accipit.

[15 a. *Celebrans cum ministrantibus sacristiam adit, indeque, ut supra, portat Crucem ante altare.*]

16. *Tum proceditur ad detectionem sanctæ Crucis, hoc modo :*

Celebrans cum Cruce, medius inter diaconum et subdiaconum [primum et secundum ministrantem], et duos acolythos [alios duos ministrantes] cum candelabris accensis, accedit ad latus epistolæ, in plano, facie ad populum versa, et Crucem a summitate parum detegit. Deinde, acolytho librum tenente, solus incipit antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps iuvatur in cantu a ministris sacris, usque ad Venite, adorémus, quod cantatur ab omnibus adstantibus.

Cantu finito, omnes in genua se prosternunt, exceptis celebrante cum Cruce et acolythis [ministrantibus] cum candelabris accensis, et parvo momento in silentio adorant.

Deinde celebrans ascendit altare in latere epistolæ, et detegit brachium dextrum Crucifixi. Tunc elevans Crucem paulisper, adiuvantibus, si opus sit, ministris sacris [adiuvante primo ex ministrantibus], altius quam primo, cantat iterum Ecce lignum Crucis, aliis prosequentibus, et, post cantum, procumbentibus, ut supra.

Denique celebrans procedit ad medium altaris, et detegit Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit Ecce lignum Crucis, aliis, ut supra, prosequentibus, et post cantum adorantibus.

[16 a. Celebrans, in detegenda sancta Cruce, adiuvatur a ministrantibus; antiphonam vero Ecce lignum Crucis, usque ad Venite, adorémus, cantat solus].

ANTIPHONA AD DETEGENDAM S. CRUCEM

<p>E</p>	<p><i>Celebrans</i></p>	<p><i>Ministri cum celebrante</i></p>
<p>di pe-pén- dit.</p>		
<p>Omnes R̄. Ve- ní- te, ad- o-ré- mus.</p>		

17. *Post detectionem Crucis sequitur eiusdem solemnī adoratio, hoc modo: Crux, postquam detecta fuerit, traditur a celebrante duobus acolythis [vel ministrantibus] qui stantes in suppedaneo, ante medium altaris, et facie ad populum versa, eam hinc inde ita per brachia sustentant, ut pes Crucis super suppedaneum consistat¹.*

Alii vero duo acolythi [vel ministrantes] qui candelabra accensa gestabant, eisdem candelabris a dextris et a sinistris Crucis super suppedaneum collocatis, genuflexi manent in lateribus suppedanei, in superiore gradu, facie ad Crucem versa.

Sancta Cruce acolythis [ministrantibus] commissa, celebrans cum ministris descendit in planum presbyterii, genuflectit versus ipsam, et accedit ad sedile.

Tunc incipit adoratio sanctæ Crucis, ordine sequenti: primus accedit solus celebrans; deinde ministri, postea clerus, demum ministrantes. Ii omnes, si commode fieri possit, prius calceamenta deponunt, et, unus post alium, accedentes ad Crucem, simplici genuflectione ter repetita, pedes Crucifixi osculantur.

¹ Postquam celebrans dederit Crucem duobus acolythis, sacrista vel alius discooperit Cruces aliorum altarium, non vero imagines sanctorum.

18. *Sancta Crux, adoratione ex parte celebrantis, ministrorum, cleri ac ministrantium peracta, a duobus acolythis [seu ministrantibus], comitantibus aliis duobus acolythis [seu ministrantibus] cum candelabris accensis, defertur ad cancellos, et ibidem sustentatur eodem modo, ut supra, ita ut fideles, ante Crucem quasi processionaliter transeuntes, primum viri, deinde mulieres, pedes Crucifixi devote deosculari possint, præmissa simplici genuflexione.*

¶ *Si prævideatur adorationem sanctæ Crucis ex parte populi vix aut non sine boni ordinis et devotionis detrimento peragi posse, vide supra : Ordinationes et declarationes, IV, 17, p. 18.*

19. *Dum autem sanctæ Crucis adoratio peragitur, cantantur a schola, in duos choros divisa, sic dicta Improperia, et alia quæ sequuntur; celebrans, ministri sacri, et ministrantes, ceterique omnes, qui adorationem sanctæ Crucis peregerunt, sedentes auscultant.*

Cantus vero eousque producitur, prout adorantium numerus requirit. Concluditur tamen semper cum doxologia : Glória et honor Deo usquequaque alto altissimo, ut infra, 304.

IMPROPERIA

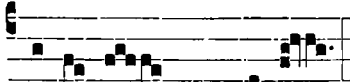
Possunt cantari ut in Missali notatur vel ut sequitur :

I

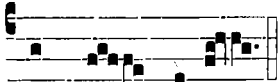
Duo cantores in medio chori cantant :

P Opu-le me-us, quid fe-ci ti-bi? Aut in quo
 contristávi te? Respón-de mi-hi. V. Qui- a e-dú-xi
 te de ter-ra Ægýpti : pa-rá-sti Cru-cem Sal-
 va-tó-ri tu-o.

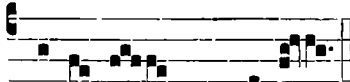
Unus chorus cantat :

H  Agi- os ho The- ós.


Alius chorus respondet :

S  Anctus De- us.


Primus chorus :

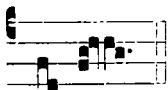
H  Agi- os Ischy-rós.

Secundus chorus :

S  Anctus Fortis.

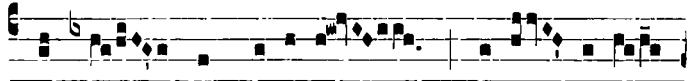
Primus chorus :


H  Agi- os Athána-tos, e-lé- i-son



hi-más.

Secundus chorus :

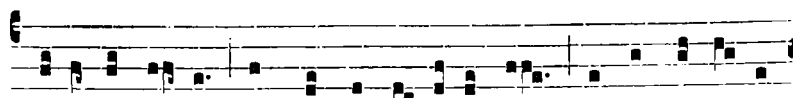
S  Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re



no- bis.

Postea duo de secundo choro cantant :

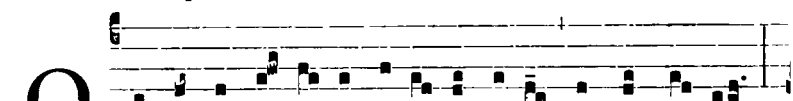
Q  Ui- a e-dú- xi te per de-sér- tum qua-



dra-gínta an-nis, et manna ci-bávi te, et intro-dú-xi
 in ter-ram sa-tis óptimam : pa-rá-sti Crucem
 Salva-tó-ri tu-o.

Chori respondent alternatim : Hágios ho Theós. etc. Sánctus Déus, etc. ita tamen ut primus chorus semper repetat Hágios. ut supra.

Deinde duo de primo choro cantant :



Quid ultra dé-bu-i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci?
 E-go qui-dem plan-tá-vi te ví-ne-am me-am spe-ci-o-
 síssi-mam : et tu facta es mi-hi ni-mis amá-ra : a-cé-to
 namque si-tim me-am po-tásti : et lán-ce-a perfo-rásti
 la-tus Salva-tó-ri tu-o.

Item chori alternatim respondent Hágios ho Theós, Sánctus Déus,

II

¶ *Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro simul repetente post quemlibet versum : Pópule meus, ut infra.*

Duo de secundo choro cantant :



E - go propter te flagel-lá-vi Ægýptum cum primo-


 gé-ni-tis su- is : et tu me flagel-lá-tum tra-di-dísti.

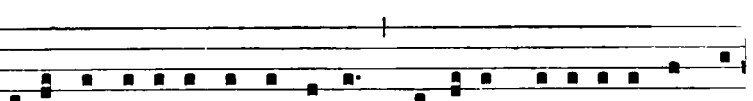
Chorus repetit :

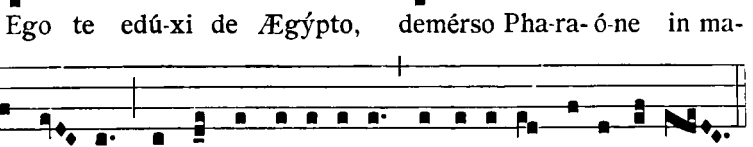


P Opu-le me-us, quid fe-ci ti-bi? Aut in

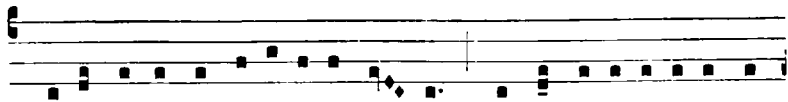

 quo contristávi te? Respón-de mi-hi.

Duo de primo choro :

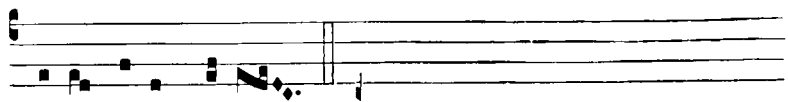


 2. Ego te edú-xi de Ægýpto, demérso Pha-ra-ó-ne in ma-


 re ru-brum : et tu me tra-di-dísti princí-pi-bus sa-cerdó-tum.
 Pópule meus.

Duo de secundo choro :

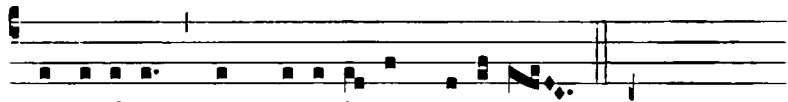
3. Ego ante te apé-ru-i ma- re : et tu ape-ru- ísti lán-



ce- a la-tus me- um. Pópule meus.

Duo de primo choro :

4. Ego ante te præ-í-vi in co-lúmna nu- bis : et tu



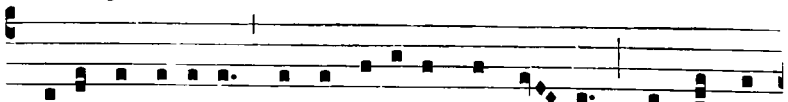
me du-xísti ad prætó-ri- um Pi- lá-ti. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

5. Ego te pavi manna per de-sér- tum : et tu me ce-ci-dísti



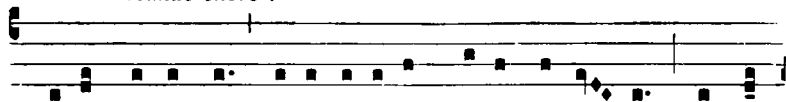
á-la-pis et flagél-lis. Pópule meus.

Duo de primo choro :

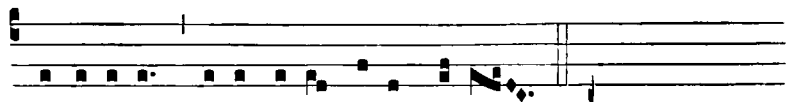
6. Ego te po-tá-vi aqua sa-lú-tis de pe- tra : et tu me



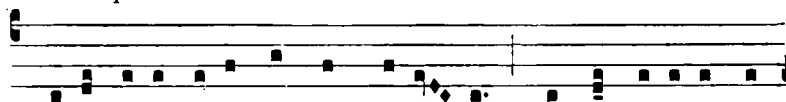
po-tásti fel-le et a-cé-to. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

7. Ego propter te Chananæ-órum reges percús- si : et tu



percussísti a-rúndi-ne caput me- um. Pópule meus.

Duo de primo choro :

8. Ego de-di ti-bi sceptrum re-gá- le : et tu de-dísti cá-



pi-ti me- o spí-ne- am co-ró-nam. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

9. Ego te exaltá-vi magna virtú- te : et tu me suspendí-



sti in pa- tí-bu-lo Cru-cis. Pópule meus.

III

Deinde cantatur communiter :

Antiphona IV

C Ru-cem tu- am * ado-rá-mus, Dó-mi-ne : et sanctam re-



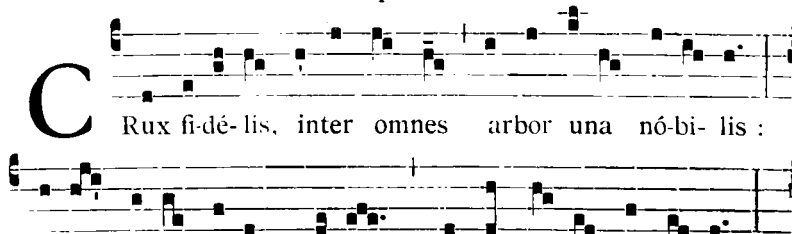
surrecti- ónem tu- am laudámus et glo-ri- fi-cámus : ecce
 e-nim propter lignum ve- nit gáudi- um in u-ni- vér-
 so mundo. *Ps.* De- us mi-se-re- á-tur nostri, et be-ne- dí-cat
 no-bis : * il-lúmi- net vultum su- um super nos, et mi-se-
 re- á- tur nostri.

Et repetitur immediate ant. Crucem tuam.

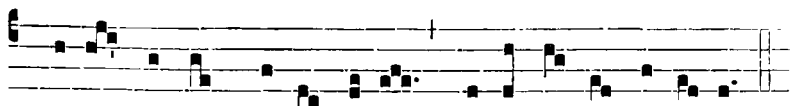
IV

Postea cantatur V. Crux fidélis. cum hymno Pange, lingua, gloriósi. et post quemlibet eius versum repetitur Crux fidélis. vel Dulce lignum. eo modo quo inferius notatur.

Antiphona I



C Rux fi- dé- lis, inter omnes arbor una nó- bi- lis :
 Nulla silva ta- lem pro- fert, fronde, flo- re, gé- rmi- ne :



* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sú-sti-net.

Hymnus I



P Ange, lingua, glo-ri-ó-si præ-li-um certámi-nis,



Et su- per Cru- cis trophæ-um die tri-úm-phum nó-bi-lem :



Quá-li-ter Red-émptor orbis immo-lá-tus ví-ce-rit.

*Repetitur Crux fidélis. usque ad * Dulce lignum. Et sic fit quoties repetitur Crux fidélis.*



∇ 2. De pa-réntis pro-toplá-sti fráude Factor cóndo-lens, Quan-

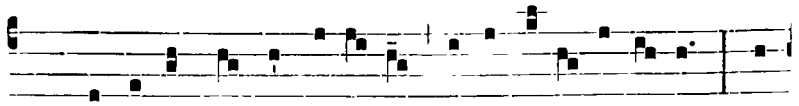


do pomi noxi-á-lis morsu in mor-tem córru-it :



Ipsé lignum tunc no-távit, damna ligni ut sólve-ret.

* Dulce lignum.



¶ 3. Hoc o-pus nostræ sa-lú-tis ordo de-po-pósce-rat; Mul-



ti-fórmis pro-di-tó-ris ars ut artem fálle-ret : Et me-



dé-lam ferret inde, hostis unde læse-rat. Crux fidélis.



¶ 4. Quando ve-nit ergo sacri ple-ni-tú-do témpo-ris, Mis-



sus est ab arce Patris na-tus, orbis Cón-di-tor; Atque




ventre virgi-ná-li ca-ro factus pró-d-i-it. * Dulce.



¶ 5. Vagit infans inter arcta cón-di-tus præ-sé-pi-a : Mem-




bra pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter ál-li-gat : Et



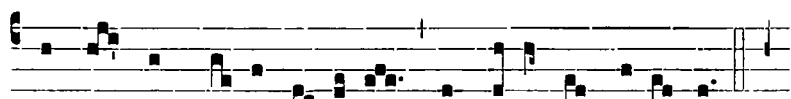
ma- nus pe- désque et cru- ra stricta cingit fásci- a. Crux.



∇ 6. Lustris sex qui iam per- á-ctis, tempus implens córpo-



ris, Se vo- lénte na- tus ad hoc, passi- ó- ni dé- di- tus,



Agnus in Cru- cis le- vá- tur immo- lándus stí- pi- te.


* Dulce lignum.



∇ 7. Hic a- cé- tum, fel, a- rúndo, spu- ta, cla- vi, lance- a : Mi-



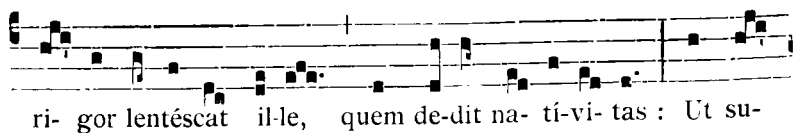
te corpus perfo- rá- tur, sanguis, unda pró- flu- it : Ter-



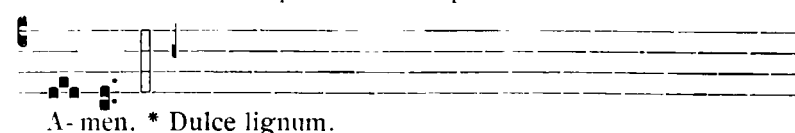
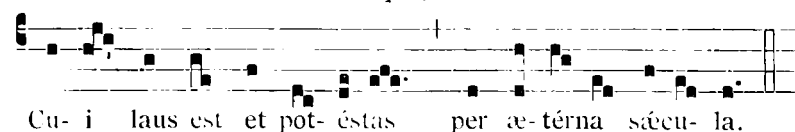
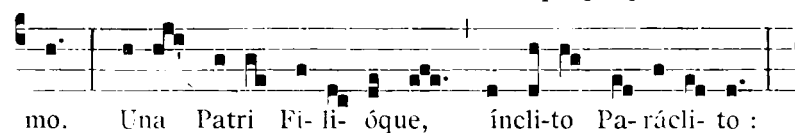
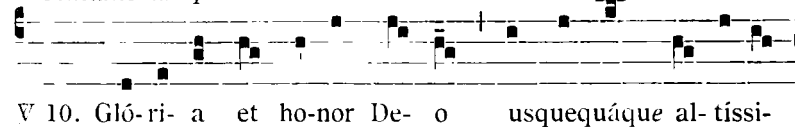
ra, pontus, astra, mundus, quo la- vántur flúmi- ne! Crux.



∇ 8. Flecte ramos, arbor al- ta, tensa la- xa vísce- ra, Et



Conclusio numquam omittenda.



DE QUARTA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ
SEU DE COMMUNIONE

20. *Adoratione Crucis expleta, ipsa Crux ab acolythis [vel ministrantibus], qui eam sustentaverant, comitantibus aliis duobus acolythis [vel ministrantibus], cum candelabris accensis, reportatur ad altare, ibique collocatur in medio, et quidem, si altaris dispositio id permittat, adeo in altum ut comode a fidelibus conspici possit, quin celebranti in cærimoniis sequentibus, super altare peragendis, incommodum præbeat. Candelabra vero accensa deponuntur super altare hinc inde prope Crucem.*

Dum Crux in altari collocatur, omnes surgunt et stant.

21. *Postea celebrans et diaconus, dimissa stola nigri coloris, assumunt paramenta violacea, scilicet celebrans stolam et planetam, diaconus stolam et dalmaticam, subdiaconus vero tunicellam.*

22. *Deinde diaconus, delata bursa super altare, extendit corporale, more solito; acolythus autem [vel ministrans] deponit super altare vas aquæ cum purificatorio, ad abluendos et abstergendos digitos post communionem, et librum disponit in latere evangelii.*

[22 a. *Antequam processio inchoetur, sacerdos defert et explicat corporale super altare, more solito.*]

23. *Rebus ita dispositis, reportatur Sacramentum e loco repositionis ad altare maius pro communionem peragenda. Portatur autem hoc modo :*

Celebrans et subdiaconus, clerus et populus manent in suis locis, sub silentio.

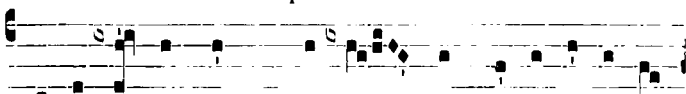
Diaconus cum duobus acolythis, et alio clerico ad umbellam portandam, accedunt ad altare repositionis, in quo præsto sint duo candelabra cum cereis accensis, postmodum ab acolythis sumenda.

Ad altare repositionis genua flectunt; tunc diaconus extrahit sacram pyxidem e tabernaculo seu capsula, et assumpto velo humerali albi coloris, pyxidem extremitatibus eiusdem veli cooperit et ad altare maius defert.

[23 a. *Omnia fiunt per ipsum celebrantem cum suis ministrantibus.*]

24. *Procedunt ordine quo venerunt: super Sacramentum defertur umbella; acolythi hinc inde procedentes candelabra accensa gestant, omnes in genua procumbunt. Interim schola cantat sequentes antiphonas :*

1 antiphona I

A 

do-rá-mus te, * Chri-ste, et be-ne-dí-ci-mus

ti-bi, qui a per Cru-cem tu-am red-emí-sti mundum.

2 antiphona VIII

P

ER lignum* servi fa-cti su-mus, et per sanctam

Cru-cem li-be-rá-ti su-mus : fructus ár-bo-ris se-dú-xit

nos, Fí-li-us De-i red-émit nos.

3 antiphona VII

S

Alvá-tor mundi, salva nos : * qui per Cru-cem et

Sángui-nem rede-místi nos, auxi-li-á-re no-bis, te de-

pre-cámur, De-us no-ster.

25. Cum ad altare maius pervenerint, illud ascendunt, diaconus sacram pyxidem super corporale, acolythi autem candelabra super altare deponunt. Genuflexione peracta, diaconus dimittit velum humerale et se retrahit ad latus epistolæ; acolythi vero descendunt ante altare et stant ante infimum gradum.

26. *Tunc celebrans et subdiaconus accedunt ad altare, utroque genu adorant, illud ascendunt, et facta, una cum diacono, genuflexione, celebrans clara voce recitat, non cantat, iunctis manibus, præfationem orationis dominicæ Orémus. Præcéptis salutáribus móniti.*

Totum vero Pater noster, cum sit precatio ad communionem, omnes præsentés, clerici et fideles, una cum celebrante, solemniter, graviter et distincte recitant, lingua latina, addito quoque ab omnibus Amen.

Celebrans, iunctis manibus, dicit solus :

Orémus. Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere :

Celebrans, item iunctis manibus, et omnes præsentés prosequuntur :

PATER NOSTER, QUI ES IN CÆLIS : *

SANCTIFICETUR NOMEN TUUM. *

ADVENIAT REGNUM TUUM. *

FIAT VOLUNTAS TUA, SICUT IN CÆLO, ET IN TERRA. *

PANEM NOSTRUM QUOTIDIANUM DA NOBIS HODIE : *

ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA, *

SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS. *

ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM; *

SED LIBERA NOS A MALO. *

AMEN.

27. *Celebrans solus, clara et distincta voce atque manibus extensis, prosequitur :*

Libera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætérítis, præsentibus et futúris : et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beáteis apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *non signat se* da propítius pacem in diébus nostris; ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Et ab omnibus respondetur : Amen.

28. *Et continuo celebrans recitat, submissa voce, sequentem orationem, de more inclinatus, manibusque iunctis super altare positus :*

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe, quod ego indignus súmere præsumo, non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem : sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

29. *Tum discooperta a diacono [sacerdote] pyxide, genuflectit, accipit sacram particulam et, tenens illam supra pyxidem, inclinatus et pectus percutiens, ter dicit, more solito :*

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

30. *Postea, signans se Sacramento, adiungit submissa voce :*

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit reverenter, ac paululum in meditatione Sacramenti quiescit.

32. *Deinde genuflectit, apprehendit pyxidem, et more solito conversus ad populum, in medio altaris, dicit clara voce :*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Mox subdit :

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; *quod iterum ac tertio repetit.*

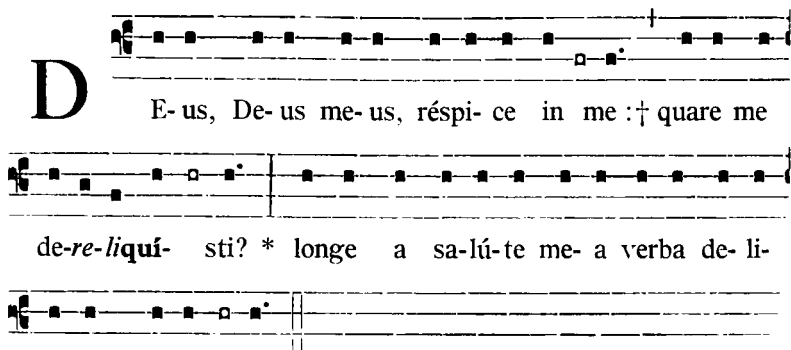
Et procedit ad distributionem communionis, ut supra feria V in Cena Domini, p. 182, n. 29, dictum est. Sacerdotes et diaconi in communione recipienda stolam violaceam deferunt.

Si multitudo fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, cotta et stola violacei coloris induti, vel una cum celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium sedulo provideatur.

Si alia pyxis, vel alie pyxides pro fidelium communione ad altare e loco reservationis afferi necesse sit, eas deferat alius sacerdos vel diaconus, si habeatur, cotta et stola violacea indutus; vel ipse celebrans, comitantibus duobus ministrantibus cum cereis accensis et alio cum umbella.

33. *Dum sacra communio distribuitur, cani potest psalmus 21 Deus, Deus meus, ut infra; vel unum aliudve responsorium ex Matutino huius ferie VI.*

Psalmus 21



D E-us, De-us me-us, réspi-ce in me : † quare me
de-re-liquí- sti? * longe a sa-lú-te me- a verba de-li-
ctó-rum me- ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et *non exáudies* : * et nocte, et non ad insipiéntiam **míhi**.

3. Tu autem in *sancto hábitas*, * laus **Israël**.

4. In te speravérunt *patres nostri* : * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et *salvi facti sunt* : * in te speravérunt, et non sunt **confúsi**.

6. Ego autem sum vermis, et *non homo* : * oppróbrium hóminum, et abiéctio **plebis**.

7. Omnes vidéntes me, *derisérunt me* : * locúti sunt lábiis, et movérunt **caput**.

8. Sperávit in Dómino, *erípiat eum* : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti *me de ventre* : * spes mea ab ubéribus matris **meæ**.

10. In te proiéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus **meus es tu**, * ne discésseris a me :

11. Quóniam tribulátio *próxima* est : * quóniam non est qui ádiuvet.

12. Circumdedérunt me *vituli multi* : * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super *me os suum*, * sicut leo rápiens et **rúgiens**.

14. Sicut *aqua effúsus sum* : * et dispérsa sunt ómnia ossa **mea**.

15. Factum est cor meum tamquam *cera liquéscens* * in médio ventris **mei**.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsít *fáucibus meis* : * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me *canes multi* : * concílium malignántium obsédit me.

18. Foderunt manus meas et *pedes meos* : * dinumeravérunt ómnia ossa **mea**.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi *vestiménta mea*, * et super vestem meam misérunt **sortem**.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm *tuum a me* : * ad defensiónem meam **cónspice**.

21. Erue a frámea, Deus, *ánimam meam* : * et de manu canis únicam **meam** :

22. Salva me ex *ore leónis* : * et a córnibus unicórnium humilitátem **meam**.

23. Narrábo nomen tuum *frátribus meis* : * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

25. Timeat eum omne *semen Israël* : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem **páuperis**.

26. Nec avértit fáciem *suam a me* : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésiá **magna** : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum, qui *requírunť eum* : * vivent corda eórum in sæculum **sæculi**.

29. Reminiscéntur et converténtur *ad Dóminum* * univérsi fines **terræ**.

30. Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ familiæ **génitium**.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes *pingues terræ* : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea *illi vivet* : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo *qui nascétur*, * quem fecit Dóminus.

34. Communione absoluta, celebrans digitos abluit in vase, ac purificatorio abstergit, nihil dicens; pyxis vero in tabernaculo reponitur, vel per aliquem sacerdotem ad locum præparatum, extra ecclesiam, defertur.

35. His completis, celebrans stans in medio altaris, habens ante se librum, a dextris et a sinistris ministros sacros, dicit pro gratiarum actione, in tono simplici et manibus iunctis, tres sequentes orationes, omnibus stantibus et Amen respondentibus.

Orémus.

Oratio prima

Super pópulum tuum, quæsumus, Dómine, qui passiónem et mortem Filii tui devóta mente recóluit, † benedictio copiósia descéndat, indulgéntia véniat, consolátio tribuátur, fides sancta succrésca, * redémpció sempitérna firmétur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Orémus.

Oratio secunda

Omnípotens et miséricors Deus, qui Christi tui beáta passióne et morte nos reparásti : † consérva in nobis óperam misericórdiæ tuæ; * ut, huius mystérii participatióne, perpétua devotióne vivámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Orémus.

Oratio tertia

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, † et fámulos tuos æténa protectiόne sanctifica, * pro quibus Christus, Filius tuus, per suum cruórem, instituit paschále mystérium. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

36. *Celebrans et ministri sacri de altari descendunt et, facta genuflexione, una cum acolythis [seu ministrantibus] in sacristiam revertuntur.*

37. *In choro dicitur Completorium, candelis extinctis et absque cantu, 195.*

38. *Tempore opportuno, sanctissima Eucharistia reportatur, forma privata, ad locum reservationis, et ibidem asservatur, lampade de more accensa. Et denudatur altare; sed quatuor candelabra super altare posita ibidem postea remanere debent hinc inde a Cruce.*

SABBATO SANCTO

I classis

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Altare sit nudum, cum Cruce et quatuor candelabris accensis tantum, quæ post actionem liturgicam ferie præcedentis remanserunt.

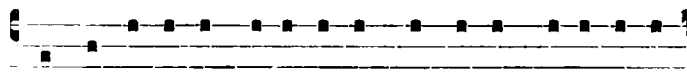
I

1 antiphona VIII G



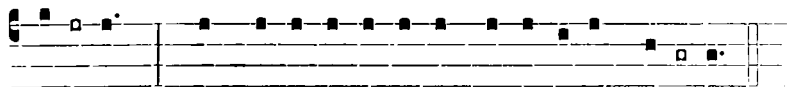
N pa-ce * in id-íp-sum, dórmi-am et requi-és-cam.

Psalmus 4



C

Um invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ



me-æ : * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tásti **mi**-hi.



Flexa : peccá-re : †

2. Miserére **mei**, * et exáudi oratió**nem meam**.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis **mendácium**?

4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : *
 Dominus exaudiet me cum clamavero *ad eum*.

5. Irascimini, et nolite peccare : † quae dicitis in cordibus
 vestris, * in cubilibus vestris *compungimini*.

6. Sacrificate sacrificium iustitiae, † et sperate in Domino. *
 Multi dicunt : Quis ostendit *nobis bona*?

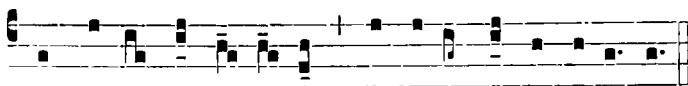
7. Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti
 laetitiam in *corde meo*.

8. A fructu frumenti, vini et olei sui, * multiplicati sunt.

9. In pace in idipsum * dormiam et *requiescam*.

10. Quoniam tu, Domine, singulariter *in spe* * constituisti me.

Anti-
 phona

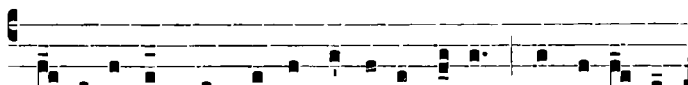


In pa-ce in id- ipsum, dórmi- am et requi- escam.

2 ant.

IV E

H



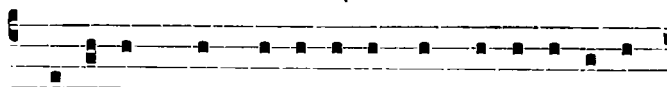
A-bi-tá-bit * in ta-berná-cu-lo tu-o, requi- escet



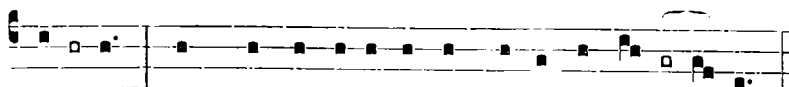
in monte sancto tu-o.

Psalmus 14

D



Omi-ne, quis ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo



tu- o? * aut quis requi- escet in monte *sancto* tu- o?

2. Qui ingreditur *sine mácula*, * et operatur *iustitiam* :

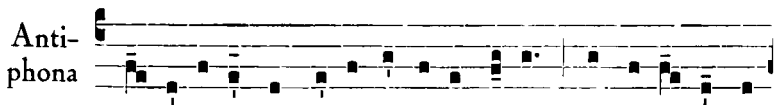
3. Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

4. Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

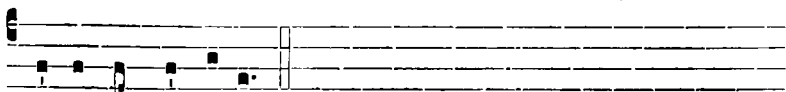
5. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

6. Qui iurat proximo suo, et non decipit, † qui pecuniam suam non dedit ad usuram, * et munera super innocentem non accepit.

7. Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.



Ha-bi-tábit in taberná-cu-lo tu-o, requi-és-cet in



monte sancto tu- o.

3 ant.
VII c
transp.

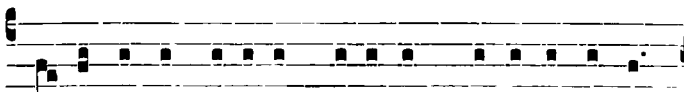
C



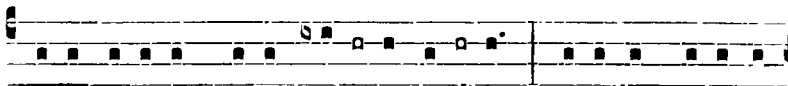
Aro me- a * requi-és-cet in sp̄.

Psalmus 15

C



Onsérva me, Dómine, quó-ni- am spe-rá-vi in te : †



Di-xi Dómi-no : De- us me- us es tu, * quóni- am bonó-rum



me-ó-rum non e- ges. Flexa : vi- as vi-tæ, †

2. Sanctis, qui sunt in **terra eius**, * mirificávit omnes voluntátes **meas** in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea accelera-
vérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum **de sanguínibus**, * nec memor ero nóminum eórum per **lábia mea**.

5. Dóminus pars hereditátis meæ, et **cálicis mei** : * tu es, qui restítues hereditátem **meam mihi**.

6. Funes cecidérunt mihi **in præcláris** : * étenim heréditas mea **præclára est mihi**.

7. Benedicám Dóminum, qui tríbuit mihi **intelléctum** : * ín-
super et usque ad noctem increpuérunt me **renes mei**.

8. Providébam Dóminum in conspéctu **meo semper** : * quóniam a dextris est mihi, **ne commóvear**.

9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit **língua mea** : * ínsuper et caro mea requiéscet **in spe**.

10. Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno** : * nec dabis sanctum tuum vidére **corruptiónem**.

11. Notas mihi fecisti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum **vultu tuo** : * delectatiónes in délixtera tua **usque in finem**.

Anti-
phona

Ca-ro me- a requi- éscet in spe.

V. In pa-ce in id-ípsum. R̃. Dórmi- am et requi- éscam.

Vel :

V. In pa-ce in id-ípsum. R̃. Dórmi- am et requi- éscam.

Pater noster. *secreto.*

Lectio prima

Cap. 3, 22-30

D

E lamenta-ti-ó-ne Ie-remí-æ prophé-tæ.

Heth.

Mi-se-ri-córdi-æ Dómi-ni qui- a non sumus consúm-

pti : qui- a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti-ónes e- ius. Heth.

No-vi di-lúcu-lo, multa est fí-des tu- a. Heth. Pars

me- a Dómi-nus, di-xit á-nima me- a : proptér-e- a exspe-

ctábo e- um. Teth. Bonus est Dóminus spe-ránti-bus in

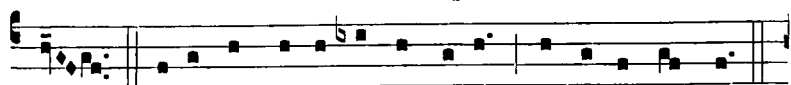
e- um, á-nimæ quærénti il-lum. Teth. Bonum est præsto-

lá-ri cum si-lénti-o sa-lu-tá-re De- i. Teth. Bonum est vi-ro,

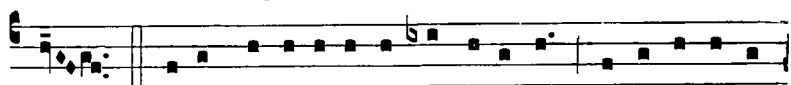
cum por-táve-rit iugum ab ado-lescénti- a su- a. Iod.



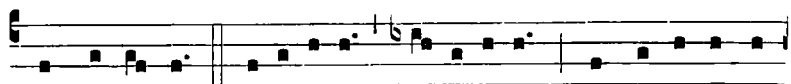
Sedé-bit so-li-tá-ri-us, et tacé-bit : qui-a levávit su-per se.



Iod. Ponet in púlve-re os su-um, si forte sit spes.



Iod. Da-bit percu-ti-énti se maxíl-lam, sa-tu-rá-bi-tur



oppró-bri-is. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad

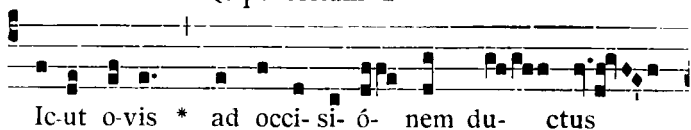


Dó-minum De-um tu-um.

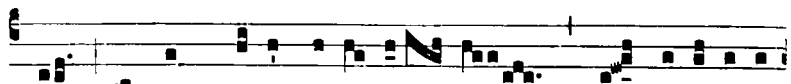
Responsorium I

IV

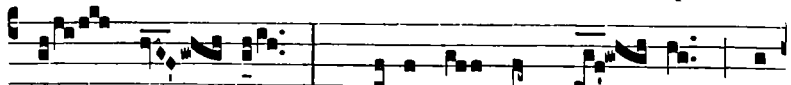
S



Ic-ut o-vis * ad occi-si-ó-nem du-ctus



est, et dum ma-le tracta-ré-tur, non apé-ru-it



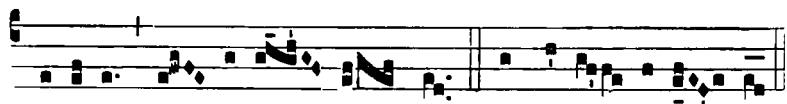
os su-um : trá-dí-tus est ad mor-tem, * Ut



vi-vi-fi-cá-ret pó-pu-lum su-um. V. Trá-dí-



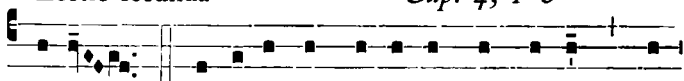
dit in mortem á-nimam su- am, et inter sce-



le-rá-tos re- pu-tá- tus est. * Ut vi- vi- fi- cá- ret.

Lectio secunda

Cap. 4, 1-6

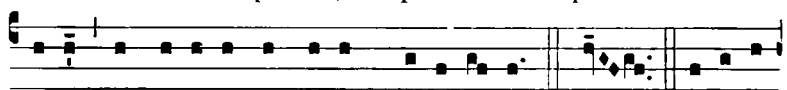


A

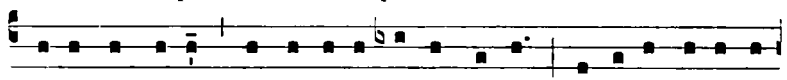
- leph. Quómodo obscu-rá-tum est aurum, mu-



tá-tus est co- lor óptimus, dispérsi sunt lá-pi- des sanctu- á-



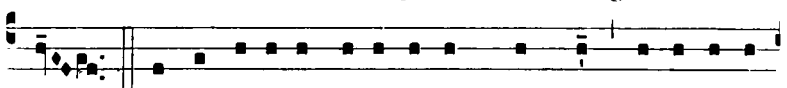
ri- i in cá-pi- te ómni- um pla- te- á- rum? Beth. Fí- li- i



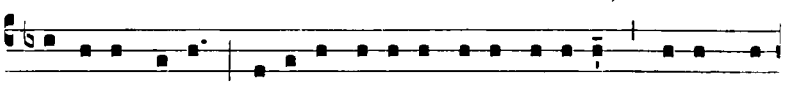
Si- on ín- cli- ti, et amícti auro primo : quómodo repu- tá-



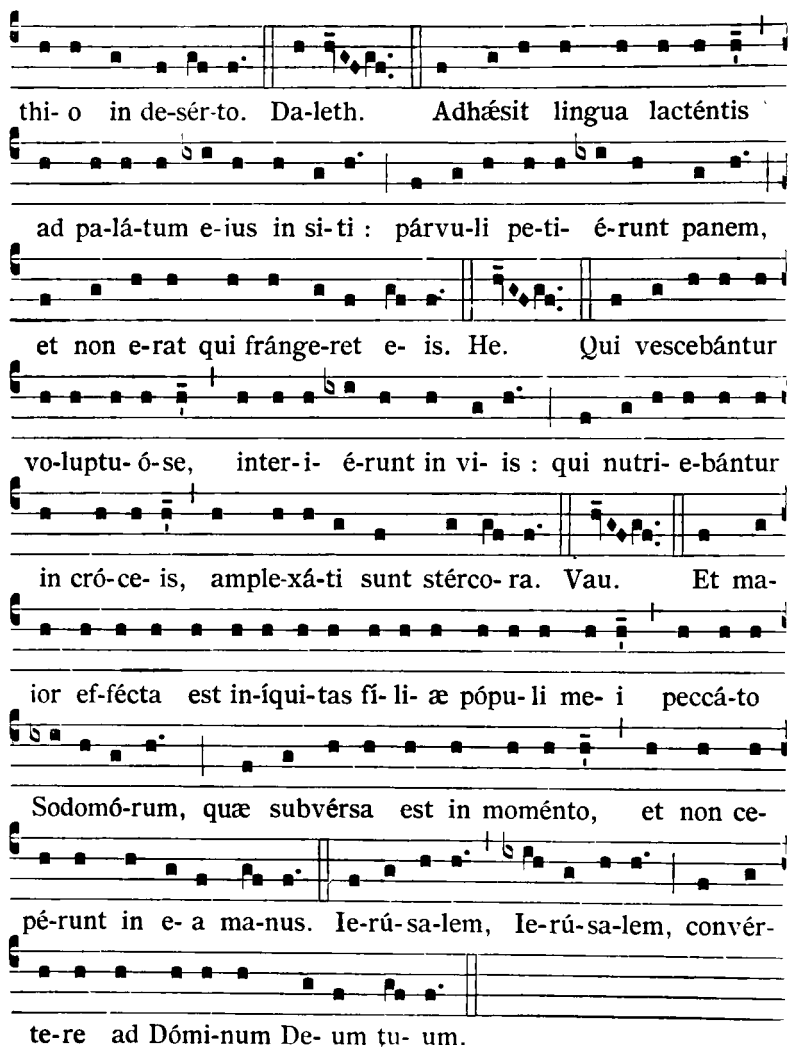
ti sunt in va- sa téste- a, opus mánu- um fí- gu- li? Ghi-



mel. Sed et lámi- æ nuda- vé- runt mammam, lacta- vé- runt



cá- tu- los su- os : fí- li- a pópu- li me- i crudé- lis, qua- si strú-

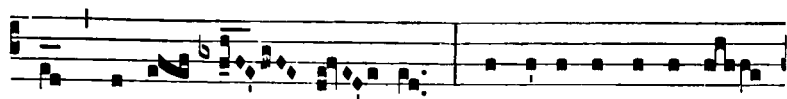


thi- o in de-sér-to. Da-leth. Adhæsit lingua lactentis
 ad pa-lá-tum e-ius in si-ti : párvu-li pe-ti- é-runt panem,
 et non e-rat qui fráng-e-ret e- is. He. Qui vescebántur
 vo-luptu- ó-se, inter-i- é-runt in vi- is : qui nutri- e-bántur
 in cró-ce- is, ample-xá-ti sunt stérco- ra. Vau. Et ma-
 ior ef-fécta est in-íqui-tas fí- li- æ pópu- li me- i peccá-to
 Sodomó-rum, quæ subvërsa est in mométo, et non ce-
 pé-runt in e- a ma-nus. Ie-rú- sa- lem, Ie-rú- sa- lem, convér-
 te- re ad Dómi-num De- um tu- um.

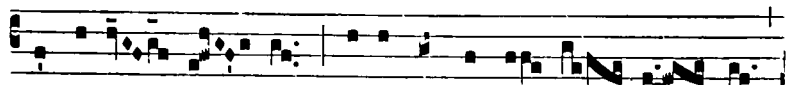
Responsorium II



I^v E-rú- sa- lem, * sur- ge et éxu- e te vé- sti-



bus iu-cun-di-tá-tis : indú-e-re cí-ne-re



et ci-lí-ci-o, * Qui-a in te oc-cí-sus est



Salvá-tor Isra-ël. ∇. Deduc qua-si torrémentem



lácrimas per di-em et no-ctem, et non tá-ce-at pu-píl-



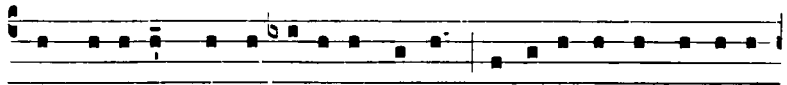
la ó-cu-li tu-i. * Qui-a.

Lectio tertia

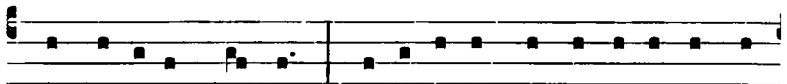
Cap. 5, 1-11

I

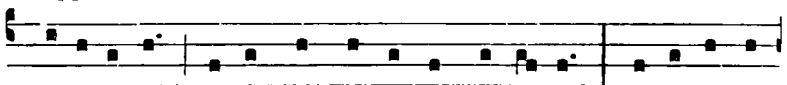
N-ci-pit o-rá-ti-o le-remí-æ prophé-tæ. Re-cordá-



re, Dómi-ne, quid ac-cí-de-rit no-bis : intu-é-re, et réspi-ce



oppróbri-um nostrum. He-ré-di-tas nostra versa est ad

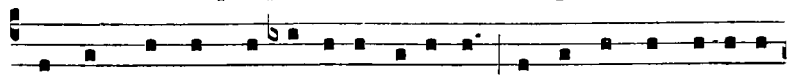


a-li-é-nos : domus nostræ ad extrá-ne-os. Pu-píl-li fa-

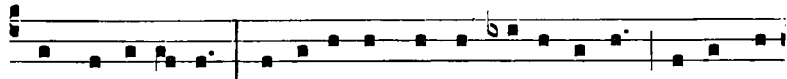
Sabbato sancto



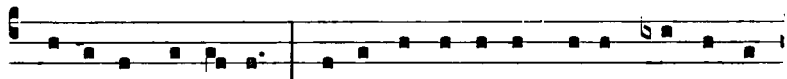
cti sumus absque patre, matres nostræ qua-si ví-du-æ.



Aquam nostram pe-cú-ni-a bí-bimus : ligna nostra pré-ti-o



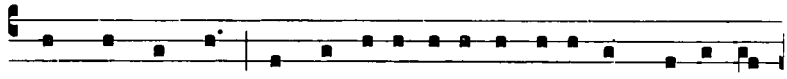
compa-rá-vimus. Cerví-ci-bus nostris mi-na-bámur, lassis non



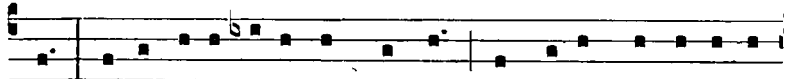
da-bá-tur réqui-es. Ægýpto dé-dimus manum, et Assý-



ri-is, ut sa-tu-ra-rémur pa-ne. Patres nostri pecca-vé-



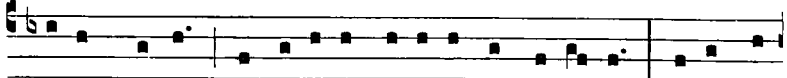
runt, et non sunt : et nos in-iqui-tá-tes e-ó-rum portá-vi-



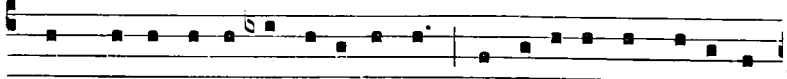
mus. Servi domi-ná-ti sunt nostri : non fu-ít qui red-íme-



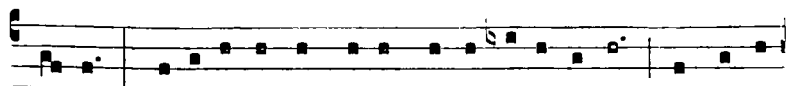
ret de manu e-ó-rum. In a-nimá-bus nostris affe-rebámus



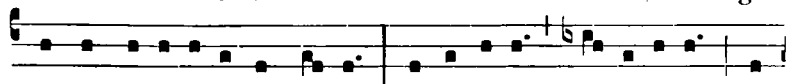
panem no-bis, a fá-ci-e glá-di-i in de-sérto. Pellis no-



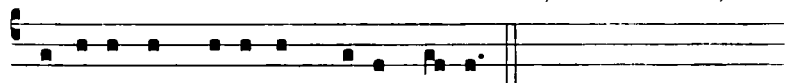
stra, qua-si clí-ba-nus exústa est a fá-ci-e tempestá-tum



famis. Mu-lí-e-res in Si-on humi-li-a-vé-runt, et vír-gi-

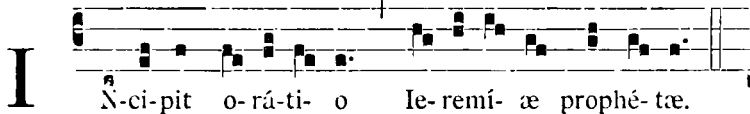


nes in ci-vi-tá-ti-bus lu-da. Ie-rú-sa-lem, le-rú-sa-lem, con-

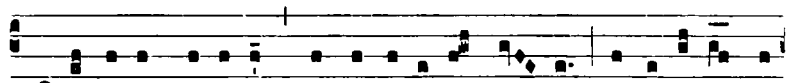


vé-rte-re ad Dó-mi-num De-um tu-um.

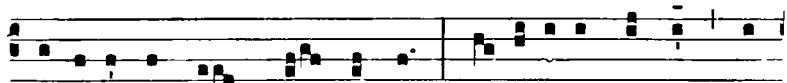
Alter tonus, ad libitum



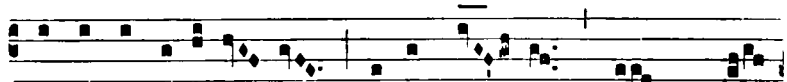
I N-ci-pit o-rá-ti-o Ie-remí-æ prophé-tæ.



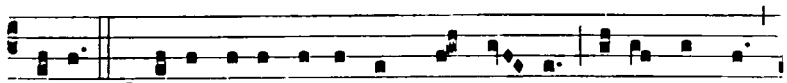
Re-cordá-re, Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no-bis : intu-é-re, et



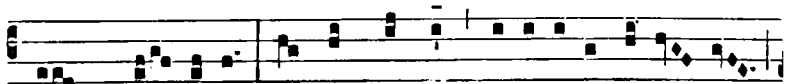
rés-pi-ce oppró-bri-um nostrum. He-ré-di-tas nostra ver-



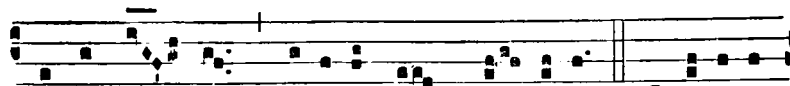
sa est ad a-li-é-nos : domus no-stræ ad extrá-



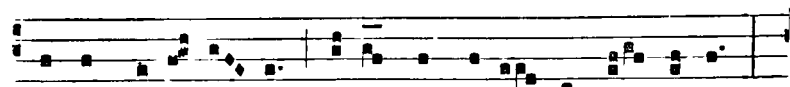
ne-os. Pu-píl-li facti sumus absque pa-tre, matres nostræ



qua-si ví-du-æ. Aquam nostram pecú-ni-a bí-bi-mus :



ligna no-stra pré-ti-o com-pa-rá-vimus. Cerví-ci-bus



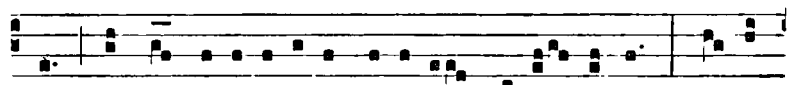
nostris mi-na-bá-mur, lassis non dabá-tur ré-qui-es.



Ægýpto dé-dimus ma-num, et Assý-ri-is, ut sa-



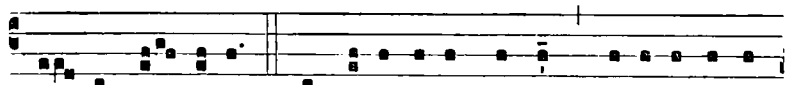
tu-ra-rémur pane. Patres nostri peccavé-runt, et non



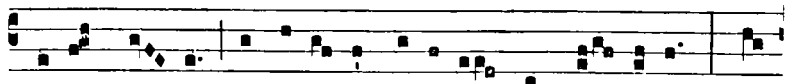
sunt : et nos in-iqui-tá-tes e-ó-rum portá-vimus. Servi



domi-ná-ti sunt no-stri : non fu-it qui re-dí-me-ret de



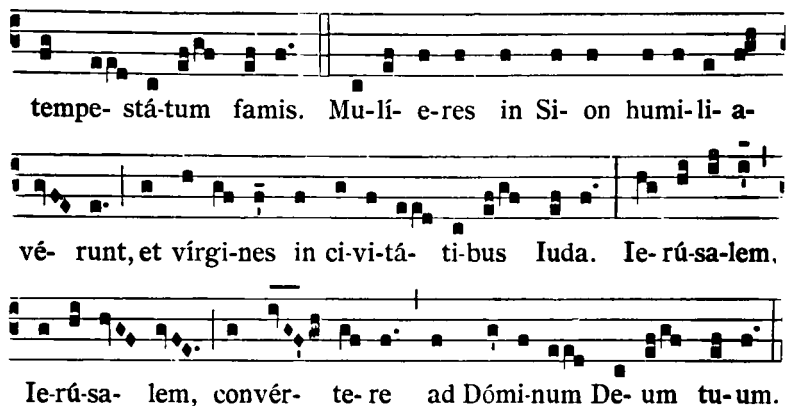
ma-nu e-ó-rum. In a-nimá-bus nostris affe-re-bámus



panem no-bis, a fá-ci-e glá-di-i in de-sérto. Pel-

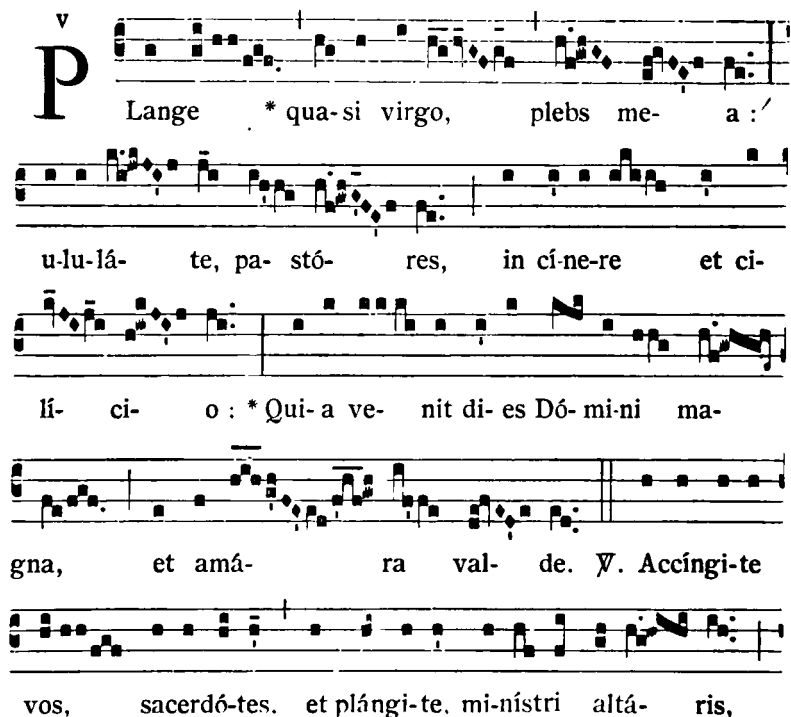


lis nostra, qua-si cli-banus exústa est a fá-ci-e

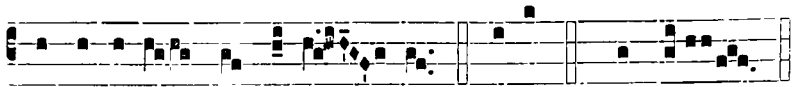


tempe- stá-tum famis. Mu-lí- e-res in Si- on humi-li- a-
vé- runt, et vír-gi- nes in ci- vi- tá- ti- bus Iuda. Ie- rú- sa- lem,
Ie- rú- sa- lem, convér- te- re ad Dó- mi- num De- um tu- um.

Responsorium III



P^v Lange * qua- si virgo, plebs me- a :
u- lu- lá- te, pa- stó- res, in cí- ne- re et ci-
lí- ci- o : * Qui- a ve- nit dí- es Dó- mi- ni ma-
gna, et amá- ra val- de. ∇ . Accíngi- te
vos, sacer- dó- tes. et plángi- te, mi- ní- stri altá- ris,



aspér-gi-te vos cí-ne-re. * Qui- a. R̃. Plange.

IN II NOCTURNO

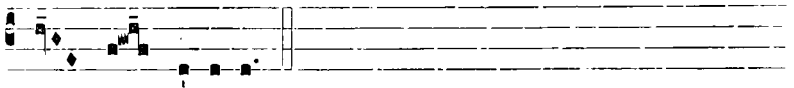
1 ant.

v a

E



- levámi-ni, * portæ æ-terná-les, et intro-í-



bit Rex gló-ri-æ.

Psalmus 23

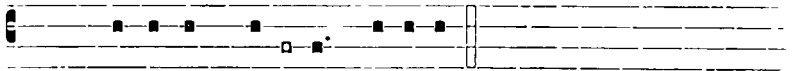
D



Omi-ni est terra, et ple-ni-tú-do e- ius : * orbis



terrá-rum, et u-ni-vér-si qui há-bi-tant in e- o.



Flexa : prínci-pes, ve- stras, †

2. Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem **Dómini**? * aut quis stabit in loco **sancto eius**?

4. Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam **suam**, * nec iurávit in dolo **próximo suo**.

5. Hic accípiet benedictiónem a **Dómino** : * et misericórdiam a Deo salutári **suo**.

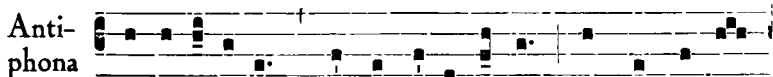
6. Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei **Iacob**.

7. Attollite portas, principes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex **glóriae**.

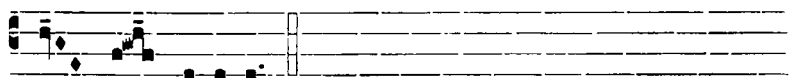
8. Quis est iste rex glóriae? † Dóminus fortis et **potens** : * Dóminus **potens** in **prælio**.

9. Attollite portas, principes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex **glóriae**.

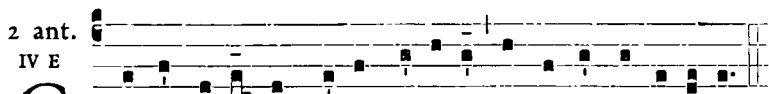
10. Quis est iste rex **glóriae**? * Dóminus virtutum ipse est rex **glóriae**.



E-levámi-ni, portæ æ-terná-les, et intro- í-

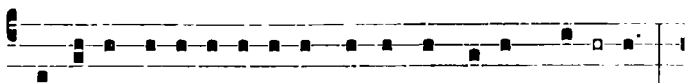


bit Rex gló-ri-æ.

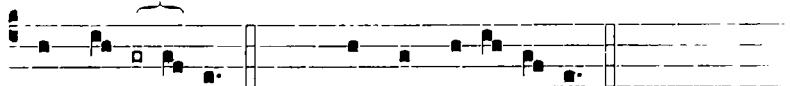


C Re-do vi-dé-re * bona Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

Psalmus 26



D Dóminus il-luminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, *



quem ti- **mé**-bo? √. 2.... * a quo tre-pi-**dá**-bo?

2. Dóminus protéctor *vitae meae*, * a quo *trepidábo*?

3. Dum apprópíant super *me nocéntes*, * ut *edant carnes meas* :

4. Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

5. Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

6. Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

7. Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite meae :

8. Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum eius.

9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

10. In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

11. Circuivi, et immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis : * cantabo, et psalmum dicam Domino.

12. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei et exaudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam, Domine, requiram.

14. Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

15. Adiutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

17. Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

18. Ne tradideris me in animas tribulantium me : † quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, * et mentita est iniquitas sibi.

19. Credo videre bona Domini * in terra viventium.

20. Exspecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Anti-
phona

Cre-do vi-dé-re bona Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

Ad Matutinum in II nocturno 329

3 ant.
VIII G

D

Omi-ne, * abstraxí-sti ab ín-fe-ris á-nimam me- am.

Psalmus 29

E

- xaltábo te, Dómi-ne, quó-ni- am suscepi-sti me : *

nec de-lectásti in-imí-cos me- os super me.

2. Dómine, Deus meus, clamávi **ad** te, * *et sanásti* me.

3. Dómine, eduxisti ab inférno ánimam **meam** : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

4. Psállite Dómino, sancti eius : * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

5. Quóniam ira in indignatióne eius : * et vita in voluntáte eius.

6. Ad vésperum demorábitur **fletus** : * et ad matutinum *lætítia*.

7. Ego autem dixi in abundantia **mea** : * Non movébor in *ætérnum*.

8. Dómine, in voluntáte **tua**, * præstitisti decóri meo *virtútem*.

9. Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum *conturbátus*.

10. Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum *deprecábor*.

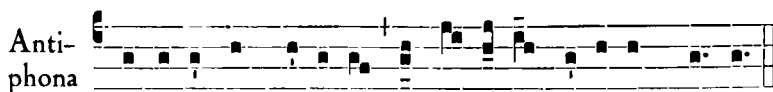
11. Quæ utilitas in ságuine **meo**, * dum descéndo in *corruptiõnem*?

12. Numquid confitébitur tibi **pulvis**, * aut annuntiábit *veritátem tuam*?

13. Audívit Dóminus, et misértus est **mei** : * Dóminus factus est *adiútor meus*.

14. Convertísti planctum meum in gáudium **mih**i : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti *me lætítia* :

15. Ut cantet tibi glória mea, et non **compúngar** : * Dómine, Deus meus, in *ætérnum confitébor* tibi.



Dómi-ne, abstraxí-sti ab ín-fe-ris á-nimam me- am.



V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.

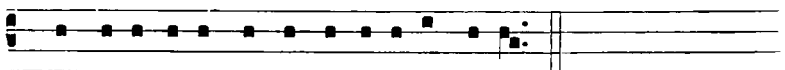


R̄. Et re-súsci-ta me, et retrí-bu- am e- is.

Vel :



V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.



R̄. Et re-súsci-ta me, et retrí-bu- am e- is.

Pater noster. *secreto.*

Ex tractátu sancti Augustíni episcopi super psalmos.

Lectio IV

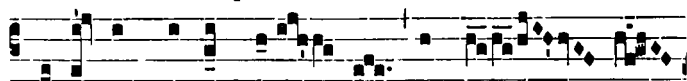
In ps. 63, vers. 7.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt : Quis nos vidébit? Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, obíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

VII

R



E-cés-sit* pastor no- ster, fons a- quæ



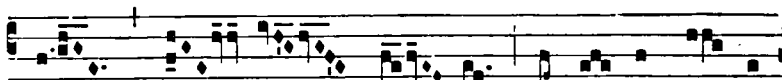
vi- væ, ad cu- ius tránsi-tum sol ob-scu-rá-



tus est: *Nam et il- le captus est, qui ca-



ptívum tené-bat pri- mum hómi- nem: hó-di-



e por- tas mor- tis et se- ras pá- ri-



ter Salvá-tor no- ster dis- rú- pit. V. Destrú-



xit qui-dem claustra infér- ni, et sub-vértit pot-én-



ti- as di- á- bo- li. * Nam et il- le.

Lectio quinta

Quo perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulcrum? Dixérunt enim Piláto: « Sedúctor ille » ;

hoc appellabátur nómine Dóminus Iesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto : « Sedúctor ille, inquit, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúr-gam. Iube itaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípli eius, et furéntur eum, et dicant plebi : Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiám, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápídem cum custó-dibus ».

Responsorium V

VIII

O

vos omnes, * qui transí-tis per vi-am, attén-

di-te, et vi-dé-te * Si est do-lor sí-mi-lis

sic-ut do-lor me-us. V. Atté-di-te, u-ni-

vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te do-ló-rem me-

um. * Si est.

Lectio sexta

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discíplum có-mitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. « Damus,

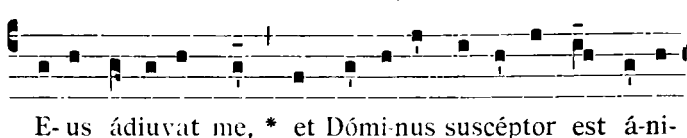


IN III NOCTURNO

1 ant.

VIII G

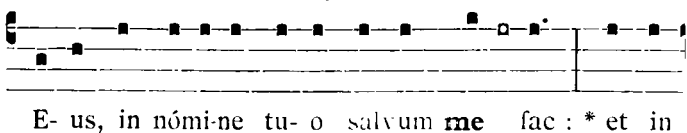
D



mæ me- æ.

Psalmus 53

D

vir-tú-te tu- a *iúdi-ca* me *Flexa* : advérsum me, †

2. Deus, exáudi oratióne*m* **meam** : * áuribus pércipe verba *oris mei*.

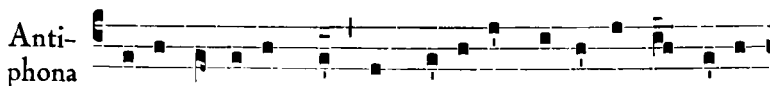
3. Quó*niam* aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam **meam** : * et non proposuérunt Deum ante *conspéctum suum*.

4. Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus suscéptor est *ánimæ meæ*.

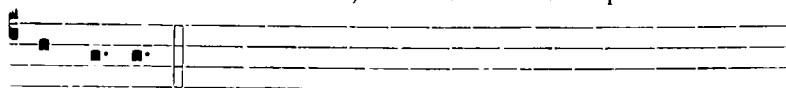
5. Avérte mala inimicis **meis** : * et in veritáte tua dispérde **illos**.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo. **Dómine** : * quó*niam* **bonum** est :

7. Quó*niam* ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimicos meos despéxit *óculus meus*.



De- us ádiuvat me, et Dóminus suscëptor est á-ni-



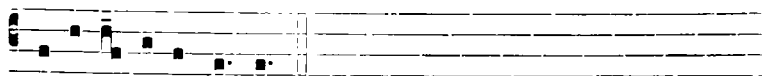
mæ me- æ.

2 ant.
VII a

I



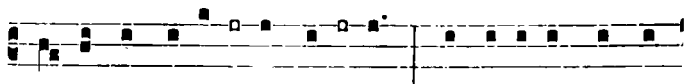
N pa-ce factus est * lo-cus e- ius, et in Si- on



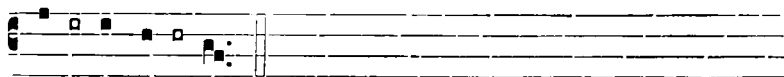
ha-bi-tá- ti- o e- ius.

Psalmus 75

N



O-tus in Iudæ- a De- us : * in Isra-ël magnun-



no- men e- ius.

2. Et factus est in pace **locus eius** : * et habitatio eius in **Sion**.

3. Ibi confrégit **poténtias árcuum**, * scutum, gládium, et **bellum**.

4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus **ætérnis** : * turbáti sunt omnes insipiéntes **córde**.

5. Dormiérunt **sómnum suum** : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in **mánibus suis**.

6. Ab increpatióne tua, **Deus Iacob**, * dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.

7. Tu **terribilis es**, et quis **resístet tibi**? * ex tunc **ira tua**.

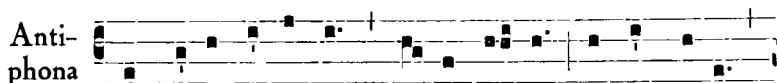
8. De **cælo audítum fecísti iudícium** : * terra **trémuit et quiévit** :

9. Cum exsúrgeret in iudícium **Deus**, * ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.

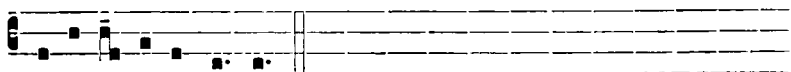
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur **tibi** : * et reliquiæ cogitátionis diem festum agent **tibi**.

11. Vovéte, et réddite Dómino **Deo vestro** : * omnes, qui in circúitu eius affértis **múnera**.

12. Terríbili et ei qui aufert **spíritum príncipum**, * terríbili apud **reges terræ**.

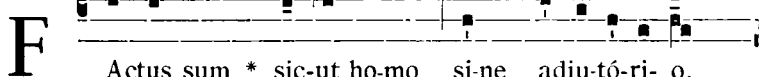


In pa-ce factus est lo-cus e- ius, et in Si- on

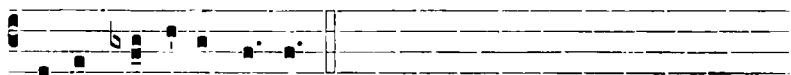


habi-tá-ti-o e- ius.

3 ant.
IV d



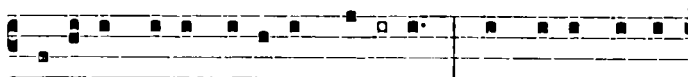
Actus sum * sic-ut ho-mo si-ne adiu-tó-ri-o,



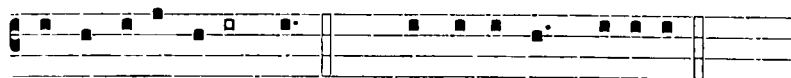
inter mórtu-os li-ber.

Psalmus 87

D



Omne, De- us sa-lú-tis me- æ : * in di- e clamá-



vi, et nocte co-ram te. Flexa : in se-púlcris, †

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea** : * inclína aurem tuam ad **precem meam** :

3. Quia repléta est malis *ánima mea* : * et vita mea inférno *appropinquávit*.

4. *Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum* : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter *mórtuos liber*.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es *memor ámplius* : * et ipsi de manu *tua repúlsi sunt*.

6. Posuérunt me in lacu *inferióri* : * in tenebrósis, et *in umbra mortis*.

7. Super me confirmátus est *furor tuus* : * et omnes fluctus tuos *induxísti super me*.

8. Longe fecísti notos *meos a me* : * posuérunt me abomina-
tiónem sibi.

9. Tráditus sum, et non *egrediébar* : * óculi mei *languérunt præ inópia*.

10. Clamávi ad te, Dómine, *tota die* : * expánda ad *te manus meas*.

11. Numquid mórtuis fácies *mirabilia* : * aut médici suscitábunt, et *confitebúntur tibi*?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro *misericórdiam tuam*, * et veritátem tuam in *perditióne*?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris *mirabilia tua*, * et iustítia tua in terra *obliviónis*?

14. Et ego ad te, Dómine, *clamávi* : * et mane orátio mea *præveniet te*.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem *meam* : * avértis *fáciem tuam a me*?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a *iuventúte mea* : * exaltátus autem, humiliátus sum *et conturbátus*.

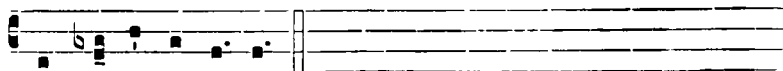
17. In me transiérunt *ira tuæ* : * et terróres tui *conturbavérunt me*.

18. Circumdedérunt me sicut aqua *tota die* : * circumdedérunt *me simul*.

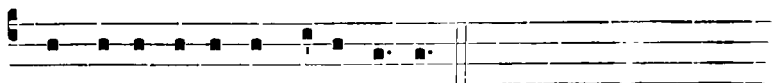
19. Elongásti a me *amicum et próximum* : * et notos *meos a miséria*.

Anti-
phona

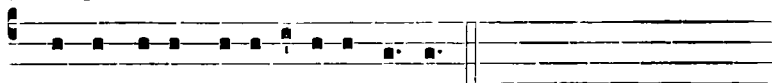
Factus sum sic-ut homo si-ne adiu-tó-ri-o, in-



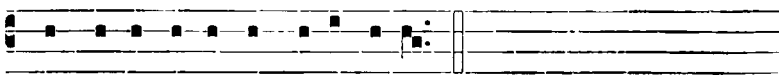
ter mórtu- os li-ber.



V. In pa-ce factus est locus e- ius.



R̄. Et in Si- on ha-bi-tá-ti- o e- ius.

Vel :

V. In pa-ce factus est locus e-ius.



R̄. Et in Si- on ha-bi-tá-ti- o e- ius.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Hebræos.

Lectio septima

Cap. 9, 11-22

Christus assístens pón-tifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Responsorium VII

VIII

A -sti-té-runt * re-ges terræ, et prin-ci-pes

con-ve-né-runt in u-num, * Ad-vér-sus Dó-

mi-num, et advér-sus Chri-stum

e-ius. V. Qua-re fremu-é-runt gen-tes, et pópu-

li me-di-tá-ti sunt in-á-ni-a? * Ad-vér-sus.

Lectio octava

Et ideo novi testaménti mediátor est : ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissionem accipiant, qui vocáti sunt æternæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est : mors necesse est intercedat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

Responsorium VIII

IV

Æ -stimá-tus sum * cum de-scendén-ti-bus in



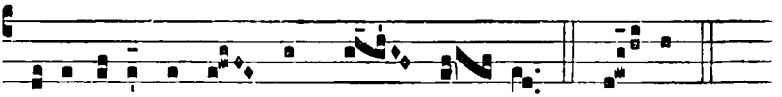
la- cum : * Fa- ctus sum sic- ut ho- mo si- ne ad-



iu- tó- ri- o, inter mór- tu- os li- ber.



∇. Po- su- é- runt me in lá- cu infe- ri- ó- ri, in



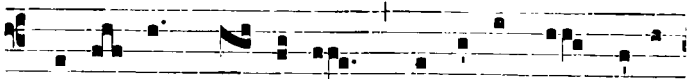
tenebró- sis, et in umbra mor- tis. * Fa- ctus.

Lectio novissima

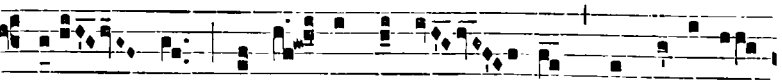
Lecto enim omni mandáto legis a Móyse unívsero pópulo : accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit dicens : « Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus ». Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sángvine similiter aspérsit : et ómnia pene in sángvine secúndum legem mundántur : et sine sánguine effusióne non fit remíssio.

Responsorium IX

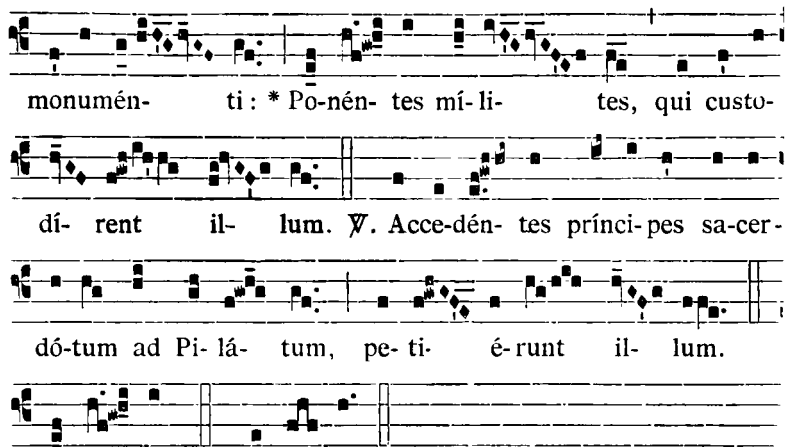
II
S



E- púl- to * Dó- mi- no, signá- tum est monu-



mén- tum, volvén- tes lá- pí- dem ad ósti- um



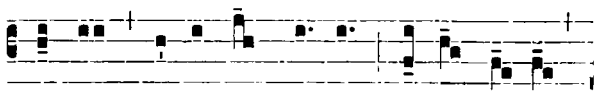
monumén- ti : * Po-nén- tes mí-li- tes, qui custo-
dí- rent il- lum. *∇*. Acce-dén- tes prínci-pes sa-cer-
dó-tum ad Pi-lá- tum, pe-ti- é-runt il- lum.

* Po-nén- tes. *∇*. Se-púl- to.

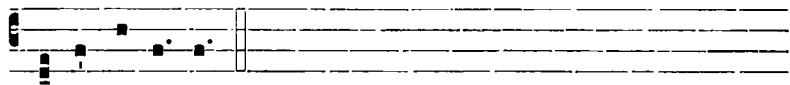
AD LAUDES

1 antiphona *11^d*

O



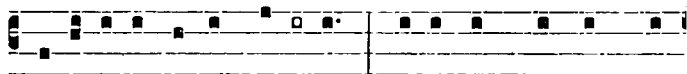
mors, * e-ro mors tu- a, morsus tu- us



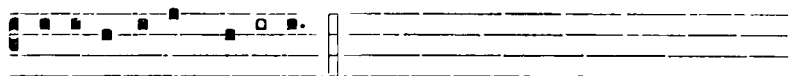
e-ro, infér-ne.

Psalmus 50

M



I-se-ré-re *me- i*, De- us, * secúndum magnam mi-



se-ri-córdi- am tu- am

2. Et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne proicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

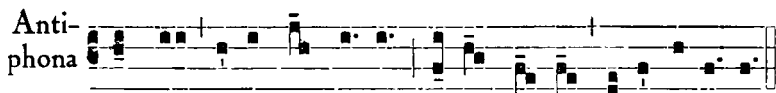
16. Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrificium, dedissem útique : * holo-cáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

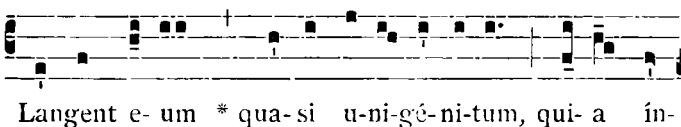
20. Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiões et *holo-
cáusta* : * tunc impónent super altáre *tuum* vítulos.



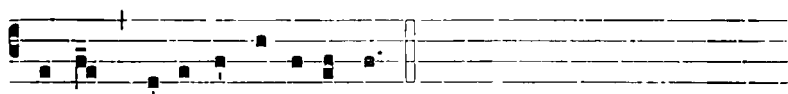
O mors, e-ro mors tu- a, morsus tu- us e-ro, inférne.

2 ant.
IV A *

P



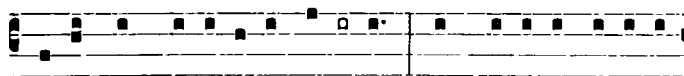
Langent e- um * qua- si u- ni- gé- ni- tum, qui- a ín-



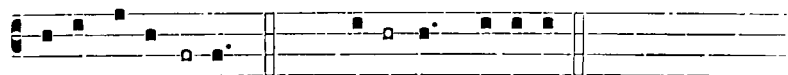
no- cens Dómi- nus occí- sus est.

Psalmus 91

B



Onum est confi- *tè-ri* **Dó**mi- no : * et psálle- re nómi- ni



*tu- o, Altí*ssime. *Flexa* : Dómi- ne, †

2. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

3. In decachórdo, *psaltério* : * cum cántico, in *cíthara*.

4. Quia delectásti me, Dómine, in *factúra* tua : * et in opéribus mánuum tuárum *exultábo*.

5. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiões tuæ.

6. Vir insípiens *non cognóscet* : * et stultus non *intélliget* hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres *sicut fenum* : * et appáruerint omnes, qui operántur *iniquitátem* :

8. Ut intéreant in *sæculum sæculi* : * tu autem Altíssimus in *ætérnum, Dómine*.

9. Quóniam ecce *inimíci tui, Dómine*, † quóniam ecce *inimíci tui períbunt* : * et dispergéntur omnes, qui operántur *iniquitátem*.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis *cornu meum* : * et senéctus mea in *misericórdia úberi*.

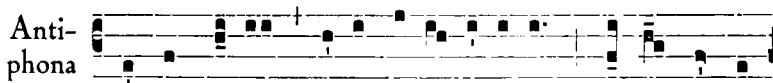
11. Et despéxit óculus meus *inimícos meos* : * et in insurgéntibus in me malignántibus *áudiet auris mea*.

12. Iustus, ut *palma florébit* : * sicut cedrus Líbaní *multiplí-cábitur*.

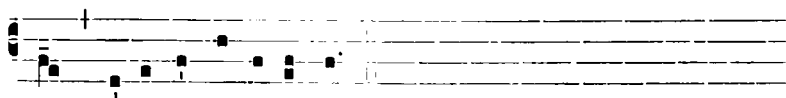
13. Plantáti in *domo Dómini*, * in átriis domus Dei *nostri florébunt*.

14. Adhuc multiplicabúntur in *senécta úberi* : * et bene patiéntes *erunt, ut annúntient* :

15. Quóniam rectus Dóminus, *Deus noster* : * et non est *iníquitas in eo*.



Plangent e- um qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui- a ínno-

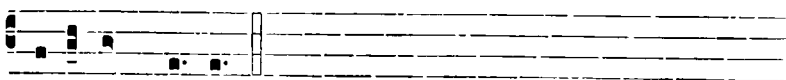


cens Dómi-nus occi-sus est.

3 ant.
VII d




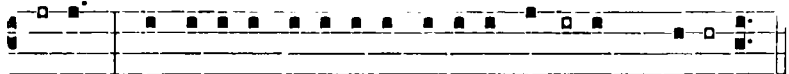
A T-tén-di-te, * u-ni-vér-si pópu-li, et vi-dé- te



do-ló-rem me- um.

Psalmus 63

E


 X-áu-di, De- us, o-ra- ti- ó-nem **me-** am cum **dé-**

 pre-cor : * a timó-re in-imí-ci é-ri-pe **á-** nimam **me-** am.

2. Protexísti me a convéntu **malignántium** : * a multitudíne operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum **rem amáram**, * ut sagittent in occúltis **immaculátum**.

4. Súbito sagittábunt eum, et **non timébunt** : * firmavérunt sibi **sermónem nequam**.

5. Narravérunt ut **abscónderent láqueos** : * dixerunt : Quis **vidébit eos?**

6. Scrutáti sunt **iniquitátes** : * defecérunt **scrutántes scrutínio**.


7. Accédet homo **ad cor altum** : * et **exaltábitur Deus**.

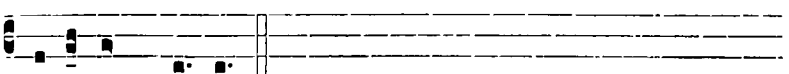
8. Sagittæ parvulórum factæ sunt **plagæ eórum** : * et infirmátæ sunt contra eos **linguæ eórum**.

9. Conturbáti sunt omnes qui **vidébant eos** : * et tímuit **omnis homo**.

10. Et annuntiavérunt **ópera Dei**, * et facta eius **intellexérunt**.

11. Lætábitur iustus in Dómino, et **sperábit in eo**, * et laudábuntur omnes **recti corde**.

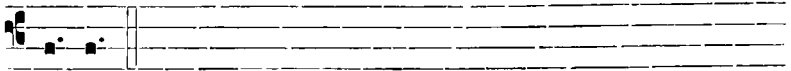
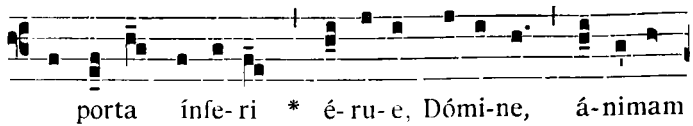
Anti-
phona

 Attén- di-te, u-ni-vérsi pópu-li, et vi-dé- te


 do-ló-rem me- um.

4 ant.

II D

A

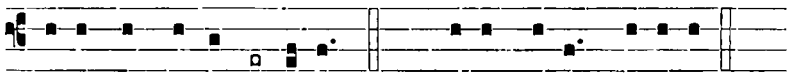
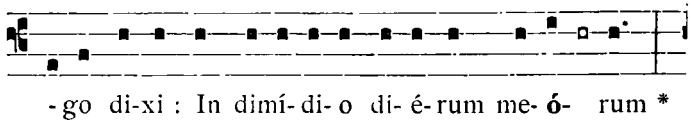


me- am.

Canticum Ezechiae

Isaiæ 38, 10-20.

E



vadam ad portas ífe-ri. Flexa : vi-ta me-a : †

2. Quæsiui residuum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcisa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

6. Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

7. De mane usque ad vésperam finies me : † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsam :

9. Dómine, vim pátiar, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respóndébit mihi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, †

corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea *amaríssima* :

12. Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

13. Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

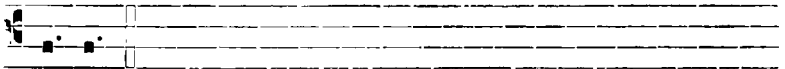
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

15. Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Anti-
phona



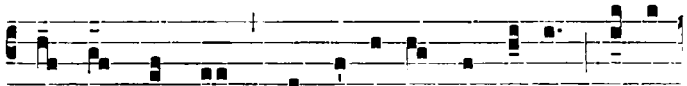
A porta ínfe-ri é-ru-e, Dómi-ne, á-nimam



me- am.

5 ant.
VIII a

O



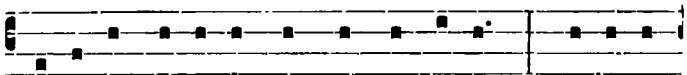
vos omnes, * qui transi-tis per vi- am, attén-



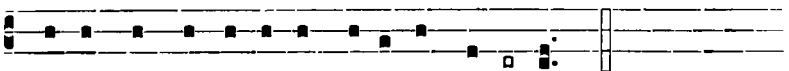
di-te, et vi-dé-te si est do- lor sic- ut do- lor me- us.

Psalmus 150

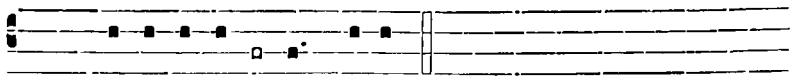
L



Audá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te



e- um in firmaménto virtú-tis e- ius.



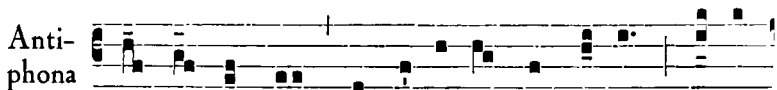
Flexa : be-ne-so-nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secúndum multitudínem magnítudinis eius.

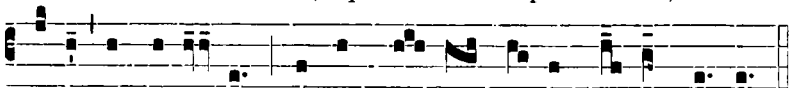
3. Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et **choro** : * laudáte eum in chordis, et órgano.

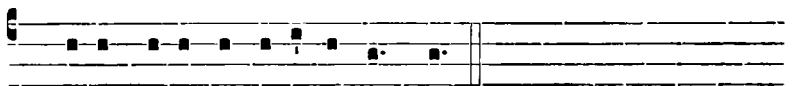
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus *laudet* **Dóminum**.



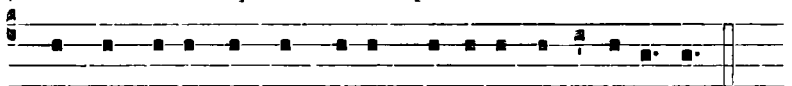
O vos omnes, qui transítis per vi-am, attén-



di-te, et vi-dé-te si est do-lor sic-ut do-lor me-us.

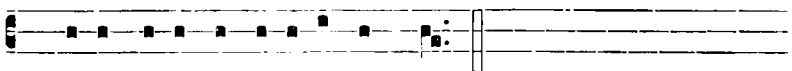


V. Ca-ro me-a requi-éscet in spe.

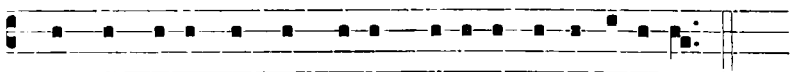


R. Et non dabis Sanctum tu-um vi-dé-re corrupti-ó-nem.

Vel :



V. Ca-ro me-a requi-éscet in spe.



R. Et non dabis Sanctum tu-um vi-dé-re corrupti-ó-nem.

Ad cant. Benedictus, antiphona Mulieres, 132, cum reliquis.

AD HORAS MINORES

Horæ minores dicuntur hora competenti, candelis extinctis et sine cantu ut supra notatur. 243.

AD VESPERAS

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Vesperæ, dicendæ post meridiem, inchoantur absolute a prima antiphona.

1 antiphona VIII G

H O-di- e * afflí-ctus sum val-de, sed cras
 solvam víncu-la me- a.

Psalmus 115

C Ré-di-di, propter quod lo-cú-tus sum : * ego autem
 humi-li- á-tus sum ni- mis. *Flexa* : víncu-la me- a : †

2. Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

3. Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus quæ retribuit mihi?

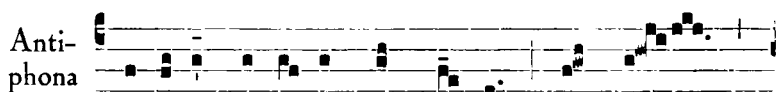
4. Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini *invo-*
cábo.

5. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius : * pretiósá
in conspéctu Dómini mors *sanctórum* eius :

6. O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et
filius ancillæ tuæ.

7. Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam **laudis**, *
et nomen Dómini *invo*cábo.

8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius : *
in átriis domus Dómini, in médio tui, *Ierúsalem.*

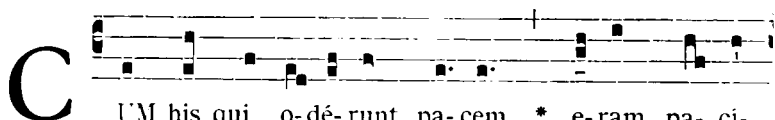


Hó-di- e afflí-ctus sum val-de, sed cras

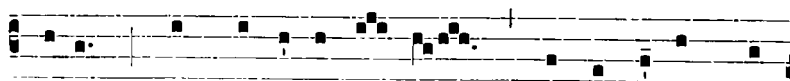


solvam víncu-la me- a.

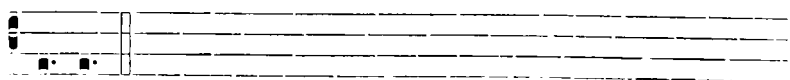
2 antiphona VIII G



UM his qui o-dé-runt pa-cem, * e-ram pa- ci-



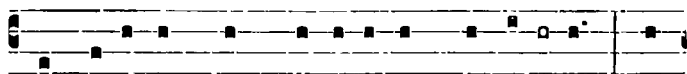
fi-cus : dum loqué-bar il- lis, impugná-bant me



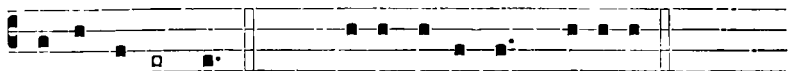
gra- tis.

Psalmus 119

A



D Dómi-num, cum tri-bu-lá-rer, clamá- vi : * et

ex-audí- vit me. *Flexa* : pro-longá-tus est : †

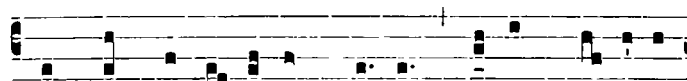
2. Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

3. Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

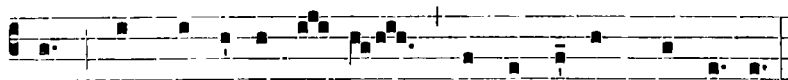
4. Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

5. Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

6. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Anti-
phona

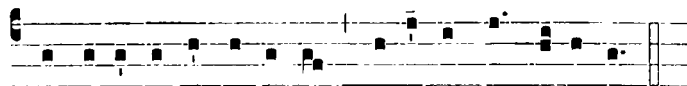
Cum his qui o-dé-runt pa-cem, e-ram pa-cí-fi-



cus : dum loqué-bar il- lis, impugná-bant me gra- tis.

3 antiphona VIII G

A



B homi-ní-bus in-íquis * lí-be-ra me, Dómi-ne.

Psalmus 139

E - ri-pe me, Dómi-ne, ab hómi-ne **ma-** lo : * a

vi-ro in-íquo *é-ri-pe* me. *Flexa* : pecca-tó-ri : †

2. Qui cogitavérunt iniquitátes in **corde** : * tota die consti-
tuébant **præ**lia.

3. Acuérunt linguas suas sicut ser**péntis** : * venénium áspidum
sub *lábiis* eórum.

4. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus
iníquis *éripe* me.

5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus **meos** : * abscondérunt
supérbi *láqueum* **mih**i :

6. Et funes extendérunt in **láqueum** : * iuxta iter scándalum
posuérunt **mih**i.

7. Dixi Dómino : Deus meus **es** tu : * exáudi, Dómine, vocem
deprecatiõnis **meæ**.

8. Dómine, Dómine, virtus salútis **meæ** : * obumbrásti super
caput meum in *die* **belli** :

9. Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : † cogita-
vérunt **contra** me, * ne derelínquas me, ne forte *exalténtur*.

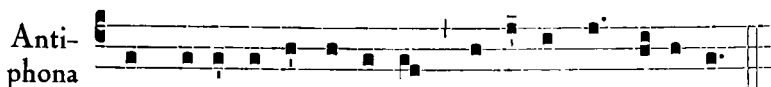
10. Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum *opériet* eos.

11. Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies **eos** : * in
misériis non subsístent.

12. Vir linguósus non dirígétur in **terra** : * virum iniústum
mala cápiunt *in intéritu*.

13. Cognóvi quia fáciét Dóminus iudícium **ínopis**, * et vin-
díctam **páuperum**.

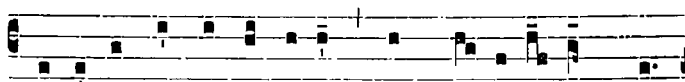
14. Verúmtamen iusti confitebúntur nómini **tuo** : * et habitábunt
recti cum *vultu* **tuo**.

Anti-
phona

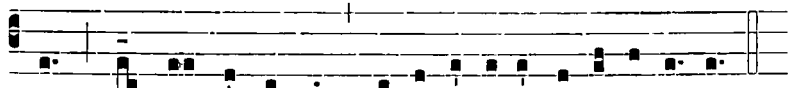
Ab homí-ni-bus in-íquis lí-be-ra me, Dómi-ne.

4 antiphona VII a

C



Ustó-di me * a láque-o quem sta-tu-é-runt mi-



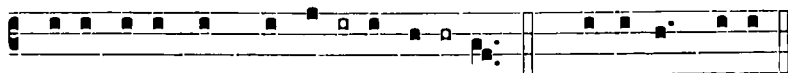
hi et a scánda-lis o-pe-ránti-um in-iqui-tá-tem.

Psalmus 140

D



O-mi-ne, clamá-vi ad te, exáudi me : * inténde

vo-ci me-æ, cum clamá-ve-ro **ad** te. *Flexa* : inférnum : †

2. Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

3. Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

4. Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

5. Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

6. Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

7. Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt iuncti petræ iúdice eórum.

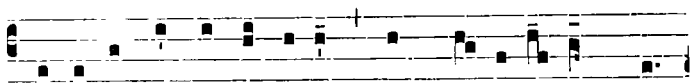
8. Audient verba mea quóniam **potuérunt** : * sicut crassitúdo terræ erúpta est **super terram**.

9. Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : † quia ad te, Dómine, Dómine, **óculi mei** : * in te sperávi, non áuferas **ánimam meam**.

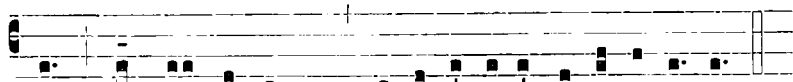
10. Custódi me a láqueo, quem statuérunt **míhi** : * et a scándalis operántium **iniquitátem**.

11. Cadent in retiáculo eius **peccatóres**, * singuláriter sum ego **donec tránseam**.

Anti-
phona



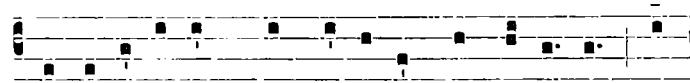
Custó-di me a láque-o quem sta-tu-é-runt mi-



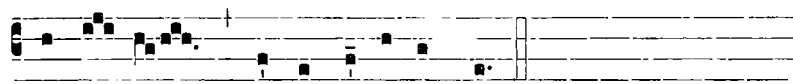
hi et a scánda-lis o-pe-ránti-um in-iqui-tá-tem.

5 antiphona VII a

C



Onsi-de-rá-bam * ad délixte-ram, et vi-dé-bam, et



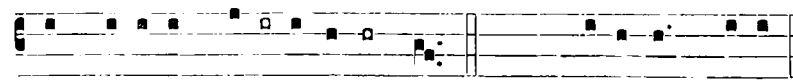
non e-rat qui cognósce-ret me.

Psalmus 141

V



O-ce me-a ad Dóminum clamá-vi: * vo-ce me-a



ad Dóminum **de-pre-cá-tus** sum. *Flexa* : Dómi-ne, †

2. Effúndo in conspéctu eius oratióem meam, * et tribulatió-nem meam ante ípsum pronúntio.

3. In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

4. In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

5. Considerábam ad dexteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

6. Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

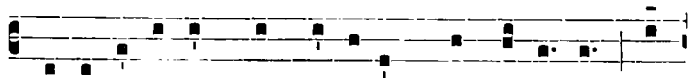
7. Clamávi ad te, Dómine, † dixi : Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

8. Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

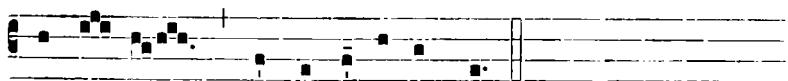
9. Líbera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

10. Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant iusti, donec retribuas mihi.

Anti-
phona



Consi-de-rá-bam ad déxte-ram, et vi-dé-bam, et



non e- rat qui cognósce-ret me.

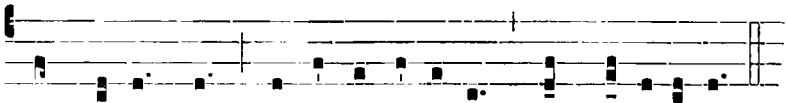
Capitulum, hymnus et Ψ. non dicuntur.

Ad Magnificat, antiphona 1 g

P

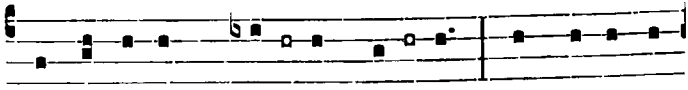


Rín-ci-pes sa-cerdó-tum * et pha-ri-sá- i mu-ni-é-

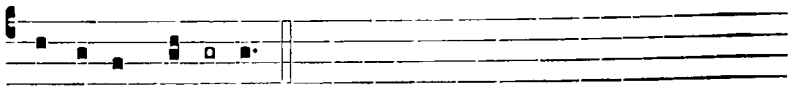


runt se-púlchrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-dí-bus.

M



Agní- fi-cat * á- ni-
2. Et exsul-távit **spí-ri-tus me-** us * in De- o sa-



ma me- a **Dómi-num.**
lu- tá-ri **me-** o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum *nomen* eius.

5. Et misericórdia eius a progénie **in** progénies * *timéntibus* eum.

6. Fecit poténtiam in **bráchio suo** : * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit **húmiles**.

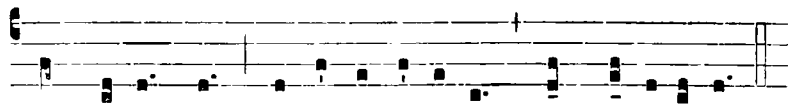
8. Esuriéntes **implévit bonis** : * et dívites *dimísit inánes*.

9. Suscépit Israël **púerum suum**, * recordátus *misericórdia* suæ.

10. Sicut locútus est ad **patres nostros**, * Abraham et sémini *cius in sæcula*.

Anti-
phona


Prín-ci-pes sa-cerdó-tum et pha-ri-sé- i mu-ni-é-



runt se-púlchrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-di-bus.

Repetita antiphona, statim cantatur in tono simplici sine Orémus :

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : † ut qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenimus; * eíusdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :* Per eúndem Dóminum.

Et sic terminantur Vesperæ.

COMPLETORIUM *hac nocte non dicitur ab iis qui solemnī vigiliæ paschali intersunt.*

3. In privata recitatione *Matutinum, Laudes, Horæ minores et Vesperæ dicuntur, congruo tempore, ut supra notatur; sed persolvendum est insuper Completorium hoc modo :*

Facta confessione et absolutione, statim inchoantur psalmi de dominica, quibus finitis dicitur canticum Simeonis Nunc dimittis, Pater noster, et oratio Visita, quæsumus, reliquis omnibus omissis.

4. *Cum solemnī vigiliæ paschalis celebratio locum obtineat officii nocturni dominicæ Resurrectionis, Matutino eiusdem dominicæ Resurrectionis omisso, statim inter missarum vigiliæ solemnīa, cantantur pro LAUDIBUS, quæ suo loco proponuntur (infra 409, n. 8). Officium dominicæ Resurrectionis proseguitur deinde cum PRIMA.*

Qui vero solemnī vigiliæ paschali non interfuerunt, tenentur dicere Matutinum et Laudes dominicæ Resurrectionis, prout in Breviario monastico continentur.

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I Classis cum Octava privilegiata

DE VIGILIA PASCHALI

Statio ad S. Joannem in Laterano

DE BENEDICTIONE NOVI IGNIS

1. *Hora competenti tobaleis cooperiuntur altaria, sed candelæ extinctæ manent usque ad principium missæ. Interim excutitur ignis de lapide, et ex eo accenduntur carbones.*

2. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali violacei coloris; ministri sacri amictu, alba, cingulo, diaconus stola et dalmatica, subdiaconus tunicella, eiusdem coloris.*

[2 *a.* *Sacerdos induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali violaceo, vel manet sine casula.*]

3. *Adstantibus ministris [seu ministrantibus] cum cruce, aqua benedicta et incenso, sive ante portam, sive in aditu ecclesiæ, vel intus eam, ubi scilicet populus ritum sacrum melius sequi possit, celebrans benedicit novum ignem, dicens clara voce in tono simplici :*

Ÿ Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulisti : † productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✚ fica : et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári; * ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

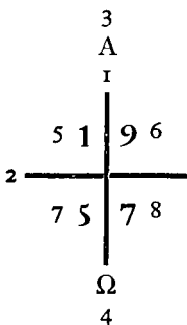
Deinde ignem ter aspergit, nihil dicens.

4. *Acolythus [seu unus ministrantium] assumens de carbonibus benedictis, ponit in thuribulum; celebrans vero ponit incensum in thuribulum, benedicens illud more solito, ignemque ter adolet incenso.*

DE BENEDICTIONE CEREI PASCHALIS

5. *Novo igne benedicto, acolythus [seu unus ministrantium] portat cereum paschalem in medium, ante celebrantem, qui cum stilo, inter extrema foramina ad insertionem granorum incensi destinata, incidit crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens :*

- 1) *Christus heri et hodie (incidit hastam erectam),*
- 2) *Principium et Finis (incidit hastam transversam),*
- 3) *Alpha (incidit supra hastam erectam litteram A)*
- 4) *et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Ω);*
- 5) *Ipsius sunt tempora (incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis)*
- 6) *et sæcula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis);*
- 7) *Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis)*
- 8) *per univérsa æternitátis sæcula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis).*



6. *Incisione crucis et aliorum signorum peracta, diaconus [seu alius ministrantium], præbet celebranti grana incensi, quæ idem celebrans, si non sunt benedicta, ter aspergit et ter adolet incenso, nihil dicens. Deinde infigit quinque grana in foramina, interim dicens :*

- | | | | |
|----------------------------|---|---|---|
| 1) Per sua sancta vúlnera | | | |
| 2) gloriósa | | 1 | |
| 3) custódiat | 4 | 2 | 5 |
| 4) et consérvet nos | | 3 | |
| 5) Christus Dóminus. Amen. | | | |

7. *Tum diaconus [seu unus ministrantium], porrigit celebranti parvam candelam, de novo igne accensam, qua cereum accendit, dicens :*

Lumen Christi glorióse resurgéntis
Díssipet ténebras cordis et mentis.

8. *Mox, celebrans benedicit cereum accensum, dicens clara voce in tono simplici :*

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Véniat, quæsumus, omnipotens Deus, super hunc incénsum céreum larga tuæ bene † dictionis infúsió : † et hunc noctúrnum splendórem invisibilis regenerátor inténde; ut non solam sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; * sed in quocúmque loco ex huius sanctificatiónis mystério áliquíd fúerit deportátum, expúlso diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ maiestátis assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

9. *Interim luminaria ecclesiæ exstinguuntur.*

DE SOLEMNI PROCESSIONE

Ritus solemniss

Ritus simplex

10. *Tum celebrans iterum ponit incensum in thuribulum; postea diaconus, depositis paramentis violaceis, et indutus stola et dalmatica*

[10 a. *Tum sacerdos, depositis paramentis violaceis, et indutus stola et dalmatica albi coloris, iterum ponit incensum in thuribulum; post-*

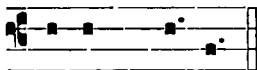
albi coloris, accipit cereum paschalem accensum, et ordinatur processio :

- a) *præcedit thuriferarius,*
- b) *sequitur subdiaconus cum cruce,*
- c) *diaconus cum cereo accenso,*
- d) *post eum statim celebrans,*
- e) *deinde clerus per ordinem,*
- f) *et populus.*

ea, accipit cereum paschalem accensum, et ordinatur processio :

- a) *præcedit thuriferarius,*
- b) *sequitur crucifer,*
- c) *post eum statim sacerdos cum cereo accenso,*
- d) *deinde ceteri ministrantes,*
- e) *et populus.]*

11. *Cum diaconus [vel sacerdos] ingressus est ecclesiam, stans, cantat solus :*



Lúmen Chri-sti.

cui omnes alii, præter subdiaconum [vel cruciferum] et thuriferarium, genuflectentes versus cereum benedictum, respondent :



R̄. De- o grá-ti- as.

Omnes surgunt et celebrans [vel unus ministrans pro celebrante] de cereo benedicto propriam candelam accendit.

Procedens ad medium ecclesiæ, ibi eodem modo diaconus [vel sacerdos] altius cantat :

Lumen Christi

cui omnes, ut supra, genuflectentes, respondent :

Deo grátias

Et de cereo benedicto accenduntur candelæ cleri [vel ministrantium].

Tertio procedens ante altare, in medio chori, rursum adhuc altius cantat :

Lumen Christi

cui tertio omnes, ut supra, genuflectentes, respondent :

Deo grátias

Et accenduntur candelæ populi de cereo benedicto, et luminaria ecclesiæ.

Ritus sollemnis

12. *Facta altari reverentia, thuriferarius sistit prope credentiam; subdiaconus sistit cum cruce ad latus evangelii, contra legile pro cantu præconii paschalis; celebrans vadit ad locum suum in presbyterio, in latere epistolæ; clerus locum suum occupat in scamnis.*

Diaconus deponit cereum paschalem in medio chori, supra parvum sustentaculum, et, postquam celebrans posuerit incensum in thuribulum, accipiens librum, petit benedictionem, dicens :

Iube, domne, benedicere.

Et celebrans subiungit :

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis : ut digne et competenter annúnties suum paschále præcónium : In nómine Patris, et Fílii, † et Spíritus Sancti. *Et diaconus respondet : Amen.*

Ritus simplex

[12 a. *In presbyterio, thuriferarius sistit prope credentiam; crucifer stat in latere evangelii contra legile; celebrans deponit cereum paschalem in medio presbyterii super parvum sustentaculum, et se recipit ad sedile; ceteri ministrantes disponuntur hinc inde.*

Postquam posuerit incensum in thuribulo, accepto libro a primo ministrante, celebrans genuflectit in infimo gradu altaris, ad latus epistolæ, et dicit submissa voce :

Iube, Dómine, benedicere.

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis : ut digne et competenter annúntiem suum paschále præcónium. Amen.]

13. *Postea diaconus [vel sacerdos] vadit ad legile, strato albo coopertum, et ponit super eo librum, et incensat; deinde, circumiens cereum paschalem, etiam illum thurificat.*

Tunc surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad evangelium, diaconus cantat [vel ipse sacerdos cantat vel legit] præconium paschale, habens ante se cereum paschalem, a dextris altare, a sinistris aulam ecclesiæ.

Convenit ut omnes suas candelas accensas manibus gement usque ad finem præconii.

PRÆCONIUM PASCHALE

E  **XSULTET iam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum : exsúl-**



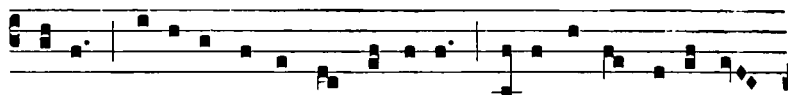
tent di-vina mysté-ri- a : et pro tanti Re-gis victó-ri- a tuba



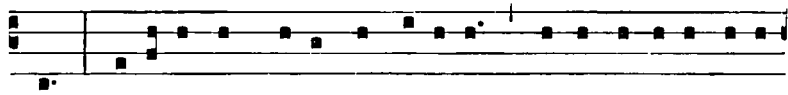
ínso-net sa-lu-tá- ris. Gáude- at et tellus tantis irra-



di- á- ta fulgó-ri-bus : et æté- rni Re- gis splendó- re illu-



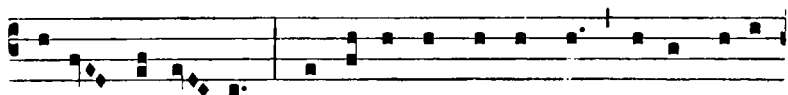
strá- ta. to- tí- us orbis se sénti- at ami- sísse ca- lí- gi-



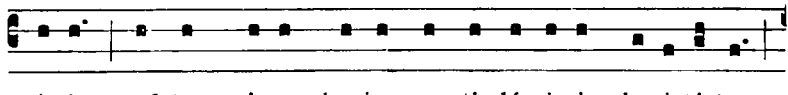
nem. Læté- tur et ma- ter Ecclé- si- a, tanti lúmi- nis ador-



ná- ta fulgó- ri- bus : et magnis popu- ló- rum vó- ci- bus hæc



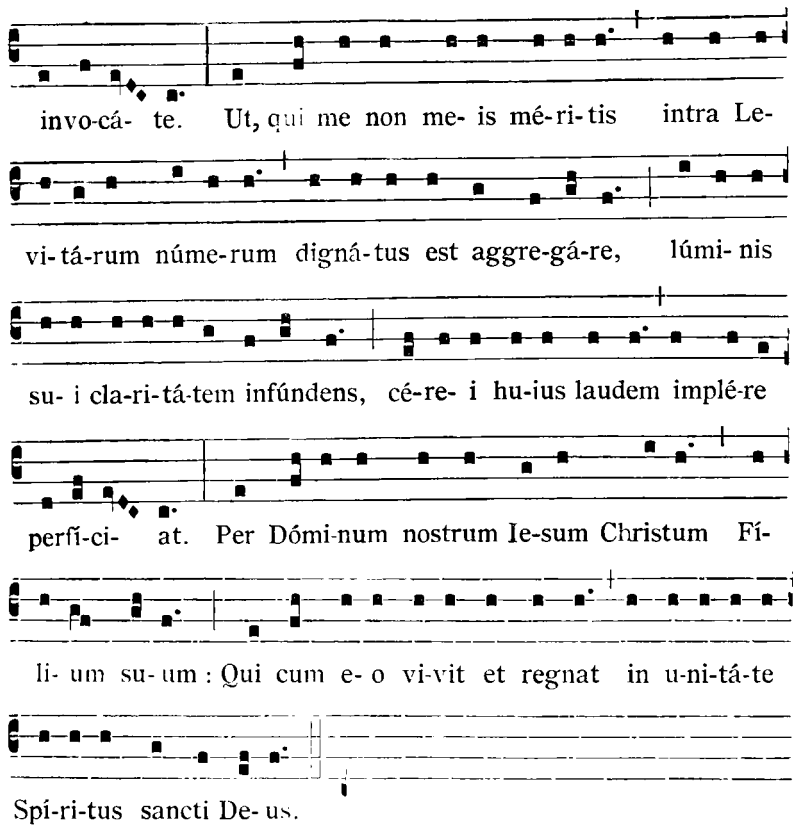
aula re- súl- tet. Quaprópter adstántes vos, fratres ca- rís-



simi, ad tam mi- ram hu- ius sancti lúmi- nis cla- ri- tá- tem,

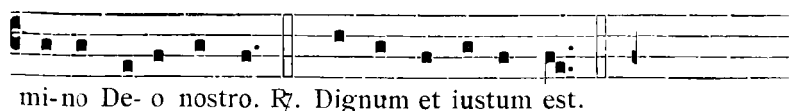


una me- cum, quæso, De- i omni- pot- éntis mi- se- ri- córdi- am

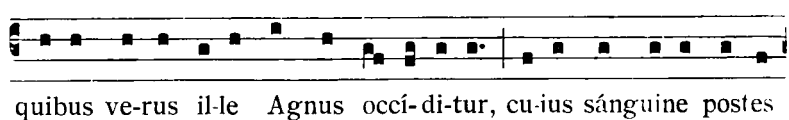
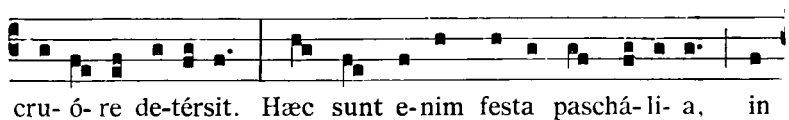
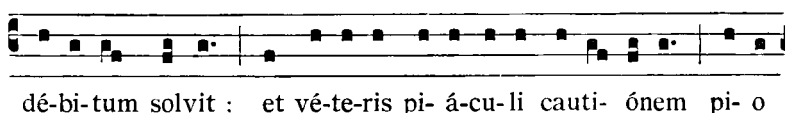
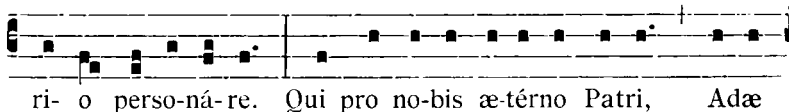
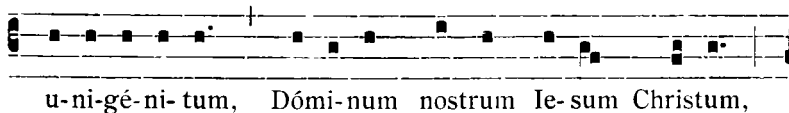
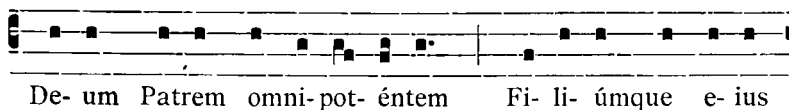
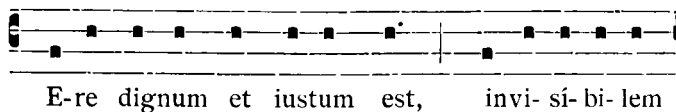


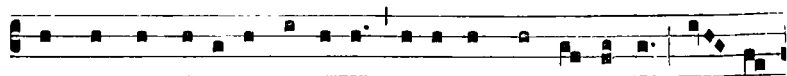
invo-cá- te. Ut, qui me non me- is mé-ri- tis intra Le-
 vi- tá- rum núme- rum digná- tus est aggre- gá- re, lúmi- nis
 su- i cla- ri- tá- tem infúndens, cé- re- i hu- ius laudem implé- re
 perfí- ci- at. Per Dómi- num nostrum Ie- sum Christum Fí-
 li- um su- um : Qui cum e- o vi- vit et regnat in u- ni- tá- te
 Spí- ri- tus sancti De- us.

P ER ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. ꝛ. Amen. √. Dó-
 mi- nus vo- bíscum. ꝛ. Et cum spí- ri- tu tu- o. √. Sursum cor-
 da. ꝛ. Ha- bémus ad Dómi- num. √. Grá- ti- as agámus Dó-



V

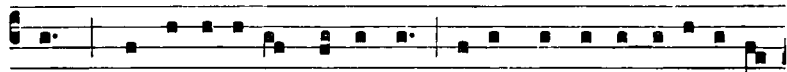




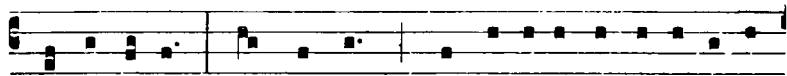
tres nostros, fi-li-os Isra-ël eductos de Ægýpto, ma-re



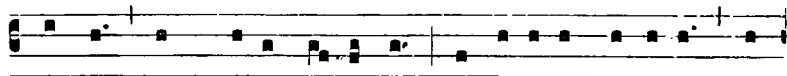
Rubrum sicco vestí-gi-o transí-re fe-císti. Hæc í-gi-tur nox



est, quæ pecca-tó-rum té-nebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti-ó-



ne purgá-vit. Hæc nox est, quæ hó-di-e per u-ni-vérsum



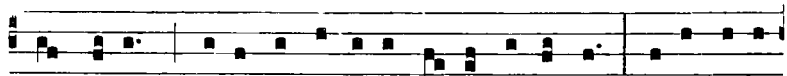
mundum in Christo cre-déntes, a ví-ti-is sæcu-li et



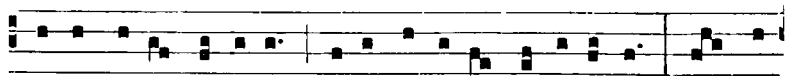
ca-li-gi-ne pecca-tó-rum segre-gá-tos, red-dit grá-ti-æ, só-



ci-at sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis víncu-



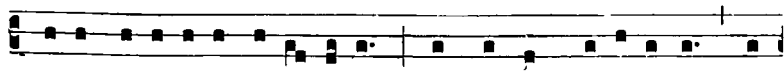
lis mortis, Christus ab ínfe-ris vi-ctor ascéndit. Ni-hil e-nim



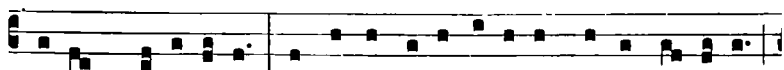
no-bis nasci pró-fu-it, ni-si réd-imi pró-fu-ísset. O mi-



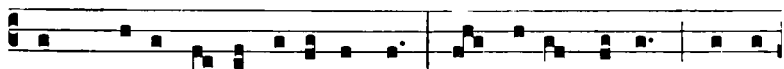
ra cir-ca nos tu-æ pi-e-tá-tis digná-ti-o! O inæstimá-



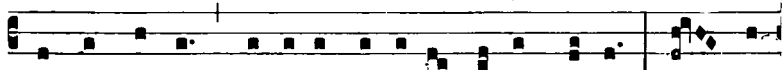
bi-lis di-lécti-o ca-ri-tá-tis : ut servum red-í-me-res, Fí-



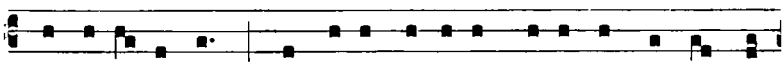
li-um tra-di-dísti! O certe ne-cessá-ri-um Adæ peccá-tum,



quod Christi morte de-lé-tum est! O fe-lix culpa, quæ ta-



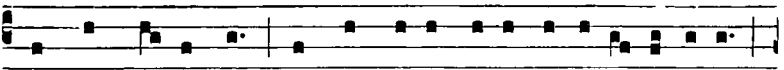
lem ac tantum mé-ru-it ha-bé-re Red-emptó-rem! O ve-



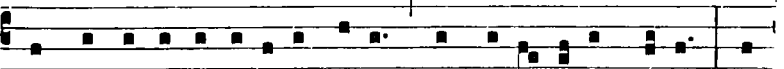
re be-á-ta nox, quæ so-la mé-ru-it sci-re tempus et ho-



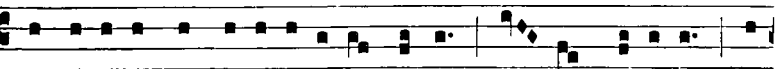
ram, in qua Christus ab ínfe-ris re-surré-xit! Hæc nox est.



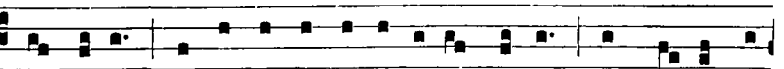
de qua scriptum est : Et nox sic-ut di-es il-lumi-ná-bi-tur :



et nox il-lumi-ná-ti-o me-a in de-lí-ci-is me-is. Hu-



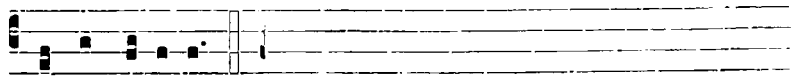
ius í-gi-tur sancti-fi-cá-ti-o noctis fu-gat scé-le-ra, cul-



pas lavat : et réddit inno-cé-nti-am lapsis, et mæstis læ-



tí-ti-am. Fu-gat ó-di-a, concórdi-am pa-rat, et cur-

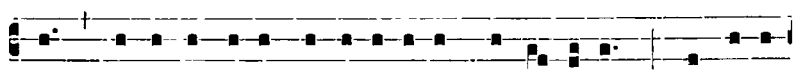


vat impé-ri-a.

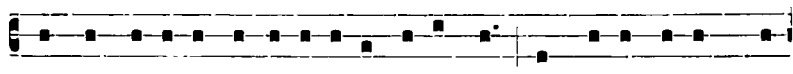
I



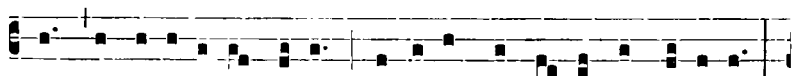
N hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti-a, sú-sci-pe, sancte Pa-



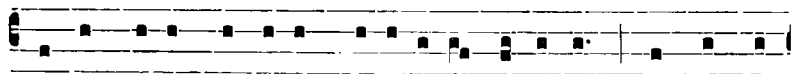
ter, incénsi hu-ius sacri-fí-ci-um vesper-tí-num : quod ti-bi



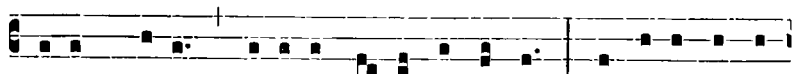
in hac cé-re-i obla-ti-ó-ne so-lémni, per mi-nistró-rum ma-



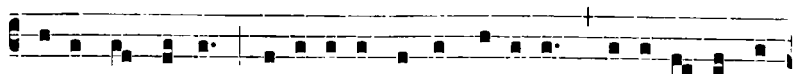
nus de opé-ri-bus apum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si-a.



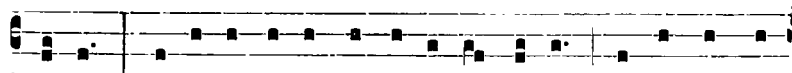
Sed iam co-lúmnae hu-ius præcó-ni-a nó-vimus, quam in ho-



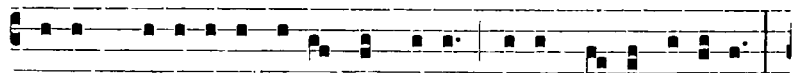
nó-rem De-i rú-ti-lans ignis accéndit. Qui li-cet sit di-



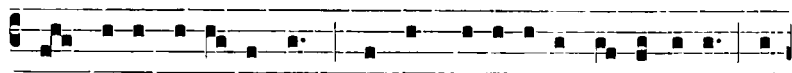
ví-sus in partes, mu-tu-á-ti tamen lú-mi-nis detrimén-ta non



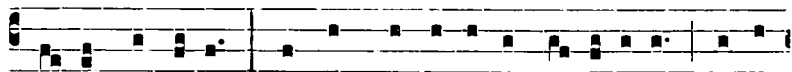
no-vit. A-li-tur e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in substán-



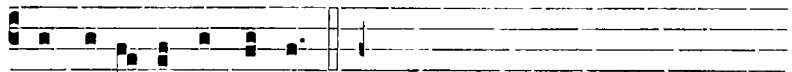
ti-am pre-ti-ósæ hu-ius lámpa-dis, a-pis ma-ter edú-xit.



O ve-re be-á-ta nox, quæ exspo-li-á-vit Æ-gýpti-os, di-



tá-vit Hebræ-os! Nox, in qua terré-nis cæ-lésti-a, humá-



nis dí-vi-na iungúntur.

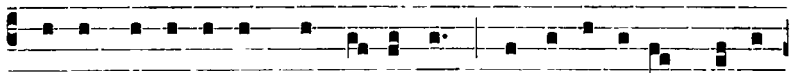
O



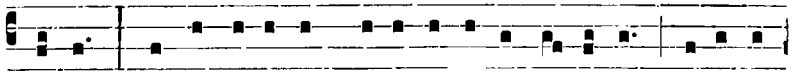
-rámus ergo te, Dó-mi-ne : ut cé-re-us iste



in ho-nó-rem tu- i nó-mi-nis conse-crá-tus, ad no-ctis



hu-ius ca-lí-gi-nem destru-éndam, inde-fí-ci-ens perse-



vé-ret. Et in odó-rem su-a-vi-tá-tis accéptus, supérnis



lumi-ná-ri-bus misce- á-tur. Flammas e-ius lú-ci-fer ma-tu-
 tí-nus invé-ni-at. Il-le, inquam, lú-ci-fer, qui ne-scit oc-
 cá-sum. Il-le, qui regréssus ab ínfe-ris húmáno génc-ri
 se-ré-nus il-lúxit. Pre-cámur ergo te, Dómi-ne : ut nos fá-
 mu-los tu-os, omnémque cle-rum, et devo-tíssimum pópu-
 lum : una cum be-a-tíssimo Papa nostro *N.* et Anti-
 sti-te nostro *N.*, qui-é-te témpo-rum concéssa, in his
 paschá-li-bus gáudi-is, assí-du-a pro-lecti-ó-ne rége-re,
 guberná-re, et conservá-re digné-ris. Réspi-ce é-ti-am
 ad e-os, qui nos in pot-está-te regunt, et, in-ef-fá-bi-li

pi-e-tá-tis et mi-se-ri-córdi-æ tu-æ mú-ne-re, dí-ri-ge
 co-gi-ta-ti-ó-nes e-ó-rum ad iustí-ti-am et pa-cem, ut
 de terré-na o-pe-ro-si-tá-te ad cæ-léstem pá-tri-am per-
 vé-ni-ant cum omni pó-pu-lo tu-o. Per e-ú-ndem Dó-mi-
 num nostrum Ie-sum Christum, Fí-li-um tu-um: Qui te-cum
 vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us:
 per ó-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℞. Amen.

DE LECTIIONIBUS

14. Post præconium paschale, diaconus, depositis paramentis albis, assumit violacea, et vadit ad celebrantem.

[14 a. Post præconium paschale, sacerdos deponit dalmaticam et stolam albi coloris, et, indutus iterum stola et pluviali violaceis, redit ad legile.]

15. Postea leguntur lectiones, sine titulo, nec in earum fine respondetur Deo grátias. Leguntur vero a lectore [vel a sacerdote], in medio chori, ante cereum benedictum, ita quidem ut lector [sacerdos] habeat a dextris altare,

a sinistris aulam ecclesiæ. Celebrans et ministri, clerus et populus, sedentes auscultant.

[15 a. Ministrantes et populus sedentes auscultent. Si vero adsit clericus lector, omnia peraguntur, ut supra n. 15.]

16. *In fine lectionis, vel post canticum, dicuntur orationes hoc modo : omnes surgunt ; celebrans [vel sacerdos, stans ante legile] dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos] Flectámus génua, et omnes, una cum ipso celebrante [sacerdote], flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant ; dicto a diacono [sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans dicit orationem, in tono feriali A (vel in tono solemní antiquo) et iunctis manibus.*

17. *Leguntur vero quattuor sequentes lectiones, cum suis canticis, et orationibus.*

Lectio prima *Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2*

In princípío creávit Deus cælum et terram.

Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ erant super faciém abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus : « Fiat lux ». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divisít lucem a ténebris. Appellávitque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere, et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus : « Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dividat aquas ab aquis ». Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocávitque Deus firmaméntum Cælum : et factum est véspere, et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus : « Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida ». Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram : congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait : « Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum faciéns fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúmque faciéns fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus : « Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram ». Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna : lumináre maius, ut præssset diéi : et lumináre minus, ut præssset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præssset diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac ténébras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vésperere, et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus : « Producant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli ». Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens : « Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram ». Et factum est vésperere, et mane, dies quintus.

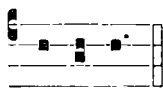
Dixit quoque Deus : « Producat terra ánimam vivéntem in génere suo : iuménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas ». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas, et iuménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : « Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem nostram : et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et béstiiis, universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra ». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus, et ait : « Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et dominámini piscibus maris, et volatilibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ». Dixítque Deus : « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omnique vólucris cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est vésperere, et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli, et terra, et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat : et requiavit die septimo ab universo opere quod patrarat.

Omnes surgunt.

Celebrans stans ad sedile [vel sacerdos, stans ante legile] dicit :



O-rémus.

diaconus
[*vel sacerdos*]



Flectámus gé-nu- a.

et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant; dicto a

diacono
[*sacerdote*]



Le-vá-te.

omnes surgunt et celebrans dicit orationem, manibus iunctis ac tono solemnii, acolytho [ministrante] librum ante ipsum tenente.

Oratio

Deus, qui mirabiliter creásti hóminem, et mirabilius redemísti : * da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persistere; ut mereámur ad atérna gáudia pervenire. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : * Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : per ómnia sáecula sæculórum. R̄. Amen.

Lectio secunda *Exod. 14, 24-31 et 15, 1*

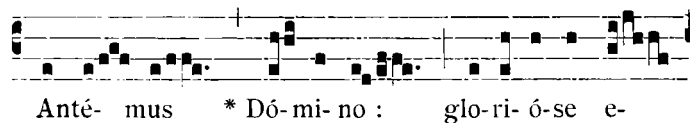
In diébus illis : Factum est in vigilia matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eórum : et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii : « Fugiámus

Israëlem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos ». Et ait Dóminus ad Móysen : « Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eórum ». Cumque extendisset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum : fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Rever-sæque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequétes ingrési fúerant mare : nec unus quidem supérfit ex eis. Filii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris : liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos : timúitque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo eius. Tunc cécinít Móyses, et filii Israël carmen hoc Dómino, et dixerunt :

Canticum VIII

Exod. 15, 1 et 2

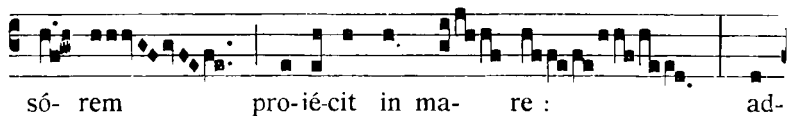
C



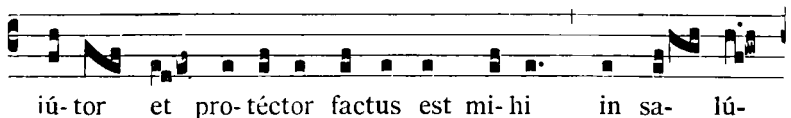
Anté- mus * Dó-mi- no : glo-ri- ó-se e-



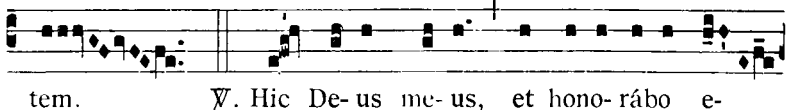
nim hono-ri-fi- cá- tus est : equum et ascen-



só- rem pro-ié-cit in ma- re : ad-



iú- tor et pro- téctor factus est mi- hi in sa- lú-



tem. V. Hic De- us me- us, et hono- rábo e-

um : De- us patris me- i, et ex-
 al- tá- bo e- um. √. Dó- mi- nus cónte-rens
 bel- la : Dó- mi- nus * no- men est il- li.

Orémus. D. Flectámus génua. D. Leváte.

Oratio

Deus, cuius antiqua miracula étiam nostris sáculis coruscáre sentimus : * dum quod uni pópulo, a persecutióne .Egy- ptiaca liberándo, délixterae tuae poténtia contulísti. id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris : * praesta; ut in Abraháe filios, et in Israéliticam dignitátem, totiús mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum nostrum.

Lectio tertia

Isaia 4, 2-6

In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terrae sublimis, et exsultátió his, qui salváti fúerint de Israél. Et erit : Omnis qui relictus fúerit in Sion, et residuus in Ierúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Ierúsalem láverit de médio eius, in spiritu iudicii, et spiritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte : super omnem enim glóriam protéctio.

Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Canticum VIII

Isaiæ 5, 1 et 2

V I-ne a * fa-cta est di- lé-cto
 in cornu, in lo-co ú- be-ri.
 ∇. Et ma-cé-ri- am circúmde-dit, et circumfó-
 dit : et plantá-vit ví-ne- am So- rec : et
 ædi- fi- cá- vit turrim in mé-di- o e- ius.
 ∇. Et tór-cu-lar fo-dit in e- a : ví-ne- a
 e- nim Dó-mi-ni Sá- ba- oth, do- mus * Is-
 ra- ël est.

Orémus. D. Flectámus génuá. D. Leváte.

Oratio

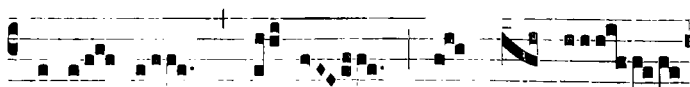
Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis sanctórum propheta-
tárum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuæ,
satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultó-
rem : * tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censén-
tur, et ségetum; * ut, spinárum et tribulórum squalóre reseca-
to, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum nostrum Iesum
Christum Fílium tuum.

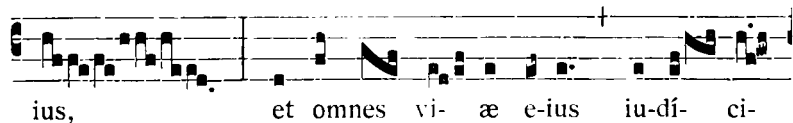
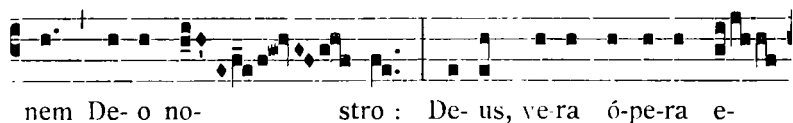
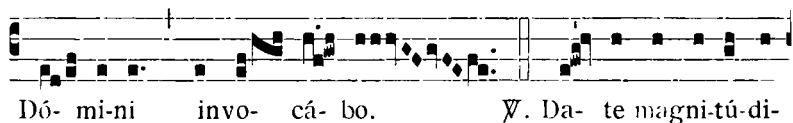
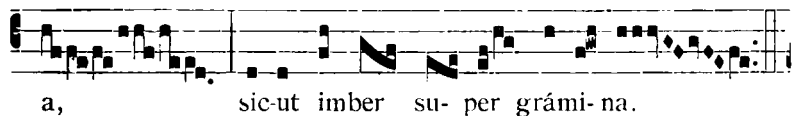
Lectio quarta

Deut. 31, 22-30

In diébus illis : Scripsit Móyses cánticum, et dócuit filios Israë-
l. Præcepítque Dóminus Iósue filio Nun, et ait : « Confortáre,
et esto robústus : tu enim introduces filios Israë-
l in terram, quam pollicítus sum, et ego ero tecum ». Postquam ergo scripsit Móyses
verba legis huius in volúmine, atque complévit : præcepít Levítis,
qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens : « Tóllite librum
istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri :
ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem
tuam, et cervicem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingre-
diénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum :
quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes
maióres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audién-
tibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram.
Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis
cito de via, quam præcépi vobis : et occurrerit vobis mala in
extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini,
ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum ». Locú-
tus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israë-
l, verba cárminis huius, et ad finem usque complévit :

Canticum VIII

*Deut. 32. 1-4***A**



tas : iu- stus, et sanctus * Dómi-nus.

Orémus. D. Flectámus génua. D. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra diréctio : * éxcita in omnem iustificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; * ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denun- tiátum est in ultióne, tránseat in salútem. Per Dóminum nostrum.

DE PRIMA PARTE LITANIARUM

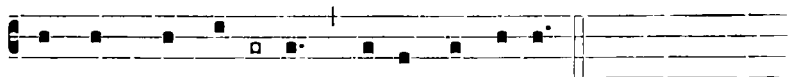
18. *His expletis, a duobus cantoribus, in medio chori genuflexis [seu, his deficientibus, ab ipso sacerdote, genuflexo in infimo gradu altaris a latere epistolæ], cantantur litanie sanctorum (quin tamen duplicentur) usque ad invocationem Propitius esto, omnibus genuflexis et respondentibus.*

19. *Postea, si ecclesia habet Fontem baptismalem, ritus proseguitur ut infra n. 20. p. 382; secus vero ut infra n. 24, p. 395.*

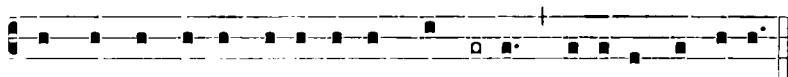
K Y-ri- e, e-lé- i-son. *ii.* Christe, e-lé- i-son. *ii.* KÝ-ri- e, e-lé- i-son. *ii.* Christe, audi nos. *ii.* Christe, exáudi nos. *ii.*



Pa-ter de cæ- lis, **De-** us, mi-se-ré-re **no-** bis.
 Fili, Redémptor mundi. **De-** us, mi-se-ré-re **no-** bis.
 Spíri- tus San-cte, **De-** us, mi-se-ré-re **no-** bis.
 Sancta Trínitas, unus **De-** us, mi-se-ré-re **no-** bis.



Sancta Ma- **rí** a, o-ra pro **no-** bis.
 Sancta De- i **Gé-** ne-trix. o-ra pro **no-** bis.
 Sancta Virgo **vír-** gi-num o-ra pro **no-** bis.
 Sancte **Mí-** cha- òl, o-ra pro **no-** bis.
 Sancte **Gá-** bri- el, o-ra pro **no-** bis.
 Sancte **Rá-** pha- òl, o-ra pro **no-** bis.



Omnes sancti Ange- li et Arch**án-** ge- li, orá-te pro **no-** bis.
 Omnes sancti beatorum Spírituum **ór-** dines, o rá-te pro **no-** bis
 Sancte Ioánnes Bapt**í-** sta, o-ra pro **no-** bis
 Sancte **I-** osep, o-ra pro **no-** bis.
 Omnes sancti Patriárchæ et Prop**h-** étæ, o-rá-te pro **no-** bis.



Sancte **Pe-** tre, o-ra pro **no-** bis.

Sancte Pa- ule,	ora.	Omnes sancti Már- tyres,	orá-te.
Sancte Andr- éa,	ora.	Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Ioánn- es,	ora.	Sancte Gregóri,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et		Sancte Augustíne,	ora.
Evangelístæ,	orá-te.	Omnes sancti Pontífices et	
Omnes sancti Discípuli		Confessóres,	orá-te.
Dó- mini,	orá-te.	Omnes sancti Doctóres,	orá-te.
Sancte Sté- phane,	ora.	Sancte Antó- ni,	ora.
Sancte Laur- énti,	ora.	Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Vinc- énti,	ora.	Sancte Domí- nice,	ora.

Sancte Francíſce,	ora.	Sancta Cæcília,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes		Sancta Agatha,	ora.
et Levítæ,	oráte.	Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sancti Mónachi et		Omnes sanctæ Virgines et	
Eremítæ,	oráte.	Víduæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.	Omnes Sancti et Sanctæ	
Sancta Agnes,	ora.	Dei, intercédite pro nobis.	

DE BENEDICTIONE AQUÆ BAPTISMALIS

20. *Dum cantantur litanie sanctorum, vas aquæ baptismalis benedicendæ, et cetera omnia quæ ad benedictionem requiruntur, præparantur in medio chori, versus latus epistolæ, in conspectu fidelium.*

21. *In benedicenda aqua baptismali celebrans, stans coram populo, ante se habeat vas aquæ baptismalis benedicendæ, a dextris cereum benedictum, a sinistris alium subdiaconum, vel clericum [seu ministrantem] stantem cum cruce.*

Celebrans, iunctis manibus, in tono feriali Λ (vel in tono simplici antiquo) dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

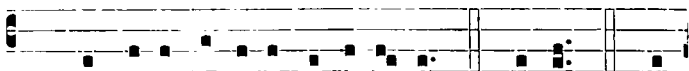
Orémus.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, adésto magnæ pictátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis : † et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturit, spírítum adoptiónis emítte; * ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus :

Elevans vocem in modum præfationis, prosequitur iunctis manibus :

P



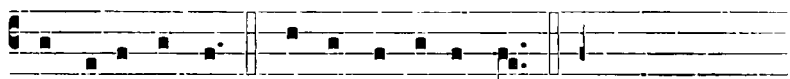
ÉR ómni- a sæ-cu-la sæ-cu-ló- rum. R̄. Amen. Ÿ. Dó-



mi-nus vo-biscum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu-o. Ÿ. Sursum cor-

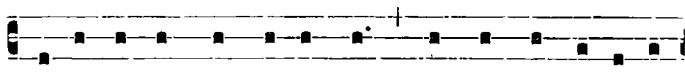


da. R̄. Habémus ad Dómi-num. V. Grá-ti-as agámus Dómi-

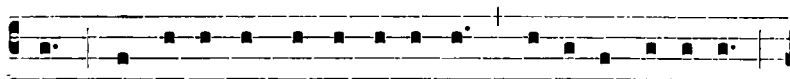


no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

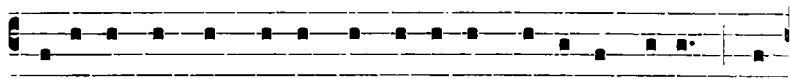
V



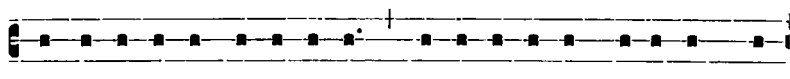
E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-



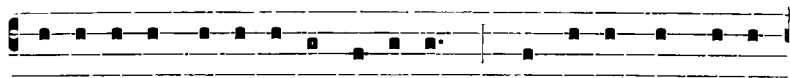
re, nos ti-bi semper et u-bíque grá-ti-as á-ge-re :



Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De-us : Qui



invi-sí-bi-li pot-énti-a sacramentó-rum tu-ó-rum mi-



ra-bí-li-ter o-pe-rá-ris ef-féctum : et li-cet nos tantis



mysté-ri-is exsequéndis simus indígni : tu tamen grá-



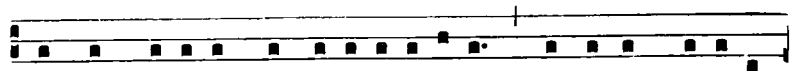
ti-æ tu-æ dona non dé-se-rens, é-ti-am ad nostras pre-ces



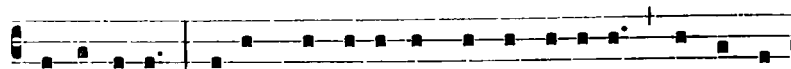
aures tu-æ pi- e-tá-tis inclí-nas. De- us, cu-ius Spí-ri-tus su-



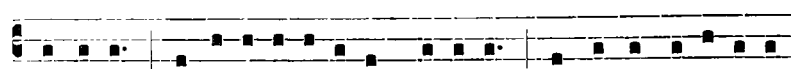
per aquas inter ipsa mundi primórdi- a fe-re-bá-tur : ut



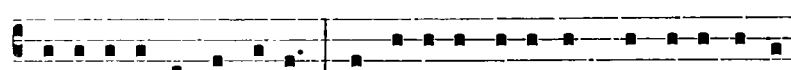
iam tunc virtú-tem sancti- fi-ca-ti- ó-nis aquá-rum na-tú-ra



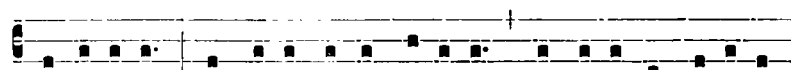
concí-pe-ret. De- us, qui no-céntis mundi crími-na per aquas



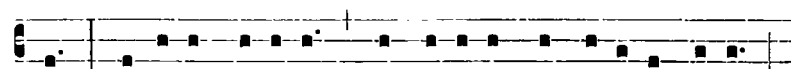
áblu-ens, re-gene-ra-ti- ó-nis spé-ci- em in ipsa di-lúvi- i



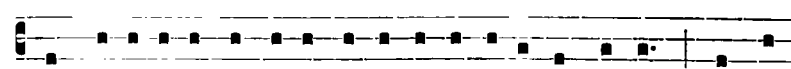
effu-si- ó-ne signásti : ut, uní- us e-iusdémque e-leménti



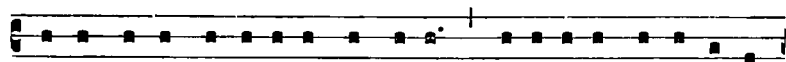
mysté-ri- o, et fi-nis esset ví-ti- is, et o-rí-go virtú-ti-



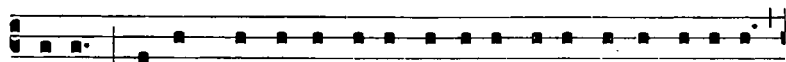
bus. Réspi-ce, Dómi-ne, in fá-ci-em Ecclé-si-æ tu-æ,



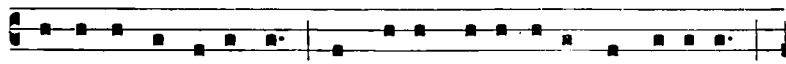
et multipli-ca in e- a re-gene-ra-ti- ó-nes tu- as, qui grá-



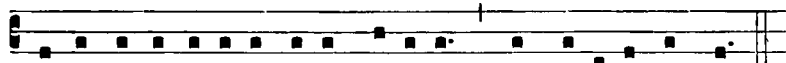
ti- æ tu-æ afflu-éntis ímpe-tu lætí- fi-cas ci-vi-tá-tem



tu- am : fontémque baptísma-tis á-pe-ris to-to orbe terrárum

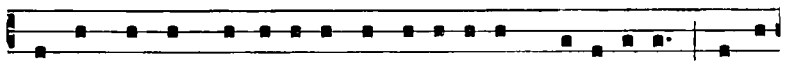


génti-bus innovándis : ut, tu-æ ma-iestá-tis impé-ri-o,



sumat U-ni-gé-ni-ti tu- i grá-ti- am de Spí-ri-tu Sancto.

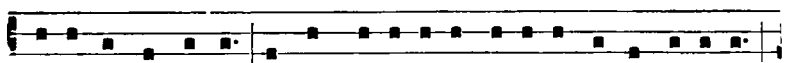
Hic celebrans in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens :



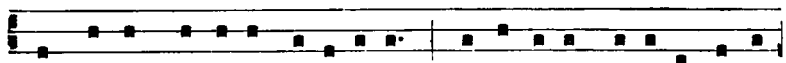
Qui hanc aquam, re-gene-rándis homí-ni-bus præpa-rá-tam, arcá-



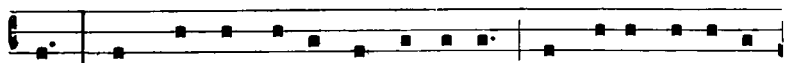
na su- i númi-nis admixti- ó-ne fecúndet : ut, sancti- fi-ca-



ti- ó-ne concépta, ab imma-cu-lá-to di-ví-ni fontis ú-te-ro,



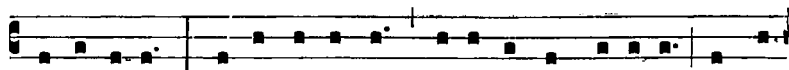
in no-vam re-ná-ta cre- a-tú-ram, pro-gé-ni- es cæléstis emér-



gat : et quos aut sexus in córpo-re aut ætas discérnit



in tēpo-re, omnes in unam pá-ri- at grá-ti- a ma-ter



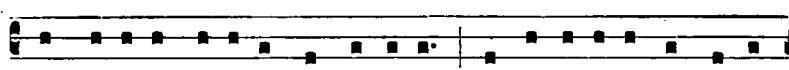
infánti- am. Pro-cul ergo hinc, iubénte te, Dómi-ne, omnis



spí-ri-tus immúndus abscé-dat : pro-cul to-ta nequí-ti- a



di- abó-licæ fraudis absístat. Ni-hil hic lo-ci há-be- at

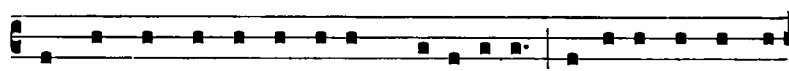


contrá-ri-æ virtú-tis admíxti- o : non insi-di-ándo circúm-

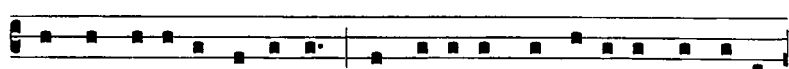


vo-let : non la-téndo subré-pat : non infi-ci-éndo corrúmpat.

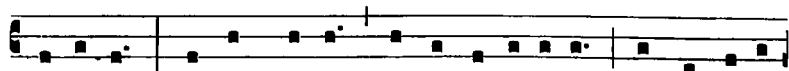
Aquam manu tangit.



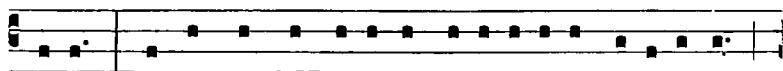
Sit hæc sancta et ínno-cens cre-a-tú-ra, lí-be-ra ab omni



impugna-tó-ris incúrsu, et to-tí- us nequí-ti- æ purgá-ta



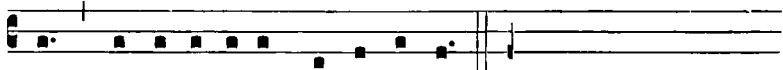
discéssu. Sit fons vi-vus, aqua re-gé-ne-rans, unda pu-rí-



fi-cans : ut omnes hoc lavácro sa-lu-tí-fe-ro di-lu-é-ndi,

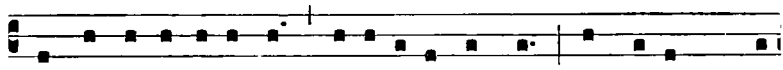


o-pe-ránte in e- is Spí-ri-tu Sancto, perféctæ purga-ti-ó-

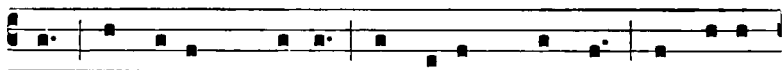


nis indulgénti- am consequántur.

Facit tres cruces super aquam, dicens :



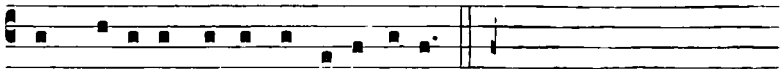
Unde be-ne-dí-co te, cre-a-tú-ra aquæ, per De-um † vi-



vum, per De-um † ve-rum, per De-um † sanctum : per De-um,

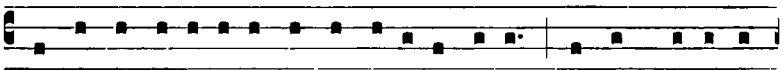


qui te in princí-pi-o verbo se-pa-rá-vit ab á-ri-da : cu-

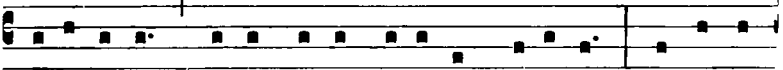


ius Spí-ri-tus su-per te fe-re-bá-tur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quattuor mundi partes, dicens :

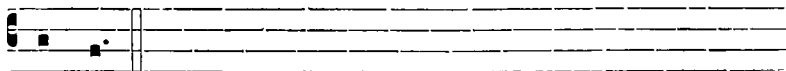


Qui te de pa-ra-dí-si fonte maná-re fe-cit, et in quáttu- or



flumí-ni-bus to-tam terram rigá-re præcé-pit. Qui te in

de-sérto amá-ram, su-avi-tá-te índi-ta, fe-cit esse po-tá-bi-
 lem, et si-ti-énti pópu-lo de petra prodú-xit. Be✠ne-dí-co
 te et per Ie-sum Christum Fí-li-um e-ius ú-ni-cum, Dóminum
 nostrum: qui te in Cana Ga-li-léæ signo admi-rá-bi-li
 su-a pot-énti-a convértit in vinum. Qui pé-dibus super te
 ambu-lávit: et a Io-ánne in Iordáne in te bap-ti-
 zá-tus est. Qui te una cum sángui-ne de lá-te-re su-o
 prodú-xit: et discípu-lis su-is iussit, ut cre-déntes bap-ti-
 zá-réntur in te, di-cens: «I-te, do-cé-te omnes gentes, bap-ti-
 zántes e-os in nó-mi-ne Patris, et Fí-li-i, et Spí-ri-tus



Sancti ».

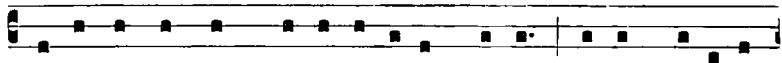
Mutat vocem, et prosequitur in tono lectionis.

Hæc nobis præcæpta servántibus, tu, Deus omnipotens, clemens adésto : tu benígnus aspira.

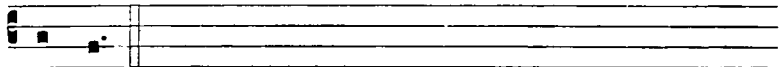
Halat ter in aquam in modum crucis, dicens :

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito : ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícæces.

Hic celebrans paululum demittit cereum in aquam : et resumens tonum præfationis, dicit :



Descéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis virtus Spí-ri-tus

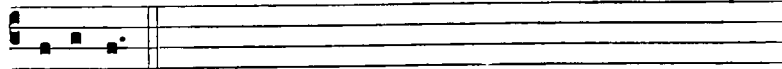


Sancti.

Deinde extractum cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens : Descéndat, ut supra. Postea cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit : Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram ♯, prosequitur :

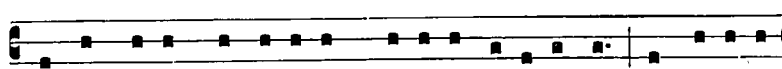


To-támque hu-ius aquæ substánti-am, rege-ne-rándi fœcúndet

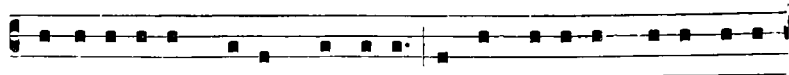


efféctu.

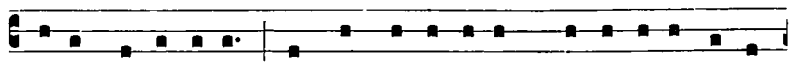
Hic tollitur cereus de aqua, et prosequitur :



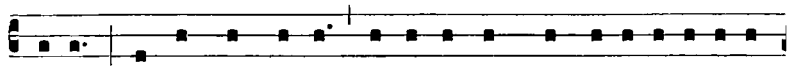
Hic ómni- um pecca-tó-rum máculæ de-le- ántur : hic na-túra



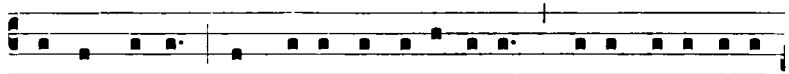
ad imá-gi-nem tu-am cóndi-ta, et ad honó-rem su-i re-for-



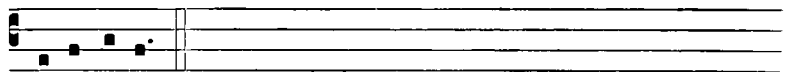
má-ta princí-pi-i, cunctis ve-tustá-tis squa-ló-ribus emun-



dé-tur : ut omnis homo, sacraméntum hoc rege-ne-ra-ti-ó-



nis ingrédus, in veræ inno-cé-nti-æ novam infánti-am



renascá-tur.

Sequentia dicit legendo :

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Filium tuum : Qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Deinde aliquis clericus [vel ministrans] accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum populum post renovationem promissionum baptismatis, ut infra, n. 25, p. 397, dicitur, et ad aspergendum in domibus et aliis locis.

His peractis, celebrans, qui benedicit fontem, infundit de Oleo catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens :

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. R̄. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens :

Infúsio Chrismatis Dómini nostri Iesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R̄. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti, et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit :

Commixtio Chrismatis sanctificatiónis, et Olei unctiόνis, et aquæ baptismatis, páriter fiat in nómine Pa † tris, et Fi † lii, et Spíritus † Sancti. R. Amen.

Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua.

SACRAMENTUM BAPTISMI

Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto, servatis tamen, si casus fert, iis quæ in Instructione, II, 14, dicuntur.

Hoc in casu, celebrans immediate deponit paramenta violacea et assumit stolam et pluviale albi coloris, quæ deinde retinet usque ad expletam renovationem promissionum baptismatis.

Ordo baptismi parvulorum

Celebrans interrogat, expresso nomine, baptizandum (singulos baptizandos), patrino respondente :

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ? R. Credo.

Credis in Iesum Christum, Filium eius únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? R. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctorum communióne, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam. R. Credo.

Subinde, expresso nomine baptizandi, celebrans dicit (singulariter singulis) :

N. Vis baptizári?

Respondet patrinus : Volo.

Tunc patrino, vel matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, celebrans vasculo seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba pro-

Ordo baptismi adultorum

Celebrans interrogat electum (singulos, si plures) :

Quis vocáris?

Respondet : N.

Interrogat (singulos, si plures) :

N. Quid petis?

Respondet : Baptísmum.

Vis baptizári?

Respondet : Volo.

Tunc patrino, vel matrino, vel utroque (si ambo admittantur), ad-mota manu, tenente seu tangente electum, vel electam, aperto capite. et laxatis a collo vestibus, inclinatum, celebrans vasculo seu urceolo haurit aquam baptismalem de vase,

ferens, semel tantum distincte et attente dicit (singulariter singulis) : | *et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizat electum, seu electam, in nomine Ssmæ Trinitatis, sic dicens :*

N. EGO TE BAPTIZO IN NOMINE PA ✚ TRIS, fundit primo, ET FI ✚ I.II, fundit secundo, ET SPIRITUS ✚ SANCTI, fundit tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabatur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subiecta aliqua pelvi, et in illud post modum proiciatur.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens (singulariter singulis) : | *Deinde celebrans intingit pollicem dexterum in sacro Chrismate, et perungit verticem electi (singulorum electorum) in modum crucis, dicens :*

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum (*hic inungit*), ipse te líniat ✚ Chrismate salútis in eódem Christo Iesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

R̄. Amen.

Ÿ. Pax tibi.

R̄. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, abstergit pollicem et locum inunctum, et imponit capiti eius linteolum candidum loco vestis albæ, dicens (singulariter singulis) :

R̄. Amen.

Ÿ. Pax tecum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit et imponit capiti electi chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens (singulis, si plures) :

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribunal Dómini nostri Iesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.
R̄. Amen.

Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens (singulariter singulis) :

Et electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a celebrante accipit.

Postea dat ei celebrans cereum seu candelam accensam in manu dextera, dicens (singulis, si plures) :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísum tuum : serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad

me- a ad te, De- us. *V.* Si- tí- vit á-nima

me- a ad De- um vi- vum : quando

vé- ni- am, et appa- ré- bo ante fá-

ci- em De- i me- i? *V.* Fu- é- runt

mi- hi lácrimæ me- æ panes di- e ac no-

cte, dum dí- ci- tur mi- hi per síngu- los di-

es : U- bi est * De- us tu- us?

Aqua benedicta in fontem immissa, celebrans, manibus iunctis et in tono simplici, dicit :

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpétit fontem : † et concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptísmatis mystério, * ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum nostrum. R. Amen.

Et incensat fontem.

Tunc redeunt omnes in silentio in chorum, et datur initium renovationi promissionum baptismatis.

23. *Sicubi vero baptisterium exstat ab ecclesia separatum, et præferatur benedictionem aquæ baptismalis in ipso baptisterio fieri, post invocationem Sancta Trinitas, unus Deus, miserére nobis, descenditur ad fontem hoc modo :*

- a) *præcedit clericus cum cereo benedicto,*
- b) *sequitur alius subdiaconus cum cruce, vel crucifer, medius inter acolythos cum candelabris accensis,*
- c) *deinde clerus per ordinem,*
- d) *demum celebrans cum ministris sacris.*

Cantores vero et populus remanent in locis suis, et prosequuntur cantum litaniarum, repetitis, si opus est, invocationibus inde a Sancta María, ora pro nobis.

Benedictio aquæ baptismalis fit ut supra, his tantum mutatis : dum pergitur ad fontem, cantatur canticum Sicut cervus, et celebrans, antequam intret ad benedictionem fontis, dicit orationem Omnipotens sempitérne Deus, réspice propítius. ut supra; postea procedit ad benedictionem fontis, n. 21, p. 382.

Benedictione peracta, et baptisate, si opus sit, collato, omnes redeunt in silentio in ecclesiam, et datur initium renovationi promissionum baptismatis.

DE RENOVATIONE PROMISSIONUM BAPTISMATIS ¹

24. *Completa benedictione aquæ baptismalis, eiusque translatione ad fontem, vel, ubi benedictio locum non habuerit, post absolutam primam partem litaniarum, proceditur ad renovationem promissionum baptismatis, ad quam convenit ut omnes præter celebrantem eiusdemque ministros [ministrantes], candelas accensas in manibus teneant.*

¹ Renovatio promissionum baptismatis in lingua vernacula, 473.

25. Celebrans, depositis paramentis violaceis, assumit stolam et pluviale albi coloris; deinde, imposito thure, et facta incensatione cerei, stans iuxta illum, facie versus ad populum, vel ex ambone seu pulpito, incipit, ut sequitur :

Hac sacratissima nocte, fratres carissimi, sancta Mater Ecclesia, récolens Dómini nostri Iesu Christi mortem et sepultúram, eum redamándo vígilat; et, célebrans eiúsdem gloriósam resurrectionem, lætabúnda gaudet.

Quóniam vero, ut docet Apóstolus, consepúlti sumus cum Christo per baptismum in mortem, quómodo Christus resurrexit a mórtuis, ita et nos in novitáte vitæ opórtet ambuláre; sciéntes, véterem hóminem nostrum simul cum Christo crucifíxum esse, ut ultra non serviámus peccáto. Existimémus ergo nos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu Dómino nostro.

Quaprópter, fratres carissimi, quadragesimáli exercitatióne absolúta, sancti baptismatis promissiónes renovémus, quibus olim Sátanæ et opéribus eius, sicut et mundo, qui inimícus est Dei, abrenuntiávimus, et Deo in sancta Ecclesia cathólica fidéliter servíre promísimus.

Itaque :

CELEBRANS : Abrenuntiátis Sátanæ?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Et ómnibus opéribus eius?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Et ómnibus pompis eius?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Créditis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Créditis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclé-
siam cathólicam, sanctórum communiónem, remis-
siónem peccatórum, carnis resurrectionem, et
vitam ætérnam?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Nunc autem una simul Deum precémur, sicut
Dóminus noster Iesus Christus oráre nos
dócuit :

OMNES : Pater noster...

CELEBRANS : Et Deus omnipotens, Pater Dómini nostri Iesu
Christi, qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu
Sancto, quique nobis dedit remissionem pec-
cátórum, ipse nos custódiat grátia sua in
eódem Christo Iesu Dómino nostro, in vitam
ætérnam.

OMNES : AMEN!

*Et aspergit populum aqua benedicta, extracta, ut supra dictum est n. 21,
p. 390, in benedictione aquæ baptismalis; vel, ubi benedictio aquæ
baptismalis locum non habet, aqua benedicta « ordinaria ».*

*26. Hæc allocutio et renovatio promissionum baptismatis fieri potest,
ubique locorum, lingua vernacula; versione tamen ab Ordinario loci
approbata.*

DE ALTERA PARTE LITANIARUM

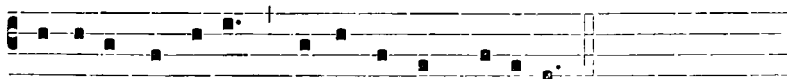
*27. Renovazione promissionum baptismatis peracta, cantores [seu ipse
sacerdos] incipiunt alteram partem litaniarum, inde ab invocatione Propí-
tius esto, usque ad finem, omnibus genuflexis et respondentibus.*

*28. Celebrans vero et ministri, accedentes ad sacristiam, induuntur
paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda.*

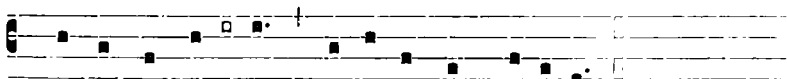
*[28 a. Sacerdos vero et ministrantes accedunt ad sacristiam, ubi sacerdos
induitur paramentis albi coloris, ministrantes vero sumunt vestes festivas,
pro Missa cantata.*

Vel si, cantoribus deficientibus, ipse sacerdos litanias sanctorum decantare debeat, his absolutis, ad sacristiam accedat, cum ministrantibus, ad paramenta sumenda pro missa cantata, ut supra dictum est.]

29. Interim cereus paschalis reponitur in candelabrum suum, in latere evangelii, et altare paratur pro missa solemni, luminaribus accensis et floribus.

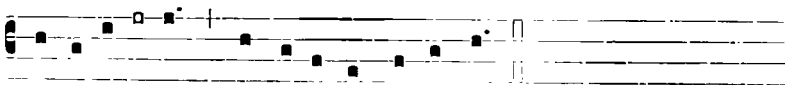


Pro-pí-ti- us esto, parce no- bis, Dómi- ne.
Pro-pí-ti- us esto, exáu- di nos, Dómi- ne.



Ab omni ma- lo, lí- be- ra nos, Dómi- ne.

Ab omni peccáto,	libera nos, Dómine.
A morte perpétua,	libera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ,	libera nos, Dómine.
Per advéntum tuum,	libera nos, Dómine.
Per nativítatem tuam,	libera nos, Dómine.
Per baptísmum et sanctum ieiúnium tuum,	libera nos, Dómine.
Per crucem et passióem tuam,	libera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam,	libera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiódem tuam,	libera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiódem tuam,	libera nos, Dómine.
Per advéntum Spiritus Sancti Parácliti,	libera nos, Dómine.
In die iudícii,	libera nos, Dómine.



Pecca- tó- res, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas ,	te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiám tuam sanctam ' régere et conserváre dignéris ,	te rogámus, audi nos.
Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes ' in sancta religióne conserváre dignéris ,	te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ ' humiliáre dignéris ,	te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis ' pacem et veram concórdiam
donáre *dignéris*, te rogámus, audi nos.

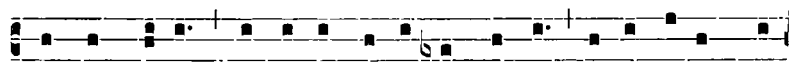
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio ' confortáre et conserváre
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris ' sempitérna bona *retríbuas*,
te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ ' dare et conserváre *dignéris*,
te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis ' réquiem ætérrnam donáre *dignéris*,
te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre *dignéris*, te rogámus, audi nos.



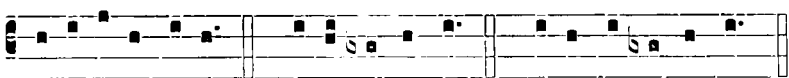
Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi, parce no-bis, Dó-



mi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi, exáudi



nos, Dómi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi,



mi-se-ré-re no-bis. Christe, audi nos. Christe, ex-áudi nos.





DE MISSA SOLEMNI VIGILIÆ PASCHALIS

1. *In fine litaniarum, cantores solemniter incipiunt Kýrie, eléison, ut in missa moris est.*

VIII
K

Y-ri e, * e- lé- i-son. iii. Chri- ste,
e- lé- i-son, iii. Ký- ri e, e- lé- i-son. ii Ký-
ri e, * e- lé- i-son.

Interim celebrans cum ministris, in paramentis albis [seu cum ministrantibus], accedit ad altare, et, facta ei debita reverentia, omissis psalmo Iúdica me, Déus, et confessione, statim ascendens, nihil dicens, osculatur illud in medio, et incensat more solito, etiam in ritu simplici si Missa in cantu celebratur.

2. *Finitis a choro Kýrie, eléison, celebrans incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ, servata tamen Instructione IV, 25; ac discooperiuntur imagines.*

IV
G

Ló-ri a in excélsis De- o. Et in ter- ra pax
ho-mí-ni-bus bonæ vo-luntá- tis. Laudámus te. Be-ne-dí-



ci- mus te. Ado- rāmus te. Glo- ri- fi- cāmus te. Grā-



ti- as á-gimus ti- bi propter magnam gló- ri- am tu- am.



Dó- mi- ne De- us, Rex cæ- lé- stis, De- us Pa- ter omní- po-



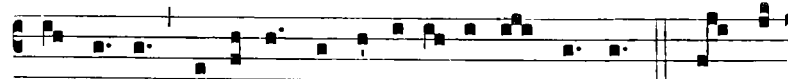
tens. Dó- mi- ne Fi- li u- ni- gé- ni- te, Ie- su Chri- ste. Dó-



mi- ne De- us, Agnus De- i, Fí- li- us Pa- tris. Qui tol-



lis peccá- ta mundi, mi- se- ré- re no- bis. Qui tol- lis peccá-



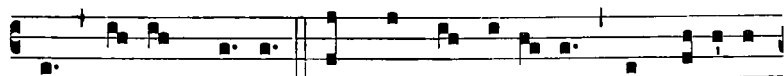
ta mundi, sú- sci- pe depre- ca- ti- ó- nem nostram. Qui se-



des ad déx- te- ram Pa- tris, mi- se- ré- re no- bis. Quó- ni- am



tu so- lus sanctus. Tu so- lus Dó- mi- nus. Tu so- lus Altíssi-



mus, Ie- su Chri- ste. Cum Sancto Spí- ri- tu, in gló- ri- a



De- i Pa- tris. A- men

Postea celebrans (in tono solemniori) dicit :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória domínice Resur-
rectiónis illústras : * consérva in nova familiæ tuæ progénie
adoptiónis spírítum, quem dedísti; ut, córpore et mente renováti,
puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum
Iesum Christum Fílium tuum : † Qui tecum vivit et regnat in
unitáte Spírítus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Et dicitur tantum hæc oratio.

*In ritu simplici, si Missa in cantu celebratur, lector cotta indutus potest
legere epístolam : celebrans, stans ad altare, auscultat.*

3. Lectio Epístolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses. 3, 1-4

Fratres : Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt
quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum
sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita
vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit,
vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

4. *Finita epístola, omnes surgunt et celebrans incipit :*

A



L-le- lú- ia.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim : et omnes post quamlibet vicem, in eodem tono, repetunt illud idem.

Postea cantores prosequuntur :

Psalmus 117, 1



C Onfi-témi-ni Dó-mi-no, quó-ni-am



 bo-nus : quó-ni-am in saécu-lum mi-se-ri-

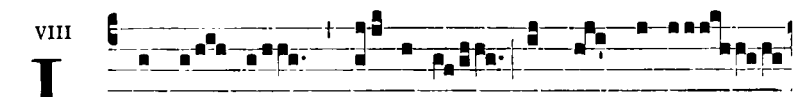


 cór-di-a * e- ius.

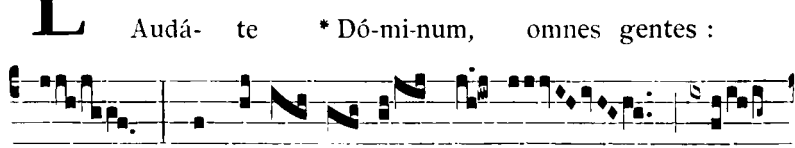
Non repetitur Allelúia.

Deinde dicitur :

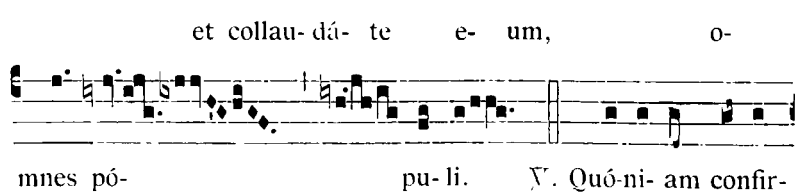
Psalmus 116



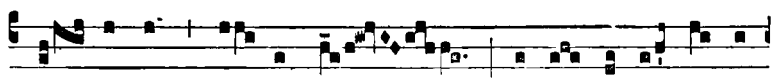
L VIII Audá-te * Dó-mi-num, omnes gentes :



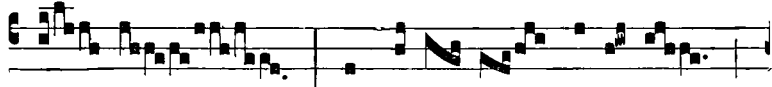
 et collau-dá-te e- um, o-



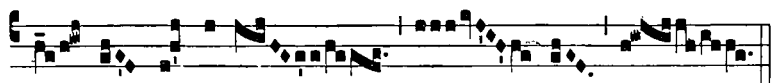
 mnes pó-pu-li. V. Quó-ni-am confir-



má- ta est su- per nos mi- se- ri- cór- di- a



e- jus : et vé- ri- tas Dómi- ni



ma- net * in ae- tér- num.

5. *Ad evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum : petitur benedictio, et alia fiunt de more.*

† Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. 28, 1-7

Vespere autem sabbati, quæ lucëscit in prima sabbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum : erat autem aspéctus eius sicut fulgur : et vestiméntum eius sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus : « Nolíte timére vos : scio enim, quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis : non est hic : surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis eius, quia surréxit : et ecce præcédit vos in Galiléam : ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis ».

Non dicitur Credo, sed finito evangelio celebrans dicit : Dóminus vobiscum, postea : Orémus. Non dicitur antiphona ad offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

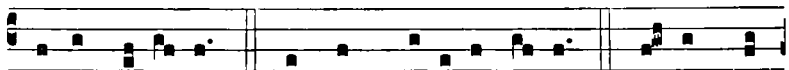
6. Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblati-
onibus hostiárum, ut paschálibus initiáta mystériis, ad æterni-
tátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

PRÆFATIO

P

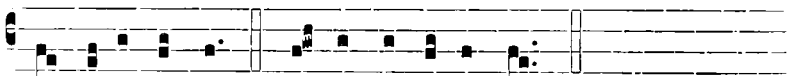
ER ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̄. Amen. V̄. Dó-



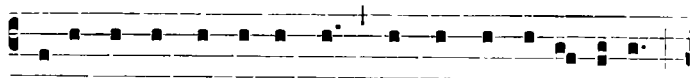
mi- nus vo- bís- cum. R̄. Et cum spí- ri- tu tu- o. V̄. Sursum cor-



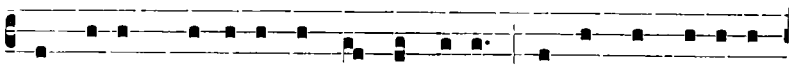
da. R̄. Habé- mus ad Dómi- num. V̄. Grá- ti- as agá- mus Dómi-



no De- o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

V

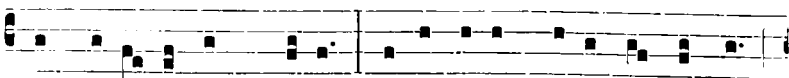
E- re dignum et iustum est, æquum et sa- lú- ta- re :



Te qui- dem, Dómi- ne, omni témpo- re, sed in hac po- tíssi-



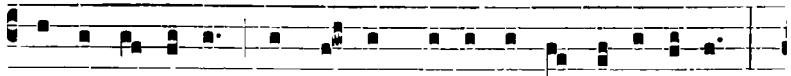
mun nocte glo- ri- ó- si- us prædi- cá- re, cum Pascha nostrum



immo- lá- tus est Christus. Ipse e- nim ve- rus est Agnus,



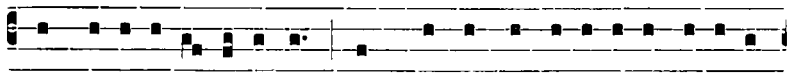
qui ábstu-lit peccá-ta mundi. Qui mortem nostram mo-ri-



éndo destrú-xit, et vi-tam re-surgéndo re-pa-rá-vit.



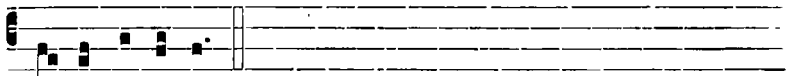
Et íd-e-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum Thro-nis



et Domi-na-ti-ó-ni-bus, cumque omni mi-lí-ti-a cæ-léstis



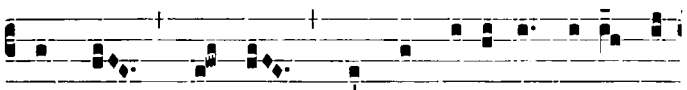
ex-érci-tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, si-ne



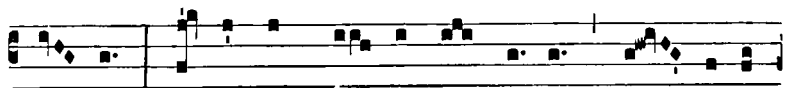
fi-ne di-céntes :

IV

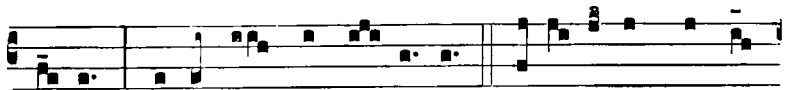
S



Anctus, * Sanctus, Sanctus Dómi-nus De-us Sá-



ba-oth. Ple-ni sunt cæ-li et ter-ra gló-ri-a



tu-a. Ho-sánna in ex-cél-sis. Be-ne-díctus qui ve-



nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sánna in excé-l-sis.

7.

INFRA ACTIONEM

Communicantes, et noctem sacratissimam celebrantes Resurrectionis Dómini nostri Iesu Christi secundum carnem : sed et memóriam venerantes, in primis gloriósæ semper Virginis Mariæ, Genetrícis eiusdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi : sed et beatórum Apostolorum ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq; concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tribuens eis remissionem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem, etc., ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobiscum, sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei non dicitur : et, omíssa oratione Dómine Iesu Christe, qui dixisti, dicuntur ceteræ orationes consuetæ Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, et Percéptio Córporis tui.

8. *Post sumptionem Sacramenti, distributio communionis, purificatio et ablutio fiunt more solito; deinde pro LAUDIBUS dominicæ Resurrectionis in choro cantatur antiphona:*

VI F

A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 150

L Audá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te e- um in firmaménto virtú-tis e- ius. *Flexa* : be-ne-so- nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus eius, * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

3. Laudáte eum in sono tubæ, * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis besonántibus : † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui Sancto.

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Anti-
phona

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Capitulum, hymnus et versus non dicuntur, sed statim celebrans in cantu incipit antiphonam ad Benedictus.

Ad Benedictus, antiphona VIII G

E T valde ma-ne * u-na sabba-tó-rum, vé-ni-unt ad
 mo-numéntum, or-to iam so-le, al-le-lú-ia.

Deinde cantatur Benedictus, cum Glória Patri in fine, et fit incensatio, ut alias in Laudibus.

Canticum Zachariæ

Lucæ 1, 68-79

B E-ne-díctus Dómi-nus, De-us Isra-ël, * qui-a vi-si-
 tá-vit, et fe-cit red-empti-ó-nem ple-bis su-æ :

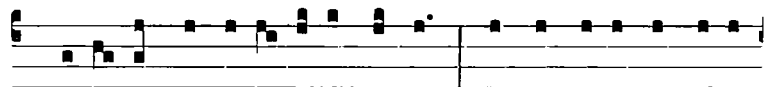
2. Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis : * in domo Da-vid pú-e-

ri su-i.

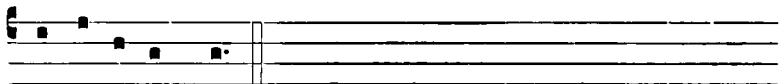
3. Sic-ut lo-cú-tus est per os sanctó-rum, * qui a sæcu-lo



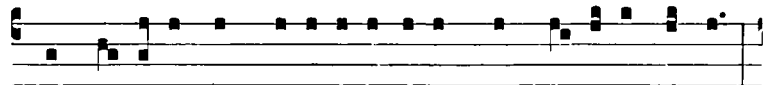
sunt prophe-tá-rum e-ius :



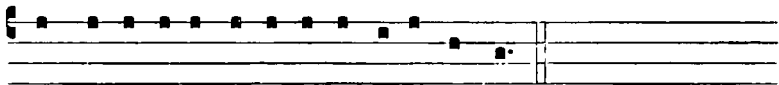
4. Sa-lú-tem ex in-i-mí-cis nostris, * et de manu ómni-um



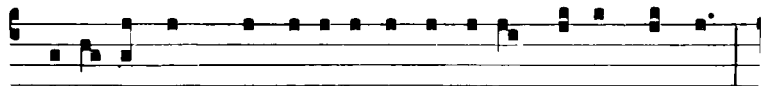
qui o-dé-runt nos :



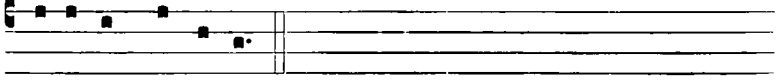
5. Ad fa-ci-éndam mi-se-ri-córdi-am cum pá-tribus nostris : *



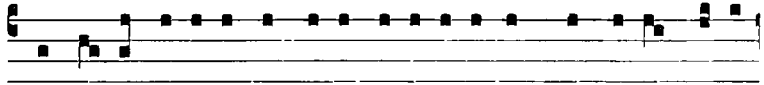
et memo-rá-ri testamé-nti su-i sancti.



6. Iusiu-rándum, quod iu-rávit ad Abraham, patrem nostrum, *



da-tú-rum se no-bis :



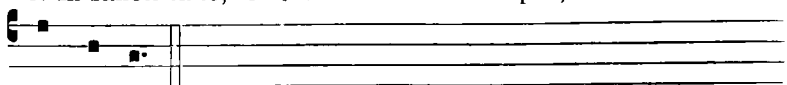
7. Ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum nostró-rum li-be-



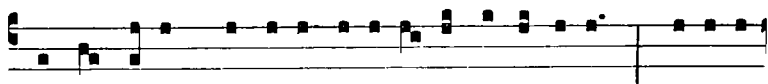
rá-ti, * servi- ámus il-li.



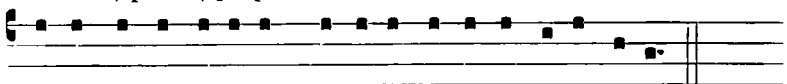
8. In sancti-tá-te, et iustí-ti- a co-ram ipso, * ómnibus di- é-



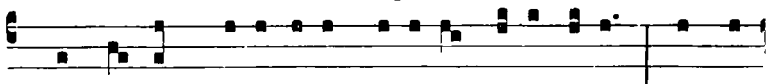
bus nostris. —



9. Et tu, pu-er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cá-be-ris: * præ-í-bis



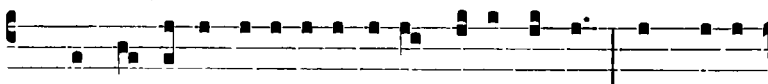
e-nim ante fá-ci-em Dómi-ni pa-rá-re vi-as e-ius.



10. Ad dandam sci-é-nti-am sa-lú-tis ple-bi e-ius: * in re-



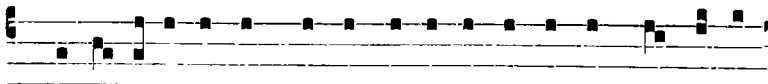
missi-ónem pecca-tó-rum e-ó-rum:



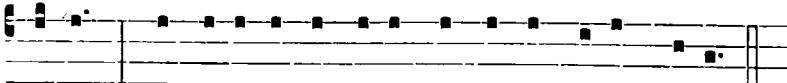
11. Per ví-sce-ra mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri: * in quibus



vi-si-tá-vit nos, ó-ri-ens ex alto:



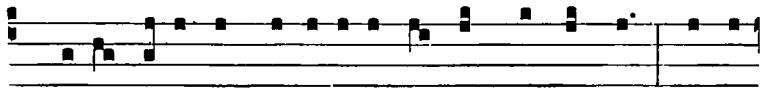
12. Il-lu-mi-ná-re his, qui in té-nebris et in umbra mor-tis



se-dent: * ad di-ri-gé-ndos pedes nostros in vi-am pa-cis.



13. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto.



14. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et in



sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen.



Anti-
phona

Et valde mane u-na sabba-tó-rum, vé-ni- unt ad



monuméntum, or-to iam so- le, alle-lú- ia.

9. *Repetita antiphona, celebrans dicit more solito :*

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Postcommunio seu Oratio

Spírítum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : * ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : * Qui tecum vivit et regnat in unitáte eiúsdem Spírítus Sancti Deus...

10. *Deinde celebrans dicit :*

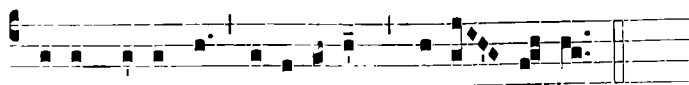
Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Et diaconus, vertens se ad populum, [seu ipse sacerdos], cantat :

VIII

I

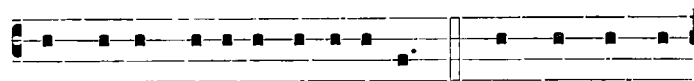


- te, míssa est, alle-lú-ia, alle- lú-ia.
Dé-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

Et celebrans, dicto Pláceat tibi, sancta Trinitas, dat benedictionem, more solito, et, omisso ultimo evangelio, omnes revertuntur in sacristiam.

Ad benedictionem pontificalem

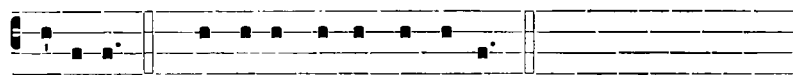
S



IT nomen Dómi-ni be-ne-díctum. ꝛ. Ex hoc nunc et

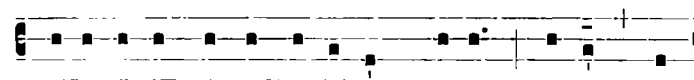


usque in sǎecu-lum. ꝛ. Adiu-tó-ri-um nostrum in nómi-ne

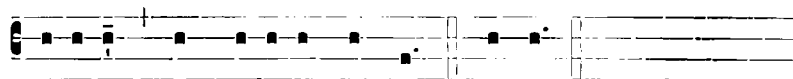


Dómi-ni. ꝛ. Qui fe-cit cæ-lum et terram.

B



Ene-dí-cat vos omní-po-tens De-us : Pa-ter, et



Fí-li-us et Spí-ri-tus Sanctus. ꝛ. Amen.

Officium dominicæ Resurrectionis prosequitur deinde cum Prima.

AD PRIMAM

Ps. Deus, in adiutorium, 121.

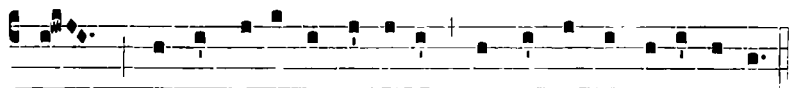
Hymnus

VIII

I



AM lu-cis orto sí-de-re, De-um pre-cémur súppli-



ces, Ut in di-úrnis ácti-bus Nos servet a no-cénti-bus.

Linguam refránans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absistat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

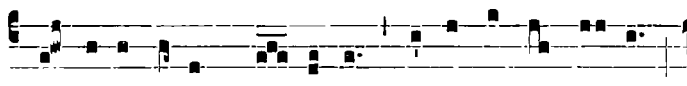
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam.
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum. Amen.

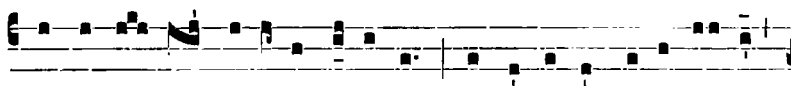
Ant.

VIII G

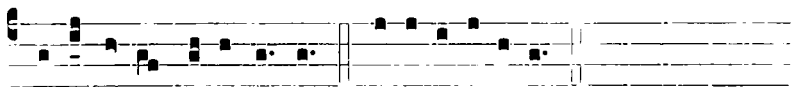
A



N-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cæ-lo,



et accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e-um,



alle-lú-ia, alle-lú-ia. E u o u a e.

Psalmus 118

Beáti immaculáti in **via** : * qui ámbulant in *lege Dómini*.

Beáti qui scrutántur testimónia eius : * in toto corde *exquirunt eum*.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius *ambulavérunt*.

Tu **mandásti** * mandáta tua *custodiri nimis*.

Utinam dirigántur **viæ meæ**, * ad custodiéndas *iustificatiónes tuas!*

Tunc non **confúndar**, * cum perspéxero in *ómnibus mandátis tuis*.

Confitébor tibi in **directiône cordis** : * in eo quod *dídici iudicia iustitiæ tuæ*.

Iustificatiónes tuas **custódiam** : * non me *derelinquas usquequáque*.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spiritui Sancto**.

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum. Amen*.

In quo **córrigit** adolescéntior **viam suam**? * in custodiéndo *sermónes tuos*.

In toto corde meo **exquisívi** te : * ne repéllas me a *mandátis tuis*.

In corde meo **abscóndi** **clóquia tua** : * ut non *peccem tibi*.

Benedíctus es, **Dómine** : * doce me *iustificatiónes tuas*.

In **lábiis meis**, * pronuntiávi *ómnia iudicia oris tui*.

In **via testimoniórum tuórum** **delectátus** sum, * sicut in *ómnibus divítiis*.

In **mandátis tuis exercébor** : * et considerábo *vias tuas*.

In **iustificatióibus tuis meditábor** : * non *oblíscar sermónes tuos*.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spiritui Sancto**.

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum. Amen*.

Retribue servo tuo, **vivífica** me : * et custódiam *sermónes tuos*.

Revéla **óculos meos** : * et considerábo *mirabilia de lege tua*.

Incola ego sum in **terra** : * non *abscóndas a me mandáta tua*.

Concupívit **ánima mea** desideráre *iustificatiónes tuas*, * in *omni témpore*.

Incepásti **supérbos** : * *maledícti qui declínant a mandátis tuis*.

Aufer a me **oppróbrum** et **contéptum** : * quia *testimónia tua exquisívi*.

Etenim **sedérunt principes**, et **advérsus** me *loquebántur* : *

servus autem tuus exercebátur in iustificatió**ni**bus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio **mea** est : * et consílium meum iustificatió**ne**s tuá.

Glória Patri, et **F**ilio, * et **S**pirítui **S**ancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in **s**æcula **s**æculórum. Amen.

Adhæsit paviménto ánima **mea** : * vivifica me secúndum **verbum tuum**.

Vias meas enuntiávi, et exau**d**ísti me : * doce me iustificatió**ne**s tuas.

Viam iustificatiónum tuárum

ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ **t**ædio : * confirma me in **verbis** tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére **mei**.

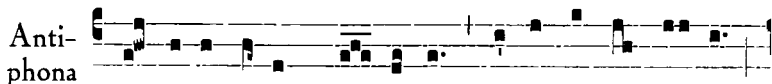
Viam veritátis **el**égi : * iudicia tua non **sum obli**tus.

Adhæsi testimoniis tuis, **D**ómine : * noli **me conf**úndere.

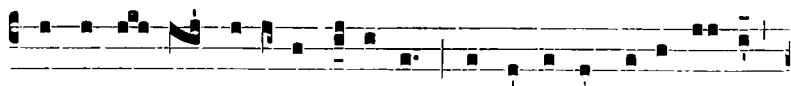
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti **cor meum**.

Glória Patri, et **F**ilio, * et **S**pirítui **S**ancto.

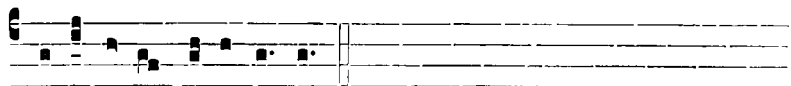
Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in **s**æcula **s**æculórum. Amen.



Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo,



et accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e-um,



alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Capitulum

1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortalí et invisibili, † soli Deo honor et glória * in **s**æcula **s**æculórum. Amen.

R̄. Deo grátias.

418-420 Dominica Resurrectionis

Dicto capitulo subiungitur :

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos, allelúia.

R. Et libera nos propter nomen tuum, allelúia.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecisti : † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sœcula sœculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

AD TERTIAM

D

E-us, in adiu-tó-ri-um me-um inténde.

Rz. Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et

Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Sic-ut e-rat in princí-

pi-o, et nunc, et semper, et in sáecu-la sáecu-ló-rum

Amen. Alle-lú-ia.

Hymnus

VIII

N

Unc Sancte no-bis Spí-ri-tus, Unum Patri cum Fí-

li-o, Digná-re promptus ínge-ri, Nostro re-fú-sus pécto-ri.

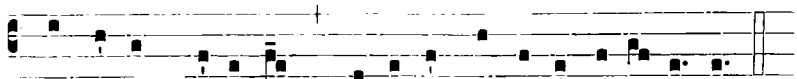
Os, lingua, mens, sensus,
vigorConfessióem pèrsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.Præsta, Pater piïssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Ant.

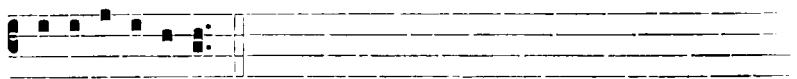
VII c

E

T ecce terræmó- tus * factus est magnus : ánge-



lus e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú-ia.



E u o u a e.

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum : * et exquiram eam **semper**.

Da mihi intelléctum, et scrutábor **legem tuam** : * et custódiám illam in toto **córde meo**.

Deduc me in sémitam **mandatórum tuórum** : * quia **ipsam** vólui.

Inclína cor meum in **testimónia tua** : * et non in **avarítiam**.

Avérte óculos meos ne vídeant **vanitátem** : * in via tua **vivífica** me.

Státue servo tuo **elóquium tuum**, * in **timóre tuo**.

Amputa oppróbrium meum quod **suspiciátus** sum : * quia iudícia **tua iucúnda**.

Ecce concupívi **mandáta tua** : * in æquitáte tua **vivífica** me.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Et véniat super me **miseri-córdia tua**, Dómine : * **salutáre** tuum secúndum **elóquium tuum**.

Et respondébo **exprobrántibus mihi verbum** : * quia **sperávi** in **sermónibus tuis**.

Et ne áuferas de ore meo **verbum veritátis usquequáque** : * quia in iudiciis tuis **supersperávi**.

Et custódiám **legem tuam semper** : * in **sæculum** et in **sæculum sæculi**.

Et ambulábam in **latitúdine** : * quia **mandáta tua exquisívi**.

Et loquébar in **testimóniis tuis in conspéctu regum** : * et non **confundébar**.

Et meditábar in mandátis tuis, * **quæ** diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, **quæ** diléxi : * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper** : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Memor esto verbi tui **servo** tuo, * in quo mihi **spem** dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte **mea** : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant **usquequáque** : * a lege autem tua non **declinávi**.

Memor fui iudiciórum tuórum a **sæculo**, **Dómine** : * et **consolátus** sum.

Deféctio **ténuit** me, * pro peccatóribus derelinquéntibus **legem** tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes **tuæ**, * in loco peregrinatiónis **meæ**.

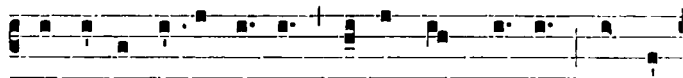
Memor fui nocte nóminis **tui**, **Dómine** : * et custodívi **legem** tuam.

Hæc **facta** est **mihi** : * quia iustificatiónes tuas **exquisívi**.

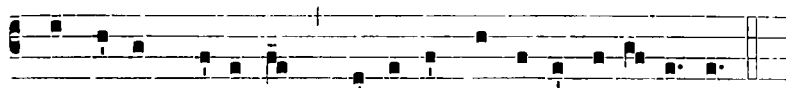
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper** : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Anti-
phona



Et ecce terræmó- tus factus est magnus : ánge-



lus e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú-ia.

Capitulum

1 Cor. 5, 7

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspér-
sio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus
est Christus.

Ÿ. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

R̄. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Kýrie, eléison, etc, 23, præter orationem.

Oratio

Deus, qui hodierna die per Unigenitum tuum æternitatis nobis
 áditum devicta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniénd-
 do aspiras, * étiam adiuvádo proséquere. Per eúndem Dóminum.



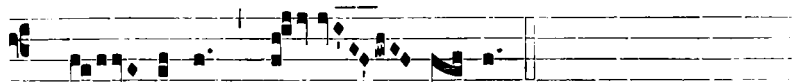
V. Be-ne-di-cámus Dómi-no. R. De-o grá-ti-as.

* Ante Missam pontificalem :

B



E-ne-di-cámus Dó-mi-no.



R. De-o grá-ti-as.

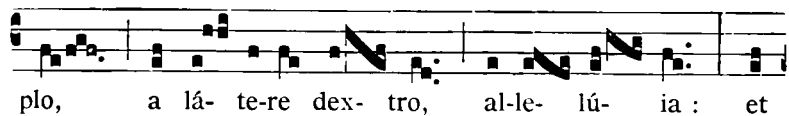
Ad aspersionem aquæ benedictæ

* *Aspersio aquæ benedictæ omittitur si abbas pontificaliter celebret.*

Antiphona VIII



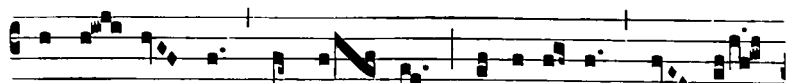
I-di a-quam * egre-di-én-tem de tem-



plo, a lá-te-re dex-tro, al-le-lú-ia : et

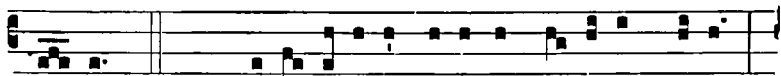


omnes, ad quos pervé-nit a-qua i-sta, sal-

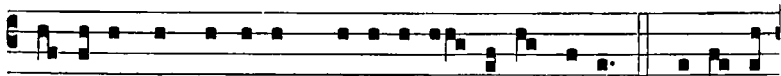


vi fa-cti sunt, et di-cent, al-le-lú-ia, al-le-

Ad aspersionem aquæ benedictæ 425



lú- ia. *Ps. 117.* Confi- témi-ni Dómi-no quó- ni- am bonus : *



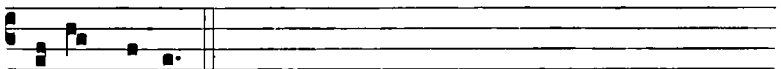
quó- ni- am in sæ-cu-lum mi-se-ri-cór-di- a e-ius. Gló-ri- a



Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic- ut e- rat in



prínci- pi- o, et nunc, et semper, et in sæ- cu- la sæ- cu-



lór- um. Amen.

Repetitur Ant. Vidi aquam.

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.

R̃. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. et oratio in tono feriali B (vel in tono simplici antiquo).

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Exáudi nos, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus : †
et mittere dignéris sanctum ángelum tuum de cælis : * qui
custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habi-
tántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

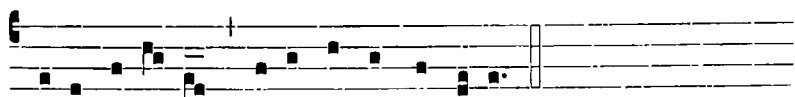
In aliquibus locis

Ad processionem ante missam

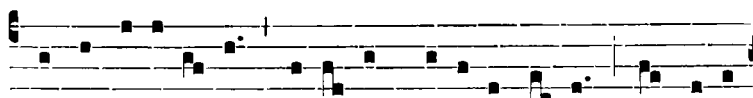
IV

S

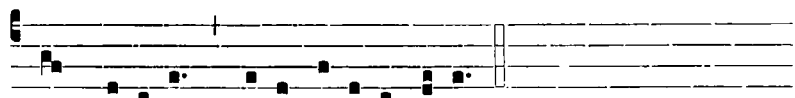
Al-ve, festa di-es, to-to ve-ne-rá-bi-lis ævo, Qua



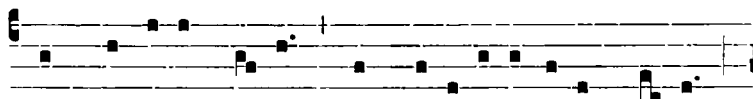
De-us inférnum vi-cit et astra te-net.

Chorus repetit : Salve, festa dies.

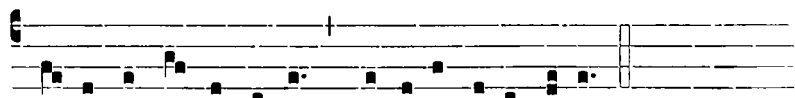
1. Ecce renascéntis testá-tur grá-ti-a mundi Omni-a



cum Dómi-no dona red-isse su-o. Salve.



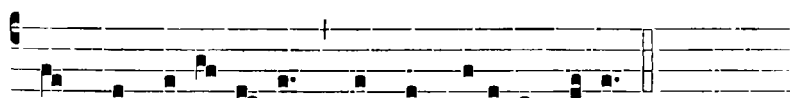
2. Namque tri-umphánti post trísti-a tárti-ra Chri-sto



Undique fronde nemus, grámi-na flo-re favent. Salve.

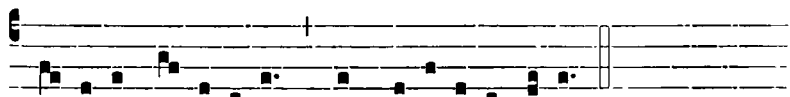


3. Qui cru-ci-fixus e-rat De-us, ecce per ómni-a regnat;



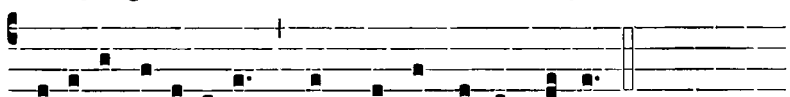
Dantque Cre- a- tó- ri cuncta cre- á- ta pre- cem. Salve.

4. Christe, sa- lus re- rum, bone Cóndi- tor atque Red- émptor,



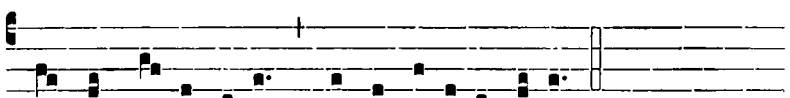
U- ni- ca pro- gé- ni- es ex De- i- tá- te Patris. Salve.

5. Qui genus humá- num cernens mersisse pro- fúndo, Ut




hóminem e- rí- pe- res, es quoque factus homo. Salve.

6. Fúne- ris exséqui- as pá- te- ris vi- tæ auctor et or- bis;



Intras mor- tis i- ter, dando sa- lú- tis o- pem. Salve.

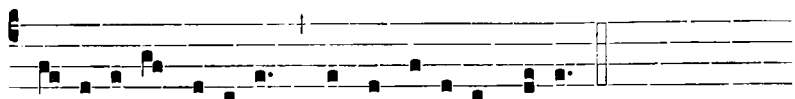
7. Trísti- a cessé- runt inférnæ víncu- la le- gis, Expavít-



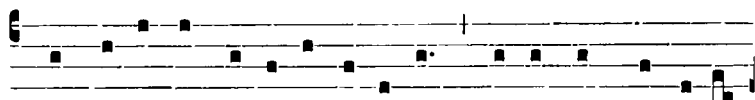
que cha- os lúmi- nis o- re premi. Salve.



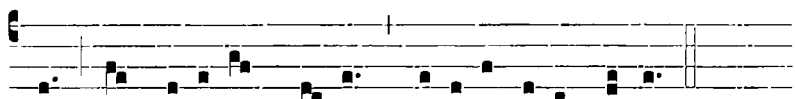
8. Pol-lí-ci-tam sed redde fí-dem, pre-cor, alma po-té-stas :



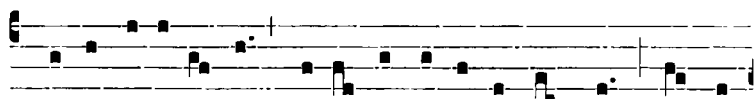
Tér-ti-a lux ré-d-i-it, surge sepúl-te me-us. Salve.



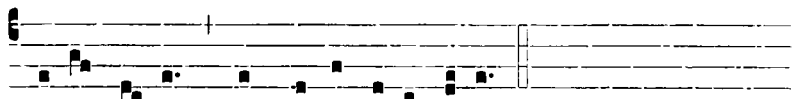
9. Non de-cet ut hú-mi-li tú-mu-lo tu-a membra tegán-



tur, Non pré-ti-um mundi ví-li-a saxa premant. Salve.



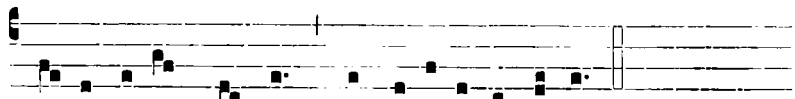
10. Solve ca-te-ná-tas infér-ni cár-ce-ris umbras, Et ré-



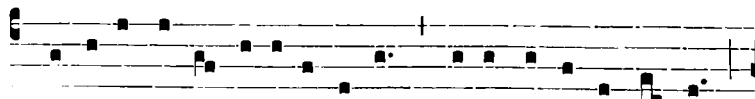
vo-ca sursum quidquid ad ima ru-it. Salve.



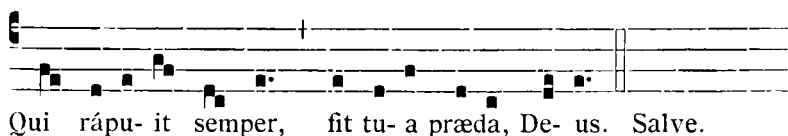
11. Redde tu-am fá-ci-em, ví-de-ant ut sê-cu-la lu-men;



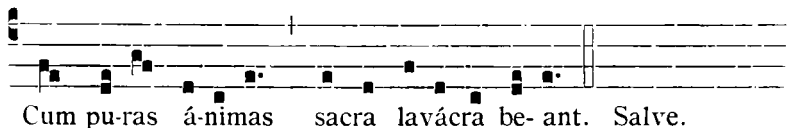
Redde di-em qui nos, te mo-ri-énte, fu-git. Salve.



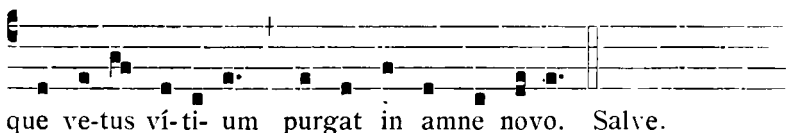
12. Infe-rus insa-tu-rabí-li-ter cava gúttu-ra pandens,



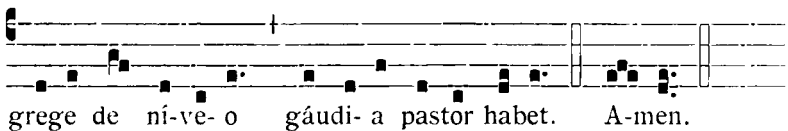
13. Rex sacer, ecce tu- i rádi- at pars magna tri- úmphi,



14. Cándi- dus egré- di- tur ní- ti- dis exérci- tus undis, At-

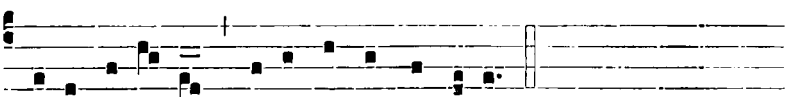


15. Fulgéntes á- nimas vestis quoque cándi- da signat, Et



S

Al- ve, festa di- es, to- to vene- rá- bi- lis ævo, Qua



De- us inférnum vi- cit et astra tenet.

Antiphona ad B. Mariam Virginem.

I
R E-gí-na cæ-li * læ-tá-re, alle-lú-ia : qui- a quem
 me-ru-í-sti portá-re, al-le-lú-ia : re-surréxit sic-ut di-xit,
 al-le-lú-ia : o- ra pro no-bis De- um, al-le-lú-ia.

V. Post partum, Virgo invioláta permansísti. allelúia.

R. Dei Génatrix, intercède pro nobis, allelúia.

Orémus

Oratio

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : †
 ut qui, ángelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnatiónem
 cognóvimus, * per passióem ejus et crucem ad resurrectiόνis
 glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

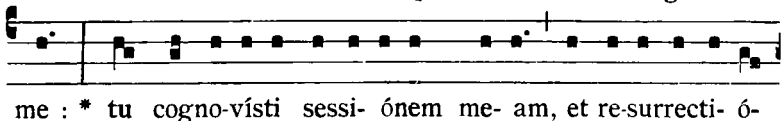
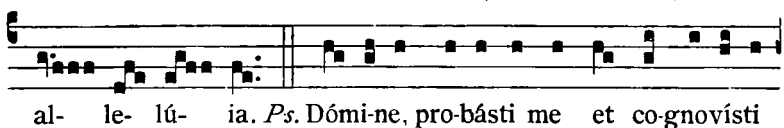
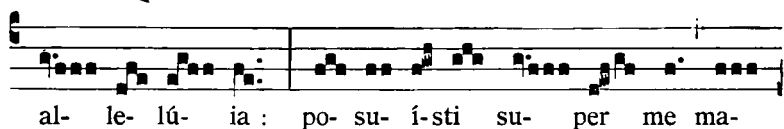
R. Amen.

AD MISSAM DIEI

Statio ad sanctam Mariam maiorem

Antiphona ad introitum iv

R



Kýrie, eléison, 400, *vel ut sequitur* :

IV

K Y- ri- e, * e-lé- i-son. Ký-ri- e,

e-lé- i-son. Ký- ri- e, e-lé- i-

son. Chri- ste, e-lé- i-son. Christe,

e-lé- i-son. Chri- ste, e-lé- i-

son. Ký- ri- e, e-lé- i-son. Ký-ri-

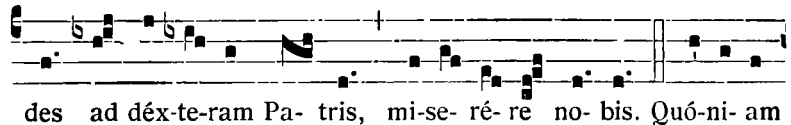
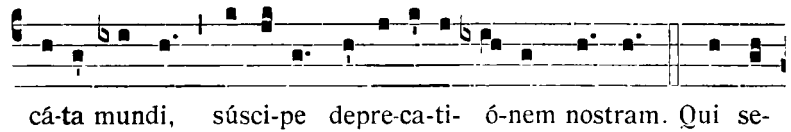
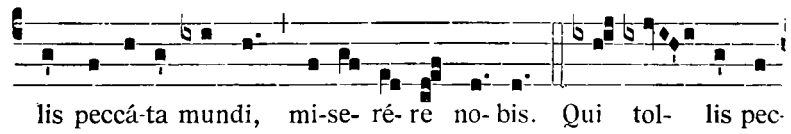
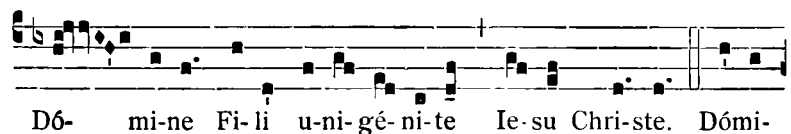
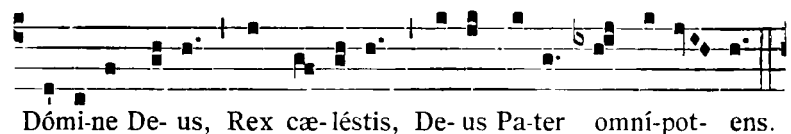
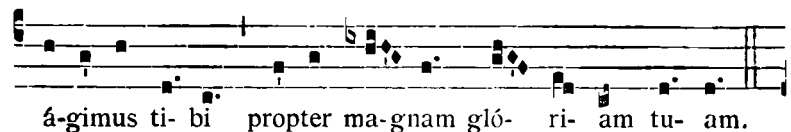
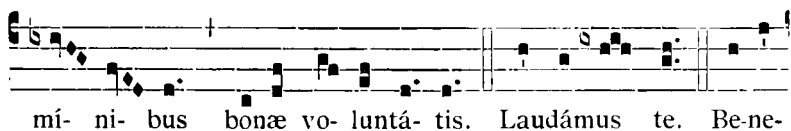
e, e-lé- i-son. Ký- ri- e, *

** e-lé- i-son.

Glória in excélsis, 400, *vel ut sequitur* :

I

G Ló-ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax ho-



tu so- lus sanctus. Tu so- lus Dómi- nus. Tu so- lus Al- tís-
 simus, Ie- su Chri- ste. Cum Sancto Spí- ri- tu in gló-
 ' ri- a De- i Pa- tris. A- men.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti : * vota nostra, quæ præveniéndó aspíras, étiam adiuvándó proséquare. Per eúndem Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Corinthios

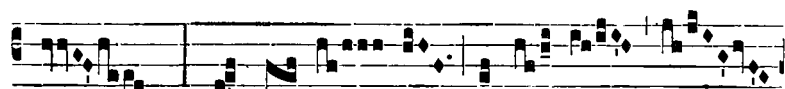
1 Cor. 5, 7-8

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur : non in ferméto véteri, neque in ferméto malitiæ, et nequitiæ : sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

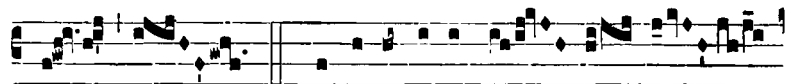
Graduale

Ps. 117, 24 et 1

HÆC di- es, * quam fe- cit
 Dó- mi- nus : exsul- té- mus,



et læ-té- mur in e- a.



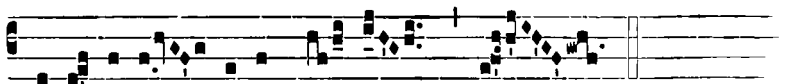
∇. Confi-témi-ni Dó- mi- no,



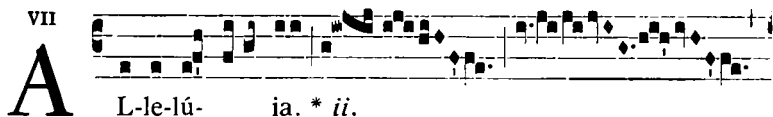
quó- ni- am bo-



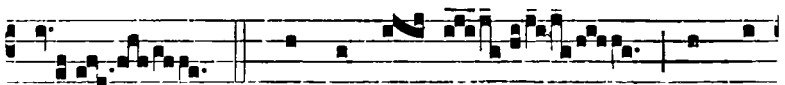
nus: quó- ni- am in sæ- cu-lum



mi-se- ri-cór- di- a * e- ius.



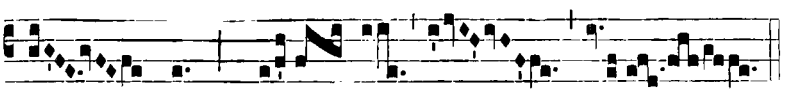
A L-le-lú- ia. * ii.



∇. Pascha no- strum immo-



lá-



tus est*Chri- stus.

Non repetitur Allelúia, sed statim additur :

Seq.

V

Ictimæ paschá-li laudes * ímmo-lent christi-áni.

Agnus redémit oves : Christus ínno-cens Patri re-conci-

li-ávit pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-élo confi-xé-re

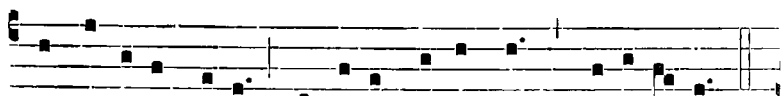
mi-rándo : dux vi-tæ mórtu-us, regnat vivus. Dic no-bis,

Ma-rí-a, quid vi-dísti in vi-a? Sepúlcrum Christi vivén-

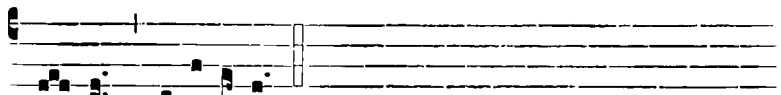
tis, et gló-ri-am vi-di re-surgéntis : Ángé-li-cos testes,

sudá-ri-um, et vestes. Surré-xit Christus spes me-a : præ-

cé-det su-os in Ga-li-lé-am. Scimus Christum surre-xísse



a mórtu- is ve-re : tu no-bis, victor Rex, mi-se-ré- re.



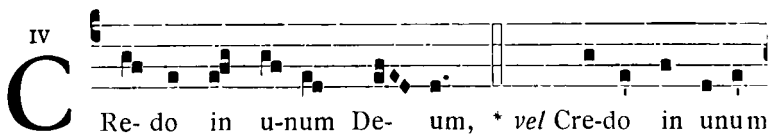
A-men. Alle-lú-ia.

✚ *Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum, 16, 1-7*

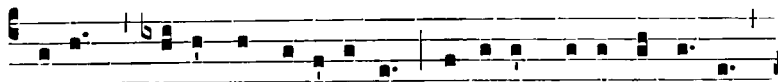
In illo témpore : María Magdaléne, et María Iacóbi, et Salóme
 emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane
 una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole. Et
 dicébant ad ívicem : « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monu-
 ménti? » Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe
 magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt iúvenem
 sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.
 Qui dicit illis : « Nolíte expavéscere : Iesum quæritis Nazarénum,
 crucifixum : surrêxit, non est hic, ecce locus ubi posuérunt eum.
 Sed ite, dícite discípulis eius et Petro, quia præcédit vos in Gali-
 læam : ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis ».

Credo I ut in dominica II Passionis, vel Credo V ut sequitur :

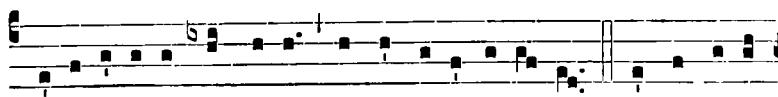
Credo V



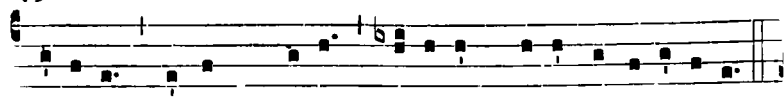
C Re- do in u-num De- um, * *vel* Cre- do in unum



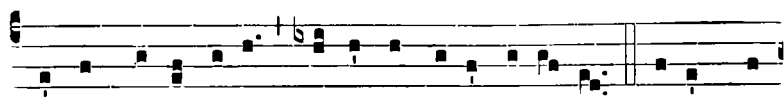
De- um, * Patrem omni-pot-éntem, factó-rem cæli et terræ,



vi-si-bí-li- um ómni- um, et invi-si-bí-li- um. Et in unum



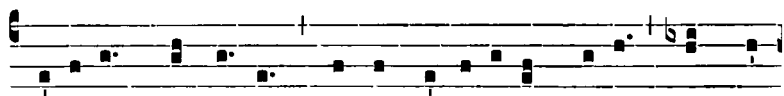
Dómi-num Ie-sum Christum, Fí-li- um De- i u-nigé-ni-tum.



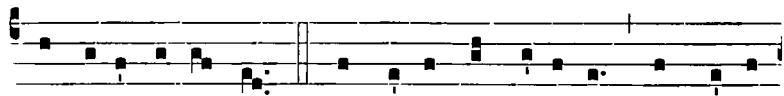
Et ex Patre na-tum ante ómni- a sæcu- la. De- um de



De- o, lumen de lúmi-ne, De- um ve-rum de De- o ve- ro.



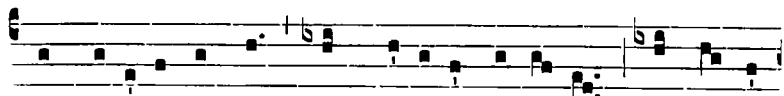
Gé-ni-tum, non factum, consubstanti- á-lem Patri : per quem



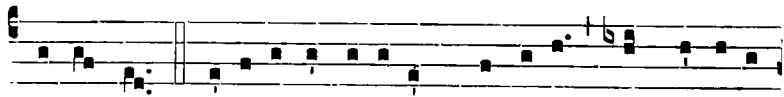
ómni- a facta sunt. Qui propter nos hómi- nes et propter



nostram sa-lú- tem descéndit de cæ- lis. Et incarnátus est



de Spí- ri- tu Sancto ex Ma- rí- a Vírgi- ne : Et ho- mo



factus est. Cru- ci- fí- xus ét- i- am pro no- bis : sub Pónti- o



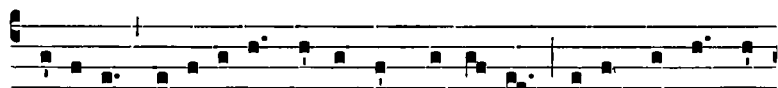
Pi- lá- to passus, et se- púltus est. Et re- surré- xit térti- a



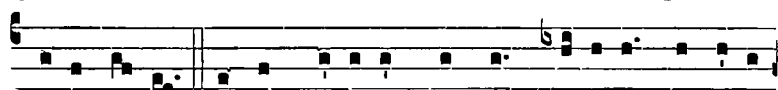
di-e, se-cúndum Scriptú-ras. Et ascéndit in cælum :



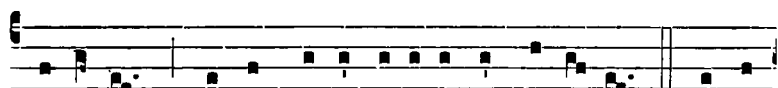
se-det ad dèxte-ram Patris. Et í-te-rum ventú-rus est cum



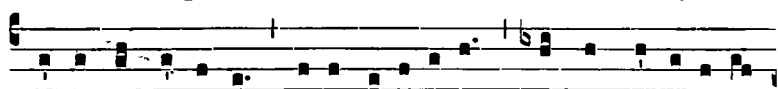
gló-ri-a, iu-di-cá-re vi-vos et mórtu-os : cu-ius regni non



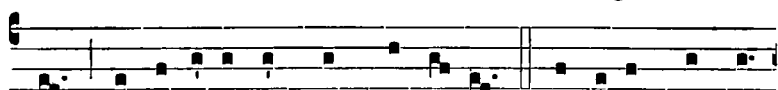
e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num, et vi-vi-



fi-cántem : qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit. Qui cum



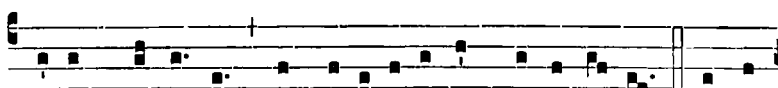
Patre et Fí-li-o simul ado-rá-tur, et conglo-ri-fi-cá-



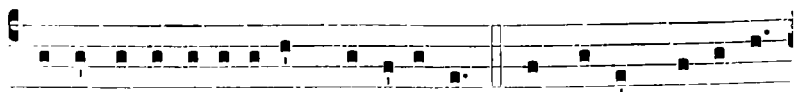
tur : qui lo-cú-tus est per Prophé-tas. Et unam sanctam



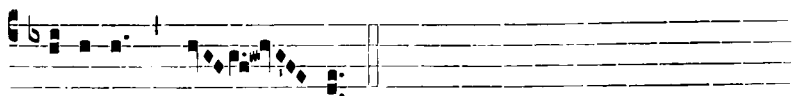
cathó-li-cam et apostó-li-cam Ecclé-si-am. Confi-te-or



unum baptísma in remissi-ó-nem pecca-tó-rum. Et ex-



spécto re-surrecti- ó-nem mortu- ó-rum. Et vi-tam ventú-ri



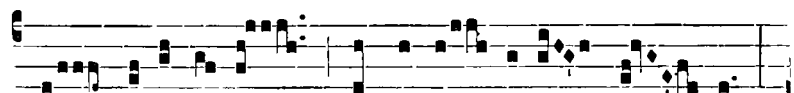
sáecu-li. ** A- men.

Antiphona ad offertorium *Ps. 75, 9-10*

II
T



Er-ra * tré-mu- it et qui- é- vit,



dum re-súrge-ret in iu-dí- ci- o De- us,



al- le- lú- ia.

Secreta

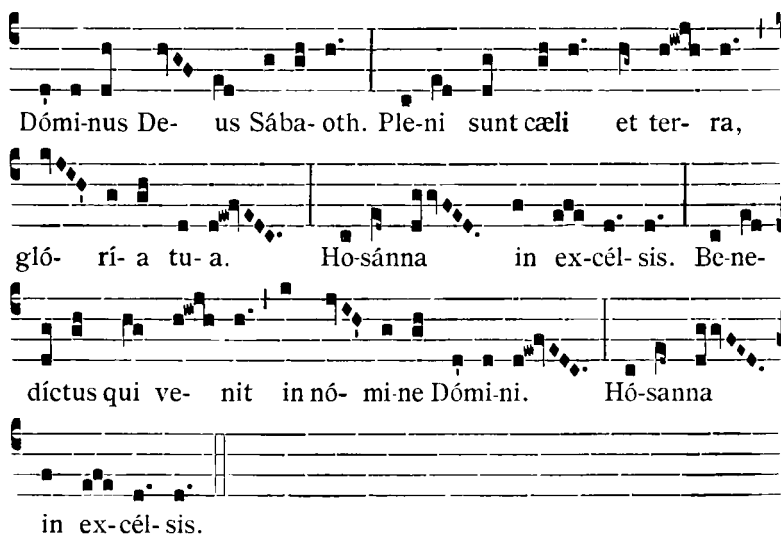
Súscipe, quáesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiόνibus
hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis
nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Præfatio, 405, sed dicitur : in hac potíssimum die.

Sanctus, 406, vel ut sequitur :



I
S An- ctus, * San- ctus San- ctus



Dómi-nus De- us Sába-oth. Ple-ni sunt cæli et ter- ra,
 gló- rí- a tu- a. Ho- sánna in ex- cël- sis. Be- ne-
 díctus qui ve- nit in nó- mi- ne Dómi- ni. Hó- sanna
 in ex- cël- sis.

INFRA ACTIONEM

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrec-
 tiónis Dómini nostri Iesu Christi secúndum carnem : sed et
 memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi : sed et
 beatórum Apostolórum ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli,
 Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi,
 Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
 Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli,
 Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuórum; quorum
 méritis precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ
 muniámur auxílio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum
 nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ
 familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos
 regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tribuens eis
 remissionem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut pla-
 cátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab

ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiõem, etc., ut in *Canone missæ.*

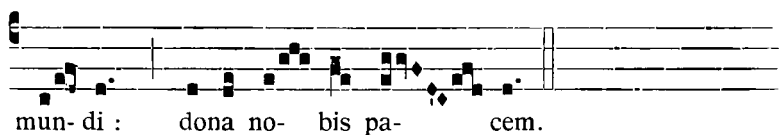
iv

A -gnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di : do-na no- bis pa- cem.

Vel ad libitum :

iv

A -gnus De- i, * qui tol- lis peccá-ta mun-di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis pec- cá-ta mun- di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis pec- cá-ta



Antiphona ad communionem 1 Cor. 5, 7-8

VI
P Ascha nostrum * immo-lá-tus est Chri-
 stus, al-le-lú-ia : í-ta- que e-pu- lé-
 mur in á- zy- mis since- ri- tá- tis et ve- ri- tá- tis,
 alle- lú- ia, alle- lú- ia, al-le- lú- ia.

Postcommunio

Spiritus nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : † ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Et diaconus, vertens se ad populum, [seu ipse sacerdos], cantat :

VIII
I - te, missa est, alle-lú-ia, alle- lú- ia.
 De- o grá- ti- as, alle-lú-ia, alle- lú- ia.

† Ad benedictionem pontificalem, 414.

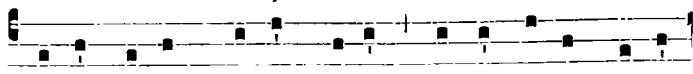
AD SEXTAM

V. Deus, in adiutórium, 421.

Hymnus

VIII

R



Ector pot-ens, ve-rax De-us, Qui ténpe-ras re-rum



vi-ces, Splendó-re mane ínstru-is, Et ígni-bus me-rí-di-em.

Exstíngue flammás lítium,
 Aufer calórem nóxium,
 Confer salútem córporum,
 Verámque pacem córdium.

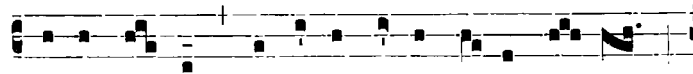
Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.

Amen.

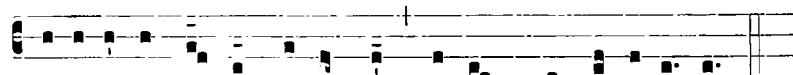
Ant.

VIII c

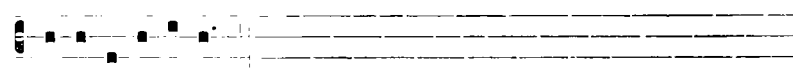
E



- rat au- tem * aspéctus e- ius sic- ut ful- gur :



vestiménta e- ius sic-ut nix, al-le- lú- ia, al-le-lú- ia.



E u o u a e.

Psalmus

Pórtio mea, **D**ómine, * dixi
 custodire *legem tuam*.

Deprecátus sum fáciem tuam
 in toto corde **meo** : * miserére
 mei secúndum *elóquium tuum*.

Cogitávi vias **meas** : * et
 convérti pedes meos in testi-
 mónia **tua**.

Parátus sum, et non sum
 turbátus : * ut custódiám man-
 dáta **tua**.

Funes peccatórum circum-

pléxi **sunt** me : * et legem tuam non **sum** **oblítus**.

Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**, * super iudicia iustificatiónis **tuæ**.

Párticeps ego sum ómnium timéntium **te** : * et custodiéntium **mandáta tua**.

Misericórdia tua, Dómine, plena est **terra** : * iustificatiónes **tuas** **doce** me.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper** : * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secúndum **verbum tuum**.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam **doce** me : * quia **mandátis tuis** **crédidi**.

Priúsqvam humiliárer ego **dehíqui** : * proptérea elóquium tuum **custodívi**.

Bonus **es** tu : * et in bonitate tua **doce** me iustificatiónes **tuas**.

Multiplicáta est super me iniquitas **superbórum** : * ego autem in toto corde meo scrutátor **mandáta tua**.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam **meditátus** sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam iustificatiónes **tuas**.

Bonum mihi lex oris **tui**, * super millia auri **et argénti**.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper** : * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam **mandáta tua**.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua **supersperávi**.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudicia **tua** : * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum **servo tuo**.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et **vivam** : * quia lex tua meditatio **mea** est.

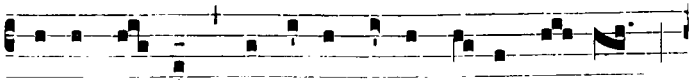
Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitatem fecerunt **in** me : * ego autem exercébor in **mandátis tuis**.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia **tua**.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus **tuis**, * ut **non confundar**.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper** : * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Anti-
phona

E-rat au-tem aspéctus e-ius sic-ut ful-gur :



vestiménta e-ius sic-ut nix, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

Capitulum

1 Cor. 5, 8

Itaque epulémur : † non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequitiæ, * sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

V. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

R. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Oratio ut infra, 448.

AD NONAM

V. Deus, in adiutórium, 421.

Hymnus

VIII

R

E-rum, De-us, tenax vi-gor, Immó-tus in te pér-



ma-nens, Lu-cis di-úrnæ témpo-ra Succéssi-bus de-térmi-nans.

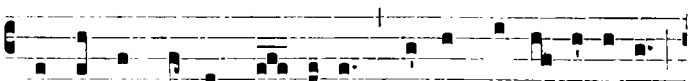
Largire clarum vespere,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet glória.

Præsta, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant.

VIII G

R

Espóndens autem án-ge-lus * di-xit mu-li-éri-bus :

Quomodo diléxi legem tuam, **Dómine!** * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandáto tuo : * quia in *ætérum* mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua *quæ*sívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis eloquia tua! * super mel *ori* meo.

A mandátis tuis intelléxi : * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Glória Patri, et **Fílio.** * et **Spirítui Sancto.**

Sicut erat in principio, et nunc, et **semper,** * et in *sæcula sæculórum.* Amen.

Anti-
phona

Respóndens autem án-ge-lus di-xit mu-li-é-ri-bus :

No-lí-te timé-re : sci-o e-nim quod Ie-sum quæ-ri-tis.

al-le-lú-ia.

Capitulum

Coloss. 3, 1-2

Si consurrexistis cum Christo, † quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : * quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

V. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

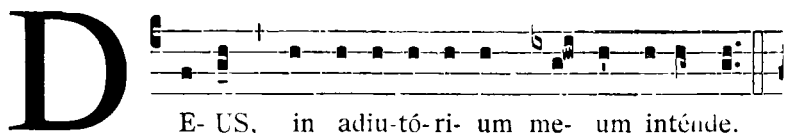
R. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Oratio

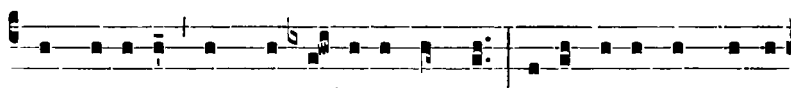
Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti : † vota nostra, quæ præveniéndó aspíras, * étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dñum,

AD VESPERAS

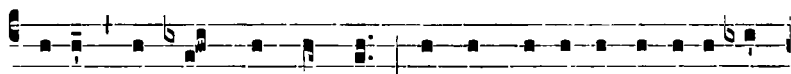
D E- US, in adiu-tó-ri- um me- um inténde.



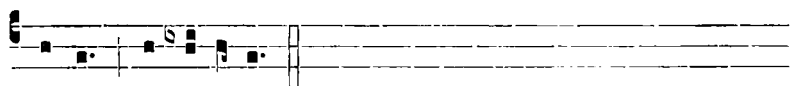
R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na Gló-ri- a Patri,



et Fí-li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-




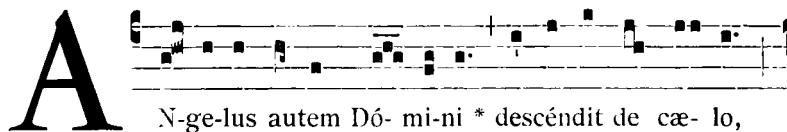
pi- o, et nunc, et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum.



Amen. Al-le-lú-ia.

1 antiphona VIII G

A N-ge-lus autem Dó- mi-ni * descéndit de cæ- lo,



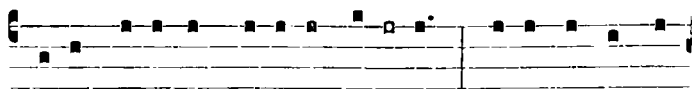
et accé- dens revólvit lá-pi-dem, et se-débat super e- um,



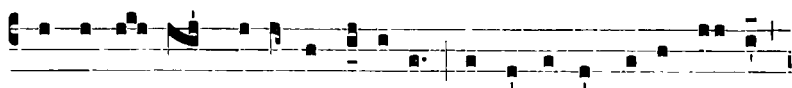
alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 109

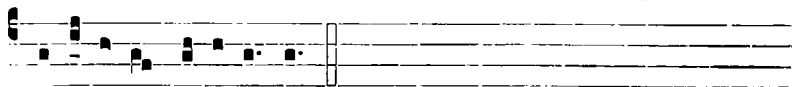
D

I-xit Dómi-nus Dómi-no **me-** o : * Se-de a *dextris***me-** is.2. Donec ponam inimicos **tuos**, * scabéllum *pedum tuorum*.3. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex **Sion** : * domináre in médio inimicórum *tuorum*.4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus **sanctorum** : * ex útero ante luciferum *genui* te.5. Iurávit Dóminus, et non pænitébit **eum** : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum *órđinem Melchisedech*.6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ *sua reges*.7. Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra *multorum*.8. De torrén te in via **bibet** : * proptérea exaltábit **caput**.9. Glória Patri, et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.10. Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in *sæcula sæculorum*. Amen.Anti-
phona

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo,



et accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e-um.

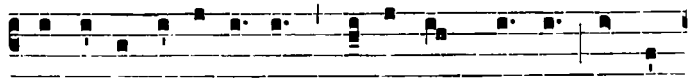


alle-lú-ia, alle-lú-ia.

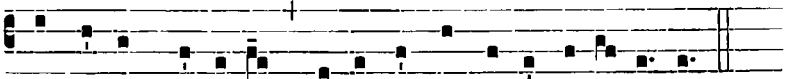
2 ant.

VII c

E



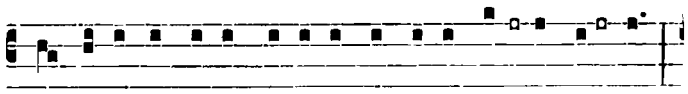
T ecce terræmó-tus * factus est magnus : ánge-



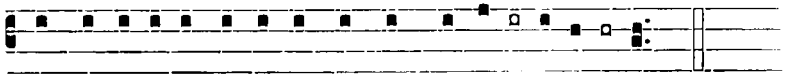
lus e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, alle- lú- ia.

Psalmus 110

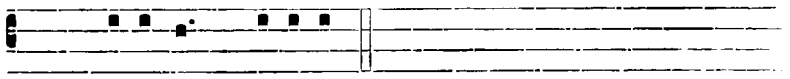
C



On-fi-té-bor ti-bi, Dómine, in to-to cor-de me- o : *



in consí-li- o iustó-rum et congre-ga- ti- ó- ne.

*Flexa* : su- ó-rum, †

2. Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes eius.

3. Conféssio et magnificéntia opus eius : * et iustítia eius manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirábilium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

6. Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

7. Fidélia ómnia mandáta eius : † confirmáta in sǽculum sǽculi : * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum et terríbile nomen eius : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio eius manet in *sæculum sæculi*.

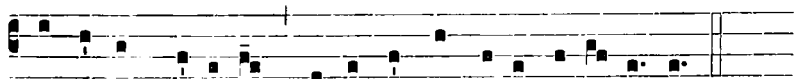
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

Anti-
phona

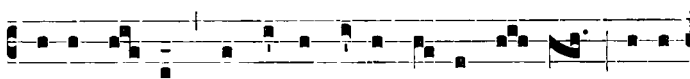


Et ecce terræmó- tus factus est magnus : ánge-



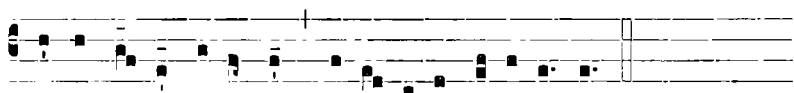
lus e- nim Dómi- ni descéndit de cæ- lo, alle- lú- ia.

3 ant.
VIII c



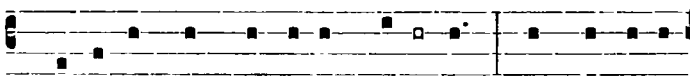
E

rat au- tem * aspéctus e- ius sic- ut ful- gur : vesti-



ménta e- ius sic- ut nix, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Psalmus 111



B

E- á- tus vir qui timet **Dómi- num** : * in mandá- tis



e- ius *vo- let* **ni-** mis. *Flexa* : cómmo- dat †

2. Potens in terra erit semen eius : * generátio rectórum *benedicétur*.

3. Glória et divítiae in domo eius : * et iustítia eius manet in *sæculum sæculi*.

4. Exórtum est in ténebris lumen **rectis** : * miséricors, et miserátor, *et iustus*.

5. Iucúndus hómo qui miserétur et cómodat, † dispónet sermónes suos in iudício : * quia in ætérnum non *commovébitur*.

6. In memória ætérna erit **iustus** : * ab auditióne mala *non timébit*.

7. Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius : * non commovébitur donec despíciat **inimicos suos**.

8. Dispérsit, dedit paupéribus : † iustítia eius manet in **sæculum sæculi** : * cornu eius exaltábitur *in glória*.

9. Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis frémet et **tabéscet** : * desidérium peccatórum *períbit*.

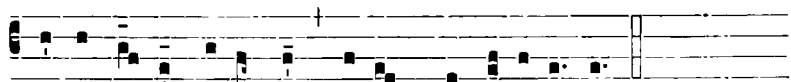
10. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sáncto**.

11. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Anti-
phona



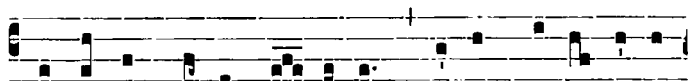
Erat au-tem aspéctus e-ius sic-ut ful- gur : vesti-



ménta e- ius sic-ut nix, alle- lú-ia, alle-lú- ia.

4 ant.
VIII G

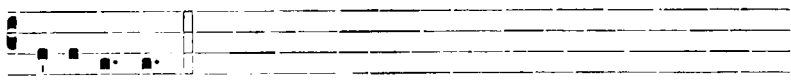
R



Espóndens autem an-ge- lus * di-xit mu-li- é-ri-



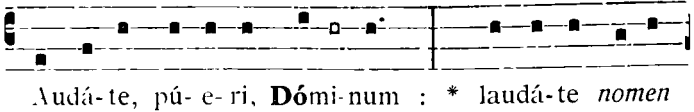
bus : No-lí-te timé- re : sci- o e-nim quod le-sum quæ-ri- tis



alle-lú- ia.

Psalmus 112

L

Audá-te, pú-e-ri, **Dómi**-num : * laudá-te *nomen***Dómi**-ni.

2. Sit nomen **Dómini** benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in **sæculum**.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile *nomen* **Dómini**.

4. Excélsus super omnes gentes **Dóminus**, * et super cælos *glória* eius.

5. Quis sicut **Dóminus** Deus noster, qui in altis **hábitat**, * et humília réspicit in cælo *et in terra*?

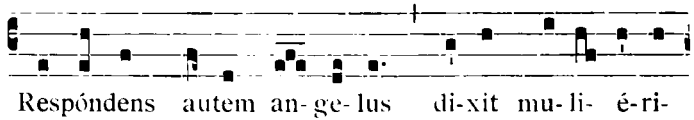
6. Súscitans a terra **inopem**, * et de stércore *érigens* **páuperem** :

7. Ut cólloquet eum cum **príncipibus**, * cum **príncipibus** *pópuli* sui.

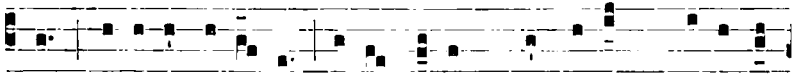
8. Qui **habítare** facit stérilem in **domo**, * matrem *filiórum* **letántem**.

9. Glória **Pátri**, et **Fílio**, * et **Spiritui** **Sancto**.

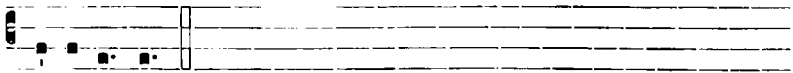
10. Sicut erat in **príncipio**, et nunc, et **semper**, * et in **sæcula** **sæculórum**. **Amen**.

Anti-
phona

Respóndens autem an-ge-lus di-xit mu-li-é-ri-



bus : No-lí-te timé-re : sci-o e-nim quod Ie-sum quæ-ri-tis,



alle-lú-ia.

Capitulum

1 Cor. 5, 7

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspér-
sio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus
est Christus.

R̄. br.

VI

S

Urré-xit Dó-mi-nus ve- re, * Alle- lú-ia, al-

le- lú-ia. Surré-xit. ∇. Et appá-ru- it Si-mó- ni.

* Alle- lú-ia. ∇. Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí-

tu- i Sancto. Surré-xit.

Tonus simplex

R̄. br.

VI

S

Urré-xit Dómi-nus ve-re, * Alle- lú-ia, alle-lú-ia.

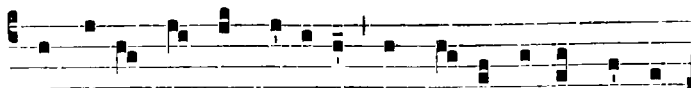
Surré-xit. ∇. Et appá-ru- it Simó-ni. * Alle- lú-ia. ∇. Gló-ri- a

Patri, et Fí- li- o. et Spi- rí- tu- i Sancto. Surré-xit.

Hymnus

VIII

A



D cenam Agni pró-vi-di, Et sto- lis albis cándi-



di. Post tránsi-tum ma-ris Rubri, Christo ca-námus prínci-pi.

Cuius corpus sanctíssimum,
In ara crucis tóridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ vésperè
A devastánte angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus
est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyna,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,

Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bátrathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et paradísium réserans,

Quæsumus, auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et Sancto Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.



̄. Hæc di- es quam fe- cit Dómi- nus, alle- lú- ia.



̄. Exsultémus et læ- témur in e- a, alle- lú- ia.

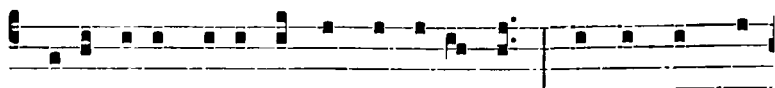
Ad Magnificat, antiphona III a

E T respi-ci-én-tes * vi-dé-runt revo-lú-tum lá-pi-
dem : e-rat quippe magnus valde, alle-lú-ia.

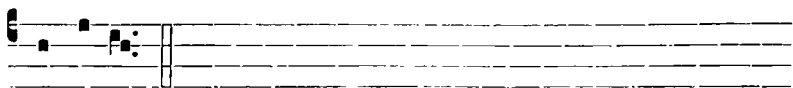
Canticum B. Mariæ Virginis

Lucas 1, 46-55

M Agní-fi-cat * á-nima me-a Dómi-num :
2. Et exsul-tá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o sa-lu-tá-ri
me-o.
3. Qui-a respé-xit humi-li-tá-tem ancillæ su-æ : * ecce e-nim
ex hoc be-á-tam me di-cent omnes ge-ne-ra-ti-ó-nes.



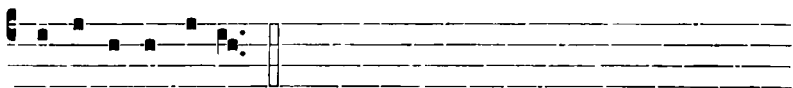
4. Qui- a fe-cit mi-hi magna qui pot-ens est : * et sanctum no-



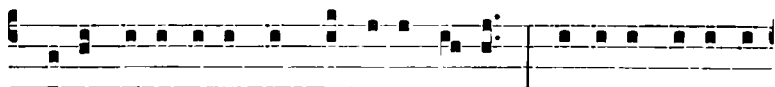
men e-ius.



5. Et mi-se-ri-córdi- a e-ius a progé-ni- e in progé-ni- es *



ti-ménti-bus e-um. .



6. Fe-cit pot-énti- am in bráchi- o su- o : * dispérsit supérbos



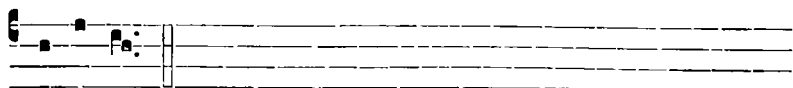
mente cordis su- i.



7. De-pó-su- it pot-éntes de se- de, * et exaltá-vit húmi-les.



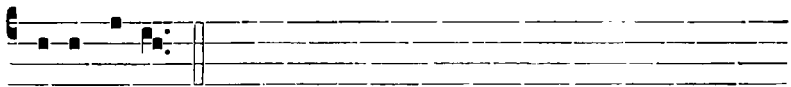
8. E-su-ri- éntes imple-vit bo- nis : * et dí- vi- tes dimí- sit



in-á-nes.



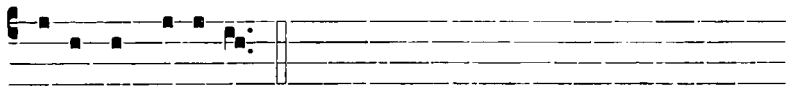
9. Suscé-pit Isra-ël, pú-e-rum su- um, * re-cordá-tus mi-se-ri-cór-



di- æ su- æ.



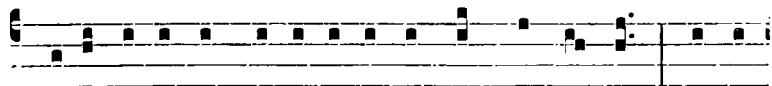
10. Sic-ut locú-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni



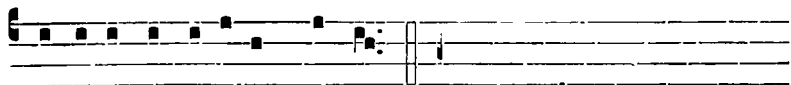
e-ius in sæcu-la.



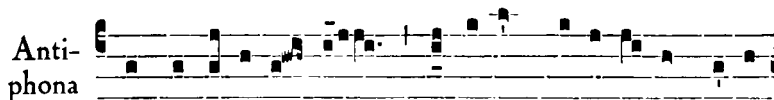
11. Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto.



12. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et in

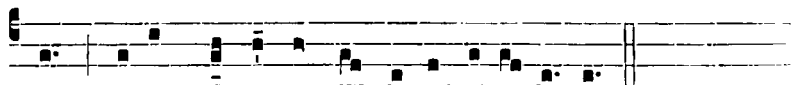


sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen.



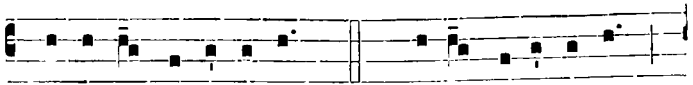
Anti-
phona

Et respi-ci- én-tes vi-dé-runt revo-lú-tum lápi-

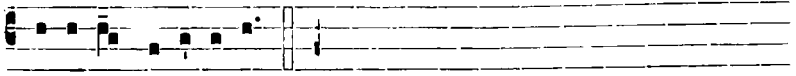


dem : e-rat quippe magnus valde, alle- lú- ia.

Supplicatio litaniaz

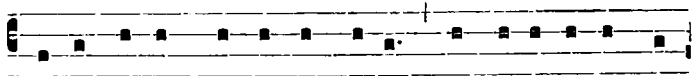
K

Y-ri- e, e- lé- i- son. R̄. Christe, e- lé- i- son.

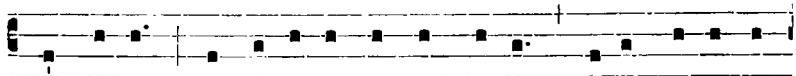


Ky-ri- e, e- lé- i- son.

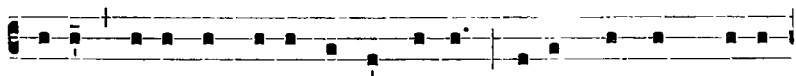
Oratio dominica

P

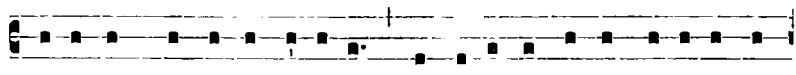
A-ter noster, qui es in cæ- lis : sancti- fi- cé- tur no-



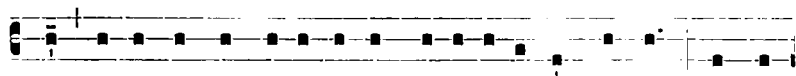
men tu- um : advé- ni- at regnum tu- um : fi- at vo- lúntas



tu- a, sic- ut in cæ- lo et in terra : panem nostrum quo- ti-



di- á- num da no- bis hód- i- e : et dimít- te no- bis dé- bi- ta no-

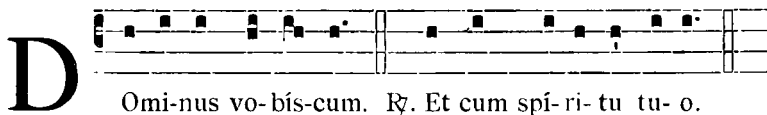


stra, sic- ut et nos dimít- timus de- bi- tó- ri- bus nostris : et ne



nos indú- cas in tenta- ti- ó- nem. R̄. Sed lí- be- ra nos a ma- lo.

Deinde dicitur ab hebdomadario :



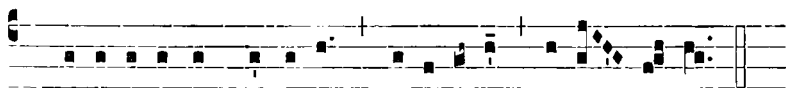
Orémus.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti : * vota nostra, quæ præveniéndó aspíras, étiam adiuvándó proséquare. Per eúndem.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.



Ÿ. Bene-di-cámus Dómi-no, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

R̄. De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Postea dicitur voce recta et paululum depressa :


Ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

¶ *Si Officium pontificaliter peragatur, tunc non dicitur Ÿ. Fidélium, sed post Ÿ. Benedicámus Dómino, prælatus dat benedictionem, dicens : Sit nomen Dómini benedíctum, etc, ut supra notatur, 414.*

*AD BENEDICTIONEM
SANCTISSIMI SACRAMENTI*

In expositione SS. Sacramenti

A 

D-ó-ro te devó-te, la-tens Dé- i-tas, Quæ sub his
fi-gú-ris ve-re lá-ti-tas : Ti-bi se cor me- um to-tum súb-
i- cit, Qui- a te contémplans to-tum dé- fi- cit.

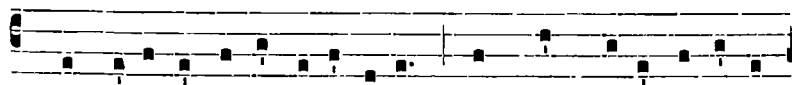
O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans
hómini,
Præsta meæ menti de te vívere.
Et te illi semper dulce sápere.

Iesu, quem velátum nunc
adspício.
Oro fiat illud quod tam sítio :
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

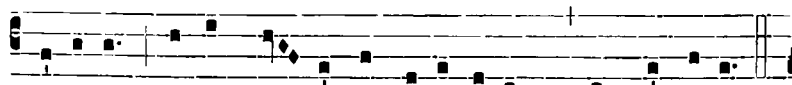
Sequentia, auctore Adamo a S. Victore

S 

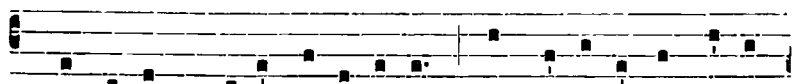
Alve, di- es di- é-rum gló-ri- a, Di- es fe- lix Christi
victó-ri- a, Di- es di- gna iugi læ- tí- ti- a, Di- es prima.



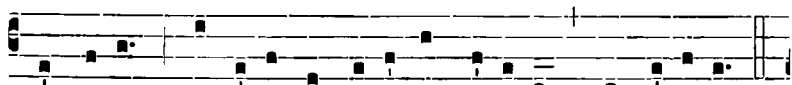
2. Lux di-vi-na cæ-cis ir-rá-di-at, In qua Christus inférnum



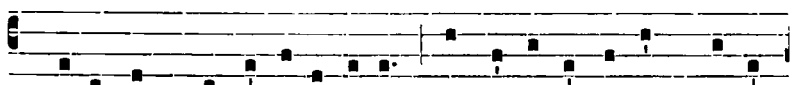
spó-li-at, Mortem vin-cit, et re-concí-li-at Summis ima.



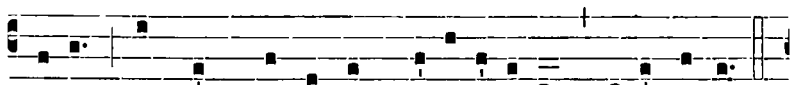
3. Sempí-térni Re-gis senténti-a Sub peccá-to conclú-sit



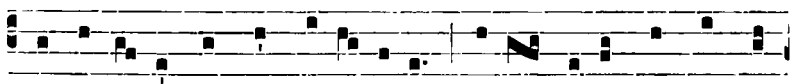
ómni-a, Ut infirmis supérna grá-ti-a Subve-ní-ret.



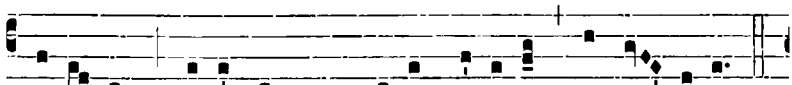
4. De-i virtus et sa-pi-énti-a Tempe-rá-vit i-ram clemén-



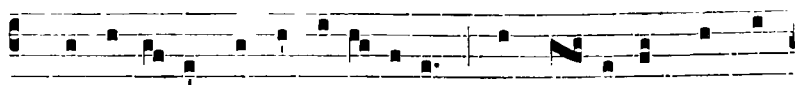
ti-a, Cum iam mundus in præci-pí-ti-a To-tus i-ret.



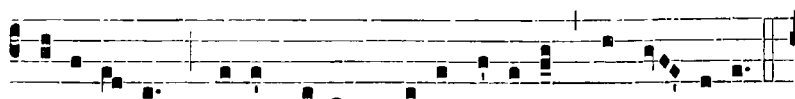
5. Insul-tá-bat nostræ mi-sé-ri-æ Ve-tus hostis, auctor ma-



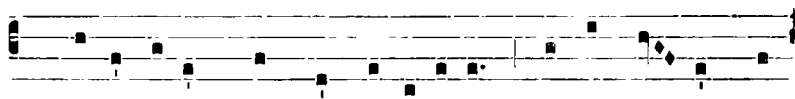
lí-ti-æ, Qui-a nulla spes e-rat vé-ni-æ De pec-cá-tis.



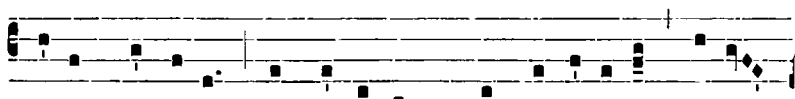
6. Despe-ránte mundo remé-di- um, Dum te- né- rent cuncta



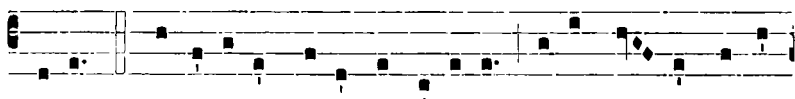
si- lénti- um, De- us Pa- ter emí- sit Fí- li- um Despe- rá- tis.



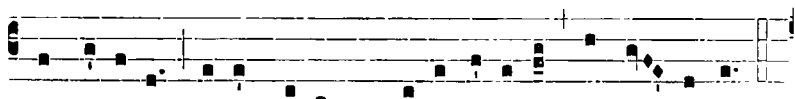
7. Prædo vo- rax, monstrum tartá- re- um, Carnem vi- dens nec



cavens láque- um, In la- téntem ru- ens a- cú- le- um, Adun-



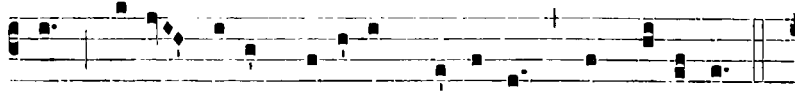
cá- tur. 8. Digni- tá- tis prima condí- ti- o Re- formá- tur no- bis



in Fí- li- o, Cu- ius nova nos re- surrécti- o Conso- lá- tur.



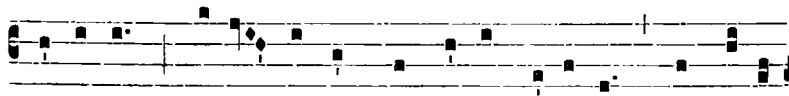
9. Re- surré- xit li- ber ab ínfe- ris Restaurá- tor humá- ni géne-



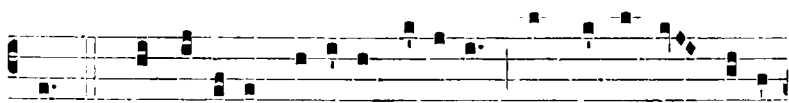
ris, Ovem su- am repórtans húme- ris Ad supérna.



10. Ange-ló-rum pax fit et hó-mi-num, Ple-ni-tú-do succrésit



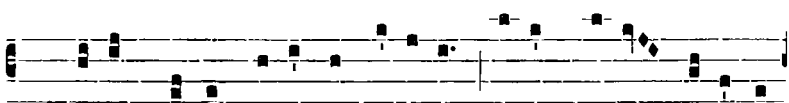
órdi-num : Tri- umphántem laus de-cet Dó-mi-num, Laus ætér-



na. 11. Harmo-ní-æ cæ-léstis pá-tri-æ Vox concórdet matris



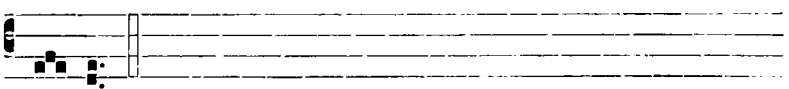
Ecclé-si-æ : Alle- lú-ia fré-quentet hó-di-e Plebs fi-dé-lis.



12. Tri- umphá-to mortis impé-ri-o, Tri- umpháli fru-ámur



gáudi-o : In ter- ra pax et iu-bi-lá-ti-o Sit in cæ-lis.



A-men.

V. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia.

R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ante benedictionem

T Antum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i :

Et antiqum do-cuméntum Novo ce-dat rí-tu-i : Præstet

fi-des suppleméntum Sénsu-um de-féctu-i. 2. Ge-ni-tó-

ri, Ge-ni-tóque Laus et iu-bi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, vir-

tus quoque Sit et be-ne-dícti-o : Pro-ce-dénti ab utrò-

que Compar sit laudá-ti-o. Amen.

Post benedictionem

^I
transpos.
T E de-cet laus, * te decet hymnus, ti-bi gló-ri-a

De-o Patri et Fí-li-o, cum Sancto Spí-ri-tu, in sæ-cu-



la sæcu-ló- rum. A- men.

AD COMPLETORIUM

Lector petit benedictionem, dicens : Iube, domne, benedicere.

Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum * concédât nobis Dóminus omnípotens. R̄. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : † quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens cúrcuit, quærens quem dévo- ret : * cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̄. Deo grátias.

☩. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cælum et terram.

Et continuo fit examen conscientiae per rationabile tempus protractum.

Deinde hebdomadarius facit confessionem.

Confíteor Deo omnípoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptistæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beáto patri nostro Benedícto, ómnibus sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : *percutit sibi pectus ter, dicens : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.*

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptistam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beátum patrem nostrum Benedíctum, omnes sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætéram. R̄. Amen.

Deinde repetit confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. R̄. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio :

Confiteor Deo omnipotenti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beáto patri nostro Benedícto, et ómnibus sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beátum patrem nostrum Benedíctum, et omnes sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereatur nostri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam æternam. R̄. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

Facta absolutione dicitur :

Ÿ. Convérte nos, Deus, salutáris noster.

R̄. Et avérte iram tuam a nobis.

Ÿ. Deus, in adiutórium, etc.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Iracímini, et nolite peccáre : † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiae, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei caeli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu et refúgium meum : * Deus meus. sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis : * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : † cum ipso sum in tribulatióne : * erípam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini :

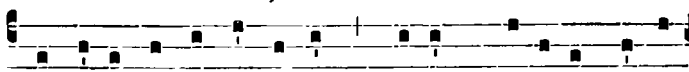
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Hymnus

VIII

T

E lu-cis ante térmi-num, Re-rum Cre-á-tor pósci-



mus, Ut só-li-ta cleméti-a Sis præsul ad custó-di-am.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata :
Hostémque nostrum cómprime.
Ne polluéntur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.

Amen.

Capitulum

Ier. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, * ne derelinquas nos, Dómine Deus noster.

R̄. Deo grátias.

Ÿ. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúia.

R̄. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúia.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R̄. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : † ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : * et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. R̄. Deo grátias.

Benedictio

Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. R̄. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ. sed immediate dicitur antiphona B. M. V.

Antiphona vi

R E-gí-na cæ-li, * læ-tá-re, al-le-lú-ia : Qui-a quem me-ru-ísti por-tá-re, alle-lú-ia : Re-surré-xit, sic-ut di-xit, alle-lú-ia : O-ra pro no-bis De-um, alle-lú-ia.

In cantu simplici, usu recepto

VI

R Egí-na cae-li, * lætá-re, alle-lú-ia : Qui- a quem me-
 ru- ísti portá-re, alle-lú-ia : Re-surré-xit, sicut di-xit, al-
 le-lú-ia : O-ra pro no-bis De-um, alle-lú-ia.

Ū. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia.

R. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificáre dignátus es : † præsta, quæsumus; ut per eius Genetricem Virginem Mariám, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ū. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum.

R. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

APPENDIX

DOMINICA RESURRECTIONIS

Ad Vigiliam paschalem

RENOVATIO PROMISSIONUM BAPTISMATIS IN LINGUA VERNACULA

In lingua gallica

En cette nuit très sainte, frères bien-aimés, la sainte Eglise notre mère, au souvenir de notre Seigneur Jésus-Christ mort et reposant au tombeau, veille avec amour, et célèbre sa résurrection glorieuse avec une joie débordante.

Or, selon l'enseignement de Saint Paul (*Rom. 6, 4-11*), « nous avons été mis au tombeau avec le Christ par le baptême qui nous plonge dans sa mort, et, de même que le Christ est ressuscité des morts, nous devons, nous aussi, vivre d'une vie nouvelle; nous le savons, le vieil homme que nous étions a été crucifié avec le Christ, pour que, désormais, nous ne soyons plus esclaves du péché. Aussi, prenons conscience que nous sommes morts au péché et vivants pour Dieu dans le Christ Jésus notre Seigneur ».

C'est pourquoi, frères bien-aimés, après avoir terminé l'entraînement du Carême, renouvelons les engagements du saint baptême, par lesquels autrefois nous avons renoncé à Satan et aux actes qu'il inspire, ainsi qu'au monde qui est ennemi de Dieu, et nous nous sommes engagés à servir Dieu fidèlement dans la sainte Eglise catholique.

Ainsi donc :

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à Satan?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à toutes ses œuvres?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à toutes ses séductions?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous en Dieu, le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous en Jésus-Christ son Fils unique, notre Seigneur, qui est né et qui a souffert la passion?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous aussi en l'Esprit-Saint, à la sainte Eglise catholique, à la communion des Saints, à la rémission des péchés, à la résurrection de la chair et à la vie éternelle?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Et maintenant, tous ensemble, prions Dieu comme notre Seigneur Jésus-Christ nous a enseigné à prier :

TOUS : Notre Père...

LE CÉLÉBRANT : Et que le Dieu tout-Puissant, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui nous a fait renaître par l'eau et l'Esprit-Saint, et qui nous a accordé la rémission de tout péché, nous garde encore par sa grâce dans le Christ Jésus notre Seigneur, pour la vie éternelle.

TOUS : AMEN.

(Traduction française du Centre de Pastorale liturgique de Paris.)

In lingua anglica

Holy Mother Church, dearest brethren, recalling in this most holy night the death and burial of our Lord Jesus Christ, in order to return his love is keeping vigil, and, celebrating his glorious resurrection, rejoices with great joy.

Since, as the Apostle teaches, we have been buried with Christ through baptism into death, so, as Christ rose again from the dead, we should live and move in newness of life. We know that our human nature as it was has been crucified with Christ, that henceforward we may not serve sin. Let us then think of ourselves as dead indeed to sin, but alive to God. In Christ Jesus our Lord.

So then, dearest brethren, now our Lenten time of training is over, let us renew the promises of Holy Baptism, by which once we renounced Satan and his works and also that world which is God's enemy, and promised to God faithful service in the Holy Catholic Church.

I ask you therefore :

PRIEST : Do you renounce Satan?

PEOPLE : We do renounce him.

PRIEST : And all his works?

PEOPLE : We do renounce them.

PRIEST : And all his pomps?

PEOPLE : We do renounce them.

PRIEST : Do you believe in God, the Father almighty, Creator of heaven and earth?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : Do you believe in Jesus Christ his only Son our Lord, who was born, and suffered?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : Do you also believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body, and life everlasting?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : And now let all of us together pray to God, in the prayer our Lord Jesus Christ has taught us :

PEOPLE : Our Father...

PRIEST : And may God almighty, Father of our Lord Jesus Christ, who has given us birth anew from water and the Holy Ghost and forgiven us our sins, himself preserve us by his grace in the same Christ Jesus our Lord unto eternal life.

PEOPLE : AMEN.

In lingua germanica

In dieser hochheiligen Nacht, geliebte Brüder, feiert die heilige Mutter Kirche den Tod und das Begräbnis unseres Herrn Jesus Christus. In dankbarer Liebe zu ihm hält sie Nachtwache. Und, seine glorreiche Auferstehung preisend, frohlockt sie in Freude.

Wie der Apostel lehrt, sind wir durch die Taufe mit Christus in seinen Tod begraben worden. Gleichwie aber Christus von den Toten auferstanden ist, so sollen auch wir in einem neuen Leben wandeln. Wir wissen, unser alter Mensch ist mit Christus ans Kreuz geschlagen worden, damit wir nicht mehr Knechte der Sünde seien. Betrachten wir uns denn als solche, die für die Sünde tot sind, für Gott aber leben — in Christus Jesus, unserm Herrn.

Darum, geliebte Brüder, nachdem die Übung der vierzig Tage vollendet ist, lasset uns nun die heiligen Taufversprechen erneuern, durch die wir einst dem Satan und seinen Werken — und auch der Welt, welche Gott widerstreitet, — abgeschworen haben und gelobt, in der heiligen katholischen Kirche Gott treu zu dienen.

PRIEST : Widersagt ihr dem Satan?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Und all seinen Werken?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Und all seinem Gepränge?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Glaubt ihr an Gott, den allmächtigen Vater, den Schöpfer des Himmels und der Erde?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : Glaubt ihr an Jesus Christus, seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn, der geboren wurde und gelitten hat?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : Glaubt ihr an den Heiligen Geist, an die heilige katholische Kirche, die Gemeinschaft der Heiligen, den Nachlass der Sünden, die Auferstehung des Fleisches und das ewige Leben?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : So lasset uns alle zu Gott beten, wie unser Herr Jesus Christus uns zu beten gelehrt hat :

VOLK : Vater unser...

PRIEST : Und der allmächtige Gott, der Vater unseres Herrn Jesus Christus, der uns wiedergeboren hat aus dem Wasser und dem Heiligen Geiste und uns Nachlass der Sünden gegeben, ER bewahre uns in seiner Gnade, in Christus Jesus unserm Herrn zum ewigen Leben.

VOLK : AMEN.

In lingua hispanica

Esta sacratísima noche, amadísimos hermanos, la santa Madre Iglesia, recordando la muerte y sepultura de nuestro Señor Jesucristo, se mantiene en vela devolviéndole amor por amor, y, celebrando su gloriosa resurrección, llena de gozo se alborozaba.

Pero, como, según enseña el Apóstol, fuimos sepultados juntamente con Cristo por el bautismo para morir al pecado, de igual modo que Cristo resucitó de entre los muertos, así conviene que también nosotros caminemos en una vida renovada, sabiendo que nuestro hombre viejo ha quedado juntamente crucificado con Cristo para que no sirvamos más al pecado. Consideremos, pues, que ciertamente estamos nosotros muertos para el pecado, pero que vivimos para Dios en Jesucristo, Señor nuestro.

Por tanto, queridísimos hermanos, terminado el ejercicio de la cuaresma, renovemos las promesas del santo bautismo, con las que en otro tiempo renunciamos a Satanás y a sus obras, así como al mundo, que es enemigo de Dios, y dímos palabra de servir fielmente a Dios en la santa Iglesia católica.

Así, pues :

EL CELEBRANTE : ¿Renunciáis a Satanás?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Y a todas sus obras?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Y a todas sus pompas?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en Dios, Padre todopoderoso, Creador del cielo y de la tierra?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en Jesucristo, su único Hijo, nuestro Señor, que nació y padeció?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en el Espíritu Santo, la santa Iglesia católica, la comunión de los santos, el perdón de los pecados, la resurrección de la carne y la vida perdurable?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : Pues ahora juntamente a una roguemos a Dios como nuestro Señor Jesucristo nos enseñó a orar :

TODOS : Padre nuestro...

EL CELEBRANTE : Y Dios todopoderoso, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos regeneró por medio del agua y del Espíritu Santo, y que nos concedió el perdón de los pecados, él mismo nos conserve con su gracia en el mismo Jesucristo, Señor nuestro, para la vida eterna.

TODOS : AMÉN.

In lingua lusitana

Nesta sacratíssima noite, Irmãos caríssimos, a Santa Igreja, nossa Mãe, recordando a morte e sepultura de nosso Senhor Jesus Cristo, está em vigília para lhe retribuir o seu amor, e rejubila de alegria celebrando a sua gloriosa ressurreição.

E já que, como ensina o Apóstolo, nos sepultámos com Cristo pelo baptismo na morte, assim como Cristo ressuscitou de entre os mortos, assim nos cumpre caminhar em vida nova, sabendo que a nossa velha humanidade foi crucificada juntamente com Cristo, para nunca mais sermos escravos do pecado. Consideremo-nos, pois, mortos para o pecado e vivos para Deus, em Jesus Cristo, Senhor nosso.

Por isso, Irmãos caríssimos, terminados os exercícios quaresmais, renovemos as promessas do santo baptismo, pelas quais outrora renunciámos a Satanás e às suas obras, bem como ao mundo, que é inimigo de Deus, e prometemos servir fielmente a Deus na santa Igreja católica.

Respondei, pois :

CELEBRANS : Renunciais a Satanás?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : E a todas as suas obras?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : E a todas as suas pompas?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : Acreditais em Deus, Pai omnipotente, Criador do céu e da terra?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Acreditais em Jesus Cristo, seu único Filho, nosso Senhor, que nasceu e padeceu por nós?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Acreditais também no Espírito Santo, na santa Igreja católica, na comunicação dos santos, na remissão dos pecados, na ressurreição da carne e na vida eterna?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Então dirijamos agora todos as nossas preces a Deus, com a oração que nosso Senhor Jesus Cristo nos ensinou.

POPULUS : Pai nosso...

CELEBRANS : E Deus omnipotente, Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, que nos regenerou pela água e pelo Espírito Santo, e que nos concedeu a remissão dos pecados, nos guarde com a sua graça, no mesmo Jesus Cristo nosso Senhor, para a vida eterna.

POPULUS : AMEN.

In lingua italica

Fratelli carissimi, in questa sacratissima notte, la santa Madre Chiesa ricordando la morte e la sepoltura di nostro Signor Gesù Cristo, con rinnovato amore per Lui sta in veglia; e celebrando la sua gloriosa Risurrezione sovrabbonda in letizia.

E poichè, secondo l'insegnamento dell'Apostolo, noi, per mezzo del battesimo, siamo stati sepolti con Cristo nella morte, come Cristo risuscitò dai morti, così anche noi dobbiamo camminare in novità di vita; ben sapendo che il nostro vecchio uomo è stato crocifisso con Cristo, affinchè non fossimo più schiavi del peccato. Riteniamoci, dunque, morti al peccato, e viventi in Dio, nel Signore nostro Gesù Cristo.

Perciò, fratelli carissimi, terminata ormai la preparazione quaresimale, rinnoviamo le promesse del santo battesimo, con le quali rinunziamo un giorno a Satana e alle sue opere, e al mondo che è nemico di Dio, e promettemmo di servire fedelmente al Signore nella santa Chiesa cattolica.

Pertanto :

SAC. : Rinunziate a Satana?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : E a tutte le sue opere?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : E a tutte le sue vanità?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : Credete in Dio, Padre onnipotente, Creatore del Cielo e della terra?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Credete in Gesù Cristo, suo unico Figliolo, nostro Signore, che nacque e pati?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Credete nello Spirito Santo, la santa Chiesa cattolica, la comunione dei Santi, la remissione dei peccati, la risurrezione della carne, la vita eterna?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Ed ora preghiamo tutti insieme, come ci ha insegnato a pregare il Signor nostro Gesù Cristo :

TUTTI : Padre nostro...

SAC. : E Iddio onnipotente, Padre del Signor nostro Gesù Cristo, che ci ha rigenerato nell'acqua e nello Spirito Santo, e che ci ha concesso il perdono dei peccati, ci custodisca con la sua grazia nello stesso Gesù Cristo, Signor nostro, per la vita eterna.

TUTTI : COSÌ SIA.

In lingua neerlandica

Dierbare gelovigen : Onze Moeder de heilige Kerk herdenkt in deze hoogheilige nacht de dood en de begrafenis van onze Heer Jesus Christus en daarom houdt zij uit liefde tot Hem deze nachtwake; en nu zij Zijn glorievolle verrijzenis viert, is zij van blijdschap en vreugde vervuld.

Maar, zo leert ons de Apostel, wij zijn met Christus begraven door ons doopsel, dat ons deelachtig maakte aan Zijn dood; en daarom, zoals Christus uit de dood is opgestaan, zo moeten ook wij een nieuw leven leiden; wij weten immers, dat onze oude mens met Christus is gekruisigd, opdat wij voortaan geen slaaf meer zouden zijn van de zonde. Laten wij dus bedenken, dat wij dood zijn voor de zonde, maar leven voor God in Christus Jesus onze Heer.

Daarom, dierbare gelovigen — nu de veertigdaagse vasten voorbij is — nu willen wij de beloften van ons heilig doopsel hernieuwen; toen hebben wij verzaakt aan de satan en zijn werken, en aan de wereld, die de vijand is van God; en wij hebben beloofd, dat wij God in de heilige katholieke Kerk getrouw zouden dienen.

Daarom :

PRIESTER : Verzaakt gij aan de duivel?

GELOVIGEN : Ja, wij verzaken.

PRIESTER : Verzaakt gij aan al zijn werken?

GELOVIGEN : Wij verzaken.

PRIESTER : Verzaakt gij aan al zijn ijdelheden?

GELOVIGEN : Wij verzaken.

PRIESTER : Gelooft gij in God, de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Gelooft gij in Jesus Christus, Zijn enige Zoon, onze Heer, die geboren is en geleden heeft?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Gelooft gij ook in de Heilige Geest, in de heilige katholieke Kerk, in de gemeenschap der heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis van het lichaam en het eeuwig leven?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Laten wij dan gezamenlijk God bidden, zoals onze Heer Jesus Christus ons dat heeft geleerd :

GELOVIGEN : Onze Vader...

PRIESTER : Moge dan de almachtige God, de Vader van onze Heer Jesus Christus, die ons heeft doen herboren worden uit water en de Heilige Geest en die ons vergiffenis heeft geschonken van onze zonden, ons door Zijn genade bewaren ten eeuwige leven, in dezelfde Jesus Christus, onze Heer.

GELOVIGEN : AMEN.


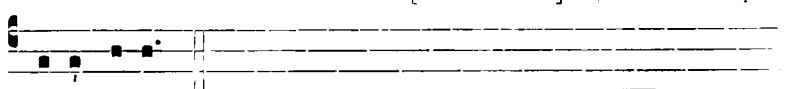
TONI COMMUNES

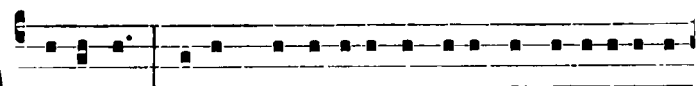
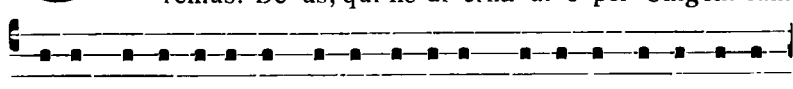
I. Toni orationum

1. *Tonus solemnis*

Hic tonus adhibetur pro omnibus orationibus missæ (præter orationem Super populum), sine distinctione ritus festivi vel ferialis; insuper pro omnibus orationibus quibus prævia est monitio Flectámus génua in quibuslibet functionibus.

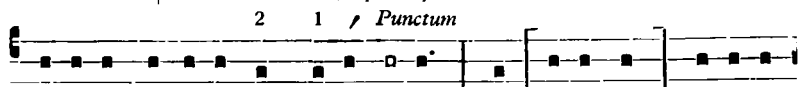
Omnes clausulæ unico accentu constant, punctum vero cum duobus notis præparationis.

D 
Omi-nus vo-bíscum. [Pax vo-bis]. R̄. Et cum Spí-

ri-tu tu-o.

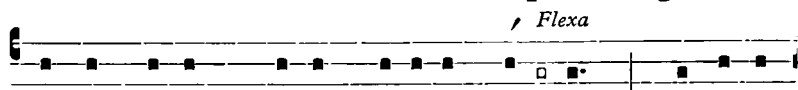
O 
rémus. De-us, qui ho-di-érna di-e per Unigéni-tum

tu-um æ-terni-tá-tis no-bis ád-i-tum de-vícta morte re-se-



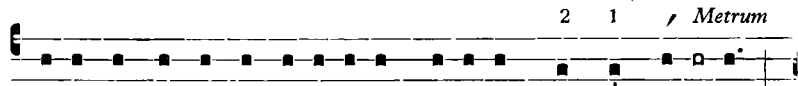
rá- sti : † vo-ta nostra, quæ præve-ni- éndo aspí- ras, *



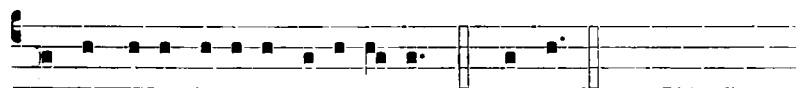
é-ti- am adiuvándo pro-séque-re. Per e- úndem Dómi-num



nostrum Ie-sum Christum Fi-li- um tu- um : † Qui te-cum



vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De- us :



per ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̄. Amen.

In ipsa oratione fit flexa tantum, in fine primæ distinctionis.

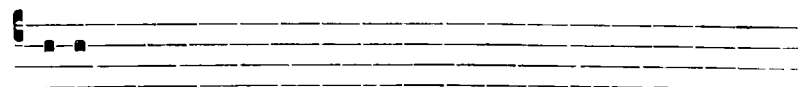
Post flexam, tenor non statim, sed mediante unius toni intervallo, resumi debet.

Si oratio sit solito longior, ut aliqua ex iis quæ dicuntur post lectiones in vigilia paschali, ut etiam multæ in pontificalibus functionibus (quæ post Flectámus génu-a in hoc tono sunt cantandæ) : flexa fieri potest in ipso corpore orationis semel vel pluries, prout fert textus.

Hic tonus adhibendus est quandocumque præcessit monitio :



O-rémus. Flectámus gé-nu-a. Le-vá-te. Pó-pu-lum



tu- um...

2. *Tonus simplex*

Hic tonus inservit pro orationibus ad aspersionem et benedictiones, et pro ceteris orationibus huiusmodi (præter illas quas præcedit monitio Flectámus génuā).

Insuper — ad solemnem processionem palmarum.

— ad Laudes in Triduo sacro et ad Vesperas sabbati.


— ad pedum lotionem feria V in Cena Domini.

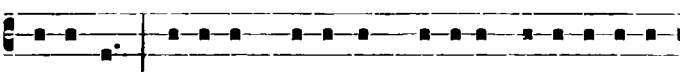
— ad solemnem Actionem liturgicam feriæ VI in Passione Domini et ad Vigiliam paschalem ante Missam (præter orationes quas præcedit monitio Flectámus génuā).


— ad omnes Horas minores et ad Completorium in die Paschæ.

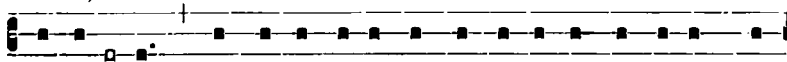
— in benedictionibus Ssmi Sacramenti.

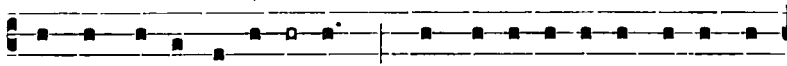
Omnes clausulæ unico accentu constant, metrum vero cum duobus notis præparationis.

D  Omi-nus vo-bíscum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu-o.

O  rémus. Ví-si-ta, quæsumus, Dómine, ha-bi-ta-ti-ó-

 nem istam, et omnes insí-di-as in-imí-ci ab e-a longe
f *Flexa*

 re-pél-le : † Ange-li tu-i sancti há-bi-tent in e-a, qui
Metrum 2 1 *f*

 nos in pa-ce custó-di-ant; * et be-ne-dí-cti-o tu-a sit

/ Punctum



su-per nos sem- per. Per Dómi-num nostrum Ie-sum Christum



Fí-li- um tu- um : † qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

2 1 /



Spí-ri-tus Sancti De-us, * per ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum.



17. Amen.

Punctum in fine orationis ante conclusionem fit regulariter per diapente. Ante R. Amen, punctum semper fieri debet in semiditono.

Flexa regulariter fieri debet in fine primæ distinctionis; omittitur tantum quando oratio est brevior. Metrum vero numquam omittendum est.

In orationibus quæ longiores sunt, ut in benedictionibus solemnibus, et in pontificalibus functionibus, alternantur flexa et metrum. Si vero textus in plures periodos dividatur, in fine cuiusque periodi fit punctum ut in fine orationis.

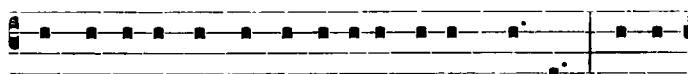
N. B. — In hoc libro, orationes duplici notantur signo: cruce scilicet (†) et asterisco (). In tono simplici, crux indicat locum flexæ, et asteriscus locum metri. In tono solemnī flexa fieri debet ad crucem, et nihil de asterisco curandum. — Si crux desit, tunc in tono simplici non datur flexæ locus, sed metro tantum, in tono autem solemnī fit flexa ad asteriscum.*

*Orationes quæ semper in tono solemnī cantantur, ut puta post monitionem *Flectámus génua*, notantur asterisco tantum.*

II. Tonus lectionis

Metrum et punctum unico accentu constant; conclusio vero, duplici accentu.

E



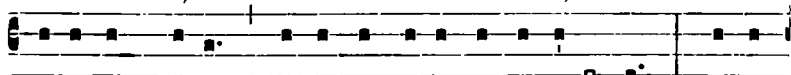
X tractá-tu sancti Augustí-ni super psalmos. Exáu-



di, De-us, o-ra-ti-ó-nem me-am, et ne despé-xe-ris depre-ca-

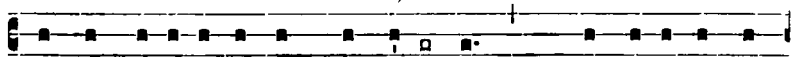
Metrum ♪

Punctum ♪



ti-ó-nem me-am : inténde mi-hi, et exáudi me... Sú-per-

Metrum ♪



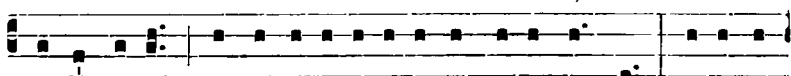
est ut vi-de-ámus in quo ma-lo sit : † ... Contristá-tus sum,

Punctum ♪

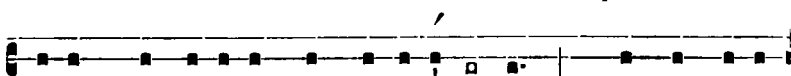
Clausula interrogativa



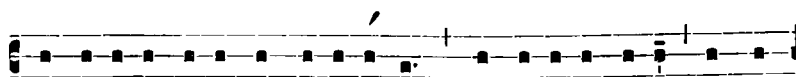
inquit,... et conturbá-tus sum. Ubi contristá-tus? u-bi



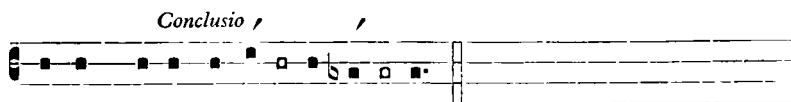
conturbá-tus? In ex-erci-ta-ti-ó-ne me-a, inquit. Hómi-nes



ma-los, quos pá-ti-tur, commemo-rá-tus est : † ... Omnis ma-lus



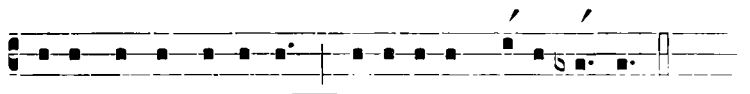
aut íd-e- o vi-vit, ut corri-gá-tur; † aut íd-e- o vi-vit, ut per



il-lum bonus ex-er- ce- á- tur.

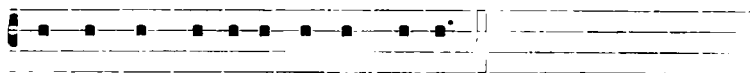
Clausulæ interrogatiuæ cantantur ut supra notatur, cum antepenultima syllaba semper in nota inferiore la, nullo habito respectu ad accentum. Sed si venerit interrogatio in fine lectionis, cum omittitur Tu autem, Dómine, servatur semper tonus conclusionis quasi non esset punctum interrogativum.

Ita feria VI in Passione et Morte Domini, ad Matutinum in fine VI lectionis cantatur :



ni-si quando clamástis : Cru-ci- fí-ge, cru-ci- fí- ge?

Quandò finis lectionis annuntiat cantum sequentem, terminatur recta et protracta voce; ut fit in vigilia paschali post lectiones secundam et quartam, quæ prænuntiant canticos Moysi.



carmen hoc Dómi-no, et di- xé-runt :

et ad finem usque complé-vit :

Si periodus interrogativa sit longior, vox flectitur tantum paulo ante finem, ita ut inflexio incipiat in dictione quæ cum sequentibus faciat aliquem sensum.

Ad punctum admirativum seu exclamans fit sicut ad punctum commune.

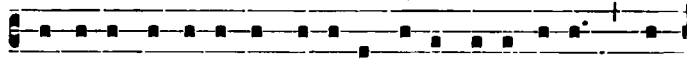
Hæc modulatio ad punctum interrogativum fit semper loco metri vel puncti communis in lectione, in epistola et in evangelio, servata intervallorum differentia.

III. Tonus Epistolæ

Titulus

Metrum 1 / /

L



Ecti-o E-pisto-læ be-á-ti Páuli apósto-li ad

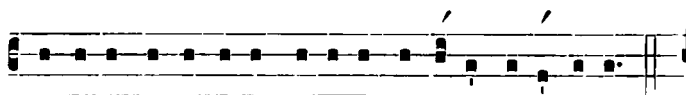


Phi-lippenses. ad Co-rínthi-os. ad Co-lossenses.

In aliis titulis præter Epistolas B. Pauli et Apocalypsim, non fit metrum.

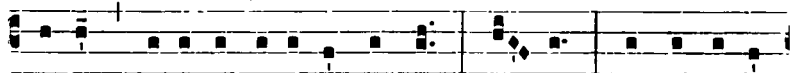
Epistola de Missa Chrismatis

L



Ecti-o E-pisto-læ be-á-ti Iacó-bi apósto-li.

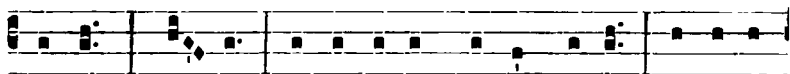
Clausula interrogativa 3 2 1 Punctum 3



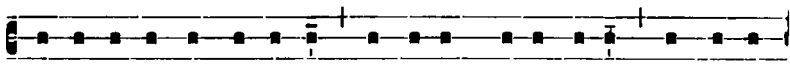
Frátres : Tristá-tur á-liquis vestrum? O- ret. Æquo á-ni-

2 1

3 2 1

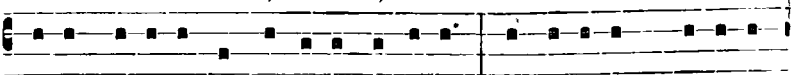


mo est? Psál- lat. In-firmá-tur quis in vo-bis? Indú-cat




presbý-te-ros ecclé-si-æ. et o- rent super e- um, ungéntes

Metrum 1 / /



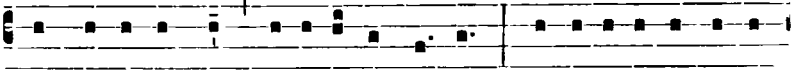
e- um ó- le- o in nómi- ne Dómi- ni; et o- rá- ti- o fí- de- i

1 / /

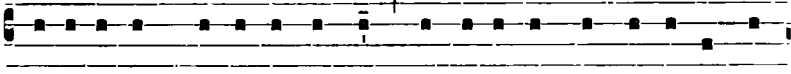


salvábit infirmum, et alle- vi- á- bit e- um Dóminus; et si

Punctum / /

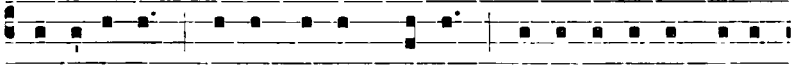


in peccá- tis sit, remitténtur e- i. Confi- témi- ni ergo

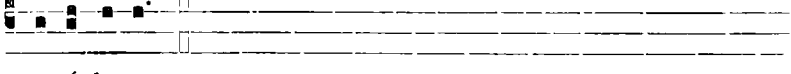


altér- utrum peccá- ta vestra, et o- rá- te pro ínvi- cem ut

Conclusio / /



salvémi- ni; multum e- nim va- let depre- cá- ti- o iusti



assí- du- a.

Metrum et punctum duplici accentu constant, metrum vero cum una nota præparationis.

Conclusio constat duobus accentibus, qui inter se aliquantulum distare debent, ita ut primus fiat ante ultimum periodi membrum, seu ante ultima verba quæ simul aliquem faciunt sensum.

Interrogatio fit ut supra, 488. Annuntiatio relati sermonis fit recta voce. In periodis longioribus metrum repeti potest una vice vel pluries, prout textus permittit: metrum enim ibi tantum fieri potest ubi habetur quædam in sensu distinctio. Rursus ubi textus brevior est, vel sensus non permittit, metrum omittitur.

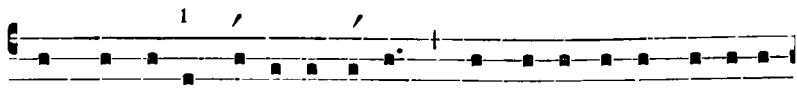
Pro conclusione habetur modulatio specialis, etiamsi textus desinat cum interrogatione.

Exempla interrogationis

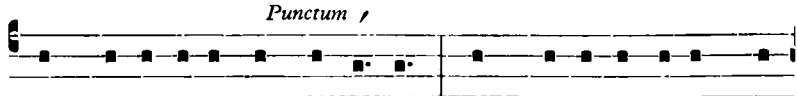
Numquid domos non ha-bé-tis ad mandu-cándum et
 3 2 1
 bi-béndum? Aut ecclé-si-am De-i contémni-tis, et confún-
 3 2 1 3 2 1 3 2
 di-tis e-os, qui non habent? Quid di-cam vo-bis? Laudo
 1 *Punctum* / /
 vos? In hoc non lau-do...

IV. Tonus Evangelii

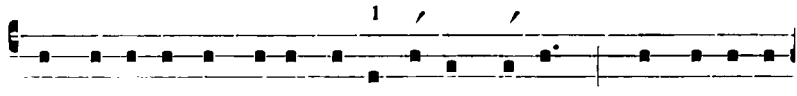
D Omi-nus vo-bis-cum. ꝛ. Et cum spí-ri-tu tu-o. Se-
Metrum 1 / / *Punctum* /
 quénti-a sancti Evangé-li-i se-cúndum Matthæ-um.
 / / 1 / /
 vel : Marcum. In il-lo témpo-re : Vo-cá-vit Ie-sus du-ó-de-



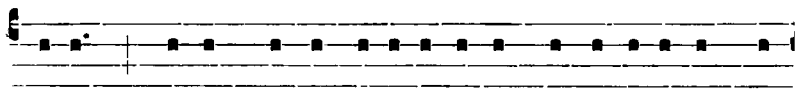
cim, et cœ-pit mít-te-re bi-nos, et da-bat il-lis pot-está-



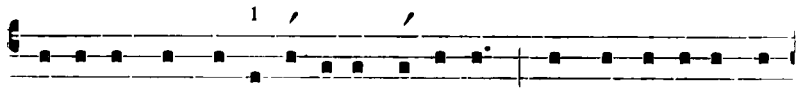
tem spi-rí-tu-um immundó-rum. Et præ-cé-pit e-is, ne



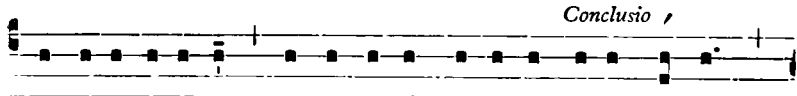
quid tól-le-rent in vi-a, ni-si virgam tantum : ... Et di-cé-bat



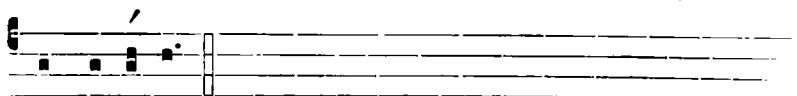
e-is : « Quo-cúm-que intro-i-é-ri-tis... Et ex-e-úntes præ-



di-cá-bant ut pæ-ni-ténti-am á-ge-rent : et dæ-mó-ni-a mul-



ta e-i-ci-é-bant, et un-gé-bant ó-le-o multos æ-gros.



et sa-ná-bant.

Verba In illo témpore, *in principio textus, semper cantanda sunt ut supra.*

Metrum, interrogatio et conclusio fiunt ut in Epistola, servata interval-lorum differentia. Punctum unico accentu constat.

V. Ad benedictionem pontificalem, 414.

INDEX

PSALMORUM, CANTICORUM, ANTIPHONARUM, HYMNORUM ET RESPONSORIORUM

Psalmi

- 2 Quare fremuerunt gentes. 199 (viii).
4 Cum invocarem, exaudivit me. 196, 313 (viii), 468 (viii).
14 Domine, quis habitabit. 314 (iv).
15 Conserva me, Domine. 315 (vii).
21 Deus, Deus meus, respice. 192, 201 (viii), 309 (Dir.).
22 Dominus regit me. 183 (ii).
23 Domini est terra. 28 (i), 326 (v).
26 Dominus illuminatio mea. 204 (viii), 327 (iv).
29 Exaltabo te, Domine. 329 (viii).
35 Dixit iniustus. 126 (viii).
37 Domine, ne in furore tuo. 213 (viii).
39 Expectans expectavi. 215 (iv).
46 Omnes gentes. 29 (i).
50 Miserere mei, Deus. 122 (viii), 234 (vii), 341 (iv).
53 Deus, in nomine tuo. 217 (iv), 243, 334 (viii), 414 (Pasch.).
58 Eripe me de inimicis. 224 (i).
63 Exaudi, Deus, orationem meam. 345 (vii).
68 Salvum me fac, Deus. 87 (viii).
69 Deus, in adiutorium meum. 91 (viii).
70 In te, Domine, speravi. 92 (viii).
71 Deus, iudicium tuum regi da. 103 (vii), 184 (ii).
72 Quam bonus Israël. 105 (viii).
73 Ut quid, Deus, repulisti. 107 (i).
74 Confitebimur tibi, Deus. 113 (vii).
75 Notus in Iudæa Deus. 115 (viii), 335 (vii).
76 Voce mea ad Dominum clamavi. 116 (vii).
84 Benedixisti, Domine. 237 (i).
87 Domine, Deus salutis meæ. 226 (viii), 336 (iv).

494 Index canticorum et antiphonarum

89	Domine, refugium factus es nobis. 124 (II).
90	Qui habitat in adiutorio. 196, 469 (VIII).
91	Bonum est confiteri Domino. 343 (IV).
93	Deus ultionum Dominus. 227 (VIII).
103	Benedic, anima mea, Domino. 186 (II).
109	Dixit Dominus Domino meo. 450 (VIII).
110	Confitebor tibi, Domine. 451 (VII).
111	Beatus vir qui timet. 452 (VIII).
112	Laudate, pueri, Dominum. 454 (VII).
115	Credidi, propter quod locutus sum. 349 (VIII).
118	Beati immaculati in via. 243, 416 seq. (VIII).
119	Ad Dominum cum tribularer clamavi. 351 (VIII).
133	Ecce nunc benedicite Dominum. 197, 470 (VIII).
139	Eripe me, Domine, ab homine. 352 (VIII).
140	Domine, clamavi ad te. 353 (VII).
141	Voce mea ad Dominum clamavi. 354 (VII).
142	Domine, exaudi orationem meam. 236 (IV).
146	Laudate Dominum quoniam. 129 (II).
147	Lauda, Ierusalem, Dominum. 36 (VIII), 241 (VIII).
150	Laudate Dominum in sanctis eius. 188 (II), 347 (VIII), 409 (VI).

Cantica

Benedictus Dominus Deus Israël (<i>Zachariæ</i>). 132 (I sol.), 410 (VIII sol.).
Benedictus es, Domine Deus Israël (<i>David</i>). 41 (VIII).
Cantemus Domino (<i>Mosis</i>). 127 (IV).
Domine, audivi auditum tuum (<i>Habacuc</i>). 239 (I).
Ego dixi: In dimidio dierum meorum (<i>Ezechiæ</i>). 346 (II).
Magnificat (<i>B. Mariæ Virg.</i>). 356 (I), 457 (III sol.).
Nunc dimittis servum tuum (<i>Simeonis</i>). 197, 466 (Pasch.).

Antiphonæ

2 A porta inferi	346	4 Anxiatus est	236
8 Ab hominibus iniquis	351	8 Astiterunt reges terræ	199
1 Ab insurgentibus in me	223	7 Attendite universi	344
1 Adoramus te, Christe	305	1 Ave, Rex noster	37
1 Ait latro	237	8 Avertantur retrorsum	90
4 Alieni insurrexerunt	217	Calicem salutaris accipiam	198
6 Alleluia (<i>Vigil. pasch. ad</i> <i>Laudes</i>)	409	8 Captabunt in animam iusti	227
8 Alleluia (<i>Dom. Resurr. ad</i> <i>Completorium</i>)	466	7 Caro mea requiescet	315
8 Angelus autem Domini 415, 449		8 Christo datus est	41
8 Ante sex dies	40	5 Christus factus est pro nobis 136	
		Cenantibus autem illis	198
		1 Cœperunt omnes	33
		8 Cogitaverunt impii	105
		4 Confundantur	215

- 7 Considerabam ad dexteram 354
8 Contritum est cor meum . . . 125
4 Credo videre bona Domini . . . 327
4 Crucem tuam adoramus . . . 299
 Cum accepisset acetum . . . 198
7 Cum angelis et pueris . . . 34
5 Cum audisset 38
8 Cum his qui oderunt pacem 350
7 Custodi me a laqueo . . . 353
- 8 Deus adiuvat me 334
8 Deus meus, eripe me 91
8 Diviserunt sibi 192, 201
7 Dixi iniquis 113
8 Domine, abstraxisti 329
5 Domine, tu mihi lavas 172
2 Dominus Iesus 171
2 Dominus tamquam ovis 124
1 Dum conturbata fuerit 239
- 6 Ecce lignum Crucis 293
5 Elevamini, portæ æternales 326
8 Erat autem aspectus 444, 452
7 Et ecce terræmotus 422, 451
3 Et respicientes viderunt 457
8 Et valde mane 410
4 Exhortatus est 127
1 Exsurge, Domine, et iudica 107
- 4 Factus sum sicut homo 336
8 Fulgentibus palmis 37
- 7 Habet in vestimento 42
4 Habitabit in tabernaculo 314
8 Hodie afflictus sum 349
7 Hosanna filio David 26
- 7 In die tribulationis 116
7 In hoc cognoscent omnes 173
7 In pace factus est 335
8 In pace in idipsum 313
8 Insurrexerunt in me 203
8 Iustificeris, Domine 122
- 7 Liberavit Dominus 103
8 Longe fecisti 225
- 3 Mandatum novum 170
7 Maneant in vobis 174
8 Memento mei, Domine 241
1 Mulieres sedentes 132
- 4 O mors, ero mors 341
8 O vos omnes 347
2 Oblatus est 129
8 Occurrunt turbæ 31
8 Omnes collaudant 35, 36
- 8 Per lignum servi 306
4 Plangent eum 343
4 Postquam surrexit 170
1 Posuerunt super caput 131
7 Præ timore autem 452
1 Principes sacerdotum 355
7 Proprio Filio suo 234
1 Pueri Hebræorum portantes 27
1 Pueri Hebræorum vesti-
 menta 20, 28
- 6 Regina cæli (*solem.*) 471
6 — (*simpl.*) 472
1 — (*ad proc. Pasch.*) 430
8 Regnum eius 41
8 Respondens autem angelus 446, 453
- 7 Salvator mundi 307
4 Si ego Dominus 173
- 8 Terra tremuit 114
4 Tibi revelavi 84
4 Turba multa 32
- 6 Ubi caritas et amor 174
- 8 Vidi aquam 424
8 Vim faciebant 213
- 8 Zelus domus tuæ 87
- Hymni
- 8 Ad cenam Agni providi 456
1 Gloria, laus et honor 33

8	Iam lucis orto sidere	415	5	Ecce vidimus eum	102
2	Nunc, Sancte, nobis, Spi- ritus	20	7	Eram quasi agnus	118
8	— — — — —	421	5	Ierusalem, surge	320
2	O Redemptor	150	8	Iesum tradidit	231
3	Pange lingua... Corporis	190	2	Ingrediente Domino	42
1	Pange lingua... praelium	301	8	In monte Oliveti	96
2	Rector potens	83	2	Iudas mercator	111
8	— — — — —	444	8	O vos omnes	332
8	Rerum, Deus, tenax vigor	446	3	Omnes amici mei	207
8	Te lucis ante terminum	470	5	Plange quasi virgo	325
Responsoria			7	Recessit pastor noster	331
4	Æstimatus sum	339	1	Seniores populi	121
8	Amicus meus	110	2	Sepulto Domino	340
8	Animam meam	222	4	Sicut ovis	318
8	Astiterunt reges terræ	339	8	Tamquam ad latronem	219
5	Caligaverunt oculi	232	7	Tenebræ factæ sunt	220
5	Christus factus est	136	6	Tradiderunt me	230
4	Ecce quomodo moritur	333	8	Tristis est anima mea	99
			7	Una hora non potuistis	120
			8	Unus ex discipulis	112
			2	Velum templi	210
			8	Vinea mea electa	212

INDEX GENERALIS

Decretum generale quo liturgicus hebdomadæ sanctæ ordo instauratur	5
Instructio de ordine hebdomadæ sanctæ instaurato rite per- gendo	10
Ordinationes et declarationes circa ordinem hebdomadæ sanctæ instauratum	16
DOMINICA II PASSIONIS SEU IN PALMIS :	
Ad Tertiam	19
Ad solemnem palmarum processionem in honorem Christi Regis .	25
Ad Missam	44
Ad Sextam	83
FERIA V IN CENA DOMINI :	
Ad Matutinum	87
Ad Laudes	122
De missa chrismatismis	138
De missa solemni vespertina	163
De solemni translatione ac repositione sacramenti et de alta- rium denudatione	189
Ad Completorium	195
FERIA VI IN PASSIONE ET MORTE DOMINI :	
Ad Matutinum	199
Ad Laudes	234
In Triduo sacro :	
Ad Primam	243
Ad Tertiam	245
Ad Sextam	248
Ad Nonam	251
De solemni Actione liturgica postmeridiana in Passione et Morte Domini :	
De prima parte actionis liturgicæ seu de lectionibus	255
De secunda parte actionis liturgicæ, seu de orationibus solemniis, quæ etiam « oratio fidelium » dicuntur	284
De tertia parte actionis liturgicæ seu de solemni sanctæ Crucis adoratione	292
De quarta parte actionis liturgicæ seu de communione	305

SABBATO SANCTO :

Ad Matutinum	313
Ad Laudes	341
Ad Vesperas	349

DOMINICA RESURRECTIONIS :

Ad vigiliam paschalem :	
De benedictione novi ignis	358
De benedictione cerei paschalis	359
De solempni processione et de præconio paschali	360
De lectionibus	371
De prima parte litaniarum	380
De benedictione aquæ baptismalis	382
Sacramentum baptismi	391
De renovatione promissionum baptismatis	395
De altera parte litaniarum	397
De Missa solempni vigiliæ paschalis	400
De Laudibus	409
Ad Primam	415
Ad Tertiam	421
Ad aspersionem aquæ benedictæ	425
Ad processionem ante Missam	426
Ad Missam solempnem diei	431
Ad Sextam	444
Ad Nonam	446
Ad Vesperas	449
Ad benedictionem SS.mi Sacramenti	462
Ad Completorium	467

APPENDIX :

Ad vigiliam paschalem	
Renovatio promissionum baptismatis in lingua vernacula	473

TONI COMMUNES :

I. Toni Orationum	483
II. Tonus Lectionum	487
III. Tonus Epistolæ	489
IV. Tonus Evangelii	491
Pro Missis pontificalibus :	
V. Tonus benedictionis pontificalis	414